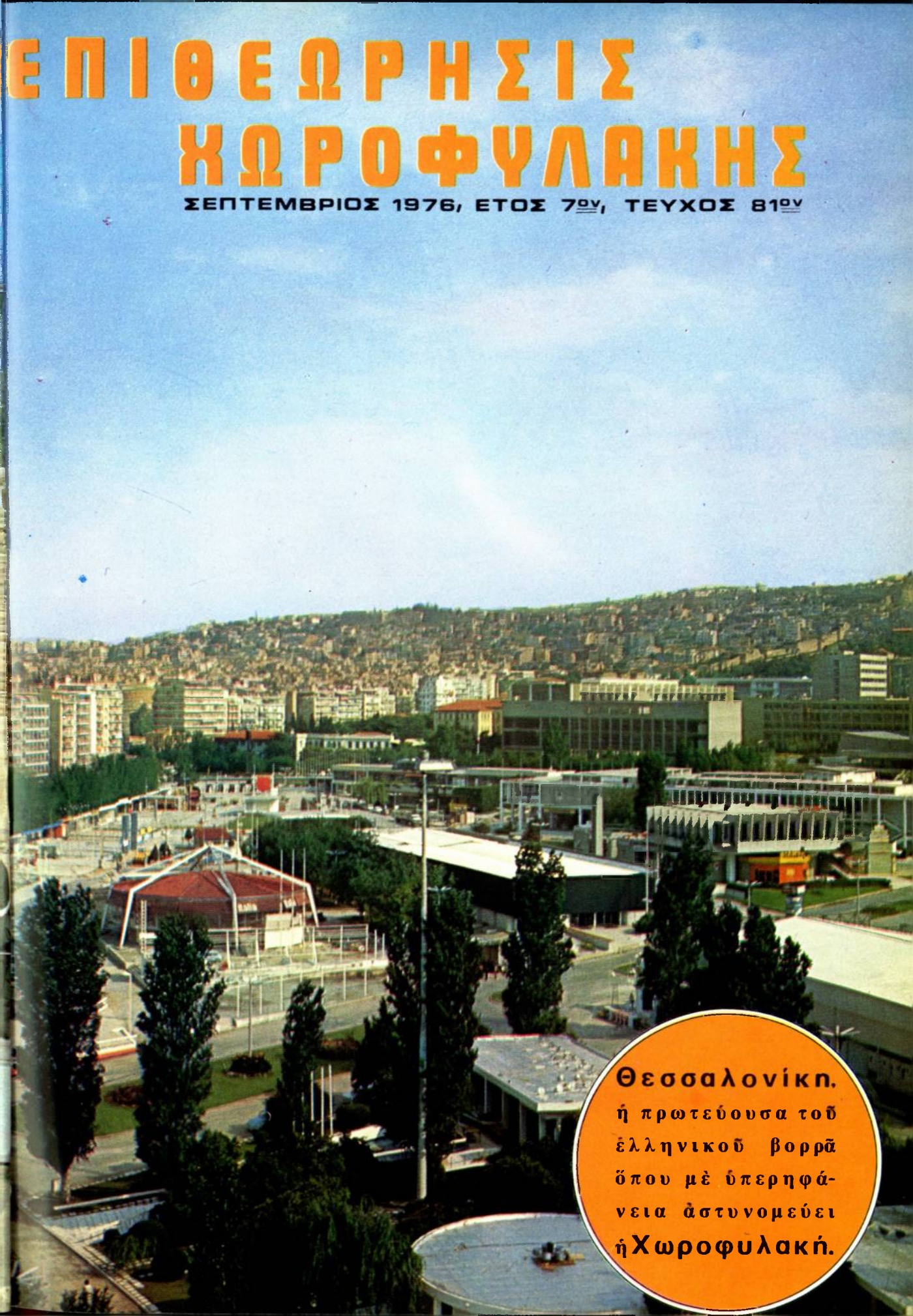

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1976, ΕΤΟΣ 7^{ΟΥ}, ΤΕΥΧΟΣ 81^{ΟΥ}

Θεσσαλονίκη,
ή πρωτεύουσα τοῦ
ἐλληνικοῦ βορρᾶ
ὅπου μὲ ὑπερηφά-
νεια ἀστυνομεύει
ἡ Χωροφυλακή.

Ἡ 41n Δ.Ε.Θ. ἤρχισε λειτουργοῦσα.

Με ἐπισημότητα καὶ μεγαλοπρέπεια τὴν 4ην Σεπτεμβρίου ἐγένοντο τὰ ἐγκαίρια τῆς 41ης περιόδου τῆς Διεθνούς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης. Εἰς τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων παρέστη ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Κωνσταντὸς Καραμανλῆς ἐπικεφαλῆς πολλῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἡ ἡγεσία τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας, αἱ ἀρχαὶ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ πολλοὶ ἄλλοι προσκεκλημένοι. Τὴν Χωροφυλακὴν ἐξεπροσώπησεν ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος Ἀντιστράτηγος κ. Νικόλαος Κουτσιανᾶς. Ὁμιλῶν ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς χώρας κατὰ τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων, εἰς τὸ κατάμεστον Ἀλεξάνδρειον Ἀθλητικὸν Μέγαθρον, ἐτόνισεν ἰδιαιτέρως τὸ γεγονός ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς συσπειρωμένος καὶ ἀπερίσπαστος συνεχίζει τὸ δημιουργικὸν του ἔργο ποῦ ἤρχισε μετὰ τὴν πτώσιν τῆς δικτατορίας. Ὁμίλησαν ἐπίσης πλὴν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὁ Ὑπουργὸς Βορείου Ἑλλάδος κ. Μάρτης, ὁ Ὑπουργὸς Ἐμπορίου κ. Βαρβιτσιώτης καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Δ.Ε.Θ. κ. Βελλίδης. Τὰ μέτρα τάξεως καὶ ἀσφαλείας τῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελετῆς τῶν ἐγκαινίων ὑπῆρξαν ἄριστα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ ἀπέσπασαν τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τῶν ἀρμοδίων. Εἰς τὴν φωτογραφίαν στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων.

ἐπιθεώρησις χωροφυλακῆς

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΧΩΡΙΚΗΣ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Γραφεῖα: Ἰουλιανοῦ 36 - Ἀθῆναι
τηλ. 8235.446, 8236.361 ἑσωτ. 173

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1976, ΕΤΟΣ 7^{ον}, ΤΕΥΧΟΣ 81^{ον}

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

41η Διεθνῆς Ἐκθεσις Θεσσαλονίκης..	522
Οἱ νέοι καὶ ἡ στάσις των ἔναντι τοῦ κυκλοφοριακοῦ προβλήματος κ. Σπυρ. Γεωργούση, Συνταγματάρχου Χωροφυλακῆς ἑ.ά.....	524
Ἡ ἀποδεικτικὴ ἀξία τριῶν καὶ ἑνῶν, ἀπόδοσις κειμένου ἐκ τοῦ F.B.I. BULLETIN ὑπὸ Σπυρ. Θεοδωροπούλου, Ἐνωμοτάρχου	526
Ἡ Ἐκθεσις ὡς μέσον προβολῆς καὶ διαφημίσεως κ. Κωνσταντίνου Δαμιανᾶκη, Διευθυντοῦ Γραφείων Δ.Ε.Θ. Ἀθηνῶν	530
Στὴν Σκιάθου τοῦ τουρισμοῦ, κ. Κωνσταντίνου Λιάπη, Διδασκάλου.....	535
Ἀπὸ τὸν κόσμον τῆς ἀσφάλτου	538
Ἡ Χωροφυλακὴ στὴν Μικρὰ Ἀσία (Μέρος Α'), κ. Χρήστου Ρέππα, Ὑπομοιράρχου	540
Βλέποντας καὶ γράφοντας	548
Πρὸ 40ετίας	550
Ὁ τρύγος, κ. Νικολάου Σφυρδέρα, Λογοτέχνου	554
Ἐδῶ Ἄμεσος Ἐπέμβασις	556
Χριστιανικὰ μηνύματα	557
Ὁ ἀστυνομικὸς θεσμὸς κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821, (Μέρος Γ'), κ. Ἀναστασίου Καρυώτη, Ἀντιστρατήγου ἑ.ά., ἐπιτίμου Ἀρχηγοῦ Χωροφυλακῆς	558
Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον Ἡρακλείου, κ. Παν. Παπαντωνίου, Ἀνθυπασπιστοῦ Χωροφυλακῆς	562
Ποδοσφαιρικὸι ἀγῶνες καὶ θέματα τάξεως, κ. Χρήστου Φορλίγκα, Ἀντισυνταγματάρχου Χωροφυλακῆς.....	568
Σύγχρονα Τεχνικὰ θέματα	572
Ἀθλητικὴ Ἐπιθεώρησις	574
Νέα τοῦ μηνὸς	576
Ἐπικαιρότητες	580
Γεγονότα καὶ Συμβάντα	582

ΕΞΩΦΥΛΛΟΝ

Θεσσαλονίκη ἡ ἀξέπέραστη Νύφη τοῦ Θερμαϊκοῦ, τὸ καύχημα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βορρᾶ ὅπου ἡ Χωροφυλακὴ με πραγματικὴ νηρηφάνεια ἀσκεῖ τὴν ἀστυνομία ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς ἀπελευθερώσεώς της.

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΗ

* "Ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη με αἰσιοδοξία " αὐτὸς ὁ τίτλος θά ταίριαζε ἀπόλυτα στίς φωτογραφίες πού δημοσιεύονται. Οφείλονται στὴν θαυμάσια πρωτοβουλία πού εἶχε τὸ Ἴδρυμα Παιδικῆς Προνοίας Θεσσαλονίκης νά ἐκπαιδεύσῃ τοὺς νεαροὺς τροφίμους τοῦ μετρίου πρωτότυπο καὶ ὀπωσδήποτε ἀποτελεσματικὸ στὰ θέματα τῆς κυκλοφοριακῆς διαπαιδαγωγίσεως.

* Εἶναι πράγματι ἓνα αἰσιοδοξο μῆνυμα, ἓνα παρήγορο σημεῖο τὸ γεγονὸς ὅτι τὸν τελευταῖο καιρὸ ὅλο καὶ περισσότερο καὶ ἀπὸ πρὶς πολλοὺς, ἀρμοδίου καὶ μῆ, γίνεται κατανοητὴ ἡ ἀνάγκη τῆς σωστῆς κυκλοφοριακῆς διαπαιδαγωγίσεως, ἰδιαίτερα τῶν νέων.

* Ἡ χώρα μας πλήρωσε καὶ πληρώνει καθημερινὰ σὲ αἷμα βαρὺ τίμημα στὸν ἀδηφάγο Μολῶχ τῆς ἀσφάλτου. Τὰ αἷτια εἶναι πολλὰ καὶ διςεπίλυτα τουλάχιστον βραχυπροθέσμως. Ἐφ' ὅσον ὅμως εἶναι κοινῆς παραδοχῆς τὸ γεγονός ὅτι τὸν πρωταρχικὸ ρόλο στὰ τροχαῖα ἀτυχήματα παίζει πάντα ὁ παράγων " ἄνθρωπος " ἡ σωστὴ κυκλοφοριακὴ διαπαιδαγώγησις, ἰδιαίτερα τῶν νέων, πρέπει νά γίνῃ κοινὴ συνείδησις.

* Εἶναι τουλάχιστον θλιβερό νά χάνονται ζωές, νέων κυρίως ἀνθρώπων, πού τόση ἀνάγκη τοὺς ἔχει ἡ Πατρίδα μας, ἀπὸ ἔλλειψη γνώσεως στοιχειωδῶν κανόνων ὀδικῆς κυκλοφορίας. Εἶναι πλέον καιρὸς νά συνειδητοποιήσουμε ὅλοι τὸ μέγεθος τοῦ προβλήματος τῶν τροχαίων ἀτυχημάτων καὶ νά προσθέσουμε τὴν προσωπικὴ μας προσπάθεια στὴν σταυροφορία πού ἀνέλαβε ἡ Πολιτεία γιὰ τὴν κυκλοφοριακὴ διαπαιδαγώγησις καὶ γιὰ τὴν μείωσιν τῶν τροχαίων ἀτυχημάτων.-

Η " ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ "

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἀξιωματικοί- Ἀνθυπασπισταὶ Δρμ	150
Ὑπαξιωματικοί- Χωροφύλακες "	130
Πολιτ. Ὑπάλληλοι- Ἰδιῶται "	150
Σύλλογοι- Σωματεῖα- Ὄργανισμοὶ "	250

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΧ. 13

41^Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ

5-19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1976

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΝΟΙΞΕ ΗΔΗ τις πύλες της και λειτουργεί με απόλυτη επιτυχία, που ξεπέρασε και τις πιο ευόλυνες προβλέψεις, η 41η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης.

Η παρουσία του Πρωθυπουργού κ. Κων/νου Καραμανλή επί κεφαλής κυβερνητικού κλιμακίου, της ηγεσίας των Ένόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Άσφαλείας, πολλών άλλων επισήμων και των εκπροσώπων των χωρών που μετέχουν στην Έκθεση, έδωσε πανηγυρικό χαρακτήρα στα έγκαίνια της Έκθεσεως που έγιναν στις 4 Σεπτεμβρίου. Από την επομένη των έγκαίνιων χιλιάδες επισκεπτών άρχισαν να κατακλύζουν τα περίπτερα και τους άλλους χώρους της Έκθεσεως όπου με ξεχωριστή φροντίδα εκτίθενται τα δημιουργήματα του ανθρώπου σ' όλους τους τομείς της δραστηριότητός του. Η οργάνωση της 41ης Διεθνούς Έκθεσεως Θεσσαλονίκης παρουσιάζει πολλές καινοτομίες και νέα στοιχεία που βελτιώνουν την λειτουργία της και συμβάλλουν στην άνοδο της εμπορικότητάς της. Εκτός από τους Έλληνες εκθέτες των οποίων η συμμετοχή είναι εύρυθμη, συμμετέχουν επίσης σαράντα ξένες χώρες από τις οποίες είκοσιπέντε με έπισημα κρατικά περίπτερα, οι δε άλλες εκπροσωπούνται από ιδιωτικούς εμπορικούς οίκους. Το γενικό σύνολο, των εκθετών ανέρχεται σε τρείς χιλιάδες περίπου.

Η 41η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης η οποία πραγματοποιείται υπό καθεστώς πραγματικής Δημοκρατίας και εντός κλίματος απόλυτου τάξεως και ασφαλείας, λαμπρή στην εμφάνιση και άρτια στην οργάνωση αντικατοπτρίζει την γενικότερη εικόνα της χώρας μας και την πρόοδο που σημειώθηκε σε όλους τους τομείς. Έξ άλλου η Θεσσαλονίκη, η πρωτεύουσα του ελληνικού βορρά που με την ραγδαία ανάπτυξή της έχει εξελιχθεί σε ζηλευτή μεγαλούπολη ευρωπαϊκού επιπέδου, υποδέχεται με φιλόξενα αισθήματα τις χιλιάδες των επισκεπτών και δίνει τον καλύτερο εαυτό της για να κάνει την διαμονή των φιλοξενουμένων της άνετη και ευχάριστη.

Σημαντική συμμετοχή στην επιτυχία της Διεθνούς Έκθεσεως διαδραματίζει η Έλληνική Χωροφυλακή.

Δια τον σκοπόν αυτόν ιδρύεται εντός του χώρου της Έκθεσεως ειδική Υποδιεύθυνσις Αστυνομίας με Τμήματα Τάξεως, Τουρισμού, Άγρονομίας, Άσφαλείας και Άλλοδαπών. Οι άνδρες οι οποίοι επανδρώνουν τας Υπηρεσίας αυτές είναι αυστηρώς επιλεγμένοι και ειδικώς εκπαιδευμένοι εις τὰ θέματα της αρμοδιότητός των.

Οι άνδρες της Διευθύνσεως Αστυνομίας Θεσσαλονίκης σε μία πραγματική έξαρση της υπηρεσιακής τους απόδοσεως μοχθούν νυχθημερόν εντός και εκτός του χώρου της Έκθεσεως για να διατηρήσουν την τάξη σε επίπεδα ζηλευτά και στο έργο τους αυτό επιτυγχάνουν απόλυτα-αν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὄχι μόνον ὁ μόχθος τῶν ἀνδρῶν ἀλλὰ καὶ τὰ κολακευτικὰ σχόλια τόσο τῶν ἀρμοδίων παραγόντων ὅσο καὶ τοῦ κοινοῦ.

Ε. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Μοίραρχος

Οί νέοι και ή στάσις των Έναντι

Γράφει:

ό κ. ΣΠΥΡ. ΓΕΩΡΓΟΥΣΗΣ

Συνταγματάρχης

Χωροφυλακής έ. ά.

«Η νεότης είναι πράγμα θαυμάσιο, αλλά είναι κρίμα ότι καταστρέφεται στα παιδιά», λέγει ό Μπέρναρ Σω. Καταναλίσκεται δηλαδή, εκεί που άκόμα δέν έχει ώριμάσει ή σκέψις, εκεί που δέν έχει διδάξει ή πείρα τής ζωής, ό μεγάλος αυτός διδάσκαλος.

Ό νέος έχει άγνοια τών κινδύνων. Τις ενέργειές του, τις κατευθύνει ή πληθωρική του ζωτικότητα και ό μεγάλος του ένθουσιασμός. Αυτά άκριβώς είναι τά αίτια που προκαλούν τούς μεγάλους κινδύνους στην κυκλοφορία.

“Αν προσθέσουμε σ’ αυτά και τήν έλλειψι ειδικής εκπαίδευσεως στο θέμα τής άσφαλούς κυκλοφορίας, θά άντιληφθοΰμε τούς τεράστιους κινδύνους, στους όποιους εκτίθεται, αλλά και τούς όποιους δημιουργεί ή νεότης.

Συχνά βλέπουμε ένα νέο επάνω στο μοτοποδήλατο ή τó ποδήλατο, νά κάνη επίδειξι óδικής δεξιοτεχνίας, νά εκτελή κυματισμούς στη μέση του δρόμου, νά κάνη άκροβατισμούς, νά τρομάζη τούς πεζούς, νά θέτη σέ κίνδυνο μικρά παιδιά ή κοπέλλες, νά άνεβαίνη στα πεζοδρόμια και νά ένοχλη τούς περιπατητάς, νά προκαλή έννευριστικούς θορύβους, με τόν βοηθητικό κινητήρα του μοτοποδηλάτου, νά βγαίνει από πάροδο σέ λεωφόρο με ταχύτητα, νά κυκλοφορη σέ σκοτεινούς δρόμους χωρίς φάτα και νά κινηται μέσα στην πόλι με ταχύτητα πέραν παντός όριου και λογικής.

Χάρις στην έλλειψι τής κυκλοφοριακής διαπαιδαγωγήσεως τών νέων συναντοΰμε, σέ κάθε βήμα, τς πιό επικίνδυνες και παράλογες ενέργειες.

Συχνά βλέπουμε νέους, που συνοδεΰουν κοπέλλες, νά στέκουν και νά συζητούν στη μέση του δρό-

τοῦ κυκλοφοριακοῦ προβλήματος

μου καὶ νὰ μὴν ἀπομακρύνωνται, μετὴν ἐμφάνισι τοῦ αὐτοκινήτου. Πιστεύουν εἰλικρινᾶ, ὅτι ἐξυψώνονται στὰ μάτια τῆς κοπέλλας, δείχνοντας παλληκαρισμό;

Γιατὶ παρουσιάζουμε τὴν ἀπερισκεψία ὡς σοφία, τὴν κυκλοφοριακὴ ἀταξία ὡς μοντερνισμό, τὴν περιφρόνησι τοῦ νόμου ὡς παλληκαρισμό;

Γιατὶ νὰ ὑπάρχη αὐτὴ ἡ ἔλλειψις σοβαρότητος πρὸς τὰ σοβαρὰ πράγματα;

Γιατὶ νὰ ἔχουμε τόση ἔλλειψις προσαρμοστικότητος καὶ ἐξελίξεως, ὥστε νὰ μένουμε ὀπισθοδρομικοὶ στὴν κίνησί μας μέσα στὴν πόλι, σὰν ἀνεξέλικτοι χωρικοὶ καὶ νὰ μὴν εἴμαστε σὲ θέσι νὰ καταλάβουμε, μιὰ γιὰ πάντα, ὅτι τὰ πράγματα ἄλλαξαν, ὅτι οἱ δρόμοι εἶναι γιὰ τὰ αὐτοκίνητα, ὅτι τὸ αὐτοκίνητο σπάει κόκκαλα ἀδυσώπητα καὶ ἐκδικεῖται τὴν ἐξυπνάδα αὐτῶν, πού νομίζουν ὅτι μποροῦν νὰ περπατοῦν ὅπως θέλουν;

Γιατὶ δὲν προσέχουν αὐτοὶ οἱ νέοι τίς ὁδηγίες πού βγῆκαν ἀπὸ τὰ σπασμένα κόκκαλα χιλιάδων θυμάτων, τοὺς κανόνες πού προφυλάσσουν ἀπὸ τὰ δυστυχήματα, πού ἐξυπηρετοῦν τὴν τάξι, περιφρουροῦν τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ ατόμου, προλαμβάνουν ἐπεισόδια καὶ ἐξυπνῶνουν τὸν πολιτισμό;

Γιατὶ δὲν σκέπτονται ὅτι δὲν εἴμαστε στὴν ἐποχὴ τῆς προσωπικῆς ἀνδρείας τῶν Ὀμηρικῶν χρόνων, ὅτι σήμερα ὁ παλληκαρισμὸς εἶναι πρωτογονισμὸς, πού στὸ τέλος ταπεινώνεται καὶ γελοιοποιεῖται, ὅτι εἴμαστε στὴν ἐποχὴ πού νικᾷ ἡ λογικὴ, ἡ σωφρονὺνη, ἡ σοβαρότης, ἡ ὀριμότης, ἡ εὐγένεια, ἡ νομιμότης καὶ ὅτι ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι ἡ ξεπερασμένη πιά ρωμαϊκὴ ἐξυπνάδα;

Ἄλλὰ τὸ κακὸ δὲν εἶναι μόνο, αὐτὸ πού δημιουργεῖ ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ νέου, ὁ ὅποιος, χρησιμοποιώντας τὸ μοτοποδήλατο, τὴν ταχύτητά του, πού τὸν ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ σαρκίου καὶ τὸν θόρυβο αὐτοῦ, πού τὸν κάνει ἀκουστόν (καὶ ὅπως νομίζει ὁ ἴδιος

«ξακουστόν»), ἐνεργεῖ, βρισκόμενος σὲ κατάστασι ἐξαλλοσύνης, πιστεύοντας ὅτι τὴ στιγμὴ αὐτὴ, εἶναι ἕνας ἥρωας πού πρέπει νὰ τὸν θαυμάσουν ὅλοι.

Τὸ κακὸ εἶναι γενικώτερο καὶ ὀφείλεται, ἐκτὸς τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, καὶ σὲ γενικώτερη ἐσφαλμένη νοοτροπία.

Τὶ νὰ ποῦμε λ.χ. γιὰ μερικὲς κοπέλλες, οἱ ὁποῖες, ἀφοῦ ἐξαντλήσουν ὅ,τι μποροῦν νὰ διαθέσουν σὲ χρῆμα καὶ προσπάθεια, γιὰ νὰ συμμορφωθοῦν πιστά, μετὰ τὰ τελευταῖα διατάγματα τῆς μόδας, στὸ ντύσιμο, βγαίνουν στὸ δρόμο, γιὰ νὰ εἰσπράξουν θαυμασμὸ καὶ φιλοφρονήσεις, κολακευτικὲς τῆς φιλαρεσκείας τῶν, ἀδιάφορες πρὸς τοὺς κανόνες τῆς κυκλοφορίας.

Πῶς ἔχουν τὴν ἀφέλεια νὰ πιστεύουν, ὅτι μποροῦν νὰ ἀσκήσουν γοητεία στὸν ἄψυχο σίδηρο, ὅτι γι' αὐτὲς δὲν ἰσχύει πρᾶσινο καὶ κόκκινο φῶς, διαβάσεις πεζῶν καὶ κανονισμοὶ καὶ μάλιστα, σὲ τέτοιο βαθμὸ, ὥστε νὰ ἔχουν τὴν ἀξίωσι νὰ σταματοῦν οἱ ὁδηγοί, ἀπὸ ὄλες τίς κατευθύνσεις, γιὰ νὰ θαυμάσουν, τὰ μετὰ τόση προπαρασκευῆ καὶ ἐπιμέλεια, ἐπιδεικνύομενα θέλητρα καὶ νὰ ἀγνοοῦν τὸν μεγάλο κίνδυνο στὸν ὅποιον ἐκτίθενται; Εἶναι αὐτὰ ἀστεῖα; Εἶναι ξεπερασμένα πράγματα; Ὅχι ἀγαπητὰ μου παιδιὰ δὲν εἶναι.

Θὰ συμφωνοῦσατε μαζί μου, ἂν μπορούσα νὰ σᾶς ἔχω μερικὲς μέρες σὲ ἕνα νοσοκομεῖο, στὸ ὅποιον φέρνουν ὅλα τὰ θύματα τῶν τροχαίων δυστυχημάτων, νὰ ἀκούσετε ἐκεῖ τίς κραυγὲς τοῦ πόνου καὶ τῆς ἀπογνώσεως ἄλλων νέων, πού εἶχαν καὶ αὐτοὶ τὴν ἴδια νοοτροπία, πού μπορεῖ νὰ ἔχετε καὶ σεῖς, νὰ δῆτε πῶς πλήρωσαν ἄλλοι νέοι αὐτὸν τὸν ἐνθουσιασμὸ καὶ τὴν ἀπερισκεψία ἐνὸς δευτερολέπτου μετὰ ἰσόβια ἀναπηρία, μαζί μετὰ τὴν ὁποία, θὰ τοὺς συνοδεύη μία ὀλοκληρωμένη δυστυχία γιὰ ὅλη τους τὴ ζωὴ, ἐνῶ ἄλλοι ἔχασαν καὶ τὴ ζωὴ τους, πρὶν ἀκόμα ἀρχίσουν, καλὰ - καλὰ, νὰ τὴν ζοῦν. Γιὰ ποῖο σκοπὸ; Γιὰ ποῖο ὑψηλὸ ἰδανικὸ;

Γιατὶ, ἐπὶ τέλους, οἱ στρατιῶτες πού δίνουν τὴ ζωὴ τους γιὰ τὴν πα-

τρίδα, έκτελοῦν τὸ σπουδαιότερο καθήκον. Οἱ οἰκογένειές τους θὰ εἶναι σ' ὄλη τους τὴ ζωὴ ὑπερήφανες γι' αὐτούς, πού χάθηκαν στὸ πόλεμο. Ἐκεῖνοι χάθηκαν γιὰ νὰ εἴμαστε ἐμεῖς ἐλεύθεροι.

Σὲ κάποια μαρμάρινη στήλη γράφτηκαν ἢ θὰ γραφοῦν κάποτε τὰ ὀνόματά τους καὶ ὁ διαβάτης, κάθε ἄνθρωπος, πού ἔχει μέσα του λίγο ἄνθρωπισμὸ καὶ μερικές ἀρχές στὴ ζωὴ του, θὰ ἀποκαλύπτεται πρὸ τῶν ἡρώων αὐτῶν. Τί θὰ λένε ὁμως οἱ οἰκογένειες αὐτῶν, πού σκοτώνονται ἀπὸ τοὺς τροχοὺς καὶ μάλιστα, ὅταν φταῖνε οἱ ἴδιοι;

Δὲν θὰ αἰσθάνονται μαζί μὲ τὸν πόνο καὶ ταπεινώσι, ἀντὶ ὑπερηφανείας, τὴν ὁποῖαν αἰσθάνονται οἱ οἰκογένειες τῶν θυμάτων πολέμου;

Ἄπὸ τὴν ἀνωτέρω ἀνάλυσι προκύπτουν τὰ ἑξῆς:

Πρῶτον: Ὑπάρχει μία νοοτροπία τῶν νέων ἐπάνω στὸ κυκλοφοριακὸ πρόβλημα ἐσφαλμένη καὶ ἐπικίνδυνη. Αὐτὴ ὀφείλεται, κατὰ μεγάλο μέρος, σὲ ἔλλειψι ὀργανωμένης καὶ συστηματικῆς κυκλοφοριακῆς διαπαιδαγωγίσεως αὐτῶν, ἢ ὁποῖα ὁμως μπορεῖ νὰ γίνῃ πολὺ εὐκόλα.

Ἐμεῖς οἱ μεγάλοι, ἐμεῖς πού εἴμαστε γονεῖς καὶ ἐνδιαφερόμαστε γιὰ τὴ ζωὴ τῶν παιδιῶν μας, περισσότερο, πολὺ περισσότερο, ἀπὸ ὅσο ἐνδιαφέρονται αὐτὰ τὰ ἴδια, ἔχουμε ὑποχρέωσι νὰ κάνουμε ὅ,τι μπορούμε, γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ αὐτὴ ἡ διαπαιδαγωγίσι.

Δεύτερον. Ὑπάρχει ὁ νεανικὸς ἐνθουσιασμὸς, ὁ ὁποῖος ἐμφανίζεται, κατὰ τὴν ὁδήγησι μοτοποδηλάτου, καὶ ἀκόμη καὶ τοῦ αὐτοκινήτου.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς αὐτὸς εἶναι μία μέθη καὶ ὁ μεθυσμένος δὲν μπορεῖ, παρὰ νὰ ὀδηγῇ ἐπικίνδυνα.

Τί μπορεῖ νὰ γίνῃ μ' αὐτό; Νὰ κάνουμε ἓνα εἶδος ἀντιαλκοολικοῦ ἐμβολίου, γι αὐτὴ τὴ μέθη, πού λέγεται ἐνθουσιασμὸς. Νὰ πείσουμε τὸν νέο ὅτι μπορεῖ νὰ δίνῃ διέξοδο στὸν ἐνθουσιασμὸ του, σὲ ἄλλα πράγματα δημιουργικὰ, ὄχι ὁμως στὸ νὰ παίξῃ τὴν ζωὴ του κορῶνα — γράμματα, καὶ μάλιστα χωρὶς κανένα σκοπὸ. Καὶ ὑπάρχουν πάρα πολλὰ πράγματα δημιουργικὰ, πού μπορούν νὰ τὸν ἐξυψώσουν.

ΣΠΥΡ. ΓΕΩΡΓΟΥΣΗΣ

Ἡ ἀποδεικτικὴ ἀξία τριχῶν καὶ ἰνῶν σὲ περιπτώσεις ἐγκαταλείψεως τοῦ θύματος ὑπὸ τοῦ ὑπαιτίου ὀχήματος κατὰ τὰ τροχαῖα ἀτυχήματα.

Ἀπόδοσις ἐκ τοῦ F. B. I. BULLETIN

μηνὸς Αὐγούστου 1976,

ὑπὸ τοῦ Ἐνωμοτάρχου ΣΠΥΡ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

Πτυχιούχου Ἀγγλικῆς Φιλολογίας Παν(μίου) Ἀθηνῶν

ΟΙ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ἐγκαταλείψεως τοῦ θύματος, εἶναι ἓνα σοβαρὸ πρόβλημα πού πραγματικὰ προκαλεῖ τὴν Κοινὴ Γνώμη. Τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει ἡ Ἀστυνομία στὴν ἔρευνα αὐτοῦ τοῦ εἶδους τῶν ἐγκλημάτων εἶναι πολὺ δύσκολα, διότι συχνὰ δὲν βρίσκει μάρτυρες καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα εἶναι ἐλάχιστα. Τὰ ἐγκληματολογικὰ ἐργαστήρια μπορούν, βέβαια, νὰ βοηθήσουν ἀποφασιστικὰ σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις, ἀλλὰ ὁ ἀρμόδιος ἀστυνομικὸς πρέπει νὰ εἶναι πολὺ προσεκτικὸς καὶ λεπτολόγος ὥστε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν συλλογὴ καὶ τὴν διατήρησι κάθε διαθέσιμου ἀποδεικτικοῦ στοιχείου.

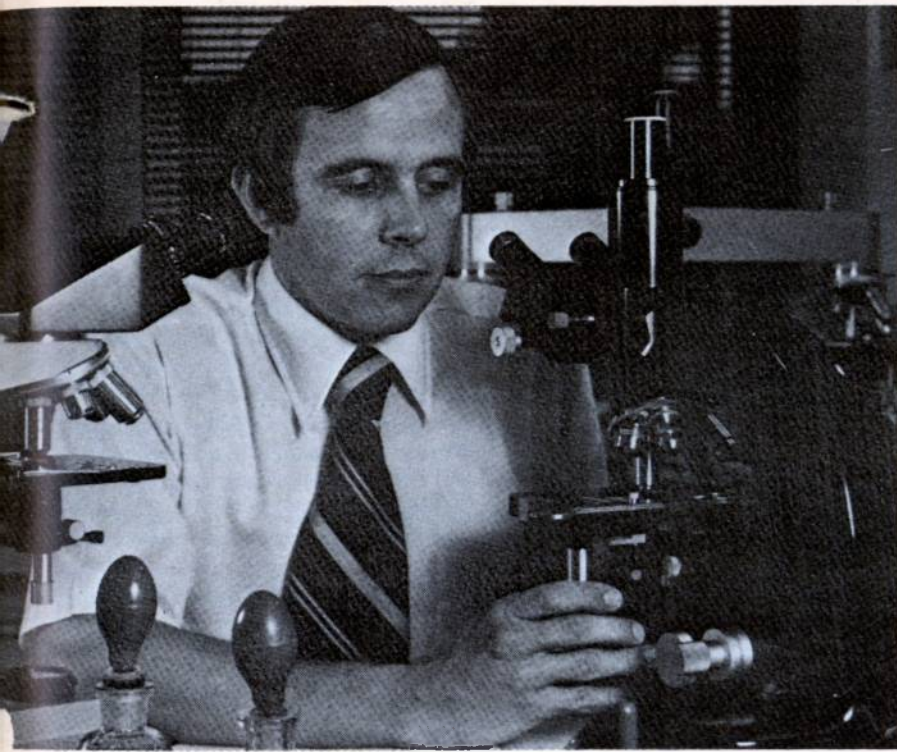
Τρίχες, ἴνες καὶ κομμάτια ὑφάσματος, συχνὰ ἀποτελοῦν βασικὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἐπισημαίνονται κατὰ τὴν ἔρευνα, σὲ τέτοιες περιπτώσεις. Πολλὲς φορές αὐτὰ συνοδεύονται καὶ ἀπὸ ἄλλα στοιχεῖα μεγαλύτερης ἀξίας ὅπως αἷμα, ξέσματα χρώματος, κομματάκια γυαλιοῦ, μετάλλου καὶ κηλίδες.

Μιὰ φορά, τὸ σῶμα μιᾶς κοπέλλας, πού, ἀναμφισβήτητα, εἶχε χτυπηθῆ ἀπὸ αὐτοκίνητο καὶ εἶχε ἐγκαταλειφθῆ, βρέθηκε στὴν ἄκρη ἐνὸς ἀγροτικοῦ δρόμου. Μὲ τὴν

αὐτοψία ἐπισημάνθηκαν τραύματα τὰ ὁποῖα συνήθως προκαλοῦνται ἀπὸ χτύπημα αὐτοκινήτου, ἀποκαλύφθηκε ὁμως ἐπίσης ὅτι ἡ κοπέλλα εἶχε πεθάνει ἀπὸ στραγγαλισμὸ. Ὀλοφάνερα τὴν χτύπησαν μὲ αὐτοκίνητο μετὰ τὸν στραγγαλισμὸ, σὲ μιὰ προσπάθεια νὰ ἀποκρύψουν τὴν πραγματικὴ αἰτία τοῦ θανάτου της. Ἡ ἀνάκρισις ὠδήγησε, σὲ ὑποψίες σὲ βῆρος τοῦ χωρισμένου συζύγου της. Ξέσματα ἀπὸ τὸ κάτω μέρος τοῦ αὐτοκινήτου του στάλθηκαν στὸ ἐργαστήριον τοῦ F. B. I., γιὰ νὰ ἀποκαλυφθῇ ὅτι περιείχαν κομμάτια ἀπὸ λεπτὲς κλωστὲς νάυλον, σὰν αὐτὲς ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἦταν φτιαγμένο τὸ καλσόν της, καὶ νῆμα πράσινο, σὰν αὐτὸ ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἦταν φτιαγμένο τὸ παλτό της. Ἐντοπίστηκαν ἐπίσης κηλίδες ἀνθρώπινου αἵματος ἐπάνω στὶς νάυλον ἴνες. Μὲ βάση αὐτὰ τὰ στοιχεῖα, ὁ σύζυγος καταδικάστηκε γιὰ φόνο.

Τὰ ἀποδεικτικὰ τοῦ ἐγκλήματος στοιχεῖα, εἶναι πολλὰ, ἀλλὰ μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ εἶναι λεπτεπίλεπτα καὶ καθόλου ἐδκρινῆ. Αὐτὸ συμβαίνει συχνὰ ὅταν τὰ στοιχεῖα αὐτὰ τὰ ἀποτελοῦν τρίχες καὶ ἴνες, πού εἶναι πολλὲς φορές δύσκολο νὰ ἐπισημανθοῦν καὶ ὁ ἐντοπισμὸς τους ἀπαιτεῖ ἐνδελεχῆ καὶ ἐξονυχιστικὴ ἔρευνα

του χώρου του εγκλήματος, του θύματος και του ύποπτου όχηματος.

Ή αποδεικτικά στοιχεία από τον χώρο του εγκλήματος.

Προσεκτική έρευνα, μπορεί να αποφέρει αποδεικτικά στοιχεία αξίας, με βάση τα οποία είναι δυνατόν να συσχετισθῆ ἓνα ὠρισμένο ὄχημα με ἓνα ὠρισμένο χώρο εγκλήματος. Ἡ γύρω περιοχὴ πρέπει να ἀπομονώνεται μέχρι να τελειώσῃ ἡ ἔρευνα. Ἡ ἔρευνα αὐτὴ πρέπει να ἐπεκτείνεται σε ἀρκετὴ ἀπόσταση ἀπὸ τὸ σημεῖο τῆς συγκρούσεως.

Εἰδικὴ προσοχὴ πρέπει να καταβάλλεται στὴν ἀναζήτηση κηλίδων αἵματος, κομματιῶν λεπτοῦ ὑφάσματος, τριχῶν, ἰνῶν, ρούχων καὶ ξεσμάτων χρώματος. Σ' αὐτὸν τὸν χώρο, ἐπάνω στὸ ὁδόστρωμα, μπορεῖ να βρεθοῦν λάσπες ἢ ἄλλες ἀκαθαρσίες ποὺ τινάχτηκαν ἀπὸ τὸ κάτω μέρος τοῦ αὐτοκινήτου, τὴν στιγμὴ τῆς συγκρούσεως. Ἐὰν αὐτὰ τὰ κομματάκια τῆς λάσπης κ.λ.π. εἶναι ἄθικτα καὶ εὐδιάκριτα, θὰ πρέπει να καταβληθῆ κάθε δυνατὴ προσπάθεια να παραμείνουν ἀμετάβλητα στὸ σχῆμα τους, διότι

πιθανὸν να ταιριάζουν σε ἐπίμαχα σημεῖα τοῦ ὑπόπτου αὐτοκινήτου.

Για να διατηρηθῆ κατάλληλα ἡ λογικὴ ἀκολουθία τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων, ποὺ μᾶς παρέχονται ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ θύματος ἢ ἀπὸ πιθανὰ επακόλουθα, ἓνας ἀστυνομικὸς πρέπει να τὸ συνοδεύῃ στὸ νοσοκομεῖο ἢ στὸ νεκροτομεῖο. Μπορεῖ ἐδῶ να γίνῃ συνεννόηση με τὸν γιατρὸ ἢ τὸν ἰατροδικαστὴ, να φυλάξουν κάθε ξένο σῶμα τὸ ὁποῖο ἴσως θὰ βρεθῆ στὸ δέρμα ἢ σε πληγὲς τοῦ θύματος. Αὐτὰ τὰ ἀντικείμενα μαζί με τὰ ρούχα τοῦ θύματος, θὰ πρέπει να σηματοδοτοῦν για ἀναγνώριση καὶ να διατηρηθοῦν για να διαβιβασθοῦν στὸ ἐργαστήριο. Δὲν πρέπει να παραβλέπεται ὅτι κομματάκια χρώματος ἢ γυαλιοῦ μπορεῖ να βρεθοῦν φωλιασμένα στὰ ρούχα τοῦ θύματος. Τὰ ρούχα λοιπὸν αὐτὰ, εἶναι πολὺ σπουδαῖο να ἐξασφαλίζονται, με ἓνα καλὸ τύλιγμα, για να ἀποφεύγεται κάθε πιθανὴ καταστροφὴ τῶν στοιχείων αὐτῶν.

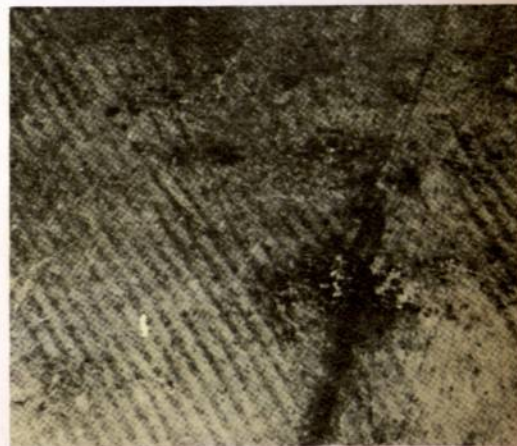
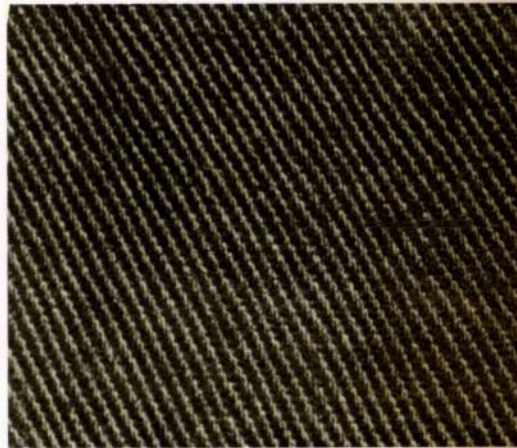
Ἐχον ἀναφερθῆ περιπτώσεις, κατὰ τὶς ὁποῖες διακοσμητικὰ ἀντικείμενα ἢ λάστιχα αὐτοκινήτων ἄφησαν ἀποτυπώματα ἐπάνω στὸ σῶμα ἢ τὰ ρούχα τοῦ θύματος. Αὐτὲς οἱ περιοχὲς τοῦ σώματος πρέ-

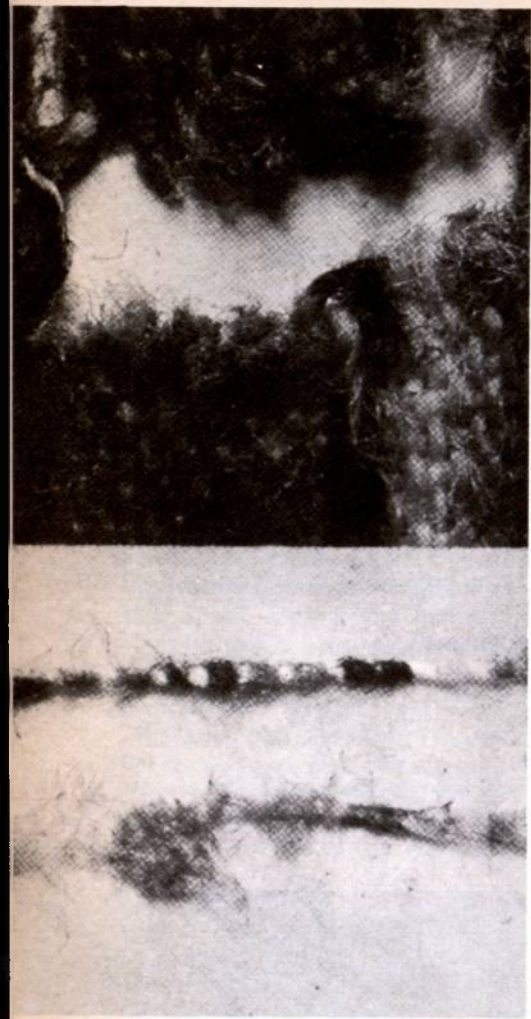
πει να φωτογραφίζονται ἀμέσως. Τὰ ἀποτυπώματα ποὺ ἀφήνονται ἐπάνω σε ρούχα, πρέπει να διατηροῦνται για να ἐξετασθοῦν στὸ ἐργαστήριο.

Ή αποδεικτικὰ στοιχεία ἀπὸ τὸ ὄχημα.

Μιὰ ἐξονυχιστικὴ ἔρευνα τοῦ ὑπόπτου ὀχήματος, μπορεῖ να ἀποφέρει στοιχεῖα ποὺ ἀποδείχνουν μιὰ σύγκρουση, π.χ. αἷμα, σάρκα, τρίχες, κομμάτια ὑφάσματος ἢ «γρατζουνίσματα» στὸ χρώμα του, ἢ στὸ ὁδόστρωμα. Ἐπίσης πρέπει να ἐξετάζεται τὸ ἐνδεχόμενον μήπως, μετὰ τὴν ἀρχικὴ σύγκρουση ἔχουν προξενηθῆ στὸ θῦμα πρόσθετα τραύματα ἀπὸ διαφορετικὰ σημεῖα τοῦ ὀχήματος.

Εἰκόνα 1. Ἀπόκομμα ἀπὸ τὸ πανταλόνι τοῦ θύματος (ἄνω) καὶ ἀποτύπωμα ἐπάνω στὸν προφυλακτῆρα τοῦ ὑπόπτου αὐτοκινήτου (κάτω).

Εικόνα 2. Σχισμένο μέρος του υποκαμίσου του θύματος (άνω) και ίνα νήματος από τον προφυλακτήρα του υπόπτου αυτοκινήτου (κάτω).

Το ύποπτο αυτοκίνητο, πρέπει να τοποθετητά επάνω σε εξέδρα ή γρύλλο και να ερευνητά προσεκτικά με τη βοήθεια ειδικού φωτισμού, σε όλα τα σημεία. Ολόκληρη ή περιφέρεια των ελαστικών πρέπει να εξετάζεται με ιδιαίτερη προσοχή, μήπως έχει σφηνωθή εκεί κάποιο αντικείμενον που ενδιαφέρει.

Δέν είναι άσυνήθιστο να βρεθούν αποτυπώματα, των ρούχων του θύματος επάνω στο αυτοκίνητο (Εικόνα 1). Στην περίπτωση της εικόνας 1, τα αποδεικτικά στοιχεία που προέκυψαν από την εργαστηριακή εξέταση και ακολούθως ή κατάθεση του ειδικού τεχνικού στο δικαστήριο, δέν άφησαν σχεδόν καμιά άμφιβολία στους δικαστές ως προς την ένοχη του κατηγορουμένου. Φαίνεται καθαρά ότι ο προφυλακτήρας του υπόπτου όχηματος, φέρει αποκαλυπτικά αποτυπώματα του παντελονιού του θύματος.

Ένα παράδειγμα του πόσο λεπτεπίλεπτος μπορεί να είναι ο χαρακτήρας ούσιαστικών αποδεικτικών στοιχείων, μās παρέχεται στην περίπτωση αποστολής στο έργο-στήριο μιάς ίνας νήματος 11 J32 ίντσών περίπου, παρμένης από τον προφυλακτήρα του αυτοκινήτου του ύπόπτου, και του πολύχρωμου πουκάμισου του θύματος (είκόνα 2). Η εργαστηριακή έρευνα απέδειξε ότι ή επίμαχη ίνα προέρχοταν από το πουκάμισο αυτό. Η αναγνώριση αυτή βασίστηκε στα χρωματικά σχέδια, στο μήκος τής ίνας και στην κατασκευή και τον τύπο του νήματος.

—Στο εργαστήριο του F.B.I., έχουν εξεταστή ώρισμένες περιπτώσεις όπου έζητείτο να διακριβωθή ποιός, μεταξύ 2 ατόμων ήταν ο οδηγός ενός αυτοκινήτου. Τέτοιες περιπτώσεις έχουμε συνήθως όταν σκοτώνεται ο συνεπιβάτης μεθυσμένου οδηγού, ο οποίος οδηγός έπιζει, ή άλλα άτομα σε άλλο αυτοκίνητο σκοτώνονται, και κατόπιν εγείρονται άμφιβολίες μεταξύ των 2 ατόμων του ύπόπτου αυτοκινήτου ως προς το ποιός ήταν ο οδηγός. Σε τέτοια περιστατικά οι τρίχες μαλλιών που έπισημαίνονται και στα δύο άκρα του σπασμένου άνεμοθώρακα του ύπόπτου αυτοκινήτου, μπορούν να σταλούν στο εργαστήριο μαζί με γνωστά δείγματα από τα μαλλιά και των δύο. Πολλές φορές οι άμφιβολίες αίρονται ύστερα από μικροσκοπικές συγκρίσεις των τριχών αυτών.

Η κατάλληλη συλλογή και διατήρηση των αποδεικτικών στοιχείων προ τής αποστολής τους στο εργαστήριο, είναι ένα σπουδαίο ζήτημα που δέν πρέπει καθόλου να παραμελήται. Πάνω σ' αυτό, παρέχονται οι έξης συμβουλές:

1. Τοποθετήστε τις ίνες, τρίχες ή τεμάχια ύφασματος, σε κατάλληλα διπλωμένο χαρτί: Κλείστε τις άκρες με ταινία σελοφάν. Κόλλα δέν πρέπει να έρχεται σε έπαφή με τα αντικείμενα αυτά. Βάλτε τα ύστερα μέσα σε ένα φάκελλο.

2. Τυλίξτε κάθε αποδεικτικό στοιχείο χωριστά και σημειώστε το κατάλληλα ώστε να το αναγνωρίζετε.

3. Για την άπόσπαση μικροσκοπικών ίνων από προφυλακτήρες, καλύμματα μηχανών αυτοκινήτων κ.λ.π., δται αυτό δέν είναι άλλοιως

δυνατό, μπορείτε να χρησιμοποιήσετε μαγνητική ταινία.

Κάθε αποδεικτικό στοιχείο, την ώρα που έντοπίζεται, πρέπει να σημειώνεται κατάλληλα ώστε να αναγνωρίζεται, για να διαφυλαχθή ή λογική τους σειρά. Αυτό πρέπει να γίνεται άκριβώς τότε και όχι μετά τον κατ' επανάληψη χειρισμό τους και την πολύ πιθανή ανάμιξή τους με γνωστά δείγματα και στοιχεία από άλλα σημεία του χώρου του εγκλήματος. Συνιστάται επίσης δπως, ο αριθμός των ατόμων που χερίζονται τα στοιχεία αυτά, είναι όσο το δυνατόν μικρότερος.

Είναι έπιβληθητικό, για την παρουσίαση των στοιχείων στο δικαστήριο να γνωρίζη κανείς το άκριβές σημείο του αυτοκινήτου όπου βρέθηκαν οι ίνες ή οι τρίχες. Γι' αυτό ποτέ μη βάζετε στην ίδια θέση τέτοια αποδεικτικά στοιχεία που βρέθηκαν σε διαφορετικά σημεία. Τοποθετήστετα σε χωριστές θήκες ανάλογα με το ιδιαίτερο σημείο του όχηματος όπου έντοπιστηκαν και σημειώστε το σημείο αυτό.

Είναι δυνατόν να διαχωριστή άν μια τρίχα άνήκη σε άνθρωπο ή σε ζώο. Έάν άνήκη σε άνθρωπο, μπορεί να προσδιοριστή και ή φυλή, άν είναι Κανκάσιος, Νέγρος ή Μογγόλος. Τρίχες που βρέθηκαν στο όχημα και άλλες τρίχες που έχουμε σε ποιόν άνήκουν, μπορούν να συγκριθούν προς προσδιορισμό τής όμοιότητος ή τής άνομοιότητός τους. Τρίχες από ζώα, μπορούν να μπουσν σε κατηγορίες ως προς το είδος του ζώου.

Τα βασικά όργανα τα όποια χρησιμοποιούνται για την αναγνώριση ίνων και τριχών, είναι τα μικροσκόπια διερευνήσεως και συγκρίσεως. Τα χαρακτηριστικά των γνωστών και των υπό εξέταση τριχών συγκρίνονται και άν μοιάζουν, δείχνουν ότι οι υπό εξέταση τρίχες μπορεί να προέρχονται από την γνωστή πηγή. Όπωσδήποτε όμως, πλην άσυνήθιστων περιπτώσεων, οι τρίχες δέν έχουν επαρκή άτομικά χαρακτηριστικά ώστε να αναγνωριστούν, ως προερχόμενες από ένα ώρισμένο άτομο και από κανένα άλλο.

Ίνες και κομμάτια ύφασμάτων εξετάζονται στο εργαστήριο για τον προσδιορισμό του χρώματος, τής ουσίσεως και του τύπου. Για την διαφοροποίηση και την κατάταξη

τους χρησιμοποιούνται μικροσκοπικές, μακροσκοπικές και χημικές εξετάσεις. Οι πληροφορίες από τις εξετάσεις αυτές οδηγούν στην αναγνώριση των ινών και συνθέτουν σχετικά επιβεβαιωτικά στοιχεία.

Μερικές φορές όχι μόνο ίνες αλλά και ολόκληρα κομμάτια υφάσματος εντοπίζονται επάνω στο ύποπτο όχημα. Σε τέτοιες περιπτώσεις είναι δυνατόν να αναγνωριστή θετικά ένα κομμάτι υφάσματος, ως προερχόμενο από τα ρούχα του θύματος. Αυτό μπορεί να γίνει με την κατάλληλη προσαρμογή του κομματιού αυτού στο αντίστοιχο μέρος όπου τα ρούχα του θύματος είναι σχισμένα και με τον ύπολογισμό της θέσεως και της συνεχείας κάθε ενός νήματος στην ύφανση του κομματιού, και του υφάσματος γύρω από το σχισμένο μέρος, στα ρούχα του θύματος.

Έπιβοήθηση της ανακρίσεως.

Από την σύγκρουση αυτοκινήτου και πεζού, είναι δυνατόν να προκληθί σοβαρή ζημιά και στο όχημα και να χρειάζεται επισκευή. Υπάρχουν πολλά «κόλπα» στα οποία μπορούν να καταφύγουν οι οδηγοί που εγκαταλείπουν τα θύματά τους, για να κρύψουν το έγκλημά τους, π.χ. κάνουν ψεύτικη δήλωση κλοπής του αυτοκινήτου των ή το τρακάρουν σκόπιμα.

Η ζημιά που προκαλείται σ' ένα αυτοκίνητο, από τη σύγκρουσή του με πεζό, είναι δυνατόν να συγκριθί με την ζημιά που προκαλείται από σύγκρουση με ελάφι ή παρόμοιο ζώο. Ωπωςδήποτε όμως, δεν μπορεί να έχουμε πάντοτε έκτεταμένες ζημιές. Μερικές φορές ο οδηγός παρεκκλίνει την πορεία του αυτοκινήτου για να αποφύγη μετωπική σύγκρουση, προκαλώντας κατ' αυτόν τον τρόπο μικρές μόνο ζημιές στο όχημά του, παρ' όλα αυτά όμως επιφέροντας βαθιά τραύματα στο θύμα, με τον καθρέφτη, την αντένα του ραδιοφώνου ή το χερούλι της πόρτας.

Μια άμεση έρευνα στα πρατήρια και τα γκαράζ, μπορεί να μās οδηγήσει σε καλό δρόμο.

Έπιβοήθηση της διώξεως.

Σε μερικές περιπτώσεις, ο κατηγορούμενος όταν αντιμετώπιζε ουσιαστικές αποδείξεις, αναγνωρι-

Εικόνα 3. Τεχνικός του εγκληματολογικού εργαστηρίου ασχολείται προσεκτικά με την άνευρεση πειστηρίων από το σακάκι θύματος τροχαίου ατυχήματος.

ζει την ματαιότητα της έμμονής του στην άρνηση και όμολογεί την ένοχί του.

Σε κάποια περίπτωση ένα αυτοκίνητο ξέφυγε από το δρόμο και σκότωσε ένα νεαρό ο οποίος κουβέντιαζε στην αδή του με φίλους του. Από την περιγραφή των φίλων του θύματος, εντοπίστηκε ένα ύποπτο αυτοκίνητο με στραπατσarisμένο προφυλακτήρα και σπασμένους προβολείς. Ο προφυλακτήρας, κομματάκια από τους σπασμένους προβολείς, τα ρούχα του θύματος και δείγμα μαλλιών του, στάλθηκαν στο εργαστήριο του F.B.I. "Ένα αποτύπωμα υφάσματος επάνω στο προφυλακτήρα, συνέπιπτε με τα δοκιμαστικά αποτυπώματα του πανταλονιού του θύματος. Αρκετές ίνες υφάσματος σαν αυτές από τις όποιες ήταν φτιαγμένο το πανταλόνι του θύματος βρέθηκαν κολλημένες επάνω στο χρώμα, στο σημείο του αποτυπώματος. Αρκετές τρίχες μαλλιών οι όποιες ήταν όμοιες με αυτές του θύματος, ήσαν σφηνωμένες σε μεταλλική διακοσμητική έγκοπή του προφυλακτήρα. Ξέσματα χρώματος σαν αυτό που ήταν στον προφυλακτήρα και κομματάκια γυαλιού που ταίριαζαν με με τους προβολείς του ύποπτου αυτοκινήτου, βρέθηκαν στα ρούχα του θύματος.

Μπροστά σε τέτοιες αποδείξεις, ο ύποπτος λόγισε και όμολόγησε.

Συμπεράσματα.

Οι περιπτώσεις εγκαταλείψεως του θύματος υπό οδηγών αυτοκινήτων, εξακολουθούν να ενδιαφέρουν σοβαρά το Νόμο και την Κοινή Γνώμη. Η εξέταση ινών, τριχών, κομματιών υφασμάτων και άλλων σχετικών αντικειμένων, έχει βοηθήσει πολύ την διαλεύκανση τέτοιων εγκλημάτων.

Ίνες και τρίχες σαν αποδεικτικά στοιχεία σε περιπτώσεις εγκαταλείψεως του θύματος, δεν εξασφαλίζουν συνήθως απόλυτα θετικές αναγνωρίσεις αλλά συνεισφέρουν στον προσδιορισμό των συνθηκών, παρέχοντας ενδείξεις για την ανάμιξη ενός ώρισμένου οχήματος. Θετικές αναγνωρίσεις είναι δυνατόν να γίνουν όταν πρόκειται για κομμάτια υφάσματος ως αποδεικτικά στοιχεία.

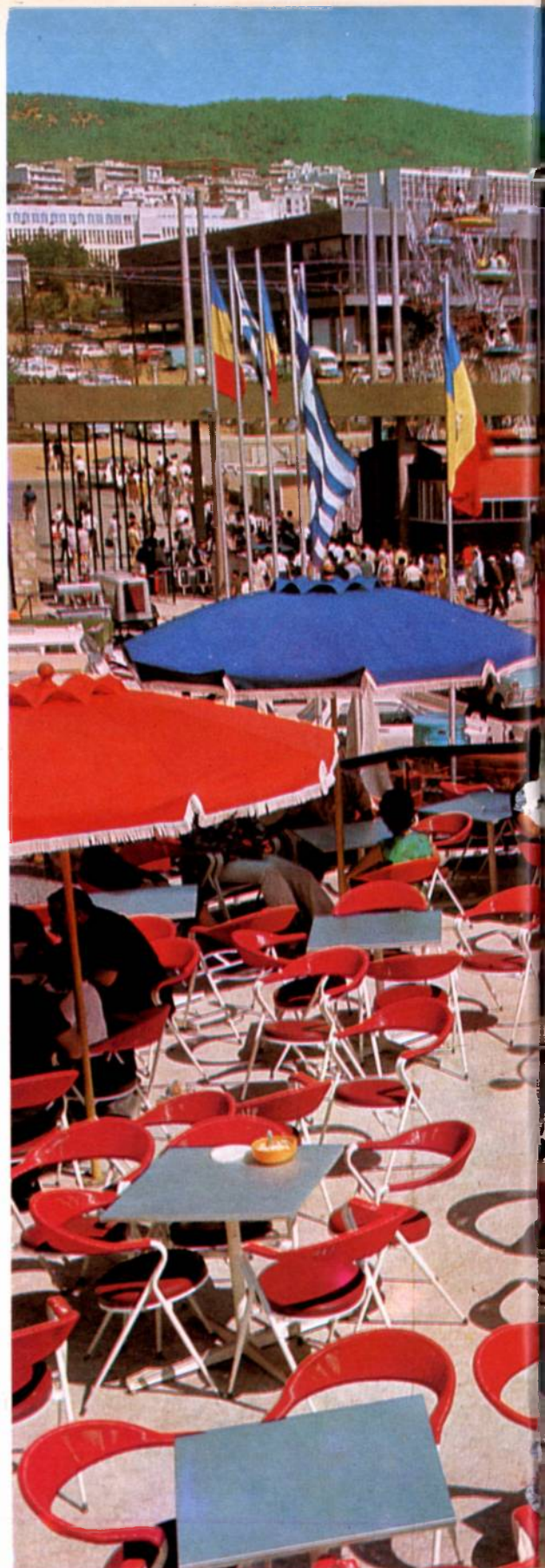
Ο ανακριτικός υπάλληλος πρέπει να διεξάγη έندeleχεις έρευνες για να εξασφαλίση την συλλογή όλων των διαθεσίμων αποδεικτικών στοιχείων, τα όποια πρέπει να διαφυλαχθούν καλά, να σημειωθούν για να αναγνωρίζονται και να σταλούν στο εργαστήριο.

Οι εργαστηριακές εξετάσεις, αποκαλύπτουν ζωτικές αποδείξεις οι όποιες επιτρέπουν στον ειδικό να δώση μιá καλή κατάθεση για τα ευρήματά του και να βοηθήσει έτσι τη Δικαιοσύνη.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΩΣ ΜΕΣΟΝ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΣ

«Η συμβολή της Έκθεσεως εις την προώθησιν τῶν πωλήσεων, τὸ MARKETING τῆς παραγωγῆς καὶ αἱ ὀργανωτικαὶ προϋποθέσεις».

Ἕπὶ δ:
ΚΩΝ)ΝΟΥ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗ
Διευθυντοῦ Γραφείων Δ.Ε.Θ. Ἀθηνῶν

ΩΣ ΕΤΟΝΙΣΑΜΕΝ και εις προηγούμενον Κεφάλαιον «Περὶ τῶν Μέσων καὶ Μεθόδων Προβολῆς καὶ Διαφημίσεως», ἡ Ἐκθεσις ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς τὸ τελειότερον καὶ ἐποικοδομητικώτερον Μέσον προβολῆς μιᾶς ὁποιασδήποτε ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος, εἴτε αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὴν παραγωγὴν ἀγαθῶν εἴτ᾽ εἰς προσφορὰν ἐργασίας, τεχνολογικάς μεθόδους κ.λ.π.

Ὁ θεσμὸς τῶν Ἐκθέσεων, χρονολογούμενος οὐσιαστικῶς ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ ἄνθρωπος ἤρχισεν νὰ διαπραγματεύεται τὴν καθ' οἰονδήποτε τρόπον διαθέσιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ παραγομένων ἀγαθῶν, μετῆλθεν κατὰ καιροὺς ἀπὸ πολλὰ καὶ ποικιλόμορφα στάδια κυρίως ἐμποροπανηγύρεων, προκειμένου νὰ παρουσιασθῆ εἰς τὴν σύγχρονον μορφήν τῆς Κλαδικῆς προβολῆς.

Ἡ μορφή αὕτη, ἡ ὁποία ὡς προανεφέρθη ἀποτελεῖ σήμερον τὸν πλέον οὐσιαστικὸν καὶ τελειότερον τρόπον παρουσιάσεως καὶ προωθήσεως οἰασδήποτε ἐμπορικῆς, τεχνικῆς, μορφωτικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς δραστηριότητος, δὲν συνθέτει ἀπλῶς χῶρον ἐπιδείξεως καὶ προωθήσεως, ἀλλὰ καὶ στίβον συγκρίσεως καὶ εἰρηνικῆς ἀναμετρήσεως τῶν ἐκθεμάτων. Χῶρος ἄλλωστε ὁ ὁποῖος παρέχει τὴν δυνατότητα εἰς τὸν ἐπισκέπτην—ὑποψήφιον ἀγοραστήν, νὰ ἀνεύρισκῃ σύμφωνα μὲ τὸ ἐνδιαφέρον του, προϊόντα ἢ δραστηριότητος εἰς μεγάλην ποικιλίαν προελεύσεως, τύπου, ποιότητος, ἐμφανίσεως καὶ κόστους, νὰ συγκρίνῃ καὶ νὰ ἀντιπαραβάλλῃ μὲ ἕτερα ὁμοειδῆ, νὰ δοκιμάξῃ καὶ νὰ ἐνημεροῦται ἐπὶ τῆς ταυτότητος τῆς συνθέσεως καὶ τῶν πλεονεκτημάτων τῶν.

Διὰ δὲ τὸν ἐκθέτην—παραγωγὸν ἢ ἀντιπρόσωπον, ὁ χῶρος τῆς Ἐκθέσεως προσφέρεται ἢ τοῦλάχιστον πρέπει νὰ προσφέρεται ὄχι μόνον διὰ τὴν προώθησιν τῆς ἐκτιθεμένης παραγωγῆς ἢ δραστηριότητος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν σφισμομέτρησιν τῆς ἀγοραστικῆς προτιμήσεως τῶν ἐπισκεπτῶν. Βεβαίως, ὁ κυρίως σκοπὸς τῆς Ἐκθέσεως εἶναι ἀσφαλῶς ἡ ἐνημέρωσις τοῦ ἀγοραστικοῦ κοινοῦ καὶ ἡ προώθησις τῶν πωλήσεων. Ἐν τούτοις, ἐκ τῆς ἀντιδράσεως τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς Ἐκθέσεως καὶ τοῦ τρόπου ἀντιμετώπισσεως τῆς ἐκτιθεμένης παραγωγῆς, θὰ ἦτο δυνατόν ἡ ἐξαγωγή λίαν ὠφελίμων καὶ ἐποικοδομητικῶν συμπερασμάτων ἐπὶ τῆς μελλοντικῆς ἐξελιξέως ἐνὸς προϊόντος, ἀσχετῶς τοῦ ἐὰν πρόκειται περὶ νέου ἢ παλαιοῦ καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης βαθμοῦ ἐπιτυχίας καὶ ἐπικρατήσεώς του εἰς τὴν ἀγορὰν.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο δυνατικὸν στοιχεῖον τῆς Ἐκθέσεως, τὸ ὁποῖον οὐσιαστικῶς παραμένει ἀνεκμετάλλετον, ἢ τοῦλάχιστον δὲν ἀξιοποιεῖται καθ' ὃ μέτρον δύναται νὰ ἀξιοποιηθῆ ὑπὸ τοῦ ἐκθέτου, εἶναι βέβαιον ὅτι ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ συμβάλῃ εἰς μεγάλον βαθμόν, τὸσον εἰς τὴν μελλοντικὴν πρόωθησιν τῶν πωλήσεων, ὅσον κυρίως εἰς τὴν ὑποβοήθησιν τοῦ MARKETING τῆς παραγωγῆς, γνωστοῦ ὄντος ὅτι, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν του διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἐπιτοπίου διερευνήσεως, παρουσιάζονται πλεῖστοι ὅσαι δυσχέρειαι ἀλλὰ καὶ δημιουργοῦνται σημαντικαὶ δαπάναι, αἱ ὁποῖαι εἰς τελευταίαν ἀνάλυσιν ἐπιβαρύνουν τὴν κοστολόγησιν αὐτοῦ τούτου τοῦ προϊόντος.

Ἀξίζει νὰ σημειωθῆ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ὅτι τὸ MARKETING τῆς παραγωγῆς ἀπο-

Ἡ Διεθνὴς Ἐκθεσις Θεσσαλονίκης ἀποτελεῖ τὴν πύλην τῆς προβολῆς τῆς Χώρας μας εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Αἱ μέχρῃ τοῦδε ἐπιτυχημέναι διοργανώσεις τὴν ἔχον ἐπιβάλλει ὡς ἓνα σημαντικὸ διεθνὲς ἐμπορικὸ γεγονός ἀναμφισβητήτου κύρους.

τελεῖ τὸ μόνιμον πρόβλημα καὶ τὴν συνεχῆ ἑνασχόλησιν τῶν παραγωγικῶν Μονάδων καὶ τοῦτο διότι ὡς εἶναι γνωστόν, δεδομένης τῆς ἐξελίξεως τῶν τεχνολογικῶν μεθόδων, ἀλλὰ καὶ τοῦ εὐμεταβλήτου τῆς ἀγοραστικῆς προτιμήσεως τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ, οὐδὲν προῖόν κατά κανόνα εἶναι δυνατόν νὰ διατηρήσῃ τὴν ἀρχικὴν του σύνθεσιν, μορφήν καὶ τεχνολογίαν ἀνεξαρτήτως τοῦ βαθμοῦ ἐπικρατήσεώς του.

Συμπερασματικῶς θὰ ἐλέγομεν ὅτι ἡ Ἐκθεσις, ἐκτὸς τῆς προωθήσεως καὶ διευρύνσεως τῆς ἀγορᾶς του, δύναται νὰ ὑποβοηθήσῃ τὸν ἐκθέτην νὰ κατανοήσῃ:

α) Πῶς μία σειρὰ προϊόντων ἐμπίπτει εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν καταναλωτῶν ἀπὸ ἀπόψεως χαρακτηριστικῶν γνωρισμάτων, πλεονεκτημάτων, ἀδυναμιῶν, καὶ ὁμοιομορφιῶν ἐν συγκρίσει μὲ ἄλλα προϊόντα τῆς αὐτῆς κατηγορίας.

β) Ποῖαι εἶναι αἱ ἐπιθυμίαι καὶ αἱ ἀγοραστικαὶ τάσεις τοῦ καταναλωτοῦ καὶ εἰς ποῖον βαθμὸν ἱκανοποιοῦνται ἢ ὄχι ἀπὸ τὴν ὑπάρχουσαν παραγωγήν.

γ) Τὴν ἐξαγωγήν θετικῶν καὶ ὀυσιαστικῶν συμπερασμάτων ἐπὶ τῆς περαιτέρω ἐξελίξεως τῆς παραγωγῆς ἑνὸς προϊόντος, τῶν τυχόν ἀπαιτηθησομένων τροποποιήσεων καὶ βελτιώσεων αὐτοῦ, ὡς πρὸς τὴν μορφήν, σύνθεσιν, ποιότητα κ.λ.π. ἢ καὶ ἀκόμη τὰς ἀπαιτηθησομένας προδιαγραφὰς διὰ τὴν παραγωγήν νέων τοιούτων τῆς αὐτῆς ἢ ἑτέρας κατηγορίας καὶ εἶδους.

Ἄλλωστε ὁ ὅρος **MARKETING** ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν διακεκριμένον εἰδικὸν κ. **PERTIL NEUMAN** ἐρμηνεύεται καὶ ἐπεξηγεῖται ὡς «Διαδικασία διὰ τῆς ὁποίας μία εἰταιρεία προσαρμῶζει τὰ προϊόντα καὶ τὰς ὑπηρεσίας της εἰς τὰς γνωστὰς καὶ δυνητικὰς ἀνάγκας ὡς καὶ τὰς δυνατότητας τῆς ἀγορᾶς καὶ προβαίνει ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς παροχὴν (προϊόντων καὶ ὑπηρεσιῶν) ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς προσπάθειαν ἐπιρροῆς τῆς ἀγορᾶς διὰ διαφόρων συναγωνιστικῶν μέσων». Πιστεύομεν ὅτι ὁ χῶρος μῆς καλῶς ὀργανουμένης ἐκθέσεως θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποτελέσῃ ἰδεῶδες καὶ ἐκ πάσης πλευρᾶς μέσον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν του.

Συνοψίζοντες ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω, καθίσταται πλέον σαφές πῶς πρέπει νὰ προσδιορίσωμεν τὸν ρόλον τὸν ὁποῖον δύναται νὰ διαδραματίσῃ ἡ Ἐκθεσις ὡς μέσον ἐνημερώσεως, προβολῆς καὶ διαφημίσεως ἀλλὰ καὶ γενικώτερον ὡς μέσον διερευνησεως τῆς ἀγορᾶς διὰ τὴν περαιτέρω προώθησιν, ἐκσυγχρονισμόν καὶ ἀναπροσαρμογὴν μῆς οἰασδήποτε ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος καὶ κυρίως τῆς ἐμποροβιομηχανικῆς τοιαύτης.

Δὲν θὰ ἦτο προσέτι ὑπερβολὴ ἐὰν θὰ ἐλέγομεν ὅτι ἡ Ἐκθεσις συμβάλλει διὰ τοῦ τρόπου τούτου εἰς τὴν προώθησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας μῆς χώρας.

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

Ἄνεφέρθημεν προηγουμένως εἰς τὰ πλεονεκτήματα μῆς καλῶς ὀργανουμένης Ἐκθέσεως.

Τὸ γεγονός ἐνέχει ἰδιαίτερον σημασίαν τόσον διὰ τοὺς ὀργανωτὰς ὅσον καὶ διὰ τὴν ὑπὸ ἐκθεσιν παραγωγὴν ἢ δραστηριότητα, δεδομένου ὅτι ἡ ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ καὶ ἡ ἐπίτευξις τῶν ἀντικειμενικῶν στόχων μιᾶς ἐκθέσεως ἐξαρτᾶται βασικῶς ἀπὸ τὴν ὀργανωτικὴν καὶ τεχνικὴν δομὴν αὐτῆς.

Κρίνομεν πρὸς τούτους, ὄχι μόνον σκόπιμον ἀλλὰ καὶ ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ ἀναλύσωμεν καὶ νὰ παρουσιάσωμεν τὰς βασικὰς ἀρχὰς ποὺ κατὰ κανόνα συνθέτουν τὴν ἐπιτυχή Διοργάνωσιν καὶ Ὅργάνωσιν τῶν Ἐκθέσεων.

Πρὶν ὅμως ἐκθέσωμεν τὰς οὐσιαστικὰς προϋποθέσεις τῆς Ἐκθέσεως, θὰ πρέπει νὰ διαχωρίσωμεν τὰς ἐννοίας τῶν ὄρων Διοργάνωσις καὶ Ὅργάνωσις. Βασικῶς ἡ Διοργάνωσις τῆς Ἐκθέσεως εἶναι κυρίως θέμα τοῦ Κλάδου τῆς ὑπὸ Ἐκθεσιν ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος, ἀνεξαρτήτως ἐὰν τὸ θέμα τοῦτο ἀναλαμβάνεται κατὰ κανόνα ἀπὸ τοὺς Ἐκθεσιακοὺς Ὅργανισμοὺς. Ἡ ἐξήγησις ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι ἀπλή. Ἡ Διοργάνωσις ἔχει ὡς ἀποκλειστικὸν σκοπὸν καὶ ἀποστολὴν, νὰ διερευνήσῃ τὰς ἐπὶ τῆς προβολῆς ἀνάγκας καὶ ἀπαιτήσεις τοῦ ὑπὸ Ἐκθεσιν Κλάδου, νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς σκοπιμότητος τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου καὶ νὰ προσδιορίσῃ τοὺς ἀντικειμενικοὺς στόχους τῆς Ἐκθέσεως. Καὶ ἀσφαλῶς οὐδεὶς εἶναι περισσώτερον ἐνήμερος τῶν προβλημάτων καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς παραγωγῆς ὅσον αὐτὸς ὁ αὐτὸς ὁ παραγωγός.

Παρὰ ταῦτα οἱ μεγάλοι Διεθνεῖς Ἐκθεσιακοὶ Ὅργανισμοί, μὲ τὴν συνεχῆ ἐνασχόλησίν των ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν συνεχῆ διερεύνησιν ἐπὶ τῆς προβολῆς τῶν παραγωγικῶν Κλάδων καὶ εἰδικώτερον ἐπὶ τῆς Ἐκθεσιακῆς προβολῆς, εἶναι βέβαιοι ὅτι δύνανται νὰ ἀξιολογήσουν ὀρθῶς τὴν σκοπιμότητα διοργανώσεως μιᾶς Ἐκθέσεως καὶ νὰ προσδιορίσουν τοὺς ἀντικειμενικοὺς στόχους αὐτῆς.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ γεγονός τῆς διοργανώσεως μιᾶς Ἐκθέσεως δὲν εἶναι τόσον ἀπλοῦν, ὅσον πιθανὸν ἐκ πρώτης ὄψεως θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ καὶ τοῦτο διότι ἡ ὀρθὴ Διοργάνωσις ἀποτελεῖ κατὰ κανόνα τὴν βασικὴν ὑποδομὴν, βάσει τῆς ὁποίας θὰ κληθῇ ὁ Ὅργανωτὴς, χρησιμοποιώντας τὰς γνώσεις καὶ τὴν πείραν του νὰ «ἀνοικοδομήσῃ» στερεῶς καὶ ἐπιτυχῶς τὴν ὅλην ἐκδήλωσιν. Δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον ἀκόμη νὰ σημειωθῇ ὅτι δὲν ἀποτελεῖ κανὸνα ἡ προγενεστέρα ἐπιτυχῆς διοργάνωσις μιᾶς τοιαύτης ἐκδηλώσεως εἰς τὸν Ἄλφα ἢ Βῆτα Κλάδον δραστηριότητος, διὰ δεδομένην χρονικὴν περίοδον ἢ τόπον. Παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἡ προϊστορία καὶ ἡ παράδοσις συμβάλλει καὶ συντελεῖ ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Ἐκθέσεως, δὲν παύει ἐν τούτοις νὰ ἐπηρεάζεται αὕτη οὐσιαστικῶς ἐκ τῆς ἀπαθείας καὶ τῶν διακυμάνσεων τῶν ἀγοραστικῶν τάσεων καὶ προτιμήσεων, προϊόν ἄλλωστε εἰδικῶν γνωστῶν καὶ ἀγνώστων παραγόντων καὶ συνθηκῶν, τεχνικῶν, οἰκονομικῶν, ψυχολογικῶν καὶ οὐχὶ σπανίως καὶ πολιτικῶν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ Ἐκθεσις—μελέτη τῆς διερευνήσεως ἐπὶ τῆς σκοπιμότητος ἢ μὴ τῆς διοργανώσεως, θὰ πρέπει νὰ εἶναι λίαν ἐμπεριστατωμένη καὶ λεπτομερής, βασιζομένη κυρίως ἐπὶ τοῦ Νόμου τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως ἀλλὰ καὶ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν αἵτινες εἶναι πιθανὸν νὰ ἐπηρεάζουν τὴν ἀγορὰν κατὰ τὸν προγραμματισθέντα χρόνον τὸν ὑπὸ Ἐκθεσιν χῶρον καὶ διὰ τὸ συγκεκριμένον ἀντικείμενον τῆς Ἐκθέσεως.

Συμπερασματικῶς αἱ προϋποθέσεις διοργανώσεως μιᾶς ἐκθεσιακῆς προβολῆς δι' ἓνα Κλάδον παραγωγῆς ἢ δραστηριότητος δύνανται νὰ συνοψισθοῦν εἰς τὰ ἀκόλουθα:

- α) Δυνητικότης παραγωγῆς καὶ προσφορᾶς.
- β) Ζήτησις (οἰκονομικὴ δυνατότης, ἀνάγκαι, ἀγοραστικαὶ τάσεις).
- γ) Ἐμπιστοσύνη τοῦ ἀγοραστικοῦ κοινού.
- δ) Ἐποχικὴ ἐναρμόνησις.
- ε) Καιρικαὶ συνθήκαι.
- στ) Καταλληλότης χώρου.
- ζ) Συγκοινωνιακὰ μέσα τοῦ τόπου τῆς Ἐκδηλώσεως.
- η) Διαμονὴ καὶ ψυχαγωγία τῶν Ἐκθετῶν καὶ ἐπισκεπτῶν, καὶ
- θ) Εἰδικαὶ οἰκονομικαί, τεχνικαί, ψυχολογικαὶ συνθήκαι ἐπικρατοῦσαι εἰς τὸν χῶρον τῆς ὀργανουμένης Ἐκθέσεως ἀλλὰ καὶ εἰς γενικωτέραν ἐθνικὴν καὶ διεθνῆ κλίμακα.

Δεδομένης τῆς ὡς ἄνω μελέτης ὁ ὀργανωτὴς θὰ πρέπει πλέον νὰ καταρτίσῃ τὸ πρόγραμμα τῆς ὀργανουμένης Ἐκθέσεως τὸ ὁποῖον ὡς προανεφέρθη θὰ περιλαμβάνῃ δύο κυρίως κλάδους δομῆς, τὴν ὀργανωτικὴν καὶ τὴν τεχνικὴν.

1. ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΔΟΜΗ (Ὅργάνωσις).

Σκοπὸς τῆς Ὅργάνωσεως τῆς Ἐκθέσεως εἶναι βασικῶς νὰ καταρτίσῃ καὶ νὰ ὑλοποιήσῃ σταδιακῶς τὸ πρόγραμμα τῶν ἐκδηλώσεων σύμφωνα μὲ τὰς προδιαγραφὰς τῆς μελέτης διοργανώσεως καὶ τῆς πολιτικῆς ἐπιτεύξεως τῶν ἀντικειμενικῶν στόχων. Θὰ ἠδύναμεθα ἐπομένως νὰ προσδιορίσωμεν συνοπτικῶς ἐκ τῆς ὅλης ὀργανωτικῆς δομῆς, συνισταμένης κυρίως ἐκ μεθόδων σειρᾶς ἐνεργειῶν ἐκδηλώσεων καὶ μέσων προβολῆς διαχωρίζεται εἰς τρεῖς κυρίως βασικοὺς, κλάδους ἀναλόγως τοῦ τομέως πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπευθύνεται.

- α) Τὸν Κλάδον τῶν Ἐκθέσεων.
- β) Τὸν Κλάδον τῶν εἰδικῶν ἀγοραστῶν καὶ
- γ) Τὸν Κλάδον τοῦ εὐρύτερου καταναλωτικοῦ κοινού.

Ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πρὸς ἓνα ἕκαστον Κλάδον ἀπευθυνομένη ἐνημέρωσις ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν ἐκδηλώσεων ἀπαιτεῖ κεχωρισμένην μελέτην καὶ ἰδιαίτερον προγραμματισμὸν κατὰ στάδια, ὅστις πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ ἀπαραιτήτως καὶ τὰ ἀκόλουθα:

- α) Διὰ τοὺς Ἐκθέτας.
- Σκοπὸς καὶ ἀντικειμενικοὶ στόχοι τῆς Ἐκθέσεως. Μέθοδοι. Μέσα καὶ ἐκδηλώσεις προάγουσαι τὰς ἐπιδιώξεις τῆς ὑπὸ ἐκθεσιν παραγωγῆς.
- Χρησιμοποιηθησόμενα μέσα προβολῆς ὡς καὶ λοιπαὶ ἐνέργειαι διὰ τὴν ἐνημέρωσιν καὶ προσέλκυσιν ἐπισκεπτῶν (ἐμπορικῶν καὶ καταναλωτικοῦ κοινού ἐφ' ὅσον ἡ Ἐκθεσις ἀπευθύνεται καὶ πρὸς αὐτό).

Τεχνικὴ δομὴ τῆς Ἐκθέσεως.

Εἰδικαὶ παροχαὶ καὶ λοιπὰ μέσα διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐκθετῶν.

- β) Διὰ τοὺς εἰδικοὺς ἀγοραστὰς.

Τὴν ἐκτιθεμένην παραγωγὴν ἀπὸ ἀπόψεως Κλάδων συμμετοχῆς, ἀριθμοῦ ἐκθετῶν κατὰ κατηγορίαν εἶδους, ποικιλίας καὶ προελεύσεως ἐκθεμάτων.

Ἐκδηλώσεις ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν πλαισίων τῆς Ἐκθέσεως (μορφωτικά, καλλιτεχνικά, τουριστικά, ψυχαγωγικά κ.λ.π.).

Ἐξυπηρέτησις διαμονῆς (ξενοδοχεῖα, ἐστιατόρια, Κέντρα ἀναψυχῆς, τουριστικὸν ἐνδιαφέρον κ.λ.π.).

Μέσα ἐπικοινωνιῶν καὶ συγκοινωνιῶν.

Γενικαὶ καὶ εἰδικαὶ παροχαὶ καὶ μέσα ἐξυπηρέτησεως.

Πιθαναὶ καιρικαὶ συνθήκαι κρατοῦσαι κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον τῆς Ἐκθέσεως.

γ) Διὰ τὸ εὐρύτερον καταναλωτικὸν κοινόν. (Ἐφ' ὅσον ἡ ἔκθεσις ἀπευθύνεται πρὸς τοῦτο). Ἄπασαι αἱ ὡς ἀνωτέρω πληροφορίαι πλὴν τῶν εἰδικῶν παροχῶν καὶ ἐξυπηρετήσεων πρὸς τοὺς ἐμπορικὸς ἐπισκέπτας.

2. ΤΕΧΝΙΚΗ ΔΟΜΗ

Ἐν ἀναφορᾷ μὲ τὴν τεχνικὴν δομὴν μιᾶς ἐκθέσεως θὰ πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι αὕτη πλὴν τῆς εὐελιξίας προσαρμογῆς τοῦ χώρου καὶ τῆς ὁμοιομορφίας τοῦ διακόσμου, εἶναι ἀπαραίτητον κατὰ τὴν ταξινόμησιν τῶν ἐκθεμάτων, νὰ ληφθῶσι ὑπ' ὄψιν καὶ αἱ ἰδιάζουσαι ἰδιότητες τοποθετήσεως.

Παρὰ τοῦ ὅτι τὸ θέμα τοῦτο, ὡς ἄλλωστε καὶ τὸ προεκτεθὲν κεφάλαιον περὶ ὀργανωτικῆς δομῆς, εἶναι ὀπωσδήποτε πρόβλημα ἐξειδικευμένου Κλάδου, θὰ προσπαθῶμεν νὰ τὸ παρουσιάσωμεν κατὰ τὸν πλέον δυνατὸν ἀπλούστερον τρόπον, διατηροῦντες τὴν ἐλπίδα ὅτι (καίτοι διακινδυνεύομεν νὰ ταλαιπωρήσωμεν τὸ εὐρύτερον ἀναγνωστικὸν Κοινόν), ἀφ' ἐνὸς μὲν θὰ προσφέρωμεν ἐποικοδομητικὰ στοιχεῖα, ὄχι μόνον διὰ τοὺς εἰδικῶς ἀσχολουμένους μὲ τὸ ἀντικείμενον ἐκθεσιακῆς προβολῆς, ἀλλὰ καὶ κυρίως αὐτοὺς τοὺς ἐκθέτας.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει αἱ ἰδιότητες αὗται εἶναι:

α) Καθολικότης τῶν ἐκθεμάτων. Ἡ καθολικότης καὶ ἡ ὁμοιομορφία τῶν ἐκθεμάτων τόσον εἰς τὸ σύνολον τῆς ἐκτιθεμένης παραγωγῆς, ὅσον καὶ εἰς ἕν ἕκαστον περίπτερον (STAND) ἀναλόγως κατηγορίας, μεγέθους καὶ μορφῆς τούτων, δὲν ἐξυπηρετεῖ μόνον τὸν ἐπισκέπτην—ἀγοραστήν, ἀλλὰ καὶ προσδίδει εὐχάριστον καὶ ὀρθολογικὴν παρουσίαν τῆς Ἐκθέσεως.

β) Μετρικὴ: Αἱ ἀποστάσεις μεταξὺ τῶν ἐκθεμάτων θὰ πρέπει νὰ ἀναποκρίνονται κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰς μεταξὺ τῶν ὁμοιότητος, ἐν συναρτήσει μὲ τὸν τρόπον πὺ ἐμπίπτουν εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἐπισκέπτην.

γ) Προσδιορισμὸς τῶν ἰδιοτήτων τῶν προϊόντων: Ἡ διάταξις καὶ τοποθέτησις τῶν ἐκθεμάτων δεόν νὰ προσδιορίζη μὲ σαφῆνειαν καὶ κατὰ τὸν πλέον ἀπλὸν τρόπον τὰς ἰδιοτήτας καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τούτων.

δ) Διακριτικότητα: Ὡς συμβαίνει κατὰ κανόνα εἰς οἰανδήποτε διαφήμισιν, ἡ ἔντεχνος προβολὴ τῆς σοβαρότητος ἐνὸς προϊόντος, ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς τὴν διακριτικότητα παρουσιάσεώς του πρὸς τὸν ἐπισκέπτην.

ε) Ἀξιοπιστία: Καὶ ἡ ἰδιότης αὕτη ἦτις δύναται νὰ συμβάλῃ θετικῶς καὶ οὐσιαστικῶς εἰς τὴν προ-

βολὴν τῶν ἐκθεμάτων, εἶναι θέμα ἐντέχνου παρουσιάσεως καὶ τόνωσεως τῆς ἀξιοπιστίας τῶν διὰ τοῦ ἀναλόγου διακόσμου.

Δὲν παραλείπομεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ σημειώσωμεν ὅτι αἱ ὡς ἀνω ἰδιάζουσαι ἰδιότητες ἐκθεσιακῆς προβολῆς ἀποτελοῦν βασικὸν κανόνα τῆς Ἐκθεσιολογίας καὶ εἶναι προϊόν μακροχρονίων μελετῶν καὶ συμπερασμάτων ἐκ τῶν ἀντιδράσεων τῶν ἐπισκεπτῶν τῶν Ἐκθέσεων (εἰδικῶν ἐμπορικῶν ἀλλὰ καὶ εὐρέως καταναλωτικῶν κοινῶν).

Πρὶν ἢ ὅμως κλείσωμεν τὸ Κεφάλαιον περὶ τεχνικῆς δομῆς μιᾶς Ἐκθέσεως, κρίνομεν ἐπιβεβλημένον νὰ παραθέσωμεν ὀρισμένας ἀπόψεις ἐπὶ τοῦ Διακόσμου τόσον αὐτῆς ταύτης τῆς Ἐκθέσεως ἐντὸς συνόλω τῆς, ὅσον καὶ τῶν ἐπὶ μέρους περιπτέρων ἐντὸς αὐτῆς.

Ξεκινῶντας ἀπὸ τὴν ὀπωσδήποτε παραδεκτὴν θέσιν ὅτι ὁ διακόσμος προορίζεται καὶ ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν προβολὴν καὶ τὴν τόνωσιν τῶν ἐκθεμάτων καὶ οὐχὶ εἰς τὸν ἐντυπωσιασμὸν τοῦ ἐκθέτου δι' ἄλλους σκοποὺς καὶ πρὸς ἄλλας κατευθύνσεις, ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπισημάνωμεν τὴν σοβαρότητα, τὴν ἄρμονίαν, τὴν λεπτότητα καὶ τὴν διακριτικότητα μὲ τὴν ὁποῖαν θὰ πρέπει νὰ χαρακτηρίζεται ὀδτος τόσον ἀπὸ ἀόψεως στοιχείων καὶ προσαρμογῆς τούτων, ὅσον καὶ ἀπὸ ἀόψεως συμπεριφορᾶς του πρὸς τὴν ἐκτιθεμένην παραγωγὴν ἢ δραστηριότητα.

Τὸ στοιχεῖον ἄλλωστε τῆς μουσικῆς ἐπενδύσεως μιᾶς ἐκθέσεως ἀποτελεῖ οὐσιαστικὸν παράγοντα εἰς τὴν δημιουργίαν καταλλήλου ψυχολογικοῦ κλίματος αὐτῆς. Ἡ ἀπαλότης τῶν ἤχων καὶ ἡ ἄρμονικὴ προσαρμογὴ τούτων πρὸς τὰ ἐκθέματα καὶ τὸν χώρον συντελοῦν ἀσφαλῶς ἐπὶ τῆς προδιαθέσεως τῶν ἐπισκεπτῶν, ἀκόμη καὶ ἐκείνων τῶν εἰδικῶν, δημιουργῶντας οὕτω εὐχάριστον καὶ ἐπιβλητικὴν ἀτμόσφαιραν.

Ἡ ὀρθοφωνία τῶν παρεμβαλλομένων μηνυμάτων καὶ ἀγγελιῶν θὰ πρέπει νὰ τυγχάνῃ ὡσαύτως ἰδιαιτέρας προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας. Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, θὰ πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ ἐκπομπὴ διαφημιστικῶν μηνυμάτων, ἀκόμη καὶ διὰ τὴν εἰς γενικώτερα πλαίσια προβολὴν τῆς Ἐκθέσεως δὲν εἶναι ἐπιτρεπτά ἐντὸς τῶν χώρων αὐτῆς τοῦλάχιστον.

Κλείνοντας τέλος τὴν προσπάθειαν τῆς συνοπτικῆς παρουσιάσεως τῆς διὰ τῶν μέσων καὶ μεθόδων προβολῆς καὶ διαφημίσεως καὶ εἰδικώτερον τῆς ἐκθεσιακῆς προβολῆς θὰ ἦτο ὡς φρονοῦμεν, οὐσιαστικὴ παράλειψις ἐὰν δὲν ἐσημειώναμεν καὶ αὕτης τὴν ἰδιάζουσαν ἀποστολὴν καὶ τὸν ἐποικοδομητικὸν ρόλον τῆς Ἐκθέσεως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν προβολὴν τῆς ἐμποροβιομηχανικῆς δραστηριότητος μιᾶς Χώρας καὶ ἰδιαιτέρας τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν ὁποῖαν ὡς γνωστὸν, ἐκτὸς τοῦ γεγονότος τῆς κακῆς κατὰ τὴν γνώμην μας, χρήσεως ἢ κατὰ τὸ ἐπιεικέστερον τῆς καταχρήσεως τῶν ὀπτικοακουστικῶν μέσων ἐνημερώσεως εἰς τὸν τομέα τῆς προβολῆς καὶ διαφημίσεως, ὑφίστανται ὡς παραθέσαμεν καὶ εἰς τὸ προηγούμενον Κεφάλαιον περὶ τῆς «συμπεριφορᾶς τῶν Μέσων προβολῆς καὶ Διαφημίσεως» ἰδιάζουσαι συνθήκαι, Οἰκονομικαὶ, ἀγοραγνωσία, ἐπιλεκτικότητος, ψυχολογικαὶ κ.λ.π.

ΣΤΗΝ ΣΚΙΑΘΟ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΚΩΣΤΑ ΛΙΑΠΗ

Διδασκάλου

ΚΑΙΡΟ ΠΟΛΥ είχα να επισκεφτώ το νησί του Παπαδιαμάντη. Σωστά όχτώ δλάκερα χρόνια. Έτσι ή συγκίνηση από μιὰ λιγώρη παραμονή στη γραμμένη Σκιάθο, είχε όλα τὰ στοιχεία που συνθέτουν οι παρθένες επίζησεις, οι ζευγαρωμένες με τις άκριβοτίμητες μνήμες, όλη τή λαχταρισμένη πεθυμιά για ένα ανανεωτικό αναβάφτισμα στον άειπάρθενο εκείνο χώρο με τον καταξιωμένο κόσμο τής Παπαδιαμαντικής μνήμης.

Σύντομη, πολύ σύντομη ή έπαφή μας με τήν Ιερή γή του Κοσμοκαλόγερου. Ότι προλάβουμε να ανασάνουμε τό μυρωμένο άεράκι του είδυλλιακού νησιού, να περιφέρουμε σε κάποιους έρημους δρόμους του τή λαχτάρα μας, άναζητώντας μιὰ κάποια άρμονία άνάμεσα στο σφριγηλό «καινούργιο» και στο ξεπνοημένο «παλιό», να ένωτιστούμε τό «σήμερα» του νησιού, όπως τό συνθέτουν οι όπτικές εικόνες τής προόδου που σαρώνει τό καταφρονημένο «χθές» του περίσια όμορφου νησιώτικου χώρου και να ξανασταθούμε ύστερα από τόσο καιρό, σκεφτικοί κι εύλαβικοί προσκυνητές, μπροστά στο «φτωχό άγιο» του νησιού, που άγκαλιάζει στη μαρμαρωμένη στοχαστική ματιά του άπ' τή γωνιά του Μπούρτζι, όπου τόν ξέχασαν κι αυτοί οι πατριώτες του, τήν όλοένα ανανεούμενη φιγούρα τής πατρίδας του.

Οί λίγες ώστόσο ώρες που βιωθήκανε στη σύγχρονη Σκιάθο στάθηκαν άρκετές για να μās δώσουν τή δυνατότητα ν' ανακαλύψουμε τό καινούργιο πρόσωπο του νησιού που στάθηκε κάποτε τό λίκνο τής παράδοσης. Στη Σκιάθο του '76 είναι πιά πολύ λίγα όσα μās θυμίζουν τό παλιό άφτιασίδωτο πρόσωπο του νησιού. Ή καινούργια Σκιάθος δέν είναι ούτε ή χτεσινή, ούτε πολύ περισσότερο, εκείνη που γνώρισε κι αγάπησε πιό παλιά ό Καρκαβίτσας. Ήταν τότε

«δμορφη ή Σκιάθος του Θεού, μά πιά δμορφη ήταν ή Σκιάθος του Παπαδιαμάντη».

Ώστόσο κι ή σημερινή Σκιάθος δέν είναι άσχημη. Μόνο πού ή συγκαιρινή δμορφιά της θεμελιώνεται πάνω σέ διαφορετικά αισθητικά κριτήρια. Όμορφη και τώρα ή Σκιάθος. Δέν είναι όμως πιά ούτε του Θεού, ούτε του Παπαδιαμάντη. Είναι ή Σκιάθος του Τουρισμού. Ή Σκιάθος πού μεταπλάθεται από χρονιά σέ χρονιά, ή Σκιάθος πού μεταμορφώνεται κάτω άπ' τὰ επιδέξια χέρια της προόδου σέ μία τουριστική βεντέτα, προωρισμένη νά πρωταγωνιστήσσει όχι πιά στους χώρους του πνεύματος, αλλά στους τομείς πού έξουσιάζει ο Μολώχ της σύγχρονης τεχνοκρατικής προόδου και της διεθνιστικής εϋημερίας και μάλιστα στο χώρο εκείνο πού ο πρακτικός σημερινός νοός τον βάφτισε με την πολυσήμαντη προσωνομία «τουριστική αξιοποίηση».

Δέν θά μπορούσε νά γίνει και διαφορετικά. Ή ροή των πραγμάτων ήταν αναπότρεπτη. Ό Θεός έβαλε την πρώτη ύλη πλάθοντας την δμορφη φύση του νησιού ο Παπαδιαμάντης πρόσθεσε το πνευματικό του κλίμα ξομπλιάζοντας με άγνά υλικά την δμορφιά του νησιού του, έτσι πού το δμορφο νά γίνει δμορφώτερο κι ο πολυμήχανος άνθρωπος άδραξε κι αξιοποίησε τις δυο πολύτιμες παρακαταθήκες, θεμελιώνοντας πάνω σ' αυτές το καινούργιο πρόσωπο του νησιού.

Ό τουρισμός εισέβαλε δμητικά στο δμορφο νησί του Παπαδιαμάντη και άλλαξε πολλά πράγματα από εκείνα πού έζησε και διηγήθηκε ο μεγάλος λογοτέχνης.

Ή πρόοδος μοιάζει (για νά θυμηθούμε τὰ λόγια του δημιουργού της «Φόνισσας με τὰ πάθια και τους καημούς του κόσμου: δέν έχει τελειωμό. Στη Σκιάθο ώστόσο ή ίδια δέν έχει ούτε καν σταματημό. Το αντίθετο μάλιστα. Ή σκοπιμότητα της τουριστικής αξιοποίησης επέβαλε στο ρυθμό της προόδου μία εξαλλοσύνη πού πήρε στα τελευταία χρόνια τη μορφή γεωμετρικής προόδου κι είναι ίσως μοναδική προδούκα του τόπου μας.

Ή παλιά εκείνη σαν φλωρεντινή τοιχογραφία ειδυλλιακή πολίχνη πού άσφυκτιούσε από άνια, πού μύριζε λιβάνι, πού ύπόθαλπε το γνήσιο θρησκευτικό αίσθημα πού κοντολογής, ζούσε την άπλή, άχρωμη κι άδοξη ζωή της, άπονωμένη κι άποξεχασμένη άπ' τον κόσμο και παραδομένη στα χέρια ενός άγαθού όσο κι άσπληρου Θεού και στο πνεύμα ενός μοναδικού κι άνεπανάληπτου Παπαδιαμάντη, δέν ύπάρχει πιά.

Ώστόσο ή ύπόλοιπη φύση του νησιού διατηρείται σέ γενικές γραμμές όπως την είδε κι ο Καρκαβίτσας—μ' όλο πού πολλές πινελιές της δέν είναι πιά σήμερα άθθεντικά έργα του Δημιουργού: «Κομψη, λεπτοκαμωμένη. Τίποτα μεγάλο, φοβερό έκπληκτικό. Βουνάκια, ρεματιές, άνηφοράκια, γεφυράκια, βρυσούλες, έξωκλήσια. Οί έλιές, οί συκιές, όλα τὰ φύλλα και τὰ φύτρα σα γιαπωνέζικα κομψοτεχνήματα.

Ή πολιτεία όμως; Πούναι οί «ταπεινοί και άσπιλοι οίκισκοι», τὰ άθλια έβώδη οίνοποτεία», οί «ρούτες με τον βασιλικό και τον δούσομο», για νά θυμηθούν εκείνον πού τὰ ζωγράφισε με τον άξεπεράστο χρωστήρα της πέννας του;

Ήπ' τό νησί λές και πέρασε σίφουνας και σάρωσε κι άφάνισε δ,τι τό παλιό. Αυτό είναι ή άλήθεια. Σίφουνας ή άνάγκη πού κόμισε ή σκοπιμότητα της τουριστικής αξιοποίησης του πανέμορφου, χάρις στις δωρεές του Θεού και πασίγνωστου, χάρις στα βιβλία του «Κύρ-Ήλέξαντρου» νησιού, σάρωσε κι άφάνισε κάθε τι τό παλιό, άσχετα άκόμα αν τουτο τόνιζε την άγνή παράδοση, τον άδολο σύνδεσμο φύσης και άνθρωπου και την παλιά ειδυλλιακή φυσιογνωμία της πολίχνης.

Σφαδάζει πιά, άνέκκλητα καταδικασμένη, ή παλιά πολιτεία, κάτω άπ' τον άνανεωτικό όργανισμό της προόδου. Το παλιό δίνει έκπληκτικά γοργά τη θέση του σέ κάτι το καινούργιο κι εκείνο, με τη σειρά του σέ κάτι το καινούργιοτερο. Άνελέητη ή άνάγκη του συγχρονισμού και της όλοσύνης άνανέωσης, όπως τη διαμορφώνει μερα με τη μερα, χρόνο με το χρόνο ή τουριστική σκοπιμότητα, δέ συναντάει πιά ούτε την αντίσταση των παλιών κατοίκων, εκείνων πού μέχρι πριν λίγα χρόνια παρέμειναν δεμένοι σφιχτά με την παράδοση κι έκλεισαν πεισματικά τ' αυτιά τους στις σειρήνες της προόδου. Χάνονται, βλέπεις, σώνονται κι αυτοί, άφανίζονται σαν όλα τὰ παλιά με το πέρασμα του καιρού. Τον τόπο τον κατοικούν πιά νέοι άνθρωποι πού δέ βλέπουν σαν άμάρτημα τη διαλεκτική άνάμεσα στην παράδοση και στην προοδο.

Έτσι ή πολίχνη χάνει όλο και πιά πολύ τη νησιώτικη φυσιογνωμία της κι άλλοτριώνει το παραδοσιακό της χρώμα. Το νυστέρι του τουρισμού άλλαζει αισθητικά, χρόνο με το χρόνο, τό πρόσωπο

της πολιτείας. Ἡ πρώτη κιόλας ζώνη δίπλα στὸ λιμάνι δὲ θυμίζει σχεδὸν τίποτα πιά ἀπ' τὸ παρελθόν. Μόνο ὁ Παπαδιαμάντης ἔμεινε ἀλώβητος, νὰ κοχθεύει ἀπ' τὴ γωνιά του «τὰ πάθια καὶ τοὺς καημοὺς» τοῦ κόσμου τοῦ νησιοῦ του, ν' ἀφουγκράζεται στοχαστικὰ τοὺς τριγμοὺς τοῦ κόσμου του, κάτω ἀπ' τὸ σαρωτικὸ φύσημα τῶν νέων καιρῶν. Κι ἡ ἀνανέωση ὅλο καὶ προχωρεῖ πρὸς τὸ ἐσωτερικὸ τῆς πολίχνης, ἐκτοπίζοντας ὅ,τι φέρνει τὴ βούλα περασμένων καιρῶν. Καινούργια μεγάλα σπίτια, πολυτελῆ ξενοδοχεῖα, ἐστιατόρια, κέντρα ἀναψυχῆς, ξεφουτρώνουν ἐκεῖ πού μέχρι χτές ἔστεκαν θλιβερὲς χαμοκέλες καὶ πανάθλια μικρομάγαζα καὶ κρασοκαπηλιά.

Ὅμως ἡ πρόοδος δὲν περιορίζεται στὸ χῶρο τῆς πολίχνης. Μὲ σύγχρονα μέσα ροβολαεῖ πιά παντοῦ καὶ κουρσεύει ὅλες τὶς παρθένες γωνιὲς πού ὑπόθαλπαν κάποτε τοὺς οἰστρους καὶ γέννησαν τὶς πολυδιαβασμένες ἱστορίες τοῦ Σκιαθίτη κοσμοκαλόγερου. Κατακτάει τὶς ἀπόκρημνες κι ἀπόμερες ἀκτές, διαγκουμίζει τὰ χλοερὰ λαγκάδια, καταλύει τὶς εἰρηνοφόρες πλαγιές, ἐκεῖ ὅπου τὸ πράσινο τῆς ἐλιάς καὶ τοῦ πεύκου δένεται μὲ τὸ γλαυκὸ τοῦ πόντου σὲ μιὰ χρωματικὴ ἁρμονία γνήσια ἐλληνικῆ. Τὰ «ρόδινα ἀκρογιάλια» τοῦ νησιοῦ ἀπογυμνώθηκαν ἀπ' τὸ θέλητρο τοῦ μυστηρίου τους, πατήθηκαν καὶ σαρώθηκαν ἀπ' τὸ τουριστικὸ ρεῦμα, ξεπαρθενεύτηκαν, ἔχασαν τὴν δροσιά τῆς αἰώνιας νιότης καὶ γαλήνης τους. Κι ἐκεῖνοι οἱ ἀποξεχασμένοι γιὰ αἰῶνες καὶ αἰῶνες «ἀπορρώγες βράχοι» τῆς παραλίας, οἱ τυλιγμένοι στὸν ἀέναο ρόχθο τοῦ γιалоῦ, πατήθηκαν ἀπ' τὸ κατακτητικὸ ποδάρι τῆς προόδου πού ὕψωσε στὰ χορταριασμένα τους στέρνα τὰ μοντέρνα κατοικητήριά της. Βίλλες, βίλλες, βίλλες. Μοντέρνες λευκὲς πινελιὲς κάθε ρυθμοῦ καὶ κάθε τεχντροπίας. Μιά οἰκοδομικὴ Βαβέλ πού λευκάζει μέσα στὸ τρυφερὸ πράσινο τῆς Σκιαθίτικης χλωρίδας. Ἐνα αἰσθητικὸ ἀνουσιούργημα μέσα σὲ χῶρους καταξιωμένων ἀπ' τὸ πνεῦμα τοῦ Παπαδιαμάντη καὶ τὴ σοφὴ διαλεκτικὴ τῆς θείας οἰκονομίας.

Πυρετικὸς ὁ οἰκοδομικὸς ὄργανισμὸς στὸ νησί τὰ τελευταῖα χρόνια. Κι ὁ παρῶς ποτάμι. Ἐνα ποτάμι πού συντρίβει στὴ ροῇ του καὶ

Οἱ ἀξεπέραστες ὁμορφιὲς τοῦ νησιοῦ δὲν ἄφησαν ἀδιάφορο τὸ σύγχρονο τουριστικὸ ρεῦμα πού κυριολεκτικὰ κατέκλισε τὴν δαντελένια καταπράσινη Σκιαθὸ.

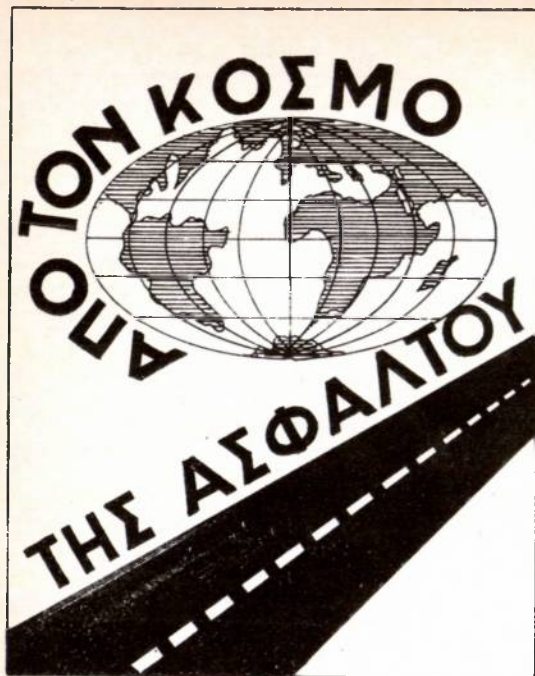
τὶς τελευταῖες ἀντιστάσεις τῶν δεμένων μὲ τὴν παράδοση καὶ παρασέρνει τὶς ὕστατες ἐπιφυλάξεις γιὰ τὴ σκοπιμότητα τοῦ συγκερασμοῦ τῆς προόδου καὶ τῆς παράδοσης.

Εὐλογᾶνε τὸ μεγάλο Θεὸ τοῦ νησιοῦ τους οἱ Σκιαθίτες, στοχάζονται πότε - πότε καὶ τὸ χρέος τους στὸ μεγάλο κι ἀπὸ χρόνια μακαρίτη συντοπίτη τους. Ἀπ' τὴ γωνιά του ὁ ἔκοισις δημιουργὸς τούτης τῆς κοσμογονίας, ὁ ἀθάνατος πλαστοουργὸς τῶν «θαλασσινῶν εἰδυλ-

λίων», βλέπει τοῦτο τὸν ἀνανεωτικὸ πυρετὸ κι ἡ μαρμαρωμένη ματιά του καρφώνεται δίβουλη πάνω στὸ ὀλοκαίνουργο καὶ γελαστὸ πρόσωπο τῆς πολιτείας του.

Ὁ κόσμος τοῦ πεθαίνει γύρω του κι εἶναι νὰ θλίβεται. Ἡ ζωὴ ὅμως συνεχίζεται πάνω στοὺς καινούργιους τῆς ρυθμοὺς καὶ μιὰ θλίψη μέσα σ' ἕναν τέτοιο καταιονισμό, μιᾶς τέτοιας κοσμογονίας, δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει διάρκεια. . .

ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΑΠΗΣ

Ιχίαμα-
-γεγονότα-
-συμβάντα
Τροχονομικού
'ενδιαφέ-
ροντος.

πού επιχειρούν να τα κυκλοφορήσουν χωρίς δίπλωμα σε πολυσύχναστους κεντρικούς ή ανώμαλους αγροτικούς δρόμους.

Γενικό συμπέρασμα: Οι 16.430 περιπτώσεις οδήγησης χωρίς δίπλωμα θα πρέπει να υπερβαίνουν τον αριθμό εκείνων που εξέδωσαν στο ίδιο δμηνο οι αρμόδιες Υπηρεσίες του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Χωροφυλακής (οι τελευταίες για τους οδηγούς μοτοποδηλάτων). Αυτό είναι αρκετό για να φανερώσει πόσο χαμηλά βρίσκεται σήμερα στον τόπο μας ο δείκτης κυκλοφοριακής άγωγής σε σύγκριση με τον αντίστοιχο των τροχαίων ατυχημάτων, πού καθώς θα δομει στην συνέχεια ανεβαίνει και μάλιστα άκάθετος...

Ή Τροχαία μας τροχοπέδη στον καλπασμό της άπροσεξίας

Σχετικά με τον ρυθμό της αύξησης των τροχαίων ατυχημάτων, άποκαλυπτική είναι μία άλλη στατιστική του Αρχηγείου Χωροφυλακής. Σύμφωνα με την

ΟΔΥΝΗΡΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΜΕ ΑΡΙΘΜΟΥΣ

Αυτόκλητοι οδηγοί

Νά πομει ότι ή οδήγηση με δίπλωμα πρέπει να θεωρηθή ένας «ξεπερασμένος» θεσμός; Όχι βέβαια. Αυτό δέν θα ήθελαν να τό ακούσουν ούτε και οι πιο φανατικοί πολέμιοι του όποιουδήποτε «κατεστημένου». Νά όμως πού μερικοί πολυπήφιοι αριθμοί μάς διαβεβαιώνουν ότι άρκετοι Νεοέλληνες αυτοσχεδιάζουν επικίνδυνα στην άσφαλο οδηγώντας χωρίς δίπλωμα. Σύμφωνα με μία στατιστική του Αρχηγείου Χωροφυλακής, στο δμηνο Αύγουστου 1975 —Μαρτίου 1976, οι τροχονόμοι Χωροφύλακες έβεβαίωσαν 16.430 —μάλιστα 16.430! —παραβάσεις σε ισάριθμα πρόσωπα πού οδήγούσαν με τό «έτσι θέλω» διάφορα όχηματα. Οι παραβάσεις αυτές χρονικά κατανέμονται ως εξής: Αύγουστος (2.564), Σεπτέμβριος (1.865), Οκτώβριος (2.371), Νοέμβριος (1.964), Δεκέμβριος (1.164), Ίανουάριος (1.620), Φεβρουάριος (2.316) και Μάρτιος (2.566).

Ειδικότερα για τό δίμηνο Φεβρουαρίου—Μαρτίου στο όποιο και αντίστοιχουν οι περισσότερες παραβάσεις, ή στατιστική διαπιστώνει ότι οι «δράστες» ώδηγούσαν τις ακόλουθες κατηγορίες όχημάτων: Φορτηγά Δ. Χ. (148), Φορτηγά Ι. Χ. (958), Ήπιβατηγά Δ. Χ. (117), Ήπιβατηγά Ι. Χ. (349), Λεωφορεία (12), Μοτοσυκλέτες (463), Μοτοποδήλατα (2.263) και Γεωργικοί έλκυστήρες (572). Από τους αριθμούς πού προαναφέραμε προκύπτει ότι:

Ένας σημαντικός αριθμός συμπολιτών μας οδηγεί χωρίς δίπλωμα, πράγμα πού σημαίνει μειωμένη εμπειρία και δεξιοτεχνία στην οδήγηση, και φυσικά πλήρη έλλειψη κυκλοφοριακής άγωγής.

Οι οδηγοί της κατηγορίας αυτής έμπλέκονται συχνά σε τροχαία ατυχήματα με όδυνηρά άποτελέσματα για τόν έαυτό τους, τους επιβάτες πού μεταφέρουν, καθώς και άλλους άνυποπτους οδηγούς, επιβάτες, ή πεζούς.

Τήν πρώτη θέση στον θλιβερό αυτό πίνακα έχουν οι αυτόκλητοι οδηγοί μοτοποδηλάτων. Αυτό συμβαίνει έπειδή οι περισσότεροι από αυτούς είναι νεαροί πού παρασύρονται από τήν μέθη της ταχύτητας και τήν άγνοια του κινδύνου.

Τήν δεύτερη και τρίτη θέση έχουν αντίστοιχως οι οδηγοί φορτηγών Ι. Χ. αυτοκινήτων και γεωργικών έλκυστήρων. Άλλά ό όγκος και τό βάρος του φορτίου πού μεταφέρουν ή σύρουν τά όχηματα αυτά προϋποθέτουν πείρα και προσοχή στην οδήγηση πού στερούνται εκείνοι

στατιστική αυτή, στην περιοχή ευθύνης της Χωροφυλακής, τό πρώτο έξάμηνο του 1976 συνέβησαν 10.470 ατυχήματα (431 θανατηφόρα, 4.894 σωματικών βλαβών και 5.145 ήλικών ζημιών). Τά ανθρώπινα θύματα ήταν 8.001 (514 νεκροί και 7.487 τραυματίες).

Στό αντίστοιχο χρονικό διάστημα του 1975 συνέβησαν 9.279 ατυχήματα (406 θανατηφόρα, 4.394 σωματικών βλα-

Οι άνδρες της Τροχαίας Χωροφυλακής με πραγματική θλίψη εξετάζουν ότι απόμεινε από τήν πρόσφατη σύγκρουση Λεωφορείου Πούλμαν και μικρού Φορτηγού κοντά στο Χωριό Μαρχόπουλο—Ωρωπού, όπου βρήκαν τόν θάνατο δύο επιβάτες του Λεωφορείου και πολλοί άλλοι τραυματίστηκαν σοβαρά.

βών και 4.479 ύλικών ζημιών). Τά ανθρώπινα θύματα ήταν 7.235 (485 νεκροί και 6.750 τραυματίες). Από όλους αυτούς τους αριθμούς προκύπτει ότι τό πρώτο εξάμηνο του 1976 σε σύγκριση με τό αντίστοιχο του 1975, είχαμε αύξήσεις:

Τού συνολικού αριθμού τών άτυχημάτων κατά 12,8 ο)ο, τών θανατηφόρων (6,1 ο)ο), τών σωματικών βλαβών (11,6ο)ο) και τών ύλικών ζημιών (14,8 ο)ο).

Αύξήσεις επίσης είχαμε και στον συνολικό αριθμό τών ανθρώπινων θυμάτων κατά 10,5 ο)ο), τών νεκρών (5,9 ο)ο) και τών τραυματιών (10,9 ο)ο).

Τί έκαναν οι Τροχονόμοι τής Χωροφυλακής στα ίδια χρονικά διαστήματα; Όπως προκύπτει από τήν στατιστική, τό πρώτο εξάμηνο του 1976 έβεβαίωσαν παραβάσεις σε 302.200 οδηγούς (39.663 σε βαθμό πλημμελήματος, 224.002 σε βαθμό πταίσματος, και άλλες 38.535 παραβάσεις επίσης σε βαθμό πταίσματος, για τίς όποιες έγιναν Ισάριθμες έγγραφες συστάσεις). Τέλος σε 106.544 περιπτώσεις επεβλήθησαν διοικητικές κυρώσεις (57.818 σε οδηγούς και 48.726 σε όχηματα).

Στό αντίστοιχο χρονικό διάστημα του 1975 οι τροχονόμοι μας είχαν βεβαιώσει 215.873 παραβάσεις (24.638 σε βαθμό πλημμελήματος, 164.862 σε βαθμό πταίσματος, και άλλες 26.373 επίσης σε βαθμό πταίσματος, για τίς όποιες έγιναν Ισάριθμες έγγραφες συστάσεις). Οι διοικητικές κυρώσεις του πρώτου εξαμήνου του 1975 ήταν 72.751 (39.778 σε οδηγούς και 32.973 σε όχηματα). Από όλους αυτούς τους αριθμούς προκύπτει ότι τό πρώτο εξάμηνο του 1976 σε σύγκριση με τό αντίστοιχο του 1975, είχαμε αύξήσεις:

Τού συνολικού αριθμού τών ελεγχθέντων οδηγών κατά 39,1 ο)ο).

Τών βεβαιωθέντων πλημμελημάτων κατά 60,9 ο)ο), τών πταισμάτων 35,8 ο)ο) και τών συστάσεων 46 ο)ο).

Τού συνολικού αριθμού τών διοικητικών κυρώσεων κατά 46,4 ο)ο).

Τών διοικητικών κυρώσεων σε οδηγούς κατά 45,3 ο)ο) και όχηματα κατά 47,9 ο)ο).

Γενικό συμπέρασμα: Οι μεταξύ 1975 και 1976 ποσοστιαίες αύξήσεις που αντίστοιχον στα άποτελέσματα του τροχο-

νομικού έλέγχου είναι περισσότερο έντυπωσιακές από εκείνες που αντίστοιχον στα άτυχήματα και τίς ανθρώπινες άπώλειες. Αυτό σημαίνει ότι οι Τροχονόμοι μας καταβάλλον υπεράνθρωπες προσπάθειες για τήν συγκράτηση του δείκτη τών άτυχημάτων στο χαμηλότερο δυνατό επίπεδο. Και άσφαλώς τά άποτελέσματα θά ήταν περισσότερο Ικανοποιητικά άν όλοι οι οδηγοί που σημειώθηκαν για διάφορες παραβάσεις πίστευαν ότι αυτό έγινε για τήν προστασία τους. Πρέπει επιτέλους νά γίνει κοινή συνείδηση ότι άν είναι νά άσχοληθής ή Τροχαία με τόν κάποιο οδηγό, είναι προτιμότερο νά τόν σημείωση παραβάτη, παρά νεκρό, τραυματία, ή σάο, αλλά ύπαιτιο τροχαίου άτυχήματος. Αυτό ύπαγορεύει ή άμειλικτη πραγματικότητα που έπικρατεί στην άσφαλτο. Διαφορετικά κάθε χαλαρότης στον έλεγχο, μοιραία μετατρέπει τούς τροχονόμους από όργανα τάξεως και άσφαλείας, σε άτυηγούς για τόν φόνο ή τόν τραυματισμό εκατοντάδων συνανθρώπων τους. Και άλλοίμοιο άν έπικρατούσε ή όλέθρια αυτή λογική του παραλόγου έστω και για λίγες ώρες. . .

Ό ματωμένος Ίούλιος

Ό Ίούλιος έδικαίωσε δυστυχώς και έφέτος τήν άνέκαθεν πρωτοπορία του στα άτυχήματα. Από μία πρόχειρη ματιά στο έπεξεργαζόμενο, όταν γράφονταν αυτές οι γραμμές ύλικό, τής Διευθύνσεως Τροχαίας του Άρχηγείου, διαπιστώσαμε ότι τόν έφετεινό Ίούλιο στην περιοχή ευθύνης τής Χωροφυλακής, οι άνθρωπινες άπώλειες από τροχαία άτυχήματα ήταν 143 (120) νεκροί, και 2.071 (1.904) τραυματίες. Οι αριθμοί μέσα στην παρένθεση άντιπροσωπεύουν τίς άπώλειες τόν αντίστοιχο μήνα του 1975. Δηλαδή έφέτος είχαμε αύξηση κατά 17,5 ο)ο στον αριθμό τών νεκρών και 8,1 ο)ο στον αριθμό τών τραυματιών. Όπως αύξηση είχαμε στον όγκο τής κυκλοφορίας, στα μέτρα τής Τροχαίας, αλλά και στην ανθρώπινη άπροσεξία. Έτσι έπαληθεύθηκαν οι προβλέψεις όλων εκείνων που άσχολουνται με τήν μελέτη τών τροχαίων

άτυχημάτων. Άλήθεια. . . Πόσοι από τούς Έλληνες οδηγούς και πεζούς άν δέν άσχολουνται με τό είδος αυτό τής μελέτης τουλάχιστον έχουν κάποιον εμπρακτο προβληματισμό; Όπως δέν είχαμε άσχολουμε πολύ λιγότερα θύματα στην άσφαλτο. . .

Μέθη και βολάν

Μία παλιά Έλληνική λαϊκή παροιμία λέει ότι «είδε ό τρελλός τό μεθυσμένο και φοβήθηκε». Η θυμώση αυτή επιγραμματική φράση διατυπώθηκε σε μία έποχή που οι μεθυσμένοι ήταν πεζοί, και έπομένως προστιτοί για άκίνητοποίηση. Άραγε τί πρέπει νά πούμε έμεις σήμερα όταν οδηγοί μεθυσμένοι από τόν Ίλιγγο τής ταχύτητας ή τό κοινό οινόπνευμα καλπάζουν επικίνδυνα πάνω σε άχαλίνατους και «βενζινοδιαίτους» μηχανικούς Ίπους; Τί άλλο παρά ότι οι οδηγοί τής κατηγορίας αυτές είναι κινητοί δημόσιοι κίνδυνοι, που δεσπόζουν σε όλόκληρο τό πλάτος και μήκος τών δρόμων. Έκεί ακριβώς όπου ύποχρεωτικά κυκλοφοροϋν κάθε 24ωρο εκατομμύρια άνθρωποι με τήν ιδιότητα του οδηγού, έπιβάτη, ή πεζού. Έμεις εδώ θά άσχοληθοϋμε με τούς μεθυσμένους οδηγούς από τό κοινό οινόπνευμα. Και δινουμε άμέσως τό λόγο σε μία στατιστική του Άρχηγείου που άναφέρει ότι κατά τό πρώτο εξάμηνο του 1976, στην περιοχή ευθύνης τής Χωροφυλακής, 304 μεθυσμένοι οδηγοί έπροκάλεσαν Ισάριθμα άτυχήματα. Αυτοί οι οδηγοί «έδρασαν» πρds τό παρόν. Άργότερα θά φανούν και άλλοι για νά γράψουν καινούργια ματωμένα δράματα στην άσφαλτο.

Πώς θά απαλλαγούμε από τούς επικίνδυνους αυτούς ανθρώπους; θά άναρωτηθή κανείς. Η άπάντηση είναι τόσο άπλη, όσο ακριβώς δόσολη είναι ή άπαλλαγή αυτή στην πρακτική έφαρμογή της. Κατ' άρχην θά πρέπει νά πούμε ότι αυτό έξαρτάται από όλους μας. Και αυτό έξειδή όλοι μας άν δέν έχομε οδηγήσει ύστερα από χρήση οινόπνεύματος, τουλάχιστον έχομε μη ή κάποιο συγγενικό ή φιλικό αυτοκίνητο, έπιστρέφοντας από κάποια διασκέδαση. Με άλλα λόγια δηλαδή κάθε άνθρωπος μπορεί νά βοηθήσει στην άποτροπή του κακού. Όσο για τήν Τροχαία είναι εύνητο ότι πρακτικώς είναι άδύνατο νά προλάβη τί μέθη κάθε οδηγού. Από τήν άλλη πλευρά ό έντοπισμός και ή άκίνητοποίηση τών μεθυσμένων οδηγών δέν μπορεί νά γίνει ούτε έγκαира, ούτε εύκολα. Τό ίδιο Ισχύει και για τήν άπόδειξη τής μέθης πρίν συμβή τό άτύχημα. Ύστερα τό λεγόμενο «άλκοτέστ» έχει τόσο παραξηγηθή. Έμεις πάντως εξακολουθοϋμε νά ύποστηρίζομε με έπιμονή ότι τό «άλκοτέστ» με τήν εισπνοή σε ειδική άμπούλα, δέν άποτελεί προσβολή τής «καταφανώς μεθυσμένης» προσωπικότητας κάθε οδηγού. Όπως δέν πρέπει νά θεωρηται σωματική βλάβη ή λήψη αίματος πρίν συμβή τό άτύχημα σε περιπτώσεις που ή μέθη είναι κάτι παραπάνω από σίγουρη. Άρκεί ή όλη διαδικασία νά είναι σύμφωνη με τήν έπιστημονική δεοντολογία και τά χρηστά ήθη. Τί λένε για όλα αυτά οι φίλοι μας οι οδηγοί;

Τροχαίος

Τό
χρονικό
ένός
άστυνομικοῦ -
πολεμικοῦ
ἄθλου
μέ
τίς διαστάσεις
τῆς ἐποποιίας

Η ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ ΣΤΗΝ ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'

ΧΡΗΣΤΟΥ ΡΕΠΠΑ
Ἵπομοιράρχου

Εισαγωγή

Τό Κεφάλαιο «Χωροφυλακή και Μικρασιατική Έκστρατεία» είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένο με τις γνωστές εκείνες ένδοξες, αλλά και τραγικές σελίδες της Νεώτερης Ιστορίας μας που γράφτηκαν στο χρονικό διάστημα 1919 — 1922. «Αν μέχρι σήμερα ή σχετική με τό Κεφάλαιο αυτό βιβλιογραφία είναι ισχυρή, αυτό πρέπει να συσχετισθῆ «κατ' ἀρχήν» με τά γνωστά γεγονότα που ἐπακολούθησαν στήν χρονική περίοδο 1922 — 1950. Στά 28 αυτά δύσκολα γιά τόν τόπο μας χρόνια, ή συγγραφή και ἐκδοχή από πλευράς Χωροφυλακῆς ἐπίσημης Ιστορίας γιά τούς ἀγώνες και τίς θυσίες τῶν ἀνδρῶν τῆς στήν Μ. Ἀσία, ἦταν ἀπό δύσκολη μέχρι ἀδύνατη.

Τό εὐτύχημα είναι ὅτι πρὶν ἀπό τόν τελευταῖο πόλεμο εἶδαν τό φῶς τῆς δημοσιότητος ὠρισμένα σχετικά ἱστορικά κείμενα — ἰδίως Ἀξιωματικών Στρατοῦ — Χωροφυλακῆς — πού καλύπτουν ἀναφορικά με τήν Χωροφυλακή, ἕνα σημαντικό μέρος ἀπό τό τεράστιο σημερινό κενό τῆς ἀνυπαρξίας τῶν ἀρχαικῶν πηγῶν. Ὁ κύριος ὄγκος τῶν σχετικῶν με τήν δράση τῆς Χωροφυλακῆς στήν Μ. Ἀσία ἐγγράφων, ἔχει δυστυχῶς χαθῆ ὀριστικά ἀπό τόν Δεκέμβριο τοῦ 1944.

Ἄν δέν καταστρέφονταν τά ἐγγραφα αὐτά, σήμερα τό Κεφάλαιο «Χωροφυλακή και Μικρασιατική ἐκστρατεία» θά ἀντιπροσώπευε ἕνα ἀρκετά μεγάλο μέρος ἀκόμη και στήν Ἐπίσημη Ἑλληνική Στρατιωτική Ἱστορία, πού και αὐτή εἶδε τό φῶς τῆς δημοσιότητος ὀλοκληρωμένη, μόλις τά τελευταῖα χρόνια.

Με τά δεδομένα αὐτά και τά περιθώρια πού διαθέτουν οἱ φιλόξενες σελίδες τοῦ περιοδικοῦ μας ἐπιχειροῦμε σήμερα να παρνούσιαι με τό χρονικό τῶν ἀγῶνων και θυσιῶν τῆς Χωροφυλακῆς στήν Μικρά Ἀσία με στοιχεῖα πού βρήκαμε διάσπαρτα σέ ἀρκετές τυπωμένες σελίδες και ἐλάχιστες ἀρχαικές πηγές. Και μιά αὐθόρμητη «DE PROFUNDIS» θά λέγαμε σκέψη μας πού ὀδηγεῖ τόν κοντυλοφόρο τήν ὥρα πού χαράζονται τοῦτες οἱ γραμμές: Ἡ ἀναφορά μας σ' ἕνα ἐνδοξο ἀλλά και δραματικό Κεφάλαιο τῆς Πολεμικῆς μας Ἱστορίας, γίνεται ἐπειδή πάνω ἀπό αὐτό κρέμεται τό ἀσβηστο και τροφοδοτημένο ἀπό τό μελιχρό καταστάλαγμα τῆς εἰρηνικῆς μας ἑλληῆς πολυκάντηλο τῆς Ἱστορικῆς μας Μνήμης, πού καιίει δύο φλόγες: Ἡ μία είναι ὁ συμβολισμός τῆς δοκιμασίας χάρις στήν ὀποία χρωστάμε τήν Ἐθνολογική μας ἀφθαρσίαι στό πέρασμα ἐκατοντάδων αἰῶνων και δεκάδων βαρβάρων κατακτητῶν. Ἡ ἄλλη είναι ἡ φλόγα τῆς ἀρχέγονης και ἐξημερωτικῆς γιά τόν πλανήτη μας Ἑλληνικῆς Δημιουργίας, με τόν μυθολογικό συμβολισμό τοῦ Προμηθέα δεσμῶτη πού ἀλλοίμονο. . . τιμωρήθηκε γιά μιά εὐεργεσία του στόν ἴδιο γεωγραφικό χώρο ὀπου σταυρώθηκε τό '22 ὁ Ἑλληνισμός τῆς Μικρῆς Ἀσίας. Σταυρώθηκε και ὕστερα ξεριζώθηκε γιά νά μὴν ἀναστηθῆ ἀπό τά συντρίμια ὀπως εἶχε συμβῆ πολλές φορές μέχρι τότε. Μά νά ὀμως. . . Οἱ καινούργιες ρίζες πού ἔρριξε ὁ Ἑλληνισμός αὐτός στήν Πανάρχαια Μητροπολιτική του γῆ, ἀγκαλιάστηκαν με ἐκείνες πού εἶχαν φουντώσει ἐκεῖ ἀπό τό '21, γιά νά δημιουργήσουν μαζί τόν σημερινό σφριγγλό Ἐθνικό κορμό μας. Και ἀλλοίμονο σ' ἐκείνον πού θά τολμήσει νά συρθῆ σάν ἔρπετό, ἔστω και μέχρι ἐκεῖ πού φτάνουν τά ἀκρόκλινα τοῦ Ἀθάνατου δέντρου τῆς τρισένδοξης Φυλῆς μας. . .

Σμύρνη: Ὁ πρῶτος σταδμός μιᾶς ἐποποιΐας.

2. ΜΑΪΟΥ 1919. . . ὁ Ἑλληνισμός τῆς Σμύρνης ὑπόδεχεται μέσα σ' ἕνα παραλήρημα ἐνθουσιασμοῦ τήν ἀφιξη τῆς 1 Ἑλληνικῆς Μεραρχίας. Οἱ νικήτριες Μεγάλες Δυνάμεις τοῦ Πρῶτου Παγκοσμίου Πολέμου ἔχουν θεμελιώσει ὀλες τίς προϋποθέσεις γιά τήν δημιουργία αὐτονομοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους στήν περιοχή Σμύρνης. Μιά μεγάλη ἱστορική δικαίωση ἐρχόταν με καθυστέρηση μερικῶν αἰῶνων. Μαζί με τούς 165.000 Ἑλληνες κατοίκους τῆς Σμύρνης πανηγύριζαν τότε και ἐκατοντάδες χιλιάδες ἄλλοι ὀμοεθνεῖς τους πού κατοικοῦσαν στίς γύρω περιοχές. Ὁ Ἑλληνικός Στρατός δέν ἔφτασε στήν Σμύρνη γιά νά ἀναλάβῃ πολεμικές ἐπιχειρήσεις, ἀλλά «ἵνα ἀσφαλίσῃ τήν τάξιν» μέχρι νά ὑπογραφῆ ἡ σχετική συνθήκη εἰρήνης. Δέν ἀποτελοῦσε δηλαδή τό μέσο ἐκεῖνο με τό ὀποῖο θά γινόταν ἡ ἀναγκαστική προσάρτηση τῆς Ἰωνίας στήν Ἑλλάδα. Τό θέμα αὐτό θά ρυθμιζόταν ἀργότερα. Τελικά ἡ Συνθήκη τῶν Σεβρῶν (28-7-1920) πρό-

βλεψε τήν δημιουργία ἐνός ἰδιορρόθμου Κράτους τῆς Σμύρνης. Ὅσο γιά τήν ἐνωσή του ἡ ὀχι με τήν Ἑλλάδα θά γινόταν δημοψήφισμα ὕστερα ἀπό μιά δετία. Τό γιατί τό Κράτος αὐτό εἶχε τήν ἴδια τύχη με ἐκεῖνο πού σχεδιαζόταν στόν Πόντο τό 1916—17, αὐτό είναι ἕνα ἄλλο μεγάλο θέμα πού βρίσκεται ἔξω ἀπό τά καθήκοντα τοῦ κειμένου μας. Ἐκεῖνο πάντως πού πρέπει να θίξωμε ἐδῶ είναι ἡ μετριопάθεια πού ἔδειξε ὁ Ἑλληνικός Στρατός ἀέναντι στοῦ ὀθωμανικοῦ στοιχείου. Τήν πρώτη κιόλας ἡμέρα τῆς ἀφίξεως στήν Σμύρνη τῶν Ἑλληνικῶν—συμβολικῶν— θά λέγαμε —στρατιωτικῶν δυνάμεων, ὁ Διοικητής τους Συνταγματάρχης Ζαφειρίου, ὑπέγραψε προκήρυξη σύμφωνα με τήν ὀποία οἱ Τουρκοῖες πολιτικές και θρησκευτικές ἀρχές μπορούσαν νά λειτουργοῦν κανονικά ὀπως και πρὶν. Ἐν τῷ μεταξύ οἱ Σύμμαχοι εἶχαν θέσει κάτω ἀπό τόν ἔλεγχό τους διάφορες Τουρκοῖες ὕπηρεσίες στήν Σμύρνη, ὀπότε οἱ προοπτικές γιά τήν ἀπρόσκοπη λειτουργία τους, φαινομενικά τοῦλάχιστον, ἔδειχαν εὐνοϊκές. Ὄστόσο ὀμως ἡ πρώτη ὕπονομευτική ἐνέργεια δέν ἀργησε νά ἀποδώσει τά ἀποτελέσματα τῆς. Πρὶν ἀκόμη ὁ «Ἑλληνικός Στρατός Κατοχῆς» ἐγκατασταθῆ στούς στρατώνες του ἐκδηλώθηκε ἡ πρώτη ἐνοπλη ἀνα-

ταραχή. Μεταξῶ τῶν πρωταιτίων Τούρκων με στολή και χωρίς στολή, ἦταν και μερικές ἐκατοντάδες ὀμοεθνεῖς τους κατὰ δίκιο πού εἶχαν ἐλευθερώσει σκόπιμα ἀπό τίς φυλακές τό προηγούμενο βράδυ οἱ ἴταλικές δυνάμεις. Ἐτσι τό μεσημέρι τῆς 2-5-1919 ἀνύποπτοι Ἑλληνες στρατιῶτες και πολίτες δέχτηκαν τὰ πρῶτα Τουρκοῖκα πυρά. Ἡ τάξη ἀποκαταστάθηκε στίς 4 τό ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας, ὀπότε και κηρύχθηκε ἀναγκαστικά ὁ Στρατιωτικός Νόμος. Ἡδῆ ὀμως εἶχαν δημιουργηθῆ οἱ πρῶτες βάσεις τῆς ἀναρχίας. . .

Ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, ἀφοῦ πληροφορήθηκε τά διατρέξαντα, ἔστειλε ἐπὶ τόπου τόν Ἀντιπρόεδρο τῆς Κυβερνήσεως του Ε. Ρέπουλη, γιά νά ἐκτιμήσῃ τήν κατάσταση και νά εἰσηγηθῆ τά ἀνάλογα μέτρα. Παράλληλα ἀπέσπασε τήν ἐγκριση τῶν Δυνάμεων γιά συμπληρωματική ἀποστολή Ἑλληνικῶν στρατιωτικῶν μονάδων στήν Σμύρνη με σκοπό τήν ἐδραίωση τῆς τάξεως και ἀσφαλείας και τήν κατάληψη ὀλοκληροῦ τοῦ Νομοῦ Ἀϊδινίου. Με τήν συμπληρωματική αὐτή στρατιωτική ἐνίσχυση ἔφτασαν στήν Σμύρνη και ἡ πρώτη ἀποστολή Χωροφυλακῆς. Τό μόνο γνωστό γιά τήν δύναμη αὐτή είναι ὅτι προερχόταν ἀπό τήν Μακεδονία. Τίς ἴδιες ὀρες, μιά

έξουσία του όλόκληρου τὸ Βιλαέτι τοῦ Ἰαϊδινίου, με ἐξάιρεση βέβαια τὴ Σμύρνη καὶ τὰ περίχωρά της. Ἄξιοι διάδοχοί του εἶχαν ἀναδειχθῆ τότε οἱ λήσταρχοι Ἄλῆ Ντουρμάς, Μεβζούτ - Ἐφφέ, Κιόλ - Χασάν, Κέλες - Ἰμπραήμ, καὶ Ἰμπραήμ - Ἐφφέ - Χασάν - Τσαούς - Σουρλαλή. Αὐτὸ τὸ «Κράτος ἐν Κράτει» μόνιμο καθιστῶς τῆς ληστείας εἶχε νὰ ἀντιμετώπιση ἡ Ἑλληνικὴ Χωροφυλακὴ μετὰ τὴν προέλαση τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ἀπὸ τὴν Μεσογίδα. Μέχρι τὸν Αὐγούστου τοῦ 1922 στὴν περιοχὴ αὐτὴ ἔδρασαν ἀποτελεσματικὰ τοῦλάχιστον 14 Μεταβατικὰ Ἀποσπάσματα Χωροφυλακῆς.

9. Στρατονομικὰ Ἀποσπάσματα:

Ἀνήκαν στὴν Διεύθυνση «παρὰ τὴ Στρατιᾷ» Στρατονομίας Χωροφυλακῆς. Μετὰ τὴν ἐναρξὴ τῆς Ἑλληνικῆς προελάσεως στὸ ἑσπεριτικὸ τῆς Μ. Ἀσίας, βρέθηκαν στὴν πρώτη γραμμὴ τῶν ἐπιχειρήσεων. Καὶ πολλὰς φορὰς ὅταν τὸ κάλεσαν οἱ περιστάσεις πολέμησαν δίπλα στοὺς στρατιῶτες μας. Τὰ Στρατονομικὰ Ἀποσπάσματα Χωροφυλακῆς ἀντιπροσώπευαν ἓνα σημαντικό μέρος ἀπὸ τὴν ἀσπίδα ἀσφαλείας τοῦ μετώπου. Ἐξασφάλιζαν τὴν ἀσφαλῆ μεταφορὰ τῶν ἐφοδίων, προωθοῦσαν στὰ μετόπισθεν τοὺς αἰχμαλώτους, ἢ στὶς γραμμὰς τῶν ἐπιχειρήσεων ὄσους βραδυποροῦσαν, παρεμπόδιζαν λεηλασίες, ἀρπαγὴ λαφύρων ἢ ἄλλες ἀξιοποίνες πράξεις, ἐξασφάλιζαν τὴν ἀπαραβίαστη διακίνηση ταχυδρομικῶν σάκκων, δεμάτων καὶ ἐπιστολῶν, ἐπέβλεπαν γιὰ τὴν ἀποτροπὴ ἀσκοπῶν σταθμεύσεων τῶν ἐφοδιοπομπῶν, τὴν οἰαδήποτε παράνομη συναλλαγὴ μεταξὺ στρατιωτῶν ἢ πολιτῶν - στρατιωτῶν, καὶ γενικὰ βρισκόνταν πάντα σὲ διαρκῆ ἐτοιμότητα γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῶν μαχιμῶν μονάδων τοῦ Στρατοῦ. Οἱ ἄνδρες τῶν Στρατονομικῶν Ἀποσπασμάτων ἐκτελοῦσαν καὶ Ἀστυνομικὰ καθήκοντα σὲ ὄσες περιοχὲς δὲν εἶχαν ἐγκατασταθῆ ἀκόμη Ὑπηρεσίες Χωροφυλακῆς.

10. Ἀνεξάρτητον Σύνταγμα Χωροφυλακῆς:

Ἡ συγκρότησή του ἐγένετο περὶ τὰ μέσα Ἰουλίου 1921, ὕστερα ἀπὸ πέντε ἀποστολὰς τῆς Σχολῆς Χωροφυλακῆς Ἀθηνῶν συνολικῆς δυνάμεως 39 Ὑπαξιωματικῶν καὶ 1.833 Χωροφυλάκων. Τὸ Ἀνεξάρτητον Σύνταγμα Χωροφυλακῆς διέθετε τρία Τάγματα καὶ 12 Λόχους. Ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε.Π. 3475]2024]3 ἀπὸ 20-12-1921 ἐκθεσὴ τῆς Ἀνωτέρας Γενικῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως (σ.σ. στὸ ἐξῆς ΑΓΣΔ), τὴν δυνάμη τοῦ Συντάγματος ἀποτελοῦσαν 2 ἄνωτεροι Ἀξιωματικοί, 23 κατώτεροι, 2 ὑγειονομικοί, καὶ 1.890 ὄπλιτες, ποὺ εἶχαν στὴν διάθεσή τους 71 κτήνη καὶ 35 δίτροχα (Κάρρα). Στὶς ἀρχὲς Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου 1922, στὸ Σύνταγμα ὑπηρετοῦσαν 1 ἄνωτερος Ἀξιωματικός, 33 κατώτεροι, 2 ὑγειονομικοί, καὶ 2.017 ὄπλιτες, ποὺ εἶχαν στὴν διάθεσή τους 64 κτήνη καὶ 33 δίτροχα.

Ἀπὸ τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς προκύπτει ἡ τεράστια ἔλλειψη Ἀξιωματικῶν, ἀφοῦ γιὰ τὴν διοίκησιν τῆς μεγάλης αὐτῆς μονάδος χρειάζονταν 5 ἄνωτεροι καὶ 66

Πολεμικὲς σκηνὲς ἀπὸ τὸ μέτωπο τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὅπου ἡ Ἑλληνικὴ Χωροφυλακὴ προσέφερε ἑκατόμβες θυσιῶν εἰς τὸν βωμὸν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς τιμῆς.

Ἡ Χωροφυλακὴ στὴν Μικρὰ Ἀσία

1919. Ὁ ἀρχιστράτηγος τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων ὀμιλεῖ ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν λαὸ τῆς Ἰωνίας.

Δίπλα ἀπὸ τὸν Ἑλληνα ἀρχιστράτηγον διακρίνεται ὁ ἠρωϊκὸς Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος. Οἱ ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς, ἡγετὸν τὴν τάξη στὴν ἀπελευθερωθεῖσα πόλη.

κατώτεροι. Τὸ Ἀνεξάρτητον Σύνταγμα Χωροφυλακῆς ὑπαγόταν στὴν ΑΓΣΔ καὶ εἶχε ἔδρα τὴν Σμύρνη. Τὸ Ἐπιτελεῖο του (Διοικητικῆς - δύο κατώτεροι Ἀξιωματικοὶ καὶ μερικοὶ ὀπλίτες) ταυτόχρονα ἀποτελοῦσαν καὶ τὸ Ἐπιτελεῖο τῆς «Διευθύνσεως Χωροφυλακῆς παρὰ τῆ ΑΓΣΔ». Ἡ δευτέρα αὐτῆ Ὑπηρεσία προορισμὸς εἶχε τὴν μελέτη γιὰ τὴν ὀργάνωση Ἀστυνομικῶν Σταθμῶν σὲ ὅλοκληρη τὴν περριοχὴ τῆς ΑΓΣΔ, «κατ' ἐπέκτασιν τῶν ἤδη ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς Ἀνω-

τέρας Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Σμύρνης ὑφισταμένων...» (Γ.Ε.Σ.Δ.Ι.Σ. τ. στ. σελ. 43 - 45).

Ἡ δύναμη τοῦ Ἀνεξάρτητου Συντάγματος Χωροφυλακῆς, ἀφοῦ ἐνισχύθηκε καὶ ἀπὸ τρεῖς ἐμπέδους λόχους Στρατοῦ, πῆρε τὴν ἀκόλουθη διάταξη: Ἡ διοίκησις τοῦ πρώτου Τάγματος καὶ ἓνας λόχος του παρέμειναν στὴν Σμύρνη γιὰ τὴν φρούρηση τῶν δημοσίων Καταστημάτων. Ὁ δεύτερος λόχος του με ἔδρα τὰ Βρύουλα, εἶχε ἐγκαταστήσει Φυλάκια στὶς Κλαζομενές, τὸ Σιβρίν Χισάρ, τὸ Καραμπουρνοῦ, τὸ Μπαλούκλεβα, τὸ Κεσέντερέ, καὶ τὸ Ἑγγλεζονήσι. Ὁ τρίτος λόχος του με ἔδρα τὸ Χριστιανίκιοι, εἶχε ἐγκαταστήσει Φυλάκια στὸ Ἀλαμάν - Μπουγάζ, τὸν Ἅγιο Νικόλαο, τὸν ὄρμον τοῦ Κολοφῶνα καὶ τὸ Τσακάλ - Τεπέ, ἐνῶ ὁ τέταρτος λόχος του (ἔδρα Μαινεμένη), Φυλάκια στὴν γέφυρα τοῦ Ἐρμου καθὼς καὶ τὴν Παλαιὰ - Νέα Φώκαια.

Τὸ δεύτερο Τάγμα (ἔδρα Μαγνησία) εἶχε τοὺς τρεῖς λόχους τοῦ ἐγκατεστημένου στὴν Πέργαμο, τὸ Κασαμπάν, καὶ τὸ Ἀζήριον. Τέλος τὸ τρίτο Τάγμα (ἔδρα Βαϊνδῆριον) εἶχε ἐγκαταστήσει τοὺς τέσσαρις λόχους του στὴν ἔδρα του, τὸ Καϊμακτσή, τὰ Θεῖρα, καὶ τὸ Τουρπαλή. Λίγο ἀργότερα καὶ μέχρι τὴν καταστροφὴ, μερικοὶ ἀπὸ τοὺς λόχους τῶν τριῶν Ταγμάτων, μετακινήθηκαν ἀνάλογα με τὶς κατὰ καιροὺς ἔκτακτες ἀνάγκες ἀσφαλείας. Ἐτσι μετασταθεμεύσεις λόχων ἔγιναν στὸ Σαλιχλή, τὴ Φιλαδέλφεια, τὸ Σόμα, τὴ Σάκια, τὸ Ἀϊδινιον, τὸν Κασαμπά, τὸ Βαϊνδῆριον, τὸ Νασλή, καὶ ἴσως ἄλλοι.

Τὸ Ἀνεξάρτητον Σύνταγμα Χωροφυλακῆς προσέφερε πολὺτιμες ὑπηρεσίες στὸν Μικρασιατικὸ ἄγωνα. Σὲ συνεργασία με τὶς διάφορες ἀρμόδιες Ὑπηρεσίες Στρατοῦ - Χωροφυλακῆς, ἐβοήθησε στὴν τήρησις τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας στὴν ὑπαίθρο, τὴν φρούρησις τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν καὶ τὴν ἐξασφάλισις τῆς Μετωπικῆς γραμμῆς κατὰ μήκος τοῦ Μαιάνδρου ἀπὸ τὸν σιδηροδρομικὸ σταθμὸ τῆς Ὀρτάντζας, μέχρι τὶς ἐκβολές τοῦ Καύστρου.

11. Ἀνεξάρτητον Τάγμα Χωροφυλακῆς: Δυνάμεις τεσσάρων λόχων. Ἡ συγκρότησίς του ἔγινε στὶς ἀρχές τοῦ 1921. Στὶς 3 Ἀπριλίου τοῦ ἴδιου χρόνου ἐγκαταστήθηκε στὴν Προῦσα, με Διοικητὴ τὸν Ταγματάρχην Χωροφυλακῆς Ἀλέξ. Ἀναγνωστόπουλον. Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Τάγματος Χωροφυλακῆς ἦταν διαφορετικὴ ἀπὸ ἐκείνῃς τοῦ Ἀνεξάρτητου Συντάγματος. Γι' αὐτὸ καὶ ἀργότερα ἔγινε στατικὴ Ὑπηρεσία με τὸν τίτλον «Μοιραρχία Προῦσης».

12. Σχολὴ Χωροφυλακῆς Σμύρνης: Ἰδρύθηκε λίγους μῆνες μετὰ τὴν ἀποβίβασις τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων στὴν Σμύρνη. Ἀπὸ τότε ἡ λειτουργία τῆς ἐξυπηρετοῦσε μεγάλη ὑπηρεσιακὴ ἀλλὰ καὶ ἔθνικη σκοπιμότητα. Μέχρι τὸ τέλος τοῦ 1919 ἀπὸ τὴν Σχολὴ εἶχαν ἀποφοιτήσει 290 Χωροφύλακες (Μιχ. Ροδάς ἐ.ἀ. σελ. 129). Ἐξ ἄλλου στὶς 11 Ἰουνίου 1920

ἡ Σχολὴ εἶχε δύναμη 6 Ἀξιωματικῶν καὶ 218 δοκίμους (Φ. 365]Δ.Ι.Σ.). Ἀεῖζει ἐπίσης νὰ σημειωθῇ ὅτι μέχρι τὶς ἀρχές Ὀκτωβρίου 1921 ἀπὸ τὴ Σχολὴ Χωροφυλακῆς Σμύρνης εἶχαν ἀποφοιτήσει συνολικὰ 1.500 περίπου μαθηταὶ οἱ ὁποῖοι ἦταν ἀποκλειστικὰ ὅλοι Ἕλληνες Μικρασιᾶτες (Μιχ. Ροδάς ἐ.ἀ. σελ. 250 - 253 καὶ Κ. Ἀντωνίου «Ἱστορία Χωροφυλακῆς κῆς» τ.β' σελ. 1159 - 1162). Καὶ κάτι ἀκόμη ἀξιοσημείωτο γιὰ τὴν Σχολὴ Χωροφυλακῆς Σμύρνης: Στὶς 2 Μαρτίου 1921 ὁ Δημ. Γούναρης, στὸ ὑπόμνημά του πρὸς τὴν Συμμαχικὴ διάσκεψιν, ἔκανε λόγον γιὰ μιὰ εὐρύτερη (γιὰ λόγους ἔθνικης σκοπιμότητος) λειτουργία τῆς Σχολῆς αὐτῆς. Πολὺ φυσικὸ ἀφοῦ τότε ἡ Ἑλλάδα δεχόταν τὴν στρατιωτικὴ ἐκκένωση τῆς Μ. Ἀσίας με τὴν προϋπόθεσις τῆς δημιουργίας αὐτονόμου Κράτους γύρω ἀπὸ τὴν Σμύρνη, ποῦ θὰ διέθετε δικὴ του Χωροφυλακὴ, με ὑποχρεωτικὰ Ἕλληνες Ἀξιωματικούς. Ἄλλὰ ἡ προσπάθεια αὐτὴ ἐναυάγησε. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀποφάσισε νὰ λύσῃ τὸ Μικρασιατικὸ θέμα με τὰ ὄπλα, πράγμα ποῦ ἔγινε τελικὰ με ὅλες τὶς γνωστὰς συνέπειες...

Ἀξιολόγησις τοῦ ρόλου τῶν Ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς

Ἀπὸ τὰ ὅσα ἀναφέρονται στὸ προηγούμενον Κεφάλαιον προκύπτει σὲ γενικὴς γραμμὲς ὁ ρόλος τῶν Ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς στὴν Μ. Ἀσία. Προκύπτει ἀκόμη ὅτι οἱ Ὑπηρεσίες αὐτὲς εἶχαν τετραπλῆ μορφή. Ἦταν δηλαδὴ στατικὲς Ὑπηρεσίες, Μεταβατικὰ - Στρατονομικὰ Ἀποσπάσματα, καὶ ἀνεξάρτητα ὀργανικὰ Τμήματα με στρατιωτικὴ διάρθρωσις καὶ διάταξις. Ἡ ἐξέλιξις τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτῶν ἀκολούθησε καθὼς ἦταν φυσικὸ τὴν πορεία τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἐτσι ἡ Ἰδρυσις, ἡ κατάρτησις, ἡ μεταφορὰ, ἡ σύμπτυξις, καθὼς καὶ οἱ γενικοὶ ἢ ἐιδικοὶ ἀντικειμενικοὶ τοὺς στόχοι, βρισκόνταν πάντα σὲ ἀπόλυτη σχέσις με τὴν σχεδιασὴ καὶ ἐξέλιξις τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν. Ἄλλωστε ὅλες οἱ μεταβολές τῶν Μικρασιατικῶν Ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς δὲν γίνονταν με Διατάγματα ἢ Ὑπουργικὰ ἀποφάσεις, ἀλλὰ με διαταγὰς τοῦ Ἀρχιστρατήγου. Ὅλα τὰ τελευταῖα, ἀπὸ μιὰ πλευρὰ τονίζουν τὴν βαρῦτητα τοῦ ἔργου τῆς Χωροφυλακῆς στὰ πλαίσια τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων τῆς Μ. Ἀσίας. Τὴν βαρῦτητα ἀλλὰ καὶ τὴν ἀξιοθαύμαστη σὺμψνοια καὶ συνεργασία μεταξὺ Στρατοῦ - Χωροφυλακῆς. Ὅπως ἀναφέρει χαρακτηριστικὰ ὁ ἱστορικὸς τοῦ Σώματος ἀείμνηστος Ὑποστράτηγος Χωροφυλακῆς Κωνσταντῖνος Ἀντωνίου, «... οἱ μὲν ἔσπευδον νὰ ἀποθάνωσι πλησίον τῶν δέ, ὅσον ὀλίγοι καὶ ἂν συνέπιπτε νὰ ἦσαν...».

Ἄς δοῦμε ὅμως συνοπτικὰ ποῖός ἦταν ὁ ρόλος τῆς Χωροφυλακῆς ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι τὸ τραγικὸ τέλος τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας. Καθὼς ἤδη ἀναφέραμε, ἡ ἀφίξις στὴν Σμύρνη τοῦ «Τάγματος Ἀποστολῆς» τοῦ Ἀντισυνταγματάρχου Χωροφυλακῆς Χατζηϊσιάννου, ἔγινε ὕστερα ἀπὸ τὶς ἐκεῖ παραχές τῆς 2-5-1919. Παρόμοιες ταραχές ἐξέσπασαν τὶς ἀμέσως ἐπόμενες ἡμέρες καὶ στὶς περιοχὰς Κατσαμπά, Μαγνησίας, Κυδωνιῶν, Περγά-

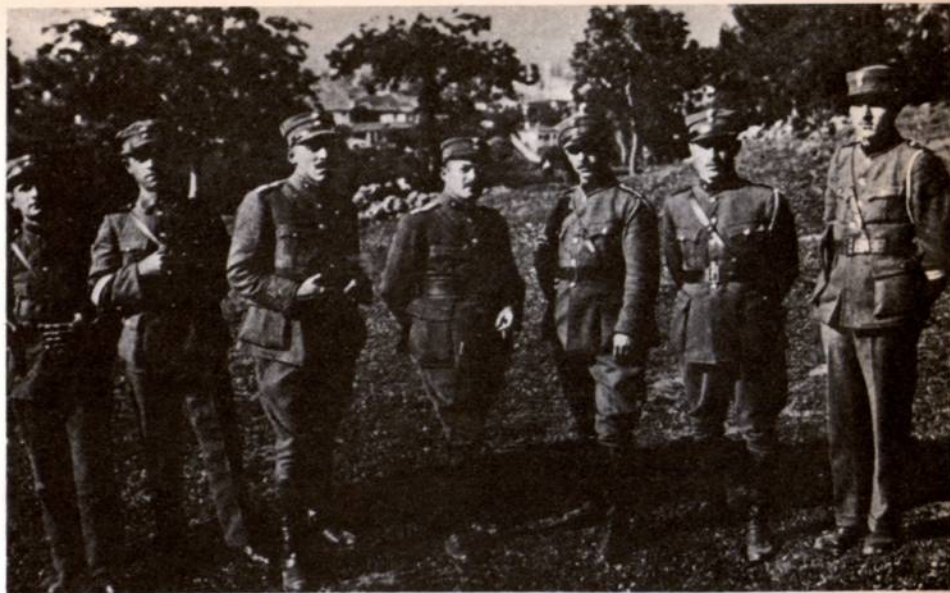
μου, Μαινεμένης και 'Οδεμησιού. 'Εξ άλλου στις αρχές 'Ιουνίου, Νεότουρκοι 'Αξιωματικοί άρχισαν να προπαρασκευάζουν σώματα άτάκτων στο Δενισλίη, με σκοπό την πρόκληση ταραχών στην περιοχή 'Αϊδινίου.

'Όλες αυτές οι Τουρκικές ενέργειες σκοπό είχαν να κάμψουν την 'Ελληνική κατοχή, και τό κυριώτερο : Νά δημιουργήσουν την εντύπωση ότι ή 'Ελληνική Πολιτική και Στρατιωτική Διοίκησης άδυνατεί να επιβάλει την τάξη στους Μουσουλμάνικους πληθυσμούς, άκριβώς επειδή οι τελευταίοι θεωρούν άπαράδεκτες τις άποφάσεις των Μεγάλων Δυνάμεων.

Μέχρι τό τέλος 'Ιουνίου 1919 οι κινήσεις των Τούρκων άτάκτων έξουδετερώθηκαν προσωρινά, ύστερα από κοινή καταδιωκτική συνεργασία δυνάμεων Στρατού - Χωροφυλακής. Και γράφουμε «προσωρινά» επειδή οι άτακτες Τουρκικές δυνάμεις πολύ γρήγορα πέρασαν στην άντεπίθεση με πυρπολήσεις, σφαγές, και λεηλασίες σε βάρος του Χριστιανικού στοιχείου. 'Ετσι οι Τουρκικές ένοπλες άντιδράσεις σε ένα μεγάλο φάσμα τους δέν είχαν τό χρώμα τής 'Εθνικής άντιστάσεως αλλά έν όνόματί της τόν χαρακτήρα μιās «εύκαιριακής» θά λέγαμε λησανταρτικής δράσεως με κύριο στόχο τόν άμαχο 'Ελληνικό πληθυσμό και τά... ύπάρχοντά του.

'Επειδή ή Τουρκία βρισκόταν τότε σε άδυναμία να παρατάξει τακτικό στρατό, οι ένοπλες έστίες ταραχών πλαισιώθηκαν ύποχρεωτικά από άτακτες δυνάμεις με βάση ληστρικές συμμορίες. 'Ετσι δημιουργήθηκαν τά γνωστά για τις όμοτητές τους σε βάρος άμάχων Τσετικά σώματα, για τήν άντιμετώπιση των όποιων κυρίως ή Χωροφυλακή έδωσε άνάρηθμητες μάχες. Τό τραγικό για τήν περίπτωση στοιχείο είναι τό έξής : Οι Χωροφυλακές ήταν άναγκασμένοι να θυσιάζονται για τήν ασφάλεια του Χριστιανικού πληθυσμού και ταυτόχρονα να στρέφονται έναντίον του για τήν πρόληψη κάθε φυσιολογικής του άντεκδικήσεως έναντίον του Μουσουλμανικού στοιχείου.....

Μετά τήν συνθήκη των Σεβρών, όταν καθώς είπαμε καταργήθηκαν και τυπικά ή Τουρκική Χωροφυλακή και 'Αστυνομία, τό έργο τής 'Ελληνικής Χωροφυλακής, έγινε άκόμη πιο δύσκολο. Γιατί έκτός από τήν Δημοσία 'Ασφάλεια είχε να άντιμετωπίσει και τό θέμα τής γενικής και τοπικής 'Αστυνομίας. Τά προβλήματα διογκώνονταν συνέχεια καθώς ή ταχύτατη προέλαση του 'Ελληνικού Στρατού άφηνε πίσω της έκτεταμένες περιφέρειες που έπρεπε να έλέγχονται άπόλυτα από πλευράς ασφάλειας για τήν άποτροπή έξεγέρσεως, σαμποτάζ και γενικά επικινδύνων ενεργειών για τά νάτα τής πρώτης γραμμής του μετώπου. 'Αξίζει να σημειωθεί επίσης ότι σε κάθε μικρή ή μεγάλη έπιχείρηση του 'Ελληνικού Στρατού οι δυνάμεις ασφάλειας Στρατού - Χωροφυλακής των μετόπισθεν βρίσκονταν πάντα σε κατάσταση συναγερμού. Και αυτό επειδή τότε άκριβώς οι Τούρκοι άτακτοι εύρισκαν τήν εύκαι-

'Η Χωροφυλακή στη Μικρά 'Ασία. 'Ενα λαμπρό κεφάλαιο στην ένδοξη ιστορία του Σώματος με ήρωισμούς, άνδραγαθίες και κατορθώματα που έγγίζουν τά όρια του θρύλου.

Ἡ Χωροφυλακὴ στὴν Μικρὰ Ἀσία

ρία νὰ ἐνεργήσουν ἐκτεταμένες ἐπιδρομές, πού σκοπό εἶχαν νὰ προκαλέσουν τὴν ἀποκοπὴ τῆς ἐπαφῆς μετώπου - μετόπισθεν με ταυτόχρονη ἀπασχόληση τῶν Ἑλληνικῶν καταδιωκτικῶν δυνάμεων, καὶ ὅπως ἀναφέρεται χαρακτηριστικὰ σὲ ἐκθεση τῆς ἐποχῆς ἐκείνης «... τὴν ἐνθάρρυνσιν τῶν κακοποιῶν στοιχείων τῆς ὑπαίθρου, ἡ ληστρική δράσις τῶν ὁποίων παρουσιάζεται εἰς τὰ ὄμματα τῶν ὁμοεθνῶν τῶν ὡς Ἑθνικὴ ὕπηρεσία...» (Κ. Ἀντωνίου ἐ.ἀ.).

Μὲ τὰ δεδομένα αὐτὰ ἡ ἔννοια τῆς λέξεως «μετόπισθεν» εἶχε χάσει τὴν σημασίαν της σ' ὁλόκληρο σχεδὸν τὸν κατεχόμενον Μικρασιατικὸν χῶρον. Σχετικὰ μὲ τὸ τελευταῖο, ὁ τότε πολεμικὸς ἀνταποκριτὴς Κ. Μιχαηλίδης ἔγραφε στὰ «Πολεμικὰ Φύλλα» του καὶ τὰ ἐξῆς χαρακτηριστικὰ: «... Ἀσφάλεια... Ἀσφάλεια παντοῦ φίλε μου, παντοῦ... Ἄ ὄχι!... χῶσου σ' ἓνα Σύνταγμα, σ' ἓνα Τάγμα... Ἐκεῖ τοῦλάχιστον ἔχεις τὸν κίνδυνον κατὰσθηθῆ μονάχα. Ἐχεις ὅμας ἀσφαλισμένα τὰ νῦτα...».

Ἡ Χωροφυλακὴ πού ἐκάλυπτε κατὰ κανόνα τὴν ἀσφάλεια τῶν μετόπισθεν, ἔγραψε μὲ τὸ αἷμα τῶν παιδιῶν της τίς λαμπρότερες σελίδες τῆς πολεμικῆς τῆς ἱστορίας. Γενικὰ στὰ τρία χρόνια τῆς παραμονῆς της στὴν Μ. Ἀσία οἱ ἄνδρες της διέπρεψαν στὸν λεγόμενον ἀνορθόδοξο πόλεμο, γιὰ τὸν ὁποῖο ἄς σημειωθῆ χρειάζεται τὸ λῆμα, ἐτοιμότητα, εὐστροφία καὶ πᾶν ἀπὸ ὅλα: αὐτοθυσία. Καὶ νὰ σκεφθῆ κανεὶς ὅτι τὸ εἶδος αὐτὸ τοῦ πολέμου ἀπασχόλησε ἀργότερα ἀμέτρητα συγγράμματα στρατιωτικῆς τακτικῆς σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμον. Τιμὴ καὶ δόξα λοιπὸν στοὺς ἄνδρες αὐτοὺς τῆς Χωροφυλακῆς πού ὑπῆρξαν ἀπὸ τοὺς «πρώτους διδάξαντας» γιὰ τὴν ἐποχὴ τους. Οἱ πῶτοι ἀλλὰ καὶ οἱ μοναδικοὶ στὰ γαγκόσμια Ἀστυνομικὰ χρονικὰ.....

Τὸ κατόρθωμά τους παίρνει ἀκόμη μεγαλύτερες διαστάσεις ἂν σκεφθῆ κανεὶς ὅτι ἡ πλειονοφία τῶν Χωροφυλακῶν αὐτῶν ἦταν νῆα παιδιά πού βρέθηκαν στὸ Μικρασιατικὸ πολεμικὸ καμίνι, ὕστερα ἀπὸ διμηνη ἢ τρίμηνη ἐκπαίδευσή

λόγω ἐκτάκτων περιστάσεων στὶς Σχολές Χωροφυλακῆς Ἀθηνῶν καὶ Σμύρνης. Πάντοτε ὅμως τὸ κενὸ πού δημιουργοῦσε ἡ ἔλλειψη πείρας μηδενίζονταν στὸ πεδίο τῆς μάχης ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμό ἀλλὰ καὶ τὴν παρουσία καὶ καθοδήγηση προϊσταμένων καὶ συναδέλφων μὲ πλούσια πείρα ἀπὸ τοὺς πανομοιότυπους ἀγῶνες τῆς Χωροφυλακῆς στὰ Ἠπειρομακεδονικὰ πεδία τῶν Ἐθνικοαπελευθερωτικῶν ἀγῶνων τοῦ 1912 - 1913.

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀφανεῖς ἦρωες Χωροφυλακῆς κράτησαν ἓνα σημαντικό βᾶρος στὸν Μικρασιατικὸ ἀγῶνα. Καὶ ὅταν μετὰ τὴν διάσπαση τοῦ μετώπου ἄρχισε πρῶτα ἡ σύμπτυξη καὶ στὴν συνέχεια ἡ φυγὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, οἱ ἴδιοι πάλι βρέθηκαν μέσα στὶς φοβερὲς συμπληγάδες πού δημιουργοῦσαν ἀπὸ τὴν μιά μεριά ἡ προέλαση τοῦ Κεμαλικοῦ Στρατοῦ, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ καθολικὴ ἐξέγερση τοῦ Τουρκικοῦ πληθυσμοῦ στὶς ἄλλοτε κατεχόμενες περιοχές. Σ' αὐτὲς τίς τραγικὲς στιγμὲς οἱ λιγοστὲς δυνάμεις Χωροφυλακῆς εἶχαν ἀποστολὴ νὰ ἀποχωρήσουν τελευταῖες. Ἐκατοντάδες ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς θανατώθηκαν τότε ἀπὸ τοὺς ἀτάκτους μὲ τὸν ἀγριώτερο τρόπο, ἀπλῶς καὶ μόνον ἐπειδὴ ἐπὶ τρία χρόνια ὑπῆρξαν οἱ ἀμειλίκτοι δῶκες τους. Ἐλάχιστοι εἶχαν τὴν τύχη νὰ θεωρηθοῦν ἔσω καὶ τυπικὰ αἰχμάλωτοι πολέμου. Καὶ ἀπὸ τοὺς τελευταίους ἀκόμη

Ἰδρυσις καὶ Λειτουργία Σχολείου Πληροφοριῶν εἰς τὴν Σχολὴν Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς.

Τὴν 9ην Αὐγούστου ἐ. ἔ. μὲ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως ἤρχισεν εἰς τὴν Σχολὴν Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς ἡ λειτουργία τοῦ Σχολείου Πληροφοριῶν, εἰς τὸ ὁποῖον φοιτοῦν Ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Εἰς τὴν ἐναρκήριον τελετὴν παρέστησαν ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Σταμάτης, ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου κ. Ἀναστάσιος Μπάλκος, οἱ Ἀρχηγοὶ Χωροφυλακῆς Ἀντιστράτηγος κ. Νικ. Κουτσιανῆς, Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Θ. Τζήμας, ΥΠΕΑ κ. Χριστ. Μανουσάκης καὶ ὁ Προϊστάμενος Μ.Ε.Υ.Δ.Τ. Ὑποστράτηγος κ. Νικ. Καρδαρᾶς. Ἐπίσης παρέστησαν πολλοὶ Ἀνώτατοι καὶ Ἀνώτεροι Ἀξιωματικοὶ τῶν Σωμάτων Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων. Ὁ κύριος Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως ὁ ὁποῖος ἐκήρυξε τὴν ἐναρξιν τοῦ Σχολείου, ἀπήντησε χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς παρισταμένους καὶ ἐξῆρε τὴν ἀξίαν τοῦ Σχολείου, διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν Ἀξιω

‘Ο τάφος του υπερασπιστού τής τιμής του Έθνους. -
 ‘Ενα στερνό αντίο για τόν συναδέλφο Χωροφυλάκα που έμεινε για πάντα στην γή τής Μικρασίας.

πιό ελάχιστοι άντεξαν στα άνείπωτα βασανιστήρια. Με αυτό τόν δραματικό τρόπο έκλεισε ένας αστυνομικός - πολεμικός άθλος με τις διαστάσεις τής εποποιίας. ‘Η θυσία όμως τών ήρώων τής Χωροφυλακής στην Μ. Άσία δέν πήγε χαμένη. Άπετέλεσε σύμβολο για μεταγενεστέρους συναδέλφους τους που έγραψαν και έκείνοι μια νέα έποποιία στα ‘Εθνικά πεδία τής τιμής στην δεκαετία 1940 - 1950.....

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Α΄ ΜΕΡΟΥΣ

Εις τó επόμενον τεύχος: Προσκλητήριο ήρώων - Άνέκδοτα από τούς άγώνες τής Χωροφυλακής στην Μ. Άσία - βιβλιογραφικές σημειώσεις.

ματικών τών Σωμάτων Άσφαλείας επί θεμάτων πληροφοριών.

‘Εν συνεχεία ώμίλησεν ό Γεν. Γραμματέυς του ‘Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως κ. Άναστάσιος Μπάλκος, ό όποιος αναλύων τήν σημασίαν τών πληροφοριών επί πάσης κινήσεως ανατρεπτικών στοιχείων κατά του Δημοκρατικού πολιτεύματος, ός και τās ύποχρεώσεις τών εντεταλμένων με τόν χειρισμόν αυτών, έτόνισε μεταξύ τών άλλων και τά ακόλουθα:

«Πρό άρκετών αιώνων ό πατήρ τής τέχνης του πολέμου, ό Κινέζος SUN TZU ειπε: ‘Γνώριζε τόν αντίπαλό σου όπωσ γνωρίζεις τόν εαυτόν σου».

‘Αργότερα πάρα πολλοί διάσημοι άνδρες, όχι μόνον στρατιωτικοί, ειπαν τό ίδιο πράγμα ό καθ’ ένας για τόν κλάδο του, μέ διαφορετικά λόγια. Πάντα όμως με τήν ίδια έννοια. Δηλαδή πώς: είναι σχεδόν αδύνατο να επικρατήση κανείς ενός αντιπάλου άν δέν έχη άρκετές πληροφορίες γι’ αυτόν.

‘Η ιστορία μας παρέχει ένα πλθθος σχετικá παραδείγματα που αποδεικνύουν ξεκάθαρα τήν αλήθεια τής άρχης...

‘Η άξια τής όμως, δέν είναι μόνο πολεμική. ‘Η έξωτερική πολιτική, τό έμπόριον, ή Ναυτιλία, έπωφελούνται άπ’ αυτή. Κράτη με καλές ‘Υπηρεσίες Πληροφοριών μεγαλουργούν σ’ όλους τούς τομείς και αντίθετως κράτη κολοσσισια σέ ανθρώπινο δυναμικό, αλλά χωρίς υπηρεσίες Πληροφοριών μένουν υπανάπτυκτα.

Οί πληροφορίες λοιπόν σέ κάθε τομέα είναι ζωτικές. ‘Αντιμετώπιση ενός επιβουλέως τής τάξεως και άσφαλείας χωρίς πληροφορίες μοιάζει μέ μονομαχία στην όποιαν ό στεροόμενος πληροφοριών έχει κεκαλυμμένους τούς όφθαλμούς. ‘Όταν στερόμενος, σάς πιέζομεν για πληροφορίες σχετικές με τούς πιθανούς αντίπαλους τής Δημοκρατίας, να έχετε ύπ’ όψιν άκριβώς τότο: ‘Ότι άπλούστατα δέν θέλουμε να είμεθα μονομάχοι μέ κεκαλυμμένους όφθαλμούς.

Γιά τήν συγκέντρωση πληροφοριών υπάρχουν πολλοί τρόποι..... Τά μυθιστορήματα, ό κινηματογράφος κ.λ.π. διέδωσαν γενικά τήν εντύπωση πώς τά κύρια μέσα για τήν συλλογή πληροφοριών, είναι οί πράκτορες και τά ηλεκτρονικά. ‘Ο πράκτωρ εισδύει στην κρεβατοκάμαρα τών Στρατηγών και τούς κλέβει τά σχέδια από τήν τσέπη του χιτωνίου ή τά ηλεκτρονικά αντικαθιστούν τόν πράκτορα σέ ύποκλοπές τών πιό άπορητων συνομιλιών.

Καίτοι, οί πράκτορες και τά ηλεκτρονικά είναι πολύ χρήσιμα και θα πρέπει να θεωρούνται σαν άκρας ειδικά μέσα—όχι όμως ό κανών.

‘Αντιθέτως ό κανών, δηλαδή ή δοκιμασμένη πρακτική, μιας καλής ‘Υπηρεσίας Πληροφοριών, είναι ή μεθοδική συλλογή και άποστολή στο Κέντρο κάθε πληροφορίας σχετικής με τόν αντίπαλο. Κάθε πληροφορία έστω και φαινομενικά άσημαντης, έστω και άρνητικής. ‘Εκεί στο Κέντρο, τά ειδικευμένα όργανα τών πληροφοριών, θα συνθέσουν όλες αυτές τις έτερόκλητες πληροφορίες, ώστε να σχηματίσουν τήν εικόνα. ‘Όπως άκριβώς οί παλαιοί τεχνίτες τών μωσαϊκών, τοποθετούσαν τήν μία ψηφίδα πλάι στην άλλη, συνθέτοντας άριστουργήματα.

Τά συμπεράσματα από τήν ανάπτυξη αυτής τής μεθόδου είναι:

1. ‘Ότι τίποτε, άπολύτως τίποτε, από τις συλλεγόμενες πληροφορίες δέν θα πρέπει να θεωρηθή άσημαντο, ώστε να μήν προωθείται στο Κεντρικό όργανο.

2. ‘Ότι θα είναι μάλλον μάταιο να προσπαθήση κανείς τή διασταύρωση μιας πληροφορίας και τό σχηματισμό τής «εικόνας» στα μικρότερα κλιμάκια.

3. ‘Ότι θα είναι τούλάχιστον άφελές και ένίοτε επικίνδυνο, για τόν μη ειδικό, να προσπαθήση να βγάλη συμπεράσματα ή και να προβή σ’ ενέργειες έχοντας στα χέρια του μόνο μία—δύο από τις ψηφίδες του μωσαϊκού.

Αυτά τά τρία κεφαλαίωδη πράγματα, πρέπει να τά καταλάβετε καλά και να πείσετε γι’ αυτά τούς ύφισταμένους σας, ώστε να μήν συνεχίσουν να μάς άποστερούν πληροφοριών με τήν δικαιολογία πώς «τήν έκριναν άσημαντη» ή ότι «περίμεναν να τήν διασταυρώσουν» ή ότι «θα ένεργούσαν οί ίδιοι» βάσει αυτής.

‘Ας έλθωμε τώρα σ’ ένα πολύ λεπτό θέμα: Τι άκριβώς πληροφορίες θέλουμε; πού σημαίνει και ‘γιατι άκριβώς δημιουργήθηκε αυτό τό Σχολείο;

Θέλουμε κάθε πληροφορία που άφορά τήν εθνική άσφάλεια. Κάθε πληροφορία, λοιπόν, που έχει σχέση με ενέργειες προς άνατροπή του Πολιτεύματος. Του Πολιτεύματος τής έκλογής του Λαού: Δηλαδή τής Δημοκρατίας.

Τό έργον σας και καθήκον σας επομένως, που είναι ή προστασία τής Δημοκρατίας, σάς επιβάλλει να συγκεντρώνετε και να προωθήτε προς τήν κορυφή κάθε πληροφορία, που έχει σχέση με ενέργειες ατόμων ή ομάδων, οιασδήποτε τοποθετήσεως, έφ’ όσον άποβλέπουν στην άνατροπή τής Δημοκρατίας.

‘Η ύπεύθυνη Κυβέρνησις, ή εκλεγμένη από τό Λαό, θα σταθμίση τις έκτιμήσεις, που βάσει τών πληροφοριών αυτών θα έπεξεργασθή τό ‘Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως και θα λάβη τις αποφάσεις της.

Σ’ αυτό τό Σχολείο, θα σας διδαχθή ή τεχνική τής σχετικής εργασίας τής συλλογής, έπεξεργασίας και διανομής τών πληροφοριών.

‘Ανεξάρτητα όμως προς αυτά μήν ξεχάσετε ποτέ και διδάξτε τους ύφισταμένους σας να μήν τό ξεχνούσ, πώς ή οιαδήποτε, όσονόηποτε τέλεια τεχνική τών πληροφοριών θα σας είναι άχρηστη, άν δέν θυμάστε «ότι είμεθα ύπηρεται του ‘Ελληνικού Λαού και του Πολιτεύματος που αυτός επέλεξε, τήν Δημοκρατία». Και ότι στην προστασία τής Δημοκρατίας και μόνο σ’ αυτή θα πρέπει να άποβλέπη ή συγκέντρωση τών πληροφοριών έθν. άσφαλείας.

ΜΟΝΤΡΕΑΛ '76

ΚΡΙΣΕΙΣ - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ

ΤΩΝ "ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΗΠΕΙΡΩΝ..

Θέαμα, θεαματικές αποχωρήσεις και ασφυκτικά μέτρα ασφαλείας.

"Όσοι παρηκολούθησαν τους εφετεινούς 'Ολυμπιακούς αγώνες από κοντά ή από την έγχρωμη τηλεόραση, «κατ' αρχήν» θά πρέπει να έντυπωσιάσθησαν από την κάποια φαντασμαγορία τους. Στην πραγματικότητα όμως ή 'Ολυμπιάδα του Μόντρεαλ δέν άγγιξε καν ούτε την έντυπωσιακή λιτότητα του 'Ελσίνκι του '52, ούτε τη χάρη και την όμορφιά της Ρώμης του '60, του Τόκιο του '64, και του Μεξικού του '68. Καί «διά του λόγου τού ασφαλές» άς μεταφερθούμε με ένα νοερό «φλάς—μπάκ» στην τελετή της έναρξής. Μόλις οι ομάδες άρχισαν να μπαίνουν στο κατάμεστο 'Ολυμπιακό στάδιο, οι θεαταί άντι να προσέχουν τις Χώρες που περνούσαν, προσπαθούσαν να έπισημάνουν εκείνες που απέχωρησαν την τελευταία στιγμή. Καί δέν άρρησαν να διαπιστώσουν ότι ή XXI 'Ολυμπιάδα οδσιαστικά άρχισε με την συμμετοχή τεσσάρων ήπειρων, άφου από την 'Αφρική έλαβαν μέρος δύο μόνο κρατίδια—«τελείες» στον Παγκόσμιο χάρτη, άλλα φωτεινά—μετέωρα στην ιστορία του 'Ολυμπισμού. Πάλι καλά που έγινε και αυτό. Γιατί σε διαφορετική περίπτωση, τά 'Αφρικανικά κράτη που απέχωρησαν, ίσως να ζητούσαν την άφαιρέση από την 'Ολυμπιακή

σημαία του πέμπτου μαύρου κύκλου. Τοσ κύκλου που συμβολίζει ως γνωστόν την συμμετοχή και της 'Αφρικής στο «είρηνικό άγκάλιασμα» των πέντε ήπειρων κάτω από τού 'Ολυμπιακό σκήπτρο. 'Αλήθεια πόσο φοβερό είναι να ζή ή σημερινή άνθρωπότης μέσα σε τέτοιες τραγικές άντιφάσεις. . . . Καί να σκεφτή κανείς ότι όλα αυτά συμβαίνουν πριν άκόμη οι σύγχρονοι 'Ολυμπιάδες συμπληρώσουν 100 χρόνων ζωής.

Κατά τά άλλα για την διοργάνωση του Μόντρεαλ ισχύει ό τίτλος της κωμωδίας ενός πασίγνωστου τραγωδού. Δηλαδή τού «Τέλος καλό όλα καλά» του Σαίξπηρ. Καί βεβαίως πήγαν όλα καλά στο Μόντρεαλ άφου μέχρι την άποχώρηση και της τελευταίας άθλητικής άποστολής από τού 'Ολυμπιακό χωριό, είχαμε τάξη και ασφάλεια εν πνεύματι. . . άνασφαλείας. Βέβαια οι Καναδοί συνάδελφοι τά κατάφεραν έτσι ώστε να μην έκραγή ούτε μία. . . βόμβα άναρχικών μέσα και έξω από τις 'Ολυμπιακές εγκαταστάσεις. 'Όλα βρίσκονταν κάτω από την κάλυψη αττομάτων, όπλο-πολυβόλων, θωρακισμένων αττοκινήτων, περιπολικών ξηράς—θαλάσσης και άέρος, αστυνομικών σκυλιών, άνιχνευτών βομβών, και έλευθέρων σκοπευτών έφοδιασμένων με αττομάτες καραμπίνες άκριβείας, διόπτρες, και μεταλλικούς θώρακες. . .

"Όλα αυτά, σύμφωνα με την έκφραση της Λιενθύντριας της ΔΟΕ κυρίας Μονίκ Μπερλιού, «ήταν ένα σιδερένιο κολλάρο στον λαιμό των άθλητών». Στην ίδια «σπόρτ—γούμαν» άνήκει και ή άκόλουθη δήλωση—χαρακτηρισμός της εφετεινής 'Ολυμπιάδας: «. . .Αυτοί οι άγώνες—είπε ή κυρία Μπερλιού—είναι τελείως άψυχοι και τού 'Ολυμπιακό πνεύμα λείπει

έντελώς. . . Οι άγώνες πέτυχαν ως προς τις εγκαταστάσεις, άλλα όχι ως προς την διοργάνωση αυτή καθ' εαυτή. . . . Πολύ φυσικό—προσθέτομε εμείς—άφου ή άπειλή της βίας και τά ασφυκτικά μέτρα ασφαλείας έροίχαν μια μόνιμη μελαγχολική σκιά στην κατά τά άλλα όμορφη πόλη του Μόντρεαλ. Φυσικό ήταν επομένως να αναρωτιέται κανείς: Κάτω από αυτές τις συνθήκες μπορεί να έπιβίωση ή 'Ολυμπιακή ιδέα; Προς τι λοιπόν ή όλη συγκέντρωση στο Μόντρεαλ τού άνθους της νεολαίας όλου του κόσμου για να διατρανώση—όποτίθεται—τού πνεύμα της ειρήνης και συναδελφώσεως των πανανθρώπων;. . .

Χρυσές, άργυρές και χάλκινες φιλοδοξίες.

Μόλις έπεσε ή αυλαία των εφετεινών 'Ολυμπιακών άγώνων, τά βλέμματα εκατομμυρίων ανθρώπων στράφηκαν στον όριστικό πίνακα των μεταλλίων. 'Ο άριθμός που κατέκτησε κάθε Χώρα, «κατά τεκμήριον» άποτελεί και την άθλητική της δυναμικότητα. Με βάση τού δεδομένο αυτό, στην κορυφή της πυραμίδας του Παγκοσμίου άθλητισμού βρίσκονται σήμερα ή Σοβιετική Ένωση, οι 'Ηνωμένες Πολιτείες, και ή 'Ανατολική Γερμανία. Άντές οι Χώρες απέσπασαν τά περισσότερα χρυσά, άργυρά, και χάλκινα 'Ολυμπιακά μετάλλια, με σημαντική διαφορά από τις υπόλοιπες

πού είχαν από Ικανοποιητική μέχρι άσήμαντη «συγκομιδή». Άλλες πάλι Χώρες δέν απέσπασαν ούτε ένα μετάλλιο. Σημασία έχει ή συμμετοχή. . . Αυτό θα μās έλεγε κάποιος από τους ειλικρινείς λάτρεις τών 'Αρχαίων 'Ολυμπιακών αγώνων. "Αν τόν ρωτούσαμε «γιατί» θα μās άπαντούσε τὰ εξής:

— Αφού άναβιώσαμε τούς 'Αρχαίους 'Ολυμπιακούς αγώνες «κατά γράμμα και πνεύμα», τι σημαίνουν οι τρεις πρώτες με μετάλλιο και οι ισάριθμες άμέσως επόμενες χωρίς μετάλλιο 'Ολυμπιακές νίκες; Οι 'Αρχαίοι "Έλληνες βράβευαν ένα μόνο νικητή και τόν χειροκροτούσαν με τήν ίδια θέρημ πού χειροκροτούσαν κάθε ήττημένο πού αγωνιζόταν στα πλαίσια του «εθ' αγωνίζεσθαι». Μάλιστα πολλές φορές ανακήρυσαν 'Ολυμπιονίκες άθλητές πού άφησαν τήν τελευταία τους πνοή πάνω στην παλαιστρα. Οι άρχαίοι δέν ενδιαφέρονταν για τήν μέτρηση τών επιδόσεων, ούτε για τις εφευρέσεις—αυταπάτες πού εξακοντίζουν τα ρεκόρ σε «φανταστικά» όρια. Πολύ σωστά αφού ό άνθρωπος άρχισε τόν άθλητισμό κοντά στην φύση και όχι σε κλιματιζόμενα κλειστά γυμναστήρια, στίβους με «ταρτά» και παλαιστρες ή σκάμματα σκεπασμένα από παχύ «άφρολέξ». "Όσο για τὰ περίφημα μετάλλια δέν ύπάρχει άμφιβολία ότι καθιερώθηκαν για νά Ικανοποιούν όσο τó δυνατόν περισσότερες άτομικές, και κυρίως 'Εθνικές φιλοδοξίες. Γι' αυτό και τὰ σύγχρονα 'Ολυμπιακά προγράμματα είναι «φορτωμένα» από πληθώρα αγωνισμάτων. "Ας είναι καλά εκείνοι πού τὰ καθιέρωσαν, ποντάροντας στο γεγονός ότι ή άλφα ή ή βήτα άπίθανη άθλοπαϊδιά είναι τó 'Εθνικό τους σπόρ. . . . Και διερωτώμαι πώς τὰ ράλλυ ή τὰ «μότο—κρός» δέν μπήκαν άκόμη στο 'Ολυμπιακό πρόγραμμα με τήν δικαιολογία ότι τó άρχαίο τέθριππο, ή συνωρίδα, και διάφορα άλλα ίππικά αγωνίσματα αντικαταστάθηκαν από τούς αγωνιστικούς μηχανικούς ίππους αυτοκινήτων και δικύκλων με «ερασιτέχνες» οδηγούς. . . . Συμπέρασμα: Σήμερα ή συμμετοχή στις 'Ολυμπιάδες, ή προσπάθεια για τήν νίκη, και ή επιβράβευσή της, είναι κάτι πού ξεκινάει από τó γνώριμο αντιφατικό πνεύμα πού άγκαλιάζει όλες τις εκδηλώσεις της εποχής μας.

Τό μέλλον του 'Ολυμπιακού θεσμού.

Τό γεγονός ότι ό σύγχρονος 'Ολυμπιακός θεσμός περνάει τήν σοβαρότερη κρίση της ολιγόχρονης Ιστορίας του είναι πλέον κοινό μυστικό. Τι θα πρέπει νά γίνη για νά επιβιώση στο μέλλον; "Η άπάντηση είναι και αυτή κοινό μυστικό. Για νά σωθ ή ό θεσμός οι μέλλοντικοί 'Ολυμπιακοί αγώνες θα πρέπει νά διεξάγονται μονίμως στην 'Ολυμπία με τήν ίδια έντυπωσιακή λιτότητα και άπροσχημάτιστη συμμετοχή του άρχαίου καιρού. "Η ιδέα αυτή δέν είναι ούτε ξένη με τήν 'Ελλάδα ούτε πρόσφατη. Ξεκίνησε από τήν Χώρα μας λίγα μόλις χρόνια μετά τήν άνεξαρτησία της. Βέβαια δέν είχε οικουμενικό χαρακτήρα. Άλλά μήπως και οι άρχαίοι 'Ολυμπιακοί αγώνες δέν είχαν πρώτα 'Ηλεκρό και ύστερα Πελοποννησιακό και Πανελληνιο χαρακτήρα; "Ας δούμε όμως τις διάφορες μορφές πού πήρε κατά καιρούς ή 'Ελληνική αυτή ιδέα. Στις 22 'Ιανουαρίου 1835 ό τότε 'Υπουργός τών 'Εσωτερικών 'Ιωάννης Κωλέττης, συνέταξε μία πρόταση

στην Γαλλική γλώσσα. Με τήν πρόταση αυτή έρχιγε τήν ιδέα νά διεξάγονται κάθε τετραετία Δημόσιοι πνευματικοί και άθλητικοί αγώνες στην 'Αθήνα, τήν 'Υδρα, τήν Τριπόλη, και τó Μεσολόγγι. Ποιά ήταν ή τύχη της προτάσεως αυτής είναι άγνωστο. "Όπως άγνωστο είναι άν είχε άπήχηση έξω από τὰ 'Ελληνικά σύνορα και ειδικότερα στην Γαλλία όπου ό Κωλέττης είχε ισχυρές γνωριμίες. Τρία χρόνια άργότερα, και συγκεκριμένα μόλις καθιερώθηκε ή 25η Μαρτίου 1821 ως 'Εθνική έορτή, ό Δήμος Λετρίνων (σ.σ. Πύργου 'Ηλείας) συνέλαβε πρώτος τήν ιδέα για τήν άνασύσταση τών αγώνων στην 'Αρχαία 'Ολυμπία. Άργότερα (1859) με δαπάναις του 'Εθνικού εδεργέτη Έυαγγέλου Ζάππα έγιναν στην 'Αθήνα τὰ «'Ολύμπια» με προοπτική νά επαναλαμβάνονται κάθε τέσσαρα χρόνια. Οι αγώνες αυτοί με διάφορες καθυστερήσεις και παραλλαγές έγιναν τέσσερις άκόμη φορές (1870, 1875, 1889, 1890). "Ετσι φθάνομε στην πρώτη σύγχρονη 'Ολυμπιάδα του 1896, ή όποία κανονικά θα έπρεπε νά πάρη άξοντα αριθμό 294η. "Ετσι οι 'Αρχαίοι 'Ολυμπιακοί αγώνες θα εθίσκων άπόλυτη Ιστορική δικαίωση 1.503 χρόνια μετά από τήν κατάργησή τους. Και φυσικά αυτό θα έσήμανε τήν μόνιμη διεξαγωγή τους στην 'Ελλάδα. Τό θέμα αυτό άπασχόλησε μία συζήτηση πού έγινε στο άποχαιρευτιστήριο γεύμα μετά τήν λήξη της 'Ολυμπιάδας του 1896. Άλλά ή συζήτηση αυτή παρά τó επιδοκιμαστικό της πνεύμα, έμεινε για πάντα. . . συζήτηση. "Ετσι φθάνομε στον Νόμο ΒΧΚΑ 112-7-1899 «Περί γυμναστικής και άθλητικών αγώνων», ό όποιος μεταξύ άλλων προέβλεπε και τήν μόνιμη τέλεση τών 'Ολυμπιακών αγώνων στην 'Ελλάδα. Οι ξένοι τότε έσχολίασαν τήν άπόφαση αυτή στην αρχή με όργη και στην συνέχεια με ειρωνεία, λέγοντας ότι ενώ μās λείπει τó ψωμί, ζητάμε τήν «πολυτέλεια» της άποκλειστικής διεξαγωγής τών 'Ολυμπιακών αγώνων. Τελικά ή ψυχραμένη μαζί μας ΔΟΕ, βρήκε τήν μέση λύση. "Εδωσε τήν άδεια νά γίνη στην 'Αθήνα ή περίφημη εκείνη 'Ολυμπιάδα του 1906, ή όποία όμως δέν καταχωρήθηκε στον επίσημο πίνακα. Άπό τότε και μέχρι εφ'ετος δέν έγινε παρόμοια πρόταση από 'Ελληνικής πλευράς. "Η πρόσφατη γνωστή επιστολή του Προθυπουργού κ. Κωνσταντίνου Καραμανλή προς τόν Πρόεδρο της ΔΟΕ λόρδο Κιλλάνιν ήθε στην κατάλληλη στιγμή. Δηλαδή όταν διεθνώς είχε ωριμάσει ή ιδέα πού είχε ξεκινήσει τόν περασμένο αιώνα από τήν 'Ελλάδα. Γνωστό είναι άλλωστε ότι πριν άκόμη άρχίσουν οι έφετενοι 'Ολυμπιακοί αγώνες, διάφορες προσωπικότητες ή έντυπα παγκοσμίου κύρους, υπέδειξαν τήν μόνιμη διεξαγωγή τους στην 'Ολυμπία. Για νά υλοποιηθ ή αυτή ή ιδέα χρειάζεται χρόνος αλλά και ειλικρινής διεθνής συμπαράσταση. "Ας έλλίσωμε ότι ή σύνοδος της ΔΟΕ πού θα γίνη τó 1978 στην 'Αθήνα και τήν 'Αρχαία 'Ολυμπία θα δώση τó «πράσινο φώς» για τήν μόνιμη διεξαγωγή τών 'Ολυμπιακών αγώνων στην γενέτειρά τους με ένα πρόγραμμα πού θα περιλαμβάνη μόνο κλασσικά αγωνίσματα. Μόνο έτσι θα επιβιώση ό 'Ολυμπιακός θεσμός. Διαφορετικά θα εξακολουθήση νά είναι ένας Δούρειος ίππος πού θα άποβλέπη σε διάφορες έξωαθλητικές σκοπιμότητες.

Ο Παρατηρητής

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1936

ΚΑΤΟΠΙΝ ΔΙΑΤΑΓΗΣ τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς μετατίθενται οἱ κάτωθι Ἀξιωματικοί. Ταγματάρχαι: Κατσαμπῆς Κ. εἰς Διεύθυνσιν Εἰδικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, Σῶτος Παν. εἰς Τμήμα Μεταγωγῶν Πατρῶν, Τσουνκας Ἰωάννης εἰς Δ.Χ. Πέλλης, Ἀναστασόπουλος Π. εἰς Διεύθυνσιν Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης καὶ Μουλόπουλος Ι. εἰς Α.Δ.Χ. Στερεᾶς Ἑλλάδος. Μοίραρχοι: Πλάκας Νικ. εἰς Τμήμα Ἀσφ. Καβάλας, Δεσφύρας Στεφ. εἰς Υ.Χ. Καρδίτσας, Λιναροδάκης Γ. εἰς Υ.Χ. Ἀγ. Νικολάου Λασιθίου, Ζερβόπουλος Ι. εἰς Υ.Χ. Γρεβενῶν, Τριανταφύλλου Σπυρ. εἰς Διεύθυνσιν Εἰδικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, Παπαδόπουλος Γ. εἰς Α.Δ.Χ. Ἡλείου καὶ Ἀναστασόπουλος Σπυρ. εἰς Υ.Χ. Πολυγύρου. Ὑπομοίραρχοι: Μπρατάκος Ἀλέξ. εἰς Υ.Χ. Ἀνθεμοσίντος, Κολιοβέτας Παν. εἰς Α'. Α.Τ. Κομοτηνῆς, Δασκαλόπουλος Χαρ. εἰς Διεύθυνσιν Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης, Μανροκουκουλάκης Στ. εἰς Ἐλεγκτήριον Δαπανῶν Χωροφυλακῆς, Πυθαγόρας Θωμᾶς εἰς Α. Τ. Κιλκίς καὶ Λιανᾶς Μιχ. εἰς Υ.Χ. Λαυρεωτικῆς. Ἀνθυπομοίραρχοι: Καράγιωργας Παν., Σηλιωτακάρας Πλουτ., Χουσιῆς Νικ., Παπαδόδημας Ἡλ. Μπροσούλης Γ. καὶ Μάλλιαρης Π. εἰς Τάγμα Χωροφυλακῆς, Λόλας Π. εἰς Διεύθυνσιν Εἰδικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, Βρουβάκης Δημ. εἰς Υ.Χ. Χουσοπόλεως, Τουλουμάκος Δ. εἰς Υ.Χ. Κύμης, Παπαδημητρίου Θ. εἰς Υ.Χ. Παγγαίου καὶ Παπαστάθης Κ. εἰς Διεύθυνσιν Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης.

ΕΤΕΘΗΣΑΝ εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν προαγόμενοι εἰς τὸν ἀμέσως ἐπόμενον βαθμὸν ὁ Μοίραρχος Μαντζάρας Ν. καὶ οἱ Ὑπομοίραρχοι Κριβαρᾶς

Διον., Σπαθῆς Ἰωάν., Φρουδαράκης Ζαχ. καὶ Βούλαρης Ἰωάννης.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΩΝ εἰς τὴν Σχολὴν Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς ἐκρίθησαν ἀκατάλληλοι ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς οἱ κάτωθι: Ἐνωμ. Παπαδόπουλος Ἡλίας (4ος), Κοκκίνης Εὐθύμιος (31ος), Ἀνθ. Στᾶι Βενετσάνοπουλος Θ. (26ος). Παπαδόπουλος Ἀθαν. (12ος), Ἐνωμ. Ἰεραὶ Παρίσης Νικ. (35ος) Στογιάννης Χρ. (7ος), Διακουμάκος Β. (25ος), Παπακωνσταντίνου Θ. (41ος) καὶ Ρωμαῖος Θ. (27ος). Ἄντ' αὐτῶν διετάχθη ἡ εἰσαγωγή εἰς τὴν Σχολὴν ἐκ τῶν ὑπολοίπων ἐπιτυχόντων κατὰ σειρᾶν. Οὗτοι εἶναι οἱ Ἐνωμ. Ἰεραὶ Κρέτσας Κων. Ἰωσ. (42ος), Παναγιωτακόπουλος Νικόλαος (43ος), Αἰόσης Χοῆστος (44ος) Ἀνθ. Ἰσίδης Γιάνναρος Π. (45ος) Ἐνωμ. Ἰεραὶ Γρηγοράκης Κ. (46ος), Πλατῆς Βασ. (47ος), Ἀνθ. Ἰσίδης Κωτούλας Σερ. (48ος), Ἐνωμ. Ἰεραὶ Παπακοσμῶπουλος Ι. (49ος) καὶ Ὀρφανόπουλος Γ. (50ός).

Ὁ **ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣ** νέος Κανονισμὸς Σχολῆς Χωροφυλακῆς ἀποσταλεῖς εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας πρὸς ἐγκρίσιν, ἐζητήθη παρὰ τοῦ Ἀρχηγείου καὶ τοῦ ἐπεστράφη, προκειμένου νὰ τροποποιηθῇ εἰς τινα σημεῖα ἅτινα ἐκρίθησαν ἀναγκαῖα.

ΠΑΡΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Ἀποθήκης Ὑλικοῦ Χωροφυλακῆς 10.000 κλινοσκεπάσματα διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς. Εὐρίσκονται ἐπίσης ὑπὸ δημοπρασίαν ἔτερα 20.000 κλινοσκεπάσματα, 6.000 σάκκοι, 60.000 κελύφια καὶ 25.000 σινδόναι.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ τῆς Ὑπηρεσίας Κρατικῆς Ἀμύνης διορίσθη ὁ Ἀντισυνταγματάρχης Χωροφυλακῆς Μανουσάκης Ἰωάννης ἀντὶ τοῦ κ. Φεσοπούλου. Ὡσαύτως εἰς τὴν Διεύθυνσιν Χωροφυλακῆς τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν ἐτοποθετήθη καὶ ἀνέλαβε ἤδη ὑπηρεσίαν ὁ Ταγματάρχης Παναγιωτόπουλος Γεράσιμος.

ΔΙΑ Β.Λ. δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 403 ΦΕΚ τεύχος Α' τῆς 18-9-1936 ἐνεκρίθη ὁ πίναξ τῆς νέας Ὄργανικῆς Κατανομῆς τῆς δυνάμεως Χωροφυλακῆς μετὰ Χωρογραφικοῦ πίνακος τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτῆς. Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 ἐγκρίνεται ἡ ἰδιομένη Α.Δ.Χ. Δυτικῆς Μακεδονίας, ἡ δὲ Α.Δ.Χ. Μακεδονίας μετονομάζεται εἰς Α.Δ.Χ. Κεντρικῆς Μακεδονίας.

ΤΟ ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ διὰ διαταγῆς του πρὸς ἀπάσας τὰς Ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς ἐγνώρισεν ὅτι ὁ ἐκλεκτὸς δημοσιογράφος παρὰ τῇ ἐφημερίδι «Πρωτᾶ» κ. Νικόλαος Κτενιάδης, δι' αἰτήσεως του δηλοῖ ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν ἐκδόσιν τῆς Ἱστορίας τοῦ Σώματος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1844 μέχρι σήμερον δι' ἑνὸς μεγάλου τόμου, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως ὅτι θὰ ἐξασφαλισθῇ ἀνω τῶν 2.000 συνδρομητῶν πρὸς κάλυψιν τῆς ἀπαιτηθησομένης διὰ τὴν ἐκδόσιν δαπάνης.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης ἀπέθεσεν εἰς δύο εἰδικούς Γερμανοὺς νὰ ἐκμάθουν εἰς τοὺς ἀνδρας αὐτῆς τὴν τέχνην τῆς πάλης κατὰ τὸ Ἰαπωνικὸν σύστημα, διὰ τοῦ ὁποίου ὡς εἶναι γνωστὸν ὁ ἀσθεῖς τερος δύναται νὰ καταβάλῃ τὸν ρωμαλεώτερον.

Εποχιακά

41η Δ. Ε. Θ.

Θεσσαλονίκη και Χωροφυλακή

Την Κυριακή 5ην Σεπτεμβρίου 1976 άνοιξαν οι πύλες της 41ης περιόδου της Διεθνούς Έκθεσεως Θεσβνίκης για να υποδεχθούν εκατοντάδες χιλιάδων επισκέπτες απ' όλα τα μέρη του κόσμου, οι οποίοι έρχονται να άποθαυμάσουν όχι μόνον την καθ' όλα άριστα ώργανωμένη Διεθνή Έκθεση αλλά και την χιλιετραγοιδισμένη θρυλική «Νύφη του Θεραϊκού», που μόνο το άκουσμα του όνόματος της ύπενθυμίζει θρύλους, ... ζωντανεύει συγκινητικές άναμνήσεις... και ξαναφέρνει στην μνήμη μας την ύπερδισχιλιετή πολυκόμανη ένδοξη ιστορία της.

Για 41η φορά η Διεθνής Έκθεσις Θεσσαλονίκης γίνεται η στολισμένη προθήκη των άπιτευγμάτων της συνεχώς βελτιουμένης Έθνικής μας Οικονομίας, αλλά και της οικονομίας των χωρών που μετέχουν σέ αυτή.

Έκατοντάδες χιλιάδες κόσμου, απ' όλα τα μέρη της Πατρίδος μας και απ' άπο τον κόσμο θα άποθαυμάσουν, τα άπιτεύγματα του ανθρώπινου πνεύματος και μόχθου στον τεχνολογικό και μηχανολογικό τομέα, καθώς και σέ πολλούς άλλους τομείς της ανθρώπινης παραγωγικότητας και δραστηριότητας.

Για δέκα πέντε και πλέον ήμέρες, η καθ' όλα ισάξια συμπρωτεύουσα, η πανέμορφη «Νύφη του Θεραϊκού» της Πατρίδος μας, θα γίνη τό έπίκεντρο της προσοχής όλου του κόσμου, γιατί σ'

αυτές τις ήμέρες η Θεσσαλονίκη μετατρέπεται σ' ένα άληθινά ζωντανό κοσμοπολιτικό κέντρο, όχι μονάχα εύγενούς άμίλλας και έμπορικών συναλλαγών, που είναι και ο κύριος σκοπός της Διεθνούς Έκθεσεως, αλλά και κέντρο πλείστων όσων πολιτιστικών, ψυχαγωγικών και άλλων εκδηλώσεων.

Γι' αυτό και η Διεθνής Έκθεσις Θεσσαλονίκης έγινε πλέον τό σήμα κατατεθέν της συμπρωτεύουσας και ο πόλος έλξεως όλου του κόσμου, ό όποιος με λαχτάρα κι' άγωνία περιμένει την ευκαιρία αυτή, όχι μονάχα να δη την Έκθεση, αλλά και να γνώριση τις όμορφιάς, τή άνεπανάληπτα ιστορικά άρχαία και Βυζαντινά μνημεία μαζί με την πατροπαράδοτη θεσσαλονικιώτικη φιλοξενία.

Για να γίνουν όμως όλα αυτά, για να προχωρή κάθε χρόνο, επί 41 χρόνις, η Διεθνής Έκθεσις Θεσσαλονίκης προς τα έμπρός και να φθάση στο άξιοθαύμαστο σημερινό σημείο πρωτοτυπίας έντυπωσιακής και άσυναγώνιστου, άσφαλώς κάποιος ή κάποιοι καταπονούνται και μοχθούν για πολύ καιρό. Κεβαίως, δέν ύπάρχει καμιά άπόλυτος άμφιβολία για την πλούσια προσφορά της Πολιτείας, ή όποία συμπαρισταται με κάθε τρόπο στους ύπεύθυνους διοργανωτάς της. Δέν γεννάται καμιά άμφιβολία για τους πολυπληθείς συμπατριώτας μας εκθέτας, καθώς και όλους τους συμμετέχοντας ξένους φιλοξενούμενους μας. Κι ό άσφαλώς, δέν ύπάρχει καμιά άμφιβολία και για τους φιλόξενους και εύγενείς, κατά παράδοσιν, Θεσσαλονικείς, που θεωρούν την Έκθεση σαν κάτι άποκλειστικά δικό τους φυλακτό, και γι' αυτό καμαρώνουν.

Πίσω, όμως, απ' όλους αυτούς τους παράγοντας, στά παρασκήνια μπορεί να πή κανείς, άθόρυβα, μεθοδικά κι' άκούραστα εργάζεται η Διεύθυνσις Αστυνομίας Θεσσαλονίκης, για να εξασφαλίση όλες τις άπαραίτητες προϋποθέσεις διακινήσεως, άνέτου παραμονής και διαμονής, ψυχαγωγίας, τάξεως και άσφαλείας πλέον των δύο εκατομμυρίων ανθρώπων, συμπεριλαμβανομένων βεβαίως και των μονίμων κατοίκων της πόλεως, οι όποιοι για κάθε τους άνάγκη, για κάθε έπιθυμία και πάσης φύσεως πληροφορία προστρέχουν άμέσως στην Χωροφυλακή, που είναι όχι μονάχα πάντοτε πρόθυμη, αλλά κυρίας και πανέτοιμη, για να ίκα-

νοποιήση κάθε άνάγκη, κάθε έπιθυμία, κάθε περιέργεια του πολυπληθούς κοινού της πόλεως.

Τις ήμέρες αυτές, η Διεύθυνσις Αστυνομίας Θεσσαλονίκης, έχει την μοναδική ευκαιρία να δώση εξετάσεις. Και δίνει εξετάσεις μπροστά σ' ένα εύρύτατο και ποικιλόνυμο άσπτηρό κοινό. Δίνει εξετάσεις κι' έχει άπόλυτη έπίγνωσι των ποικίλων και σοβαρωτάτων ύποχρεώσεών της, τόσο προς την ιστοριαν του Σώματος της Χωροφυλακής, όσο και προς τους άσπτημένους Θεσσαλονικείς, με τους όποιους την συνδέουν μακροχρόνιοι άρρηκτοι δεσμοί φιλίας και άγάπης. Την συνδέουν ήρωικοί άγώνες για την έλευθερία και την Έθνική Άνεξαρτησία έναντιών πλείστων όσων έχθρών. Την συνδέουν άσύγκριτες θυσίες εδώ και 64 δλόκληρα χρόνια, άπο τό 1912, όταν οι Θεσσαλονικείς, ύστερα άπο 482 χρόνια, άντίκρυζαν τους εύσταλείς και ώραίους Χωροφύλακες, που πρώτοι έμπαϊναν έλευθερωτάι, ύπο τόν άείμνηστον Άντισυνταγματάρχη Χωροφυλακής Παύλον ΡΑΖΕΑΟΝ, στην θρυλική πόλι κι' έφεραν τό πολυπόθητο μήνυμα της έλευθερίας, που επί τούς αιώνες περιεμειναν με άγωνία. Κι' άπο τότε, άκριβώς, ή Χωροφυλακή δέθηκε άναπόσπαστα με την όμορφη «Νύφη του Έλληνικού Βορρά» Άπο τότε ή Χωροφυλακή όχι μονάχα δέθηκε άναπόσπαστα με την Θεσσαλονίκη, αλλά και έσφουρηλάτησε δεσμούς άκατάλυτους, προσφέροντας πάντοτε προθυμότητα κάθε είδους ύπηρεσία, για να εξασφαλίση τις άπαραίτητες προϋποθέσεις ευημερίας και προόδου, την ζηλευτήν τάξιν και άσφάλεια που φέρει την σφραγίδα μιás προτύπου συγχρόνου Άστυνομίας.

Νά γιατί, η Διεύθυνσις Αστυνομίας Θεσσαλονίκης, πάντοτε, αλλά κυρίας κατά την περιόδο αυτή, καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να εξασφαλίση την άνεσι, την ξενοιασιά, την τάξιν και την άσφάλεια των χιλιάδων φιλόξενουμένων και των κατοίκων της, που όλιοι μαζί ξεπερνούν τά δύο εκατομμύρια...

Μ' αυτές τις σκέψεις και μ' αυτές τις ύπεροχες παραδόσεις, ζει και δρώ η Διεύθυνσις Αστυνομίας Θεσσαλονίκης αυτές τις ήμέρες.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΥΠΗΣ
Άντισυνταγματάρχης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ Δημοσίας Άσφαλείας Νομού Χαλκιδικής δια της υπ' αριθ. 8/36 έγκριθείσης ύπο του Υφυπουργέιν Δημ. Άσφαλείας και δημοσιενθείσης εις τό υπ' αριθ. 164 ΦΕΚ—τεύχος Α' της 7-9-1936, επεκήρυξεν ως ληστήν τόν φυγόποιον **Ιωάννην Στεργιανού Καρατζοβάλην** και καθορίζει χρηματικήν άμοιβήν 50.000 δραχ. καταβλητέαν εις τόν μέλλοντα να καταδώση άποτελεσματικώς εις τας άρμοδιότητας Άρχάς τό κρησφύγετον του ληστού και έπιτευχθή ούτω ή σύλληψις ή ό όφονος αυτού.

ΤΟ ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ άπένειμε πανηγυρικών έπαιων εις τόν **Άνθ Ιοτήν Αλεξάκην** Εθροπίδην και τούς Χωροφύλακες Κοντόν Κων Ινον και **Αναγιώστον Ησακλήν**, διότι άποτελούντες παρά τώ Τ.Α. Καβάλας ύπο την ήγεσίαν του πρώτου την ομάδα διώξεως λαθρεμπορίου, δια των μεθοδικών και δραστηριών ενεργειών των άνεκάλυψαν και συνέλαβον τούς δράστας των κατά καιρούς γενομένων σοβαρών

κλοπών οίνοπνεύματος εκ των έν Καβάλα φορηγίδων του Τελωνείου, προσεεγκόντες ούτω σπουδαίαν ύπηρεσίαν εις τό Κράτος.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Έπιμελητείς και Έλέγχων Χωροφυλακής παρά τώ Υφυπουργέιν Δημοσίας Άσφαλείας έτοποθετήθη ό **Συνταγματάρχης Βεργογιαννόπουλος Κ.**, Υπασπιστής του δε ό **Μοίραρχος Πετρούλιας Δημ.**

ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ της Σχολής Χωροφυλακής Χανίων δέν πρόκειται να καταρρηθή, αλλά θα συνεχίση την λειτουργίαν του έν τώ ιδίω οικήματι. Τα Γραφεία της εκείσε Μεραρχίας ήτις ειχε ζητήσει τό άνωτέρω οικήμα, θα μετακομισθούν εις τό Διοικητικό μέγαρον της πόλεως, έμβα και αι λοιποι Δημόσιοι Υπηρεσίαι.

Ό Παλαιός

Ἡ κακοσμία τοῦ στόματος

ΠΑΝΑΓ. ΣΧΟΙΝΟΧΩΡΙΤΗ
Ίατροῦ Χωροφυλακῆς
Χειρουργοῦ - Ὠτορινολαρυγγολόγου

Ἡ ΚΑΚΟΣΜΙΑ τοῦ στόματος εἶναι πολὺ συχνὴ παθολογικὴ κατάσταση ἢ ὁποῖα ἀπασχολεῖ ἀσθενεῖς καὶ ἰατροὺς ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα μέχρι σήμερα καὶ γιὰ τὴν συχνότητά της ἀλλὰ καὶ γιὰ τὶς κοινωνικὲς ἐπιπτώσεις της.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι ὁ Ἱπποκράτης τὴν ἀναφέρει ὡς διαγνωστικὸ μέσον ἐμπυρέτων νοσημάτων καὶ ὅτι ὁ Ἑβραϊκὸς νόμος παρεδέχετο ὡς σοβαρὸ λόγο διαλύσεως τοῦ γάμου τὴν κακοσμία τοῦ στόματος ἐνδὸς τῶν συζύγων.

Στὶς μέρες μας μεγάλο ποσοστὸ τῶν διαφημίσεων ποὺ μᾶς βομβαρδίζουν καθημερινῶς ἀπὸ τὴν τηλεόρασι καὶ τὰ ἄλλα μέσα ἐνημερώσεως ἀφορᾷ τὰ διάφορα ἀποσηπτικά καὶ ὀδοντόκρεμες, ποὺ ὑπόσχονται νὰ μᾶς ἀπαλλάξουν ἀπὸ κάθε ἄσχημη μυρουδιά τοῦ στόματος.

Εἶναι γεγονός ὅτι μᾶς προκαλεῖ εὐχαρίστησι ἕνας συνομιλητῆς μετὰ στόμα ποὺ «μοσχομυρίζει», ὅπως λέει ὁ ἀπλὸς κόσμος, ἐνῶ μᾶς προκαλεῖ ἀηδία καὶ μᾶς τρέπει σὲ φυγὴ ἕνας ἄλλος, ποὺ σὲ κάθε του λέξι καὶ ἀπόπνοια ἐκπέμπει ἕνα δύσομο σύννεφο.

Ὁ ἄνθρωπος μετὰ τὴν κάκοσμη ἀπόπνοια, παρ' ὅλον ὅτι ὁ ἴδιος γρήγορα τὴν συνηθίζει καὶ δὲν ἐνοχλεῖται ἀπὸ αὐτή, φέρει βαρέως τὴν πάθησί του καὶ τραυματίζεται ψυχικὰ ἀπὸ τὴν ἀποκρουστικὴ αἴσθησι, ποὺ προκαλεῖ στὶς συνομι-

λίες καὶ στὶς κοινωνικὲς καὶ οἰκογενειακὲς του ἐπαφές, μετὰ τελικὸ ἀποτέλεσμα νὰ γίνεταί ἀνεπιθύμητος ἀπὸ τὸ περιβάλλον του.

Ἐπειδὴ ὑπάρχει μεγάλη σύγχυσι σχετικὰ μετὰ τὶς αἰτίες τῆς παθήσεως ὅπως ἐπίσης καὶ τὴν ἀντιμετώπισί της καλὸ εἶναι νὰ ἀναφερθοῦν ἀναλυτικὰ οἱ αἰτίες κατὰ κατηγορίαν, διότι ἡ γνῶσι αὐτῶν θὰ βοηθήσῃ ἀποτελεσματικὰ στὴν πρόληψι καὶ τὴν ὀρθὴ θεραπεία.

ΑΙΤΙΕΣ:

Διακρίνονται :

1. Τοπικὲς αἰτίες τοῦ στόματος.
2. Αἰτίες ἀπὸ γειτονικὰ πρὸς τὸ στόμα ὄργανα :
3. Γενικὲς αἰτίες ἀπὸ ὄργανα ἔξ ἀποστάσεως.

1. Τοπικὲς αἰτίες :

Ἡ κυριώτερη, τὰ συσσωρευόμενα ὑπολείμματα τροφῶν στὰ δόντια, τὰ οὐλα καὶ τὰ μεσοδόντια διαστήματα, τὶς τερηδονισμένες κοιλότητες τῶν δοντιῶν (κούφια δόντια) τὶς αὐλακες τῆς ἐπιφανείας τῆς γλώσσης. Ὅλα αὐτά, ὅταν παραμένουν ἐπὶ μακρὸ χρόνον, παθαίνουν ζύμωσι καὶ ἀποσύνθεσι ἀπὸ μικροοργανισμοὺς, ἢ ὁποῖα ἐκδηλώνεται τῶν μὲν ὑδατανθράκων μετὰ ἐντονὴ ὀσμὴ λιπαροῦ ὀξέος, τῶν δὲ λευκωμάτων μετὰ ὀσμὴ ἀμμωνίας, ὕδροθειοῦ κ.τ.λ. Τὰ ἀνωτέρω ἐπιτείνουν κακοτέχνες προσθετικὲς ἐργασίες καὶ ἀτελεῖ

σφραγίσματα τῶν δοντιῶν. Ἐπιπροσθετες αἰτίες εἰς αὐτὴν τὴν κατηγορίαν ἢ γάγγραινα τοῦ πολφοῦ τῶν δοντιῶν, διαφόρων εἰδῶν στοματίτιδες, ἐπίχρισμα τῆς γλώσσης καὶ ἕνα πλῆθος εἰδικῶν παθήσεων τοῦ στόματος.

2. Αἰτίες ἀπὸ γειτονικὰ πρὸς τὸ στόμα ὄργανα.

Παθήσεις τῶν γειτονικῶν ὀργάνων τοῦ στόματος μετὰ κυριώτερες τὶς παθήσεις τῶν παραρρινίων κοιλοτήτων (ἱγμορείων ἄντρων κλπ.) χρόνιες ἱγμορίτιδες, ἠθμοειρίτιδες καὶ μετωπιαῖες κολπίτιδες, λόγω τῆς συγκεντρώσεως πυώδους ἐκκρίματος στὴν ρινικὴ κοιλότητα προκαλοῦν κακοσμία καθαρῶς ρινικῆς προελεύσεως. Ἡ διάκρισι ἀπὸ τὴν ἀμιγῆ κακοσμία τοῦ στόματος γίνεται ὅταν ἐναλλάξ ὁ ἀσθενὴς ἐκπνέει ἀπὸ τὴν μύτη καὶ τὸ στόμα, ὅποτε ἡ προέλευσι τῆς κακοσμίας γίνεται ἀντιληπτῆ. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ δυσσομία ἀπὸ τὴν χρόνια ἀτροφικὴ ρινίτιδα (ὄζαινα) ἢ ὁποῖα παλαιότερα ἀποτελοῦσε αἰτία ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὸν στρατό.

β) Παθήσεις τοῦ φάρυγγος, ὡς χρόνια κρυπτικὴ ἀμυγδαλίτις λόγω τῶν δυσόσμων βυσμάτων τῶν ἀμυγδαλικῶν κρυπτῶν. Ὑπερτροφία ἀδενοειδῶν ἐκβλαστήσεων (κρεατάκια) ἰδίως εἰς τὰ παιδιὰ τῆς προσχολικῆς ἡλικίας. Πολλὲς φορὲς ἡ δυσσομία στὰ μικρότερα παιδιὰ ὀφείλεται σὲ ξένα σώματα (πλαστικά πώματα - χαρτιά κ.λ.π.) ποὺ τοποθετοῦν στοὺς ρώθωνες καὶ παραμένουν ἐπὶ πολὺ χρόνον ἐκεῖ.

3. Γενικὲς αἰτίες.

Παθήσεις τοῦ γαστρεντερικοῦ σωλήνος π.χ. στένωσι τοῦ πυλωροῦ, πτώσι στομάχου - κίρρωσι ἥπατος, παθήσεις τῶν βρόγχων καὶ τῶν πνευμόνων ὡς ἡ χρόνια σπληναιώδης φυματίωσις, ἢ βρογχεκτασία κ.ἄ. Ὁ σακχαροδιαβήτης καὶ ἡ ἀσιτία. Ἐπίσης ὀρισμένα φάρμακα - οἰνοπνευματώδη ποτὰ, τροφές (σκόρδο, κρεμμύδι, αὐγά, τυρὶ κ.ἄ.) καὶ τὸ κάπνισμα προκαλοῦν εἰδικὴ δυσσομία τοῦ στόματος.

Εἶναι φανερὸ ἀπὸ ὅλα τὰ ἀνωτέρω ὅτι ἡ κακοσμία τοῦ στόματος δὲν εἶναι αὐτοτελὴς νόσος, ἀλλὰ ἕνα σύμπτωμα, τὸ ὁποῖο ἐκδηλώνεται σὲ διάφορες παθολογικὲς καταστάσεις καὶ ἡ ὀρθὴ ἀντιμετώπισί της ἀπαιτεῖ τὴν συνεργασίαν ἱατρῶν διαφόρου εἰδικότητος.

Οἱ πάσχοντες συνήθως προσπαθοῦν νὰ τὴν ἀντιμετωπίσουν συμ-

πτωματικά με στοματοπλύσεις διαφόρων διαλυμάτων αρωματικών ουσιών, ψεκασμούς στόματος ή κάπνισμα αρωματικών σιγαρέττων, με αποτελέσματα παροδικά και άτελη.

Ο σωστός τρόπος αντιμετώπισης της κακοσμίας του στόματος είναι η αιτιολογική θεραπεία, ή οποία αποβλέπει στην ανάφραση του πρωταρχικού αίτιου και την ριζική του εξάλειψη, με αποτέλεσμα την όριστική και πλήρη απαλλαγή του άσθενους.

Πρώτα απ' όλα μία λεπτομερής Ωτορρινολαρυγγολογική εξέταση θα έκτοπίση την τοπική πάθηση της περιοχής του ανωτέρου αναπνευστικού συστήματος και της στοματικής κοιλότητας ή και θα την αποκλείσει.

Εφ' όσον το αίτιον είναι τοπικό, είναι έργο του Ωτορρινολαρυγγολόγου και του όδοντιάτρου ή αφαίρεσι του αίτιου ή ή ίασι της παθήσεως. "Όταν αποκλεισθή το τοπικό αίτιο και ή κακοσμία όφείλεται σε γενική νόσο είναι απαραίτητη ή βοήθεια του παθολόγου ή του γαστροντερολόγου.

Αναλογικά το μεγαλύτερο ποσοστό πασχόντων εμφανίζουν διαταραχές και παθήσεις του στόματος και των δοντιών και έχει μεγάλη σημασία ή εξυγίανσι του στόματος με την σχολαστική τήρησι των κανόνων υγιεινής δηλ. κυρίως ή καθαριότης του στόματος και το σωστό βούρτσισμα των δοντιών μετά από κάθε φαγητό.

Τοπικές αποσημτικές φροντίδες στοματοπλύσεις με διάφορα αντισηπτικά διαλύματα μετριάζουν την κακοσμία χωρίς βέβαια να λύνουν όριστικά το πρόβλημα.

Ίδιαίτερη προσοχή χρειάζεται στην χρῆσι των διαφόρων αποσημτικών ψεκασμών (Σπραϊτ) του στόματος, διότι ή υπερβολική χρῆσι των προκαλή άλλεργικές αντιδράσεις και στοματίτιδες.

Μεγάλη αξία έχει επίσης ή υγιεινή γενικά διαβίωσι του ατόμου στην πρόληψι και αποφυγή της κακοσμίας

Η όρθολογική δίαιτα ή αποφυγή υπερφορτώσεως του στομάχου, ή πρωινή γυμναστική, τὰ θαλάσσια μπάνια, τὰ σπάρ και ή φυσική ζωή στον καθαρό αέρα της ύπαιθρου, διατηρούν τον οργανισμό σε δραστηριότητα ή οποία είναι αναγκαία — εκτός των άλλων — και για την ευχάριστη άναπνοή μακριά από κάθε κάκοσμη απόπνοια.

ΤΟ ΑΓΧΟΣ ΣΤΗΝ ΣΥΓΧΡΟ- ΝΗ ΖΩΗ

**Μια πιο ήρεμη κοινωνική
ζωή το καλύτερο φάρμακο
για την καταπολέμησή του.**

ΠΟΙΟ είναι το αποτελεσματικότερο φάρμακο για το «στρες» (άγχος, ύπερένταση) που βασανίζει σχεδόν κάθε άνθρωπο, ιδιαίτερα τους εργαζομένους;

Είναι το Βάλιονμ, το Λίμπριουμ, τὰ χιλιάδες ήρεμιστικά που κυκλοφορούν στο εμπόριο και μόνο πρόσκαιρα μπορούν να ανακουφίσουν; "Όχι τονίζει ό Σουηδός ψυχολόγος — έρευνητής και συγγραφέας, Νιλς — Έρικ Παντέλ. «Ο βασικός ένοχος για το στρες που προκαλείται στον άνθρωπο είναι ή κοινωνία. Ο ρυθμός της εργασίας, ή άβειαιότητα για το αύριο που κυριαρχεί, ή έκμηδένισι του ανθρώπου σ' ένα άπλό εργαλείο που αποκλείει την δημιουργική ανάπτυξη, του καταστρέφουν την ψυχική υγεία. Μόνο αν απαλείψουμε τους βασικούς αυτούς ενόχους θα καταφέρουμε να κερδίσουμε την γαλήνη και την ίσοροπία».

Συχνά χρησιμοποιούμε την λέξι «στρες» χωρίς να γνωρίζουμε τι σημαίνει στη γλώσσα της Ιατρικής. Συνήθως έννοούμε ότι βρισκόμαστε σε ύπερένταση και άγχος ή γενικά έκνευρισμένοι. Έν τούτοις το «στρες» είναι κάτι παραπάνω από μια άσχημη διάθεσι ή άνησυχία που μās κυριεύει. Είναι μία φυσική αντίδρασι σε μία όλοένα αυξανόμενη ένταση, προκαλεί άνοδο της πίεσεως και πολλαπλασιασμό των παλμών.

Η ποσότητα των όξέων στο αίτημα άνέροχεται. "Όταν μάλιστα το στρες εξακολουθεί να βασανίζει τον άνθρωπο για χρόνια, καταλήγει στις ήμικρανίες, το έλκος ή το έμφραγμα. Θανάσιμος κίνδυνος λοιπόν το στρες. Παρ' όλα αυτά μέχρι σήμερα δεν θεωρείται άνησυχική ή ύπέροβασι του άνεκτου από τον οργανισμό όριου ύπερεντάσεως, όπως άκριβώς συμβαίνει με τις δηλητηριώδεις χημικές ούσιες. Ο ύπεροβολικός έρεθισμός ή αντίθετα ή μονοτονία ή ή μηχανική εργασία προκαλούν στρες. Οι άπαιτήσεις της συγχρόνου καταναλωτικής κοινωνίας είναι άπάνθρωπες και ξεπερνούν τὰ όρια της άντοχής του ανθρώπου.

Οι επιστήμονες ύποστηρίζουν ότι ό αυξανόμενος ρυθμός της εργασίας είναι βέβαια ένας άνησυχικός παράγοντας για την υγεία του ανθρώπου όμως πιο σοβαρό άκόμη είναι το γεγονός ότι ό εργαζόμενος αισθάνεται ύποχειρία στη δουλειά του, χωρίς να μπορη να άναπτύξη τις ικανότητές του ή την πρωτοβουλία του. Η αυταρχικότητα των διευθυντών βαρύνει άφάνταστα τον εργαζόμενο και άπαλλοτιώνει την προσωπική τητά του. Ο άνθρωπος μεταβάλλεται σε ΡΕΣ (πράγμα).

Τι θα μπορούσε να γίνη λοιπόν για να αλλάξη αυτό το άνησυχικό κλίμα που επικρατεί στη ζωή του εργαζόμενου και καταστρέφει άνεπανόρθωτα την υγεία του; Πρέπει όπωσδήποτε να ληφθούν μέτρα, να λυθη το τεράστιο αυτό πρόβλημα που άφορά δισεκατομμύρια ανθρώπους. Χρειάζεται σοβαρή αντιμετώπισι και μελέτη του προβλήματος σε βάθος. Σήμερα όλοένα και περισσότεροι ψυχολόγοι έχουν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι χρειάζεται μία νέα θεώρησι των πραγμάτων και άλλαγή των σημερινών όρων ζωής. Πρέπει με λίγα λόγια να φτιάξουμε μία άνθρωπινότερη κοινωνία που θα επιτρέπη την άρμονική ανάπτυξη του ανθρώπου. «Το θεμέλιο για την ψυχική γαλήνη του ανθρώπου είναι το αίσθημα της σιγουριάς στη δουλειά του. Η αίσθησι ότι κινδυνεύει να άπολυθη ή ότι είναι ένα όργανο χωρίς σημασία είναι όλέθρια για τον άνθρωπο» ύπογραμμίζουν οι ψυχολόγοι. "Ίσως από εκεί θα μπορούσαν να ξεκινήρη μία άναδιοργάνωσι της κοινωνίας, που να ταιριάζη στα ανθρώπινα μέτρα.

ΑΥΤΟ τὸν μῆνα ἔχει ἀρχίσει σ' ὄλη τὴν ἑλληνικὴ ὕπαιθρο τὸ μεγάλο καὶ χαρούμενο πανηγύρι τοῦ τρύγου. Ἀπὸ τὴ Θράκη ὡς τὴν Κρήτη, ἀπὸ τὴν Ἥπειρο ὡς τὴν Πελοπόννησο καὶ τὰ νησιά τοῦ Ἰονίου καὶ τοῦ Αἰγαίου, ἀρχίζει νὰ μαζεύεται ἡ κεχριμπαρένια σοδειὰ τοῦ καλοκαιριοῦ, τὸ σταφίλι. Αἰῶνες καὶ αἰῶνες τώρα, κάθε χρόνο τέτοια ἐποχὴ, ξαναζοῦν στὴν πατρίδα μας τὰ πανάρχαια ἀγροτικά της ἔθιμα, οἱ διονυσιακὲς γιορτές.

Στοὺς ὄμους τὸ γλυκόχυμο καρπὸ (τοὺς κουβαλᾶνε κοπέλες καὶ χαρούμενοι λεβέντες (μὲ καλάθια, καὶ μὲς στὴ μέση ἓνα παιδί λύρα (γλυκειὰ κρατάει καὶ παίζει καὶ γλυκόλαλα τὸν τρύγο (γο τραγουδάει, κι' οἱ συντροφίες ξοπίσω του ὅλες (ἀκολουθᾶνε καὶ μὲ χαρούμενες φωνὲς χορεύουν καὶ (γλεντᾶνε.

Ἔτσι τραγουδάει τὸν τρύγο ὁ πιὸ ἀρχαῖος Ἕλληνας ποιητής, ὁ Ὅμηρος! Κι' ἔτσι τὸν τραγουδάει αἰῶνες τώρα ὁ λαὸς μας, κάθε χρόνο ὅταν κόβει τὰ γλυκόχυμα τσαμπιά καὶ τ' ἀποθέτει μέσα στὰ πλεχτά καλάθια. Εἶναι τὸ τραγούδι, ποὺ δὲν ἔπαψε ποτὲ ν' ἀντηχεῖ στὸν τόπο μας, εἶναι ὁ ὕμνος τῆς καλοκαιριάτικης χαρᾶς, ποὺ κάθε ποιητῆς μας, σ' ὅποιαδήποτε ἐποχὴ κι ἂν ἔζησε, τὸν τόνισε καὶ τὸν τραγουδῆσε στὶς χορδὲς τῆς δικῆς του λύρας. Κάθε τόπος, κάθε χωριό, κάθε νησί, κάθε τρυγητής, τραγουδεῖ μὲ τὰ δικά του λόγια τὴ μεγάλη τούτη γιορτὴ τοῦ τρύγου, γιατί ὁ πολὺχαρος καὶ σταφυλοφόρος θεὸς τῆς εὐθυμίας, Διόνυσος, ἔχει ἀπλώσει παντοῦ σ' ὄλη τὴν Ἑλλάδα τὸ εὐλογημένο του ἀμπέλι. Ποῦ θέλετε νὰ πᾶμε λοιπὸν γιὰ τὸν τρύγο; Πάνω ἀπὸ ἓνα ἑκατομύριο πεντακόσιες χιλιάδες στρέμματα ἀμπέλια τρυγοῦνται κάθε χρόνο σ' ὅλοκληρὴ τὴν Ἑλλάδα.

Τὰ ροζακιά, τὰ κέρινα σταφύλια (στά καλάθια οἱ νιοὶ κι' οἱ νιὲς τὰ κουβαλοῦν, (τὰ φέρνουνε στὸν ὄμο, καὶ μὲς στὰ πατητήρια τοὺς τὰ ρίχνουν οἱ λεβέντες καὶ τὰ πατᾶνε ὅλα μαζί καὶ τὸ κρα (σάκι τρέχει.

Τὸ πανηγύρι τοῦ τρύγου ἀρχίζει μὲ τὸ μάζεμα τῶν σταφυλιῶν μέσα στ' ἀμπέλια. Ὅμορφες χωριατοπούλες, μὲ τίς ἄσπρες τοὺς μαντή-

ΤΡΥΓΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΦΥΡΟΕΡΑ
Λογοτέχνου

*Στοις ὤμους τὸ χηνιάνιμο καρπὸ
 τους νουβαζᾶνε
 υποέχτες καὶ χαρούμενοι γεβέντες
 μέ μαγάθια
 καὶ οἱ συντροφίς ζοπίσω τους ἔχτες
 ἀμοζουθᾶνε
 καὶ μέ χαρούμενες φωνές χορεύουν
 καὶ χηνιᾶνε.*

λες, λεβεντιοὶ μὲ τίς ψάθες τους, ἄνδρες μεστωμένοι καὶ παιδιὰ ἀκόμα γεμίζουν, μὲ τὰ χαρούμενα ξεφωνητὰ καὶ τὰ γέλια τους τ' ἀμπέλια, γιὰ νὰ μαζέψουν τὸν κεχριμπαρένιο κᾶρπὸ τοῦ καλοκαιριοῦ. Κρατᾶνε μαχαίρια καὶ καλάθια, μπαίνουν στὴν γραμμὴ ἀπὸ μίαν ἄκρη τοῦ ἀμπελιοῦ κι' ἀρχίζουν νὰ τὸ τρυγᾶνε. Ἐνα ἕνα καλάθι πού γεμίζει ἀδειάζεται στὸ κοφίνι, καὶ σὰν γεμίσει κι' ἐκεῖνο τὸ παίρνουν οἱ ἄνδρες στοὺς ὤμους των καὶ τὸ φορτώνουν στὴ σούστα ἢ τὸ πᾶνε ὀλόϊσια στὸ πατητήρι. Ἄλλα πατητήρια βρίσκονται ἔξω στὸ ἔπιθρο, κοντὰ στ' ἀμπέλια, κι' ἄλλα στὸ χωριό, στὰ σπίτια ἢ στὸ συνεταιρισμό. Ὅλα πρέπει νάναί πεντακάθαρα γιὰ νὰ δεχθοῦν τὰ σταφύλια καὶ τὸν ἀγνὸ τους χυμό.

Ὁ τρύγος ἀρχίζει ἀπὸ τὸ χάραμα, κι' ὅσο ἀνεβαίνει ὁ ἥλιος καὶ ἡ μέρα προχωρεῖ, τόσο τὰ χέρια δουλεύουν γρηγορώτερα, τὰ μάγουλα ἀνάβουν, τὰ δάκτυλα κολλᾶνε ἀπὸ τὸ μελένιο χυμὸ κι' ὁ ἰδρώτας περιλούζει τ' ἀναδιπλωμένα καὶ σκυφτὰ ἐπάνω στ' ἀμπελοκλήματα κορμιά. Κι' ἔτσι, καθὼς οἱ τρυγητάδες εἶναι σκορπισμένοι μέσα στ' ἀμπέλια, μοιάζουν μὲ τοὺς ἀρχαίους Σειληνοὺς καὶ τοὺς Σατύρους, στεφανωμένους μ' ἀμπελόφυλλα καὶ ξαναζωντανεοῦν μὲ τὰ τραγούδια, τὰ γέλια, τὰ πειράγματα καὶ τὰ χαχανητὰ τους τ' ἀρχαῖα ἀγροτικὰ

Διονύσια:

Ἄναταράζονται οἱ ἐρμιές, ἀχολο-
 (γοῦν τ' ἀμπέλια,
 λές κι' ἀπὸ κάθε πέτρα ὀρθή, λές
 (κι' ἀπὸ κάθε βᾶτο
 ὅπου στὸ χόρτο σέρνεται, κόρης
 (κορμὶ φυτρώνει.
 Πράσινη ἀπλώνεται ἡ φυτεία, κι' οἱ
 (ρῶγες μεστωμένες,
 μαυρὲς καὶ κίτρινες, ξανθές, μαι-
 (ρολογοῦν, γυαλίζουν
 στὴν πρώτη ἀχτίδα τοῦ ζεστοῦ τοῦ
 (ἡλίου π' ἀνατέλλει,
 σὰν μαυρὰ μάτια, σὰν χοντρά κου-
 (κιὰ μαργαριτάρια.

Ἐτσι τραγουδεῖ τὸν τρύγο -ποιὸς ἄλλος; - ὁ γλυκὸς τραγουδιστὴς τοῦ χωριοῦ Κώστας Κρυστάλλης. . .

Σὰν πυρώσει γιὰ καλὰ ὁ ἥλιος, οἱ τρυγητάδες βρίσκουν ἕνα ἀπόσκιο, ὅπου πᾶνε καὶ κάθονται γιὰ νὰ ξεκουραστοῦν καὶ νὰ φᾶνε. Τὰ παλικάρια λοξοκοιτᾶνε τὰ ροδομάγουλα, μαντηλοδεμένα κορίτσια καὶ τοὺς πετᾶνε κι' ἀπὸ κανένα λογάκι. Ἐκεῖνα πάλι καμώνονται πὼς δὲν βλέπουν τίς φλογερές τους ματιές καὶ πὼς δὲν καταλαβαίνουν τὰ μισόλογα καὶ τὰ πειράγματά τους. . . Σὲ λίγο ξαναπιάνουν δουλειὰ ὡς στὸ ἡλιοβασιλεμα. Καὶ σὰν φτάσει τὸ βράδυ, σταματοῦν πιά κουρασμένοι ἀπὸ τὸ βαρὺ μόχθο τῆς ἡμέρας. Στὸ φαγητὸ ἐπάνω θὰ πιοῦνε παλιὸ κρασί - γιὰτι εἶναι καλὸ στὸν τρύγο νὰ πίνουνε πάντα ἀπὸ τὸ παλιὸ κρασί τ' ἀμπελιοῦ,

κάποιος θ' ἀρπάξει τὸ σουραῦλι ἢ τὴν τσαμπούνα - τὸ πανάρχαιο αὐτὸ διονυσιακὸ ὄργανο - ἄλλος θὰ πάρει τὸ σκοπὸ καὶ κάτω ἀπὸ τὸ φεγγοβόλημα τῶν ἄστρων θὰ τὸ γλεντήσουν, ὥσπου νὰ γύρουν γιὰ ὕπνο ἐπάνω στὴ ζεστή, φιλόξενη γῆ.

Ἐτσι θὰ περάσει καὶ ἡ ἄλλη μέρα καὶ ἡ ἄλλη νύχτα, νύχτες καὶ μέρες πολλὲς στὴ σειρὰ, ὥσπου νὰ τρυγηθεῖ ὅλο τ' ἀμπέλι καὶ νὰ μὴ μείνουν σ' αὐτὸ παρά μονάχα τὰ κιτρινασμένα φύλλα καὶ λίγα ἄγουρα τσαμπιά, οἱ «καμπανοί», πού θὰ ρθοῦν τὰ πουλιά νὰ τὰ τσιμπολογήσουν καὶ νὰ τὰ κόψουν οἱ περαστικοί.

Μὰ τὸ πανηγύρι τοῦ τρύγου δὲν τελειώνει ὡς ἐδῶ. Μεταφέρεται τώρα στὰ πατητήρια, ὅπου εἶναι σωριασμένα τὰ σταφύλια καὶ περιμένουν τοὺς ἐπιδέξιους πατητάδες. Ἐρχονται καλοπλυμένοι καὶ καθαροί, σηκώνουν τὰ παντελόνια τους ὡς στὸ γόνατο, κάνουν τὸ σταυρὸ τους, κι' ἀρχίζουν νὰ πατᾶνε τὰ σταφύλια μὲ τὰ πόδια τους ρυθμικὰ καὶ μὲ τὰ χέρια δεμένα πίσω στὶς πλάτες. Ὁ μούστος, καθὼς τρέχει μέσα στὸν «ληνὸ», βγάζει ἀναθυμιάσεις καὶ μεθοῦν. Ζαλίζεται καὶ τὸ ἀφεντικὸ πού τοὺς παραστέκει ἀπὸ κοντὰ, ἀρχίζουν τ' ἀστεῖα καὶ τὰ πειράγματα, καὶ τὸ βραδάκι, ὅλοι τους πιά κευιασμένοι στήνουν πανηγύρι τρικούβεργο καὶ λένε τραγούδια τοῦ κρασιοῦ καὶ τ' ἀμπελιοῦ.

Ποιόνε θὰ πάρεις, Μαριωρή;
 Τοῦ Τριτσιμπίδα τὸ παιδί!
 πῶχει ἀμπέλια καὶ σταφίδες
 καὶ κρασί γιὰ τοὺς μπεκρῆδες.
 Ἡ τελευταία φάση τῆς χαρούμενης αὐτῆς γιορτῆς εἶναι ἡ μεταφορὰ τοῦ μούστου καὶ τὸ γέμισμα τῶν βαρελιῶν καὶ τῶν κιουπιῶν. Καὶ δὲν μένει πιά γιὰ τὸν κάθε νοικοκύρη, παρά νὰ περιμένει ὡς τὸν Ὀκτώβρη, τ' αἰ - Δημήτρη, γιὰ ν' ἀνοίξει τὸ καινούργιο κρασί.

Αἰῶνες κι' αἰῶνες τώρα, ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ Ὀμήρου τὸ ἴδιο χαρούμενο πανηγύρι τοῦ τρύγου γίνεται αὐτὴ τὴν ἐποχὴ σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα καὶ ὁ ἴδιος εὐθυμος θεὸς τοῦ κρασιοῦ Διόνυσος ξαναγυρνᾶ στὴν ἀρχαία του πατρίδα:

Κι' ἀντηχεῖ ἀπ' τὸν Κιθαιρώνα
 ὁ ἀντίλαλος τερπνά,
 σὲ βουνά, λειβάδια, δάση,
 σὲ σπηλιές καὶ σὲ γκρεμνά!
 Κι' ὁ κισσὸς χλωρὸς φουντώνει,
 πετὰ κλώνια καὶ τὸν ζώνει!

ΕΔΩ ΑΜΕΣΟΣ ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ

"ΕΝΣΤΑΝΤΑΝΕ,"

ΑΠΟ ΤΟ ΑΓΡΥΠΝΟ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟ
ΜΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Ή τιμωρία ενός Σκύλου

Ήρεμα κυλούσε η ζωή του Μπάρμπα Στάθη σέ κάποιο μικρό χωριουδάκι έξω απ' τήν Τρίπολι. Χρόνια τώρα στή ζωή. Γυναίκα, παιδιά, σκυλιά δέν είχε. Ή μάλλον σκυλιά είχε και μάλιστα αρκετά. Και ήταν ή μόνη του συντροφιά, καθώς είχε απομονωθεί από τόν έξω κόσμο. Τά είχε δέ οργανώσει σέ μιά ιδανική «κοινωνία σκύλων». Οι νόμοι τής «σκυλοπολιτείας» ήταν αυστηροί. Νομοθέτης και εκτελεστής τών νόμων ό ίδιος ό μπάρμπα Στάθης. Βέβαια τά «σκυλοδικήματα» σπάνιζαν. Όταν όμως εμφανίζονταν ό κολασμός τους ήταν αναπόφευκτος και ανάλογος μέ τήν βαρύτητα τής πράξεως: στέρηση νερού δύο μέρες, δέσιμο στόν ήλιο τρεις μέρες, στέρηση τροφής μιά εβδομάδα, απομόνωση σ' ένα ιδιαίτερο μικρό κτίσμα δεκαπέντε μέρες κ.λπ. Μιά μέρα ένα από τά πιό αγαπητά στό Μπάρμπα Στάθη σκυλάκια έκανε μιά πράξη πού άσφαλώς θά τήν άποδοκίμαζε όλη ή «κοινωνία τών σκύλων»: Βγήκε κρυφά από τή μάνδρα και δοκίμασε τήν κοφτερότητα τών δοντιών του στό πόδι ενός περαστικού! Τό άδικημα ύστερα από τό σχετικό «σούσουρο τών σκυλιών» έφτασε μέχρι τά αυτιά του μπάρμπα Στάθη, ό όποιος μετά από πολλή σκέψη και μέ πραγματική «ψυχική συντριβή» έβγαλε τήν άπόφασή του: εκτέλεση δι' άπαγχονισμού! Γιατί πρέπει να πούμε ότι ή «πολιτεία τών σκύλων» του Μπάρμπα Στάθη δέν ήταν κατά τής θανατικής ποινής. Και φυσικά ό σκύλος κάθε άλλο παρά μέ . . . κυνική άδιαφορία άκουσε τήν καταδίκη του.

Άμέσως μετά άρχισε να έτοιμάζεται τό σκηνικό διά τήν εκτέλεση τής ποινής: τοποθετήθηκε μιά μικρή εξέδρα κάτω από μιά μουριά, έγινε ή θηλειά και δέθηκε σ' ένα κλαδί. Κι' ενώ τά πάντα ήταν έτοιμα, ένα τηλεφώνημα στήν Άμεσο Έπέμβαση έφερε έγκαιρα ένα περιπολικό μέχρι τόν τόπο τής καταδίκης. Ό Μπάρμπα Στάθης επέμενε στήν εκτέλεση τής ποινής για να μη διασαλευθί ή τάξη στήν «πολιτεία τών σκύλων». Τότε τό πλήρωμα του αυτοκινήτου άναγκάστηκε να του ύπενθυμίση τίς σχετικές διατάξεις περί «βασανισμού τών ζώων» όποτε έπέισθη και άπελευθέρωσε τό ζώο. Πού σά να κατάλαβε ποιόι ήταν οί σωτήρες του χαϊδεύονταν στό πόδια τών Χωροφυλάκων, λές για να τούς εκφράση τήν ευγνωμοσύνη του. Όταν μάλιστα τό περιπολικό ξεκίνησε για κάποια άλλη άποστολή, έβγαλε ένα χαρούμενο γαύγισμα σάν άποχαιρετισμό. . .

Ό κοντός και ό ψηλός

Μιά από τίς τόσες αντίθεσεις τής ζωής, ό κοντός και ό ψηλός. Ό ένας νοιώθει για τόν άλλον μιά αντίπαθεια ανάλογη μέ τό άνάστημα. Αιώνιοι αντίπαλοι, έτοιμοι να συμπλακούν μόλις δοθί ή ευκαιρία. Θέλετε μιά έπιβεβαίωση; Άς μεταφερθούμε στή Λεωφορειακή άφεταιρία Χαϊδαρίου «είναι ώρα αιχμής». Τά Λεωφορεία άργούν ναρθουν, ή ούρά μεγαλώνει λές κι' ανήκει σέ κάποιο φοβερό προκατακλυσμαίο θηρίο και ό

έκνευρισμός άνεβαίνει στα ύψη. Κάποτε τό Λεωφορείο φτάνει σταματά κι' άνοίγει τό στόμα του να χι... όλο αυτό τό πλήθος τών άδημονούτων. Και τότε, άκούγεται ένα παρατεταμένο Άχ! σάν ούρλιαχτό πληγωμένου ζώου, ενώ άμέσως άρχίζει ένας όχι και τόσο «εύπρεπής» διάλογος μεταξύ εκείνου κι' εκείνου, δηλαδή του κοντού και του ψηλού.

—Μπαρντόν!

—Στραβωμάρα έχετε;

—Μά σās είπα, συγγνώμη.

—Και μ' αυτό τι βγαίνει; Να σās πατήσω κι' εγώ και μάλιστα στόν κάλο και μετά σās ζητώ χίλιες φορές συγγώμη!

—Και τι θέλετε να γίνει; Μήπως να σās πληρώσω ψυχική όδύνη;

—Δηλαδή εσύ από πάνω μάς παριστάνεις και τόν έξυπνο; Μά τι περιμένει κανείς; Ψηλός δέν είσαι;

—Μάζεψε τή γλώσσα σου, ρέ εκπτώση ανθρώπου σαράντα τοίς εκατό να μην σου τήν κόψω και σου τήν δώσω να τή φās.

—Φύγε ρέ σαρακοστή δεκαπενταγουστιάτικη από μπροστά μου, γιατί άλλοιώς θά γεμίση ό δρόμος από σένα.

—Δέ δοκιμάζεις, ρέ στραπαταρισμένο ντολμαδάκι, να δούμε αν θά προλάβης να μετράς;

Και μέ τό λέγε—λέγε ή άναμέτρηση τών δυνάμεων κατέστη αναγκαία λύση. Προς τέρψη φυσικά τών «φιλοθεαμώνων» Κάποιος όμως απ' όλους έσπευσε και να τηλεφωνήση στό 109. Άμέσως ένα περιπολικό τής Χωροφυλακής έφτασε στόν τόπο τής συμπλοκής. Καθώς ώδήγησε τούς φίλους στό Τμήμα για τίς αναγκαίες έnergίες, ένας από τούς παρευρεθέντας στό συμβάν άκούστηκε να λήη στόν έπι κεφαλής:

—Μακάρι να μπορούσατε να ψηλώσετε λίγο τόν κοντό και να κοντύνετε τόν ψηλό. Τότε άσφαλώς θά γίνονταν φίλοι.

Ήσείς τι λέτε; Δέν είναι ή άποψή του;

Ἰωνᾶδες

ΣΚΟΠΟΣ τῶν δοκιμίων αὐτῶν, τὰ ὅποια συμπληρώνουν ἐντός ὀλίγου δύο χρόνων, ἐφ' ὅτου ἤρχισαν νά δημοσιεῶνται, εἶναι ἡ παρουσίασις τῆς λανθασμένης προσλήψεως καί τῆς παραχαραγμένης βιώσεως τοῦ χριστιανικοῦ ἰδεώδους. Μέχρι τώρα εἴχαμε τήν εὐκαιρία νά γνωρίσωμε πολλές κατηγορίες καί πολλές παραλλαγῆς αὐτῆς τῆς παραχαραγῆσεως τοῦ γνησιοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος, ἡ ὅποια γίνεται ἐμφανῆς ἀπό πολλά ἐξωτερικά στοιχεία.

Τελικαίως προχωροῦντες σέ μία ἐσώτερη πύρρῃσι τοῦ προβλήματος, ἀμείλησαμε καί αὐτούς τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους ἐχαρακτηρίσαμε ὡς πυρομανεῖς ἡμιπρομαρτοῦσες καί παρουσιάσαμε στὸν ἀγαπητὸ ἀναγνώστη μας τὴν ἀπόστασι πού τοὺς χωρίζει ἐσωτερικά ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ μπήκαμε ἤδη σὲ μία βαθύτερη ἐξέτασι τοῦ φαινομένου τῆς παραχαραγῆσεως τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας. Τὰ ἄρθρα πού θὰ ἀκολουθήσουν ἀπὸ δῶ καί πέρα θὰ στραφοῦν γύρω ἀπ' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν ἄξονα. Δὲν θὰ ἀναφερθοῦμε πλέον στὶς ἐξωτερικὲς ἐκδηλώσεις, ἀλλὰ στὴ ρίζα τοῦ κακοῦ, στὰ βαθύτερα αἴτια. Πρέπει νά σημειωθῆ γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, ὅτι στὴν ἐρευνα αὐτῆ προχωροῦμε μὲ τὸν πολὺ διασταγμῶ. Ἐκθέτουμε ἐδῶ ὅτι ἔχουμε ἀποκομίσει ἀπὸ μιὰ προσωπικὴ πείρα πρὸς ἀπὸ χρόνια, πού κατὰ τὸ πλῆθος ἐπὶ τὴν χριστιανικὴν αὐτῆσ κατὰ τὴν ἀκριβοῦσ καί διακονοῦμε τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, ὅπως δὲν δογματικῶσ. Ἐκφραστοῦν ἡ γνώμη μας καί τὶς ἀνησυχίαι ὁσὺν ἀναδιπλοῦν κίνητρο πού μᾶς ἀπέθεσε ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Στὴν ἐπισημνῶν θὰ προχωρήσωμε σὲ μιὰ ἐπὶ διείδουσι. Θὰ προσπαθῶσωμε νὰ ἐξηγήσωμε, ὅσο αὐτὸ εἶναι δυνατόν, τὸν ἔσω τῆς καρδίας ἀνθρώπων αὐτῶν τῶν ἀδελφῶν μας, τοὺς ὁποίους ἔχομε ἤδη ἀρκετὰ περιγράψει. Ἐπιγράφομε τὸ ἄρθρον τοῦτο «ΙΩΝΑΔΕΣ» γιὰτὶ ἀν ὁδηγῶ μας, γιὰ τὴν δυσκολία ἀποκριτογράφησι πού θὰ ἐπιχειρήσωμε, θὰ χρησιμοποιοῦσ τὸν Ἰωνᾶν, τὸν γνωστὸν Προφήτην τῆς Π. Διαθήκησ.

Ο ἸΩΝΑΣ ἦταν ἓνας Προφήτης, δηλ. ἓνας διάκονος τοῦ Θεοῦ στὸ ἔργο τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, ἓνας ἱεροκήρυξ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, πού ἔλαβε τὴν κλήσι καί τὸ χρίσμα ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸν Θεόν! Συνεπῶσ ἦταν ἓνας εὐσεβῆσ καί ἐνάρετος ἀνθρώπος, τοῦ ὁποιοῦ ἡ καρδιὰ ἀγαποῦσε τὸν Θεόν καί ὁ ὁποίους ἐργαζόταν γιὰ τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ.

Καί ὁσὺν ὁ Ἰωνᾶς, παρ' ὅλα αὐτὰ τὰ προτερήματα, ἐμφανίζει μιὰ περιεργη ψυχολογικὴ κατάσταση, πού δὲν θὰ ταίριαζε καθόλου σὲ ἓνα ἓνα ἄνθρωπο, καί

Σεβ. Μητροπολίτου
ΤΑΛΑΝΤΙΟΥ
κ. ΑΜΒΡΟΣΙΟΥ

μάλιστα σὲ ἐργατὴ τοῦ Ἀμπελώνος τοῦ Θεοῦ. Ὄταν ὁ Θεὸς προστάξει τὸν Ἰωνᾶν νά μεταβῆ στὴν Νινευί καί νά κηρύξει ἐκεῖ μετάνοιαν στοὺς κατοίκους τῆσ, γιὰ νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὴν ὄργη τοῦ Θεοῦ, ὁ Προφήτης δυσκολεύεται νά ἀναλάβῃ αὐτὸ τὸ ἔργον, ἀρνεῖται νά παράσχῃ τὶς υπηρεσίες, πού ὁ Θεὸς τοῦ ἐξήτησε, καί τρέπεται εἰς φυγῆν, γιὰτὶ δὲν θέλει τὴν σωτηρίαν τῶν κατοίκων τῆσ Νινευί, τῶν ὁποίων ἡ ἁμαρτία εἶχε πλεονάσει. Προτιμᾷ τὴν καταστροφή τῆσ πόλεωσ καί τῶν κατοίκων τῆσ! Ἡ ἐντολή τοῦ Θεοῦ ἦταν σαφῆσ. Ἀνάστηθι καί πορευθῆτι εἰς Νινευί τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καί κήρυξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆσ κακίας αὐτῆσ πρὸσ με. Καί ἀνέστη Ἰωνᾶς τὸν φυγεῖν εἰς Θαρσεῖσ ἐκ προσώπου Κυρίου. Ὁ Θεὸς θέλει τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων τῆσ Νινευί, ἀλλ' ὁ Προφήτης Του δὲν ἀνέχεται αὐτῆ τὴν φιλανθρωπία τοῦ Πλάστου! Εἶναι βασιλικῶσ τῆσ τοῦ Βασιλέωσ καί πολὺ πρὸ ἀπὸ τὸν ἴδιον Θεόν! Ὁ Ἰωνᾶς ὑπὸ τὰ δεδομένα ταῦτα εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς Ἠρακλείδσ τοῦ Θεοῦ. Προσπαθεῖ νὰ... προλάβῃ τὸν Θεὸν ἀπὸ τὰ... σφάλματά Του! Ἔτσι λοιπὸν φεύγει ἐκ προσώπου Κυρίου, πορεύεται εἰς τὴν πόλιν Θαρσεῖσ. Εἶναι γνωστὴ ἡ περιπέτεια, πού ἠκολούθησε. Στὸ πλοιο, ὅπου ὁ Ἰωνᾶς εἰσῆλθε, τὸ φάσμα τοῦ θανάτου πλανᾶται, γιὰτὶ ἡ θάλασσα θύμωσε καί δὲν ἀντέχει τὴν «εὐσεβοσανῆ» ἀνταρσία τοῦ Προφήτη. Ρίχνουν κλήρο, ὁ κλήρος πέφτει στὸν Ἰωνᾶ καί ὁ Ἰωνᾶς ρίχνεται ἀκολουθῶσ στὴ θάλασσα. Καί εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸσ αὐτούσ. Ἀρατέμει καί ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν, καί κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν διότι ἐγνώκα ἐγὼ, ὅτι δι' ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγασ οὔτος ἐφ' ὑμᾶσ ἐστιν.

Ὁ Ἰωνᾶς προτιμᾷ τὸν θάνατον, ἀπὸ τὸ νά γίνη τὸ ὄργανο τῆσ σωτηρίας τῶν κατοίκων τῆσ ἁμαρτωλῆσ πόλεωσ Νινευί! Ἄλλ' ὁ Θεὸς πού ἀγαπᾷ τοὺσ Νινευίτας, ἀγαπᾷ καί τὸν Ἰωνᾶ. Καί προσέταξε Κύριος κατὰ τὸν Ἰωνᾶν καί τὴν Νινευί τρεῖσ ἡμέρασ καί τρεῖσ νύκτασ. Ἐκεῖ ὁ Προφήτης συνέρχεται εἰς ἐαυτὸν καί ἀνανῆσι. Προσεύχεται ἐν μετάνοια καί ὑπόσχεται νά πειθαρχήσῃ στὸ πρόσταγμα τοῦ Κυρίου. «Ὅσα ἠδέξαμην, ἀποδώσω σοι εἰσ σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ» λέγει με συντριβῆν.

Ὁ Ἰωνᾶς σώζεται, διότι προσέταξε Κύριος τῷ κήτει καί ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν ξηράν. Ἔστι ὁ Προφήτης προσάγεται βίαιωσ στὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου, τὸ ὁποιοῦν τοῦ ἔχει ὀρίσει ὁ Παν-

τοκράτωρ Κύριος. Αἰχμάλωτος τῆσ Φιλανθρωπιοῦ βουλήσ τοῦ Θεοῦ ὁ Ἰωνᾶς περιέρχεται τοὺσ δρόμουσ τῆσ Νινευί καί κηρύττει κατὰ τὴν ἐντολήν τοῦ Κυρίου τὴν ἐπιεικῆσ καταστροφήν τῆσ πόλεωσ. Ὁ λαὸσ με τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωνᾶ συνέρχεται, μετανοεῖ, γίνεται ἱκέτης τοῦ θειοῦ ἐλέουσ. «Καί περιεβάλλοντο σάκκουσ οἱ ἄνθρωποι καί τὰ κτήνη, καί ἀνεβῆσαν πρὸσ τὸν Θεὸν ἐκτενωῦσ καί ἀπέστρεψαν ἕκαστος ἀπὸ τῆσ ὁδοῦ αὐτῶν τῆσ πονηράσ καί ἀπὸ ἀδικίας τῆσ ἐν χερσίν αὐτῶν, λέγοντεσ: τίσ οἶδε, εἰ μετανοῆσει ὁ Θεὸς καί παρακληθῆσεται καί ἀποστρέψει ἐξ ὀργῆσ θυμοῦ αὐτοῦ, καί οὐ μὴ ἀπολώμεθα!».

Ὄ! πόσην ἐχει δύναμιν ἡ μετάνοια! Καί πόσον δι' αὐτῆσ ἐκφράζεται ἡ φιλευσπλαχνία τοῦ Θεοῦ! Ἀρκεῖ μιὰ λέξι γιὰ νά καλύφῃ καί νά ἀφανίσῃ τὶσ ἁμαρτίασ μῶσ δλόκληρησ ζωῆσ! «Ἡμαρτον, ὁ Θεὸς ἵλάσθητι μοι τῷ ἁμαρτωλῶ». Ὄποιοσ μπορεῖ νά προσφέρει με πραγματικὴ συντριβῆ τὶσ λέξεισ αὐτέσ βλέπει ἀμέσωσ τὴ δύναμιν τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀνίκητη φιλανθρωπία Του. Ὁ λαὸσ τῆσ Νινευί μετενόησε, ξαναγύρισε σὲ Θεόν. Ἀλλὰ καί ὁ Θεὸς «μετενόησε» καί ἀνεθεώρησε τὴν ἀρχικὴν τὸν ἀπόφασι. Δὲν προχώρησε στὴ καταστροφή τῆσ Νινευί. «Καί εἶδεν ὁ Θεὸσ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν καί μετενόησεν ὁ Θεὸσ ἐπὶ τῇ κακία, ἢ ἐλάλησε τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖσ, καί οὐκ ἐποίησε».

Ἐπὶ τοῦ παρόντοσ ἀρκοῦμεθα νά κλείσωμε τὰ ἀνωτέρω με μιὰ δῆλωσι. Τὰ ὅσα ἀναφέραμε ἤδη εἶχαν πρόθεσι νά μειώσωσ τὴν τιμὴν καί τὴν ἀξίαν τοῦ Προφήτησ Ἰωνᾶ, ὡσ ἀγίοῦ τῆσ Ἐκκλησίας μας. Γιὰτὶ ἀν ὁ Ἰωνᾶς δὲν μπόρησε νά ἀνθέξῃ τὴν εὐσπλαχνίαν τοῦ Θεοῦ, ἀντιθέτωσ ἡ εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ μπόρησε νά νικήσῃ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ Προφήτησ Του. Ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς εὐρίσκειται πλέον στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἐδῶ δὲν κρῖνομε τὸν Ἅγιον Ἰωνᾶν, ἀλλὰ τὸν ἄνθρωπον Ἰωνᾶν. Καί δὲν τὸν κρῖνομε γιὰ νά τὸν κατακρίνωμε, ἀλλὰ γιὰ νά ὠφελησωμε τὴν Ἐκκλησίαν. Πολλῶ μᾶλλον διότι τὸ ἀλάθητο τὸ ἔχει ὁ Θεὸσ καί τὸ ἐνεπιστεῦθη διὰ τοῦ Παρακλητοῦ εἰσ τὴν Ἐκκλησίαν Του. Οἱ ἄνθρωποι, καί οἱ ἅγιοι ἄνθρωποι, δὲν εἶναι ὀπωσδήποτε ἀλάθητοι. Δύνανται καί νά σφάλουν. Ὁσ ὑποκείμενοι εἰσ τὸ σφάλειν, ὑποκείνται καί εἰσ οἰκοδομικὴν κριτικῆν. Οἱ Ἄγιοι καί με τὰ σφάλματά των οἰκοδομοῦν! Γι' αὐτὸ ἀλλωστε κατεγράφησαν αὐτὰ μέσα τὶσ σελίδεσ τῆσ Ἁγίας Γραφοῆσ. Ὁ Πέτροσ, κορυφαῖος μέσασ τὴν χορεία τῶν δώδεκα Μαθητῶν, ὑπῆρξε ἀρνητῆσ τοῦ Κυρίου. Τὸ Εὐαγγέλιον διασαλπίζει τὴν ἀρνησιν τοῦ Πέτροῦ καί ἡ Ἐκκλησία καθε μεγάλη Ἑβδομάδα προβάλλει ἐπίσημα αὐτὴ τὴν Εὐαγγελικὴ διήγησι. Δὲν τὸ κάνει γιὰ νά μειώσῃ τὸν Ἅγ. Πέτρον. Αὐτὰ ἐκ προνομιοῦ ἀν ἀναγκαία διακρίνει γιὰ ὅσοὺσ τυχόν θὰ ἐσκανδαλιζόταν ἀπὸ τὰ περί Προφήτου Ἰωνᾶ ἐκτεθέντα.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΘΕΣΜΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ 1821

Γράφει:

ὁ κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΥΩΤΗΣ

Ἀντιστράτηγος ἑ.ἀ.

Ἐπίτιμος Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς

Ἐπιτίμιος Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς

Ὁ ἀστυνομικὸς θεσμὸς εἶναι πανάρχαιος· χάνεται εἰς τὰ βάθη τῶν αἰώνων. Ὅπως τὸ κακόν, τὸ ἔγκλημα, ἡ ἀδικία ἐνεφανίσθησαν ἀπὸ τῶν πρώτων βημάτων τῆς ἀνθρωπότητος, οὕτω καὶ ἡ ἰδέα τῆς διώξεως καὶ τῆς τιμωρίας τοῦ ἀδικοπραγοῦντος καὶ ἀντικοινωνικῶς δρώντος ἀνεφάνη ἀπὸ τῆς ἰδίας ἐποχῆς.

Εἰς ὅλας τὰς μορφὰς τῆς κοινωνίας εὐρίσκομεν τὸν ἀστυνομικὸν θεσμόν. Διὰ τοῦτο ἡ ἀστυνομία ὑπῆρξεν ἀνεκάθεν συνυφασμένη μετὰ τὴν Πολιτείαν καὶ ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ ἀνάπτυξις ταύτης ἐξηρτῶντο ἐκ τῆς ὀργανώσεως καὶ ἐξελιξέως τῆς Πολιτείας.

Ἔνεκα τούτου ἡ ἀστυνομία δὲν ἔλειπεν ἀπὸ τὴν ζωὴν οὐδενὸς τῶν ἀρχαίων λαῶν, ὅπως δὲν λείπει καὶ ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν σημερινῶν Κρατῶν. «Εἶναι μία κοινωνικὴ λειτουργία ὅπως ἡ γλῶσσα, τὸ ἔθιμον, τὸ δίκαιον καὶ ἡ θρησκεία καὶ ἀναπτύσσεται εἰς καθὲ ἀνθρωπίνην κοινότητα, ὅπου ὑφίστανται κοινωνικαὶ σχέσεις, ἀφοῦ καμμία κοινωνία δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἐὰν δὲν ἐπικρατῇ τάξις».

Συνεπῶς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ λείπῃ καὶ ἀπὸ τὴν ἐπαναστατημένην Ἑλλάδα, ὅπως δὲν ἔλειψε καὶ ἀπὸ τὴν ὑπόδουλον Ἑλλάδα.

ΜΕΡΟΣ Γ'

Τὰ ἀστυνομικὰ πράγματα κατὰ τὴν Α' τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

Ἡ ἐν Ἀστρεί Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις.

Ρύθμισις τῶν διοικητικῶν πραγμάτων ὑπὸ τῆς Γ' Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως.

Τὰ ἀστυνομικὰ πράγματα μετὰ τὴν Α' τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Τριπόλεως, συμφώνως πρὸς τὰ ἀποφασισθέντα εἰς Καλτεζὰς καὶ τὰ συμφωνηθέντα εἰς Ζοράκοβαν ἀπεφασίσθη ἡ σύγκλησις ἐν Ἀργεῖ Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως πρὸς ὀριστικὴν ρύθμισιν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, διότι αἱ συγκροτηθεῖσαι ἐπὶ μέρους διοικήσεως εἶχον προσωρινὸν χαρακτῆρα καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ ἐνότῃς διοικήσεως δὲν ὑπῆρχε καὶ σοβαρὰ διοικητικὰ μέτρα· δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ληφθοῦν. Συνεπῶς τὴν συγκρότησιν μιᾶς ταυτῆς συνελεύσεως ἐπέβαλον ὄχι μόνον ἡ ὑπάρχουσα πολυαρχία, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνάγκη δημιουργίας ἐνιαίας καὶ ἀρτιωτέρας ἐσωτερικῆς διοικήσεως τῆς χώρας, ἱκανῆς νὰ ἀντιμετωπίξῃ ἐπιτυχῶς τὰ δημιουργούμενα πολλαπλὰ ἐσωτερικὰ προβλήματα καὶ τὸν τουρκικὸν κίνδυνον, ὅστις σὺν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου ἤρξανε καὶ ἐνεδυναμοῦτο καὶ ἀπειλεῖ σοβαρὰν ἀπειλήν.

Πρὸς τοῦτο ἀπεστάλη προκήρυξις εἰς ἀπάσας τὰς ἐπαρχίας καὶ τὰς νήσους πρὸς ἀποστολὴν πληρεξουσίων. Ἡ ἐνέργεια αὕτη συνήντησε πολλὰς ἀντιδράσεις, ἀλλ' ὅμως δὲν ἐναυάγησε. Ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας ἐφθάσαν εἰς Ἀργὸς οἱ πληρεξούσιοι τῆς Πελοποννήσου καὶ τῶν νήσων Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρρῶν. Οἱ λοιποὶ, ἐκ λόγων ἀντιπολιτευτικῶν ἐβράδυνον σκοπίμως. Ἡ παρελκυστικὴ αὕτη τακτικὴ τῶν ἀντιφρονούντων προσεκάλεσε τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ καὶ ἠπειλήθη διατάραξις τῆς τάξεως. Πρὸς κατευνασμόν τῶν ἐξεγερθέντων καὶ ἐκ φόβου ματαιώσεως τῆς συνελεύσεως, οἱ παρόντες πληρεξούσιοι ἀπεφάσισαν τὴν συγκροτήσιν τῆς συνελεύσεως ἄνευ τῆς συμμετοχῆς τῶν λοιπῶν πληρεξουσίων. Λόγω ὅμως τῶν ἐνταθείσων

ἀντιδράσεων οἱ πληρεξούσιοι τῶν νήσων ἀπεχώρησαν τῆς συνελεύσεως. Πρὸ τῆς δημιουργηθείσης νέας ἐμπλοκῆς καὶ πρὸς οἰκονομίαν τῶν πραγμάτων ἀπεφασίσθη ἡ συγκρότησις Πελοποννησιακῆς Γερουσίας κατὰ τὸ πρότυπον τῶν λοιπῶν. Οὕτω ἡ ἄνω συνέλευσις κατὰ τὴν συνεδρίασίν της τῆς 1-12-1821 ὠνόμασεν ἑαυτὴν Πελοποννησιακὴν Γερουσίαν καὶ συνέταξε διακήρυξιν ὡς δικαιολογίαν τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τῆς δημιουργίας Ἑλληνικῆς διοικήσεως, ἀντὶ τῆς καταλυθείσης τουρκικῆς. Πρόεδρος τῆς Γερουσίας ἐξελέγη ὁ Δημ. Ὑψηλάντης.

Ἐν τῷ μεταξύ ἐφθασαν περὶ τὰ τέλη Νοεμβρίου ἅπαντες οἱ πληρεξούσιοι καὶ μετὰ πολλὰς συζητήσεις ἀπεφασίσθη ἡ συγκρότησις τῆς Ἀττικῆς Ἑλληνικῆς συνελεύσεως. Αὕτη συνήλθε τὴν 20-12-1821 ἐν Ἀργεῖ καὶ ἐν συνεχείᾳ μετεφέρθη εἰς Ἐπίδαυρον (Πιάδαν). Τὴν 1-1-1822 ἐνεκρίθη τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν Σύνταγμα, διὰ τοῦ ὁποῦ ἐρυθμιζέτο τὸ Προσωρινὸν τῆς Ἑλλάδος Πολίτευμα. Τὸ Σύνταγμα προέβλεπε τὴν δημιουργίαν βουλευτικῆς ἐκ 33 μελῶν καὶ ἐκτελεστικῆς ἐκ 8 Ὑπουργῶν (Μινιστρῶν). Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἀνέλαβεν ὁ Θεοδ. Νέγρης. Μετὰ ταῦτα, ἀφοῦ ἡ Συνέλευσις ἀπεφάσισε τὴν σύγκλησιν νέας συνελεύσεως τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1823 διελύθη. Αἱ ἐπὶ μέρους Γερουσίαι δὲν διελύθησαν καὶ συνεπῶς τὰ ὄργανα αὐτῶν, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ τὰ ἀστυνομικὰ διετηρήθησαν. Ἡ ἄσκησις ὅμως τῆς ἀστυνομικῆς ἐξουσίας ἦτο ὑποτυπώδης. Ἄλλως τε δὲν εἶχον πραγματοποιηθῆ εἰς ἅπασαν τὴν χώραν τὰ ὑπὸ τῶν τοπικῶν Γερουσιῶν ἀποφασισθέντα. Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Κόκκινος εἰς τὴν Ἱστορίαν του τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως γράφει : «Ἀντιλλάσσοντο ἔγγραφα μετὰ τῶν συσταθεισῶν ἐπαρχιακῶν ἐφορευιῶν καὶ τοῦ κέντρου, ἀλλὰ πρᾶγματι εἰς τὰς ἐπαρχίας οἱ ἐφοροὶ προερχόμενοι ἀπὸ τοῦς κοτζαμπάσηδες ἔκανάν ὅ,τι ἤθελαν. Ἐκεῖ ἡ διοίκησις, ἡ δικαιοσύνη, ἡ διαχείρισις τῶν οἰκονομικῶν ἐλειτουργοῦσαν κατὰ τρόπον σκιώδη, πρωτόγονον καὶ πολλακίς αὐθαίρετον».

Ὁ ἡρωϊκὸς ἀγωνιστὴς τοῦ 1821 Στρατηγὸς Ἰωάννης Μακρυγιάννης. Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1823 διορίσθη, ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων «Πολιτάρχης» καὶ ὠργάνωσεν Ἀστυνομικὸν Σῶμα ἐκ χιλίων ἀνδρῶν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως.

Τὸ ἐκτελεστικὸν βάσει τοῦ Συντάγματος τῆς Ἐπιδαύρου ἀπετελέσθη ἐξ 8 Ὑπουργείων. Μεταξὺ τούτων συγκαταλέγεται καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἀστυνομίας (Τίτλος Β. Τμήμα Γ. § β). Σκοπὸς τούτου ἦτο «ἡ πάταξις τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ἀταξίας, αἵτινες παρατηροῦνται κατὰ τὴν διάρκειαν ἀνωμάλων καταστάσεων». Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἀστυνομίας, ἔχων τὴν σύμφωνον γνώμην καὶ τῶν ἄλλων συναδέλφων του, ἠδύνατο νὰ λαμβάνῃ οἰαδήποτε ἀναγκαῖα ἐκτακτὰ μέτρα, ἐσκόπει συντελεστικὰ τῶν ὑποθέσεων τῶν ἀφωροσῶν τὴν ἀστυνομίαν καὶ γενικώτερον τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κράτους. Ποῶτος Ὑπουργὸς τῆς Ἀστυνομίας διωρίσθη ὁ Λάμπρος Νάκος, γόνος παλαιᾶς οἰκογενείας τῆς Λειβαδεῖας. Οὗτος ἐμύθη εἰς τὴν Φιλικὴν Ἐταιρείαν πολὺ ἐνωρὶς καὶ διετέλεσε φίλος καὶ συνεργάτης τοῦ Ἀθανασίου Διάκου. Μετέσχε τοῦ ἀγῶνος ὡς πολιτικὸς καὶ στρατιωτικὸς καὶ ἐκπροσώπησε πολλάκις τὴν ἐπαρχίαν του εἰς τὰς διαφόρους Ἐθνικὰς Συνελεύσεις. Διὰ τὰς προσφερθείσας πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις του καὶ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἀνδρείαν καὶ σύνεσιν ἐτιμήθη προσηκόντως. Ὡς Ὑπουργὸς (Μινίστρος) τῆς Ἀστυνομίας ἠγωνίσθη σθεναρῶς διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου κλάδου τῆς Διοικήσεως καὶ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ αἰσθήματος ἀσφαλείας. Ἀπεμακρύνθη τοῦ Ὑπουργείου διὰ τῆς ἀπὸ 7-5-1822 ἀποφάσεως τοῦ Βουλευτικοῦ.

Κατόπιν ἐνεργειῶν του τὸ Ἐκτελεστικὸν κρίνον ὅτι πράγματι ἡ ὀργάνωσις τῆς ἀστυνομίας ἦτο ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀσφάλειαν θεμάτων, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 914]19-4-1822 ἐγγράφου πρὸς τὸ Βουλευτικὸν ἐζήτησε τὴν ἐξέτασιν ὑποβληθέντος σχεδίου περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ἀστυνομίας, καθ' ὅσον «ἡ κατ' ἐπαρχίαν καὶ πόλιν ἀστυνομία εἶναι ἐν ἐκ τῶν ἀναγκασιτέρων ἀντικειμένων τῆς προσοχῆς τῆς διοικήσεως, καθ' ὅσον εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ μέρη τῆς δημοσίας ἐξουσίας, ἀνευ τῆς ὁποίας ἡ διοικήσις εἶναι φαινόμενον μᾶλλον ἢ πρᾶγμα ὡς πρὸς τὸ Ἔθνος». Κατόπιν καὶ τῆς ὡς ἄνω ἐκκλήσεως τὸ Βουλευτικὸν ἐψήφισε τὸν ὑπ' ἀριθ. 12] 30-4-1822 νόμον «Περὶ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπαρχιῶν». Διὰ τοῦ νόμου τούτου εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν διωρίζεται Ἐπαρχος, ὅστις ἦτο ὁ προϊστάμενος ὄλων τῶν ἄλλων

διοικητικῶν ὀργανώσεων. Ἀκόμη διωρίζεται ἀμέσως ὑπὸ τῆς Διοικήσεως» καὶ εἰς Φροντιστὴς τῆς Ἀστυνομίας, ὅστις ἀλαμβάνει τὰς διδομένας διαταγὰς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἀστυνομίας διὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ ἀνταποκρίνεται μετ' αὐτοῦ. Ὁ Φροντιστὴς τῆς Ἀστυνομίας εἶχε τὴν φροντίδα τῶν Ἀστυνομικῶν ὑποθέσεων τῆς ἐπαρχίας καὶ ἔδιδε τὰς ἀναγκαῖας διαταγὰς πρὸς τοὺς ὑποφροντιστὰς τῆς ἀστυνομίας. Εἰς τὰς Ἀντεπαρχίας ἐδιωρίζοντο ὑποφροντισταὶ τῆς Ἀστυνομίας. Εἰς ἐκάστην Κοινότητα ἐδιωρίζοντο 3 δημογέροντες. Ἐκ τῶν τριῶν ἡ Διοικήσις ἐδιώριζε τὸν ἓνα πρόεδρον καὶ οὗτος ἐν ταύτῳ εἶχε τὴν ἐπιστασίαν τῶν ἀστυνομικῶν ὑποθέσεων τῆς κοινότητος καὶ ἀλληλογράφει περὶ αὐτῶν μετὸν ὑποφροντιστὴν τῆς ἀστυνομίας καὶ ἐλάμβανε παρ' αὐτοῦ τὰς ἀναγκαῖας ἐπιταγὰς.

Ὁ Φροντιστὴς τῆς ἀστυνομίας, ὅστις εἰς τὰς παραλίους ἐπαρχίας καὶ τὰς νήσους ἐξέπληρου καὶ χρέη Λιμενάρχου, ἐνισχύετο κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του ὑπὸ τῆς δημοσίας δυνάμεως κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ἐπαρχοῦ.

Ἔργον αὐτοῦ ἦτο ἡ τήρησις τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς περιοχῆς του. Συνεχιζόμενον τῶν μέτρων ὀργανώσεως τῆς Ἀστυνομίας ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ προέβλεψε διὰ τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέσιν «Γενικοῦ Ἀρμοστοῦ τῆς Ἀστυνομίας» διορίσας εἰς ταύτην προσωρινῶς τὸν Κωνστ. Πεταλᾶν. Τὴν ἀπόφασίν του ταύτην ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐκτελεστικοῦ ἐπέκυρωσε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2140] 29-10-1822 ὁμοίας καὶ διώρισε εἰς τὴν ἐν λόγῳ θέσιν τὸν ἐξ Εὐβοίας Ἀλ. Ἀξιῶτην ἀντὶ τοῦ μέχρι τότε Κ. Πεταλᾶ. Βραδύτερον ἀντικατεστάθη καὶ ὁ Ἀξιῶτης διὰ τοῦ ἐξ Ἀστρουσ. Παρασκευᾶ Παύλου. Ὁ Γενικὸς Ἀρμοστὴς ὑπῆγετο ὑπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἀστυνομίας καὶ εἶχε ὡς ἔδραν τὴν ἔδραν τῆς Κυβερνήσεως «ἐπειδὴ αἱ κατὰ μέρος ἀστυνομίαι πρέπει νὰ ἔχωσι κέντρον, πρὸς τὸ ὁποῖον τακτικῶς νὰ ἀναφέρονται».

Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν ὑπὸ τοῦ Βουλευτικοῦ ἀποφασισθέντων ἐγένοντο ὑπὸ τῆς Διοικήσεως ὡρισμένα μετатροπαὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ καλυτέρας προσαρμογῆς πρὸς τὰ πράγματα. Οἱ Φροντισταὶ καὶ Ὑποφροντισταὶ ὠνομάσθησαν Ἀστυνόμοι καὶ Ὑπαστυνόμοι. Εἰς τινὰς πόλεις ὡς τὸ Ναύπλιον, αἱ Ἀθήναι, ἡ Τρίπολις

καὶ νήσους, ὡς ἡ Τήνος, Σῦρος, Σπέτσοι κ.λ.π. οἱ προϊστάμενοι τῆς Ἀστυνομίας ὠνομάσθησαν Γενικοὶ Ἀστυνόμοι. Εἰδικῶς εἰς τὴν Ὑδραν τὴν ἀστυνομικὴν ἐξουσίαν ἤσκει Πολιτοφυλακὴ μετ' ἐπικεφαλῆς Πολιτάρχην ἐκλεγόμενον ἢ διοριζόμενον κατ' ἔτος. Ἐξ ἀναφορᾶς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 26-4-1823, δημοσιευομένης εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ἐκλεκτοῦ δημοσιογράφου καὶ ἱστορικοῦ τῆς Χωροφυλακῆς κ. Νικ. Κτενιάδη «Ἑλληνικὴ Χωροφυλακὴ — Ἱστορικαὶ σελίδες» καὶ ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ Ἀναστ. Σοφιανοπούλου Γενικοῦ Ἀστυνόμου Πελοποννήσου, προκύπτει ὅτι ὑπῆρχε θέσις εὐρυτέρου περιφερειακοῦ ἀστυνομικοῦ ὀργάνου, παραπλησίου πρὸς τὰς σημερινὰς Ἀνωτέρας Διοικήσεις Χωροφυλακῆς. Τὸ θεσμὸν τοῦτον οὐδαμοῦ ἄλλοῦ συνητήσαμεν.

Ἡ ὡς ἄνω περιγραφεῖσα ἀστυνομικὴ ὀργάνωσις καὶ διάρθρωσις, λόγῳ τῆς κρατούσης γενικῆς καταστάσεως, δὲν ἐλειτούργησε ὁμοιόμορφως εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν, οὐδὲ ἰδρύθησαν παντοῦ ἀστυνομικαὶ ἀρχαί. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ὅπου εἶχον διορισθῆ, συνήθως ἐδημιουργοῦντο σοβαρὰ προβλήματα εἴτε λόγῳ ἀποχωρήσεως τῶν διορισθέντων, εἴτε ἐξ ἄλλων πραγματικῶν λόγων, ὡς ἦτο ἡ ἔλλειψις δυνάμεως, ἡ ἐμπόλεμος κατάστασις κ.λ.π. Διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν δὲν ὑπῆρχε Κανονισμὸς λειτουργίας. Ἡ ἀσκήσις τῶν ἀστυνομικῶν ἔργων ἐγένετο βάσει γενικῶν καὶ εἰδικῶν διαταγῶν ἢ ὁδηγῶν τῆς Διοικήσεως. Σὺν τῷ χρόνῳ τὰ εἰδικὰ καθήκοντα ἠῤῥῶνον ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῶν πολιτῶν ἢ τῆς Διοικήσεως. Οὕτως ἡ ἀστυνομία ἐπεφορτίσθη μετὰ τὴν ἐκδοσιν καὶ θεώρησιν τῶν ταξιδιωτικῶν ἐγγράφων (Διαβατηρίων), τὴν διώξιν τῶν κατασκόπων τοῦ ἐχθροῦ, τὴν προστασίαν τῆς δημοσίας ὑγείας, ὡς ἐκ τῶν συχνῶν ἐπιδημιῶν, τὴν φρουρήσιν τῶν φυλακῶν, τὴν στρατονομίαν, τὴν λογοκρισίαν τῶν ἐπιστολῶν καὶ εἰς τοὺς παραλίους τόπους καὶ πολλὰς νήσους τὴν ἀσκήσιν τῆς λιμενικῆς ἀστυνομίας.

Ἀκόμη ἡ Κυβέρνησις ἐπροχώρησε καὶ εἰς τὴν περαιτέρω ὀργάνωσιν τῆς διοικήσεως. Ἀντὶ ὅμως νὰ προωθηθῶν τὰ πράγματα διὰ τῶν νέων διοικήσεων, τούναντιον περιεπλάκησαν καὶ ἐδημιουργήθησαν πολυπλοκώτερα προβλήματα, διότι αἱ φιλοδοξίαι καὶ ἡ ἀντιπολιτευτικὴ διάθεσις ἐπροκάλεσαν διχονοίας με-

ταξὺ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν. Ἡ εἰς τὴν κορυφὴν διένεξις ἐπέφερον ἀναταραχὴν καὶ εἰς τὰς τοπικὰς διοικήσεις, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ χαλαρωθῆ ἡ δραστηριότης των καὶ νὰ διαταραχθῆ ἡ δημοσία τάξις καὶ ἡ ἀσφάλεια.

Ἡ ἐν Ἄστρει Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις

Ἡ ὡς ἄνω περιγραφομένη κατάστασις, ἐν ὅψει ἐκλογῆς τῶν πληρεξουσίων διὰ τὴν Β' Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, ἐχειροτέρευεν. Οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τὴν Κυβέρνησιν ἀνέπτυσαν δρᾶσιν πρὸς ἀνατροπὴν ταύτης. Ἐπηκολούθησαν ὀξῦτατοι ἔριδες μεταξὺ τῶν δύο παρατάξεων καὶ πρὸς στιγμὴν ἠπειλήθη σύρραξις. Εὐτυχῶς ἐπεκράτησαν οἱ ψυχραιμότεροι καὶ διαλλακτικότεροι καὶ τελικῶς, πρὸς ὀριστικὴν ρύθμισιν τοῦ πολιτικοῦ προβλήματος, ἀπεφασίσθη ἡ σύγκλησις Β' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιδιορθώσεως τοῦ ἐν τῇ Α' ἐν Ἐπιδαύρῳ συνελεύσει γενομένου προσωρινοῦ πολιτεύματος» Ἡ Συνέλευσις συνήλθεν ἐν Ἄστρει τῆς Κυουρίας τὸν Μάρτιον τοῦ 1823 καὶ ὑπὸ δραματικᾶς συνθήκας προῆλθεν εἰς τὰς ἀναγκαίας ἐπιδιορθώσεις τοῦ Συντάγματος τῆς Ἐπιδαύρου.

Ἡ Συνέλευσις τοῦ Ἄστρου μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀποφάσεων τῆς διέλυσε καὶ τὰς ἐπὶ μέρους Γερουσίας, συνήνωσεν ὅλας τὰς διοικήσεις καὶ ἀναθεώρησε μερικῶς διὰ τοῦ ΑΗ' 15-4-1823 Ψηφίσματός τῆς τὸν περὶ Ὄργανισμοῦ τῶν Ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν ὑπ' ἀριθμ. 12]1822 νόμον, δημοσιευθέντα εἰς τὸν Κώδικα Νόμων ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν 12. Κατὰ τὸν νόμον τοῦτον «ἐκαστον χωρίον ἔχει δημογέροντας ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν οἰκογενειῶν. Τὰ μὲν δηλαδὴ μέχρι 100 οἰκογενειῶν ἓνα, τὰ δὲ μέχρι 200 δύο, τὰ μέχρι 300 τρεῖς, τὰ δὲ μέχρι 400 τέσσαρας. Ὅσα ἔχουσι περισσότερας τῶν 400 δὲν ἐκλέγουσιν ὑπὲρ τοὺς τέσσαρας. Ἐκάστη κωμόπολις καὶ ἡ πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας ἔχει δημογέροντας μὲ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν». Κατὰ τὰ λοιπὰ ἴσχυεν ἡ ρύθμισις ἡ ὑπὸ τοῦ Νόμου 12]1822 προβλεπομένη. Ἐπηκολούθησεν ἡ ἐκλογὴ Κυβερνήσεως Βουλῆς καὶ ἡ Συνέλευσις μεσοῦντος τοῦ Ἀπριλίου διελύθη χωρὶς νὰ ὀλοκληρώσῃ τὸ συντακτικὸν τῆς ἔργον. Τὰ δύο κυρίαρχα σώματα τὸ Ἐκτελεστικὸν καὶ τὸ Βουλευτικὸν

ἤρρισαν μὲ ζῆλον τὴν ἐπιτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς των. Τὸ ὑπουργεῖον Ἀστυνομίας ἀνέλαβεν ὁ κόμης Ἀνδρέας Μεταξᾶς (19-3-1823). Οὗτος κατήγετο ἐξ Ἀργοστολίου ἦτο φιλικὸς καὶ ἐκ τῶν πρώτων ἔσπευσε νὰ μετᾶσχη τῆς Ἐπαναστάσεως. Διεκρίθη εἰς τὴν μάχην τοῦ Λάλα Ἡλείας καὶ σοβαρὰς ὑπηρεσίας προσέφερον εἰς τὸν ἀγῶνα. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν διετέλεσε Πρωθυπουργός. Τὸν Ὑπουργὸν τοῦτον βραδύτερον ἀντικατέστησεν Ὁ Γεώργ. Αἰνιάν, (2-5-1823) φιλικὸς καὶ οὗτος, ὁ ὁποῖος πολυτίμους προσέφερον ὑπηρεσίας ὡς πολιτικὸς καὶ στρατιωτικὸς καὶ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν καὶ μετὰ ταῦτα. Τὸ Βουλευτικὸν κατὰ τὴν συνεδρίασίν του τῆς 17-3-1829 ἀπεφάσισε τὴν ἀποστολὴν ἐγγράφου πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν 185] 17-3-1823), διὰ τοῦ ὁποῖου γνωρίζει ὅτι: «Ἐν τῇ σημερινῇ συνελεύσει τοῦ Βουλευτικοῦ ἐγένετο λόγος περὶ τῆς Ἀστυνομίας, οὕσης ἀναγκαίας καὶ ἐνεκρίθη ὁμοφώνως ὅτι τὸ πρᾶγμα νὰ ἐνεργηθῆ ὅσον τάχοι μὲ τὴν ἀπαιτουμένην στρατιωτικὴν δύναμιν». Τὸ Ὑπουργεῖον Ἀστυνομίας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 22]11-7-1823 ἐγγράφου του ὑπέβαλεν εἰς τὸ Βουλευτικὸν σχέδιον ἀστυνομικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ἠτήσατο τὴν ἐπιψηφισίν του ὡς ἀναγκαίου. Ἐξ ὅσων ὁμως ἠδυνήθημεν νὰ διακριβώσωμεν ὁ ὀργανισμὸς οὗτος δὲν ἐψηφίσθη. Ἡ Κυβέρνησις μετὰ τὴν συγκρότησίν τῆς ἀπεδύθη εἰς ἀγῶνα ὀργανωτικόν, οὐχὶ ἤττον ὁμως συνήτησε πολλὰς δυσκολίας καὶ ἀντιδράσεις». Ἡ ἀνακαινιστις τῶν ἐξουσιῶν δὲν συνετέλεσε ποσὸς εἰς τὴν πρόδον τῆς εὐταξίας. Οὐδεὶς τῶν ὀργανικῶν νόμων ἠδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῆ εἰς τὰ μεγάλα συμφέροντα ἐκ τῶν ὁποίων ἐφαίνετο ὅτι ἐκινήθη ἡ κατασκευὴ των».

Μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως τὸ ἐκτελεστικὸν μετέφερε τὴν ἔδραν εἰς Τρίπολιν. Ἐκεῖ ὁμως μετεφέρθησαν καὶ αἱ ἔριδες καὶ ἡ διχόνοια, αἱ ὁποῖαι εἶχον προκληθῆ κατὰ τὰς ἐργασίας τῆς Συνελεύσεως καὶ ἀνεζωπυρώθησαν ἐκ τοῦ τρόπου διανομῆς τῶν ἐξουσιῶν καὶ συγκροτήσεως τῆς διοικήσεως. Τελικῶς ἐπῆλθεν ἡ ρῆξις. Ὁ Κολοκοτρῶνης μετὰ τῶν φίλων του ἐγκατέλειπε τὴν Τρίπολιν καὶ ἀπῆλθεν εἰς Σολίμωνα, χωρίον ὀλίγον ἐξωθὴ τῆς Τριπόλεως, ὅπου ἀπεφάσισαν τὴν σύγκλησιν συνελεύσεως. Ἐν ἀναμονῇ τελεσφορήσεως τῶν ἐνεργειῶν των, πρέβησαν εἰς πράξεις

καταλυούσας τὸ κύρος τῆς Κυβερνήσεως. Διῶρισαν νέους ἐφόρους. Ἐντεῦθεν ἐπῆλθεν χαλαρότης τῆς διοικήσεως καὶ μείωσις τοῦ γοήτρου τῆς ἐξουσίας. Ὡς ἦτο ἐπόμενον καὶ ἡ δραστηριότης τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἐμειώθη καὶ ἡ τάξις διεσαλεύθη. Συμφιλιωτικαὶ προσπάθειαι ἐπέφερον τὴν συνδιαλλαγὴν. Ὁ Κολοκοτρῶνης συμμετέσχε τῆς Κυβερνήσεως ὡς Ἀντιπρόεδρος. Πρῶτον ἔργον τοῦτου ἦτο ἡ ἀποπομπὴ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀστυνομίας Γεωρ. Αἰνιάν. Οὕτως ἡ δημοσία τάξις καὶ ἀσφάλεια ὑπέστησαν καὶ νέον πλῆγμα Παρ' ὅλα ταῦτα τὸ χάος καὶ ἡ σύγχυσις συνεχίσθησαν. Αἱ διενέξεις ὄχι μόνον δὲν ἀπέλλιπον ἀλλὰ τουναντίον ἐνετάθησαν καὶ δὴ αὐτὴν τὴν φορὰν ὑπὸ τῶν φίλων τοῦ Κολοκοτρῶνη, οἱ ὁποῖοι ἐθεώρησαν ὅτι ἐπροδόθησαν ὑπὸ τοῦ Κολοκοτρῶνη. Ἡ διαμάχη αὕτη εἶχε τὸν ἀντικτυπὸν τῆς καὶ εἰς τὰ ὄργανα τῆς διοικήσεως, τὰ ὁποῖα ἐπηρεάζοντο ἀπὸ τὴν πολιτικὴν διαμάχην καὶ τὴν ἀταξίαν.

Ἡ σοβαρὰ αὕτη κρίσις προεκάλεσε τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἐκτελεστικοῦ χάριν τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος. Εἰς τὴν νέαν Κυβέρνησιν Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινῶς τῆς Ἀστυνομίας ἀνέλαβεν ὁ Γρηγ. Δικαῖος—Παπαφλέσσας, ὁ ὁποῖος βραδύτερον, Ὀκτώβριος 1824 ἀνέλαβεν Ὑπουργὸς Ἀστυνομίας. Ὁ Παπαφλέσσας σοβαρὰς κατέβαλε προσπάθειαι πρὸς τὸν σκοπὸν παγιώσεως τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας καὶ ἀνυψώσεως τοῦ γοήτρου τῆς ἀστυνομίας.

Πρὸς τοῦτο ἐπεδίωξε τὴν δημιουργίαν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν εἰς ὀλόκληρον τὴν χώραν καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὴν πρωτεύουσαν, τὸ Ναύπλιον, διὰ λόγους προβολῆς καὶ πρὸς πάταξιν τῆς κατασκοπείας, ἡ ὁποία ὠργιάζε κυριολεκτικῶς, ἰδίᾳ μεταξὺ τῶν ἀλλοδαπῶν, οἱ ὁποῖοι ἐξυπηρετοῦν ἴδια ἕκαστος συμφέροντα. Ἀλλὰ καὶ τὰ μέτρα ταῦτα δὲν ἐτελεσφόρησαν, διότι δυστυχῶς ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιβληθῆ εἰς τοὺς παρανομοῦντας, τόσον εἰς τὴν ξηρὰν, ὅσον καὶ εἰς τὴν θάλασσαν. Ὁ Γρηγ. Δικαῖος διετήρησε τὸ Ὑπουργεῖον Ἀστυνομίας μέχρι τῆς 10-3-1825, ὁπότε διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 4503 προβουλεύματος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ἐγκριθέντος καὶ ὑπὸ τοῦ Βουλευτικοῦ κατὰ τὴν συνεδρίασιν του τῆς 10-3-1825, Ὑπουργὸς διωρίσθη ὁ Δ. Δεσύλλας.

Ἡ ὑπογραφή τοῦ Ἰωάννου Καποδίστρια, τοῦ πρώτου Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξεν ἡ ἐν Τροιζήνι Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις.

Ρύθμισις τῶν διοικητικῶν πραγμάτων ὑπὸ τῆς Γ' Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως.

Ἄλλὰ καὶ ἡ νέα ρύθμισις τοῦ Κυβερνητικοῦ θέματος δὲν συνετέλεσεν εἰς τὴν πολιτικὴν ἡσυχίαν καὶ ἡρεμίαν. Τὰ μέλη τοῦ παλαιοῦ Ἐκτελεστικοῦ μετὰ τῶν ἀντιπολιτευομένων τῶρα τὴν Κυβέρνησιν ἀνέπτυξαν ζωηρὰν ἀντικυβερνητικὴν δρασίαν, ἥτις δυστυχῶς κατέληξεν εἰς ἐμφύλιον πόλεμον, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ κατετυράνησε τὴν χώραν ἐπὶ μακρόν, ἐδέησε τελικῶς νὰ λήξῃ διὰ τῆς χορηγήσεως γενικῆς ἀμνηστίας καὶ τῆς ἀποφάσεως συγχροτήσεως τῆς Γ' τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Συμφωνῶν τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐν Ἄστρει Συνελεύσεως ἡ νέα συνέλευσις ἔπρεπε νὰ συγκληθῇ μετὰ διετίαν, πλὴν δὲν ἐπετεύχθη αὕτη ἐγκαίρως, λόγῳ τῶν πολεμικῶν γεγονότων. Ἡ νέα συνέλευσις συνήλθεν εἰς Ἐπίδαυρον τὴν 6 Ἀπριλίου 1826 καὶ τὴν 12 τοῦ ἰδίου μηνὸς ἐξέλεξε νέαν προσωρινὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ τὸν Ἄνδρ. Ζαΐμην, ὑπὸ τὸν τίτλον «Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος», εἰς τὴν ὁποίαν ἀνέθεσεν ἐν λευκῷ τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας. Ἡ Συνέλευσις ἐκείνη, λόγῳ τῆς πτώσεως τοῦ Μεσολογγίου καὶ τῶν ἐπαπειλομένων ἄλλων δεινῶν διὰ τοῦ ψηφίσματος τῆς 14-4-1826 ἀνέβαλε τὰς ἐργασίας τῆς διὰ τὸν Σεπτέμβριον ἢ Ὀκτώβριον καὶ οὕτω οὐδὲν ἕτερον διοικητικὸν μέτρον ἔλαβε. Τὰ ἀστυνομικὰ πράγματα παρέμεινον ὡς εἶχον πρότερον, ἡ

τάξις καὶ ἡ ἀσφάλεια ὅμως ἐπεδεινώθησαν. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας πρὸς ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀναβληθείσης Γ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἡ Κυβέρνησις ἀπέστειλε προκήρυξιν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2-8-1826 καὶ ὠρίζε τόπον συνεδριάσεων τὴν νῆσον Πόρον διὰ λόγους ἀσφαλείας. Ἀνεφύησαν διαφωνίαι ὡς πρὸς τὸν τόπον καὶ αἱ ἀπόψεις διηρέθησαν. Ἄλλοι συνῆλθον εἰς Ἐρμιόνην καὶ ἄλλοι εἰς Αἴγινα. Ἀμφοτέραι αἱ παρατάξεις προέβαινον εἰς πράξεις σκοπούσας νὰ ἐμφανίσουν ταύτας ὡς ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως. Πρὸ ὅμως τοῦ κινδύνου νὰ δημιουργηθοῦν δύο συνελεύσεις καὶ νὰ ἐμφανισθῇ ἡ χώρα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διηρημένη καὶ ἀλληλομισουμένη, τῇ παρεμβάσει τῶν φιλελλήνων Κόχαν καὶ Τσώρτς, συνεφωνήθη νὰ συνέλθῃ ἡ Συνέλευσις ἐν Τροιζήνι (Δαμαλᾶς) ὅπου προσῆλθον ἅπαντες οἱ πληρεξούσιοι καὶ οὕτω ἐπανελήφθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς ἀναβληθείσης Γ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Μεταξὺ τῶν πρώτων ἀποφάσεων ἦτο καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ἰωάν. Καποδιστρίου ὡς Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος (3-4-1827). Ἀκολουθῶν διὰ τὴν διακυβέρνησιν τῆς Χώρας μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ νέου Κυβερνήτου ἐξελέγη Ζμελῆς («Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ»).

Μετὰ ταῦτα ἡ Συνέλευσις ἐχώρησεν εἰς ἄλλας τινὰς ἀποφάσεις καὶ τὴν 1-5-1827 ἐψήφισε τὸ Σύνταγμα τῆς χώρας ἐξ 150 άρθρων ὑπὸ τὸν τίτλον «Πολιτικὸν Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος». Διὰ τοῦ Συντάγματος ἐκείνου κατωχυροῦντο αἱ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι καὶ ὠργανοῦτο τὸ Κράτος κατὰ τὰ φιλελεύθερα Δυτικὰ Κράτη. Τὰ Ἰπουργεῖα μετωνομάσθησαν

Γραμματεῖαι. Ἡ ἐξουσία τῆς Ἀστυνομίας περιωρίσθη. Διὰ τοῦ νέου τούτου Συντάγματος ἡ Ἐπικράτεια διηρέθη εἰς ἐπαρχίας (θέματα) εἰς ἐκάστην τῶν ὁποίων διωρίζετο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Διοικητής, ὅστις ἦτο ἐπὶ κεφαλῆς ὄλων τῶν διοικητικῶν Ἰπηρεσιῶν. Ὁ Κυβερνήτης ἐκτὸς τοῦ διορισμοῦ τῶν διοικητικῶν καὶ λοιπῶν ἀρχόντων, προσδιώριζε καὶ τὰ καθήκοντα ἐκάστου τούτων.

Διὰ τοῦ Συντάγματος τῆς Τροιζήνος τὸ Ἰπουργεῖον τῆς Ἀστυνομίας συνεχωρεύθη μὲ τὸ τοιοῦτον τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ὀλίγον βραδύτερον διωρίσθη ὁ Ἄναστ. Λόντος. Τὰ ἀστυνομικὰ πράγματα παρέμεινον ὡς εἶχον καθορισθῆ ὑπὸ τῶν προηγουμένων συνελεύσεων καὶ Κυβερνήσεων. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτενῶς ἐκτεθέντων προκύπτει ὅτι τὰ ἀστυνομικὰ πράγματα κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἐπαναστάσεως οὔτε ὠρισμένην γενικὴν μορφήν εἶχον, οὔτε σταθερότητα ἐν τῇ πράξει. Κατὰ τοὺς διορισμοὺς ἐνίοτε ἐδίδοντο διάφορα ὀνόματα εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ἀρχοντας, ὡς Ἀρμοστής ἢ Φροντιστής τῆς Ἀστυνομίας, ὑποφροντιστής, Γενικὸς Ἀστυνόμος, Ἰπαστυνόμος, Ἀστυνομικὸς Ἐφορος, Ἐφορος ἐπὶ τῶν ἡθῶν, Ἐπιστάτης, Πολιτάρχης κ.λ.π. Ἄλλὰ καὶ ἡ ἐξουσία τῶν ἀστυνομικῶν τούτων ὀργάνων ἦτο σκιώδης, διότι οὔτε συναφεῖς νομικαὶ διατάξεις καθοριστικαὶ τῶν καθηκόντων των καὶ ἐκτάσεως τῆς ἐξουσίας των ὑπῆρχον, οὔτε δύναμιν ἀναγκαστικῆς ἐπιβολῆς διέθετον ἐλλείψει δυνάμεως. Τὰ πολεμικὰ πράγματα καὶ αἱ πολιτικαὶ διενέξεις, ἐπροκάλουν σύγχυσιν καὶ σοβαρῶς ἐπηρέαζον τὰ ἀστυνομικὰ πράγματα.

Οὕτω λοιπὸν εἶχεν ὄργανωθῆ ἡ Διοίκησις καὶ συνεπῶς καὶ ἡ Ἀστυνομία καὶ εἰς τοιαύτην κατάστασιν εὔρεν αὐτὰς ὁ Κυβερνήτης Ἰωάν. Καποδίστριας. Ἐὰν ὁ Ἐφορος, ὁ Δημογέρον ἢ ὁ Ἀστυνόμος ἦτο δίκαιος, φιλόφρων καὶ πεπαιδευμένος, ἡ ἀστυνομία τῆς ἀστυνομικῆς ἐξουσίας ἔβαινε καλῶς καὶ ἐδραιοῦτο ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ τάξις. Ἄν τουναντίον, ὅπερ καὶ τὸ συνηθέστερον, ὁ ἀστυνομικὸς ἀρχὼν ἦτο ἀπαιδευτος, ἀναξιοπρεπής, ἀπληστος, ἐγωιστής καὶ αὐθαίρετος, τότε τὰ πράγματα ἔβαινον ἀπὸ τοῦ κακοῦ εἰς τὸ χειρότερον.

Τὸ τελευταῖον μέρος εἰς τὸ ἐπόμενον τεῦχος.

Εισαγωγή

Τὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο Ἡρακλείου Κρήτης εἶναι μεγάλης σπουδαιότητος διότι οἱ αἰθουσές του περιέχουν πολύτιμους πανάρχαιους θησαυρούς, δείγματα πολύτιμα τοῦ πολιτισμοῦ ποῦ ἀνεπτύχθη στὴν Κρητικὴ γῆ. Τὰ σπλάχνα τῆς ἡρωικῆς αὐτῆς γῆς διεφύλαξαν ἐπὶ αἰῶνες τὰ εὐρήματα αὐτὰ ποῦ ἔφεραν στὸ φῶς οἱ μέχρι σήμερα ἀνασκαφές καὶ κατέδειξαν ὅτι ἡ Μεγαλόνησος Κρήτη ἦταν γιὰ πολὺ χρόνον ἐξαιρετὸ πολιτιστικὸ κέντρο τοῦ Μεσογειακοῦ χώρου. Στὶς αἰθουσές του ἔχουν ἐκτεθῆ μὲ ἰδιαίτερη φροντίδα τ' ἀντιπροσωπευτικώτερα ἔργα τέχνης ἀπὸ τὴν Νεολιθικὴ ἔποχὴ μέχρι τοῦ τέλους τῆς Ρωμαιοκρατίας τοῦ νησιοῦ. Κάθε Ἕλληνας ποῦ ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχη ὀλοκληρωμένη εἰκόνα τῆς Κρητικῆς τέχνης, ὀφείλει νὰ ἐπισκεφθῆ τὸ Μουσεῖο Ἡρακλείου τὸ ὁποῖο παρουσιάζει ζωντανὸ τὸν πανάρχαιον αὐτὸ πολιτισμὸ καὶ τὸ μεγαλεῖο τῆς Μινωικῆς Κρήτης.

Ἐγχρωμο ἀνάγλυφο τοῦ «πρίγκηπος μὲ τὰ κρῖνα» ἢ ὅπως τὸν ὀνομάζουν οἱ εἰδικοί τοῦ «βασιλέως—ἀρχιερέως». Ἡ θανμάσια σὲ ἔκφραση νεανικῆ μορφῆ φέρει τὸ μινωικὸ περίζωμα καὶ στὸ κεφάλι ἓνα θανμάσιο στέμμα, ἀπὸ κρῖνα καὶ φτερὰ παγωνιοῦ. Μὲ τὸ ἀριστερὸ του χέρι κρατοῦσε καὶ ἴσως ἔσυρε κάποιον ἱερὸ ζῶον. Ἀνάκτορον Κνωσοῦ. 1500 π.Χ. περίπου.

Ἐπιμέλεια
ΠΑΝ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ
Ἀνθ)στοῦ Χωροφυλακῆς

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Ἰδρυση καὶ ὀργάνωση τοῦ Μουσείου.

Κρήτες ἀρχαιολόγοι ἦταν οἱ ἰδρυτές τοῦ Μουσείου Ἰωσήφ Χατζηδάκης καὶ Στέφανος Ξανθοῦδης. Ὁ πρῶτος μάλιστα, σάν Πρόεδρος τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου Ἡρακλείου (1878), εἰσηγήθη ἀρμοδίως τὴν προστασία τῶν μνημείων καὶ τῶν ἀρχαίων ἔργων τέχνης μὲ προφανή σκοπὸ τὴν ἰδρυση Μουσείου εἰς

τὸ Ἡράκλειο. Σιγὰ σιγὰ ἀγοράσθησαν ἢ προσεφέρθησαν σημαντικὰ ἔργα τέχνης καὶ ἐδημιουργήθη ἡ πρώτη ἀρχαιολογικὴ μουσειακὴ συλλογὴ τῆς Κρήτης (1883), ἡ ὁποία γρήγορα ἐπλουτίσθη μὲ πολλαπλὰ εὐρήματα ἀνασκαφῶν καὶ ἐστεγάσθη ἀρχικὰ εἰς τὸν περίβολο τοῦ πολιούχου τῆς πόλεως Ἁγίου Μηνῆ. Ἡ ἐξαιρετικὴ

αὐτὴ συλλογὴ μετεβλήθη εἰς Μουσεῖο μοναδικῆς σημασίας γιὰ τὸν Κρητικὸν χῶρον μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἀυτονομίας τοῦ νησιοῦ (1900). Οἱ προαναφερθέντες ἐπιφανεῖς Κρήτες ἀρχαιολόγοι, σάν Ἐφοροὶ Ἀρχαιοτήτων, ἐπέτυχαν μὲ πολλοὺς ἀγῶνες τὴν ἀνέγερση τῆς πρώτης αἰθουσῆς (1904—1907) γιὰ τὴν στέγαση τῶν συγκεντρωθέντων ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν. Ὁ ἐξέχων ἀρχαιολόγος Παναγιώτης Καββαδίας, σάν γραμματεὺς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, καὶ ὁ γερμανὸς ἀρχιτέκτων — ἀρχαιολόγος DORPFELD

έξεπρόνησαν τὸ κλασικιστικὸ σχέδιο τοῦ Μουσείου, σύμφωνα με τὸ ὁποῖο συνεπληρώθη (1912) ἡ δυτικὴ του πτέρυγα. Στὸν χώρο αὐτὸ ἐφυλάσσοντο ὅλα τὰ ἔργα τέχνης μέχρι τὸ 1937 πού ἀρχισε ἡ οἰκοδόμησις τοῦ σημερινοῦ Μουσείου πού ἐτελείωσε μετὰ τὴν ἐναρξὴ τοῦ Β'. παγκοσμίου πολέμου (1940). Μεταπολεμικὰς ἔγιναν σημαντικὰς κτηριακὰς βελτιώσεις μετὰ τὴν προσφορὰ τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν Ἐφόρων τοῦ Μουσείου Νικολά-

ου Πλάτωνα καὶ Στυλιανοῦ Ἀλεξίου καὶ ἐχωρίσθη εἰς τρία τμήματα πού περιέλαβαν τὴν τουριστικὴ ἔκθεσι ἀντικειμένων (Α'. τμήμα), τίς ἐπιστημονικὰς συλλογὰς (Β'. τμήμα), τὰ διάφορα ἄλλα ἀντικείμενα καὶ τὸ νέο ὕλικο τῶν ἀκαταγράφων ἔργων (Γ'. τμήμα). Ἡ ἔξαγορασθεῖσα ἰδιωτικὴ συλλογὴ Γιαμαλάκη τὸ 1962 ἔδωσε νέο χαρακτῆρα στὸ Μοῦσεῖο τὸ ὁποῖο ἀπέκτησε 4 νέες αἰθουσες τὸ 1964 καὶ ἐπῆρε τελικὰ τὴν σημερινή του ὄψη.

Προέλευσις ἐκθεμάτων — ἀνασκαφές.

Τὰ ἐκθέματα τοῦ Μουσείου ἐπλουτίσθησαν κυρίως ἀπὸ τὰ εὑρήματα τῶν γενομένων ἀνασκαφῶν εἰς διάφορα σημεία τοῦ νησιοῦ. Κατὰ τὴν Α'. περίοδο τῶν ἀνασκαφῶν, Ἴταλοι ἐπιστήμονες συνεκέντρωσαν (1870 - 1899) ἀξιόλογο ὕλικὸ ἐπιγραφῶν. Ὁ ἀρχαιολόγος Μίνωας Καλοκαίρινος ἀνέσκαψε ἀποθήκες τὸ ἀνάκτορον τῆς Κνωσοῦ (1878). Ὁ Φιλεκκαίδευτικὸς Σύλλογος Ἡρακλείου μετὰ τὸν ἀρχαιολόγῳ HALBHERR ἀνέσκαψε τὰ σπήλαια Ἰδαίου Ἀντρο καὶ Σπέος Εἰλειθυίας (1884). Ἐπιφανεῖς Ἕλληνες καὶ ξένοι ἐπιστήμονες ἀνεκάλυψαν ἔσοχα Μινωικὰ μνημεῖα (συνοικισμούς, νεκροταφεία, τάφους, ἀνάκτορα, σπῖτια κ. ἄ.) καὶ συγκέντρωσαν θαυμάσια ἔργα τέχνης κατὰ τὴν Β'. περίοδο (1900—1914). Ὁ Στέφανος Ξανθοῦδιδης ἀνέσκαψε τὰ νεκροταφεία τῆς Φαιστοῦ, τῶν Μουλιανῶν καὶ τῆς Σητείας, ἐξαιρετὸ οἰκοδόμημα εἰς Χαμαῖζι, συνοικισμούς εἰς Μεσσαρά κ. ἄ. Ἴταλοὶ ἀρχαιολόγοι ἐξερεύνησαν τὰ ἔρειπα τῆς ἀρχαίας Γόρτυνος καθὼς καὶ χριστιανικὰς βασιλικὰς εἰς Λεβθίνα καὶ Μαυρόπαπα. Ὁ Ἰωσήφ Χατζηδάκης ἐξερεύνησε μέσο — ὑστερομινωικοὺς τάφους εἰς Γάζι καὶ Γοδρέας, μινωικὰ μέγαρα εἰς Τάλισο κ. ἄ. Ἡ τριανδρία Χατζηδάκη, DAWKINS καὶ HOGARTH ἀνέσκαψε τὰ σπήλαια Καμαρών, Ψυχροῦ καὶ Ἀρκαλοχωρίου. Οἱ HALBHERR καὶ PARIBENI ἀνεκάλυψαν τὴν ἐπαυλὴ τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ οἱ HALBHERR καὶ PERNIER ἀνεκάλυψαν τὰ ἀνάκτορα τῆς Φαιστοῦ. Ἀμερικανοὶ ἀρχαιολόγοι ἐρεύνησαν χώρους τῆς Ἀνατολικῆς Κρήτης καὶ τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Πενσυλβανίας ἠρέυνε τὴν προϊστορικὴ πόλη Γουρνιά τῆς Ἰεραπέτρας κ. ἄ. Κατὰ τὴν Γ'. περίοδο τῶν ἀνασκαφῶν (1914 - 1939) ὁ Ἰωσήφ Χατζηδάκης ἀνέσκαψε τὸ τρίτον μινωικὸ ἀνάκτορον τῶν Μαλιῶν καὶ ὁ Στέφανος

Ξανθοῦδιδης ἐξερεύνησε μινωικὸ μέγαρον τῆς θέσεως Νίρου, πρωτομινωικὸ τάφον στὸν Πύργον κ. ἄ. Ὁ ἀείμνηστος ἀρχαιολόγος Σπύρος Μαρινάτος ἀνέσκαψε ἀρκετούς χώρους τῆς Κεντρικῆς καὶ τῆς Δυτικῆς Κρήτης. Ἡ Γαλλικὴ Ἀρχαιολογικὴ Σχολὴ ἀνεκάλυψε στὰ Μάλια μέγαλον ἀνάκτορον, νεκροταφεία καὶ σπῖτια στὴν Ἀνατολικὴν Κρήτην κ. ἄ. Ἡ Βρετανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Σχολὴ ἀνέσκαψε τὸ ὄροπέδιον τοῦ Λασηθίου, χώρους τῆς Σητείας, τὸν ὑπομινωικὸ συνοικισμό στὸ Καρφί, σπήλαια κ. ἄ. Ἡ Ἰταλικὴ Ἀρχαιολογικὴ Σχολὴ ἠρέυνε στρωματολογικὰ τὸ ἀνάκτορον τῆς Φαιστοῦ, τίς περιοχὰς Κυδωνίας, Ἄξου, Λαππα κ. ἄ. Γερμανοὶ ἀρχαιολόγοι ἐνήργησαν ἀνασκαφὰς κατὰ τὴν Δ'. περίοδο (1940 - 1956) στὸ Ἀπεσώκρη, τὸ Μοναστηράκι Ἀμαρίου, τὸ Ἀκρωτήρι Χανίων κ. ἄ. Ἰδιαίτερα ὁμοῦ πρέπει νὰ ἀναφερθῇ ὁ πρωτεργάτης τῶν Κρητικῶν ἀνασκαφῶν, ἐξέχων Ἄγγλος ἀρχαιολόγος EVANS (1851 - 1941) ὁ ὁποῖος ἀρχικὰ ἐξερεύνησε τὸν Ἅγιον Ὀνούφριον. Ἀργότερα μετὰ τοὺς συνεργάτας του WACE, HOGARTH καὶ MACKENZIE ἀνεκάλυψε καὶ ἀνέσκαψε ἀνακτορικοὺς χώρους τῆς Κνωσοῦ, τίς νεκροπόλεις Ἰσοπάτων καὶ Τσαφέρ Παπούρα, τὸ μινωικὸ ὀδικὸ δίκτυον τῆς Κρήτης, τὰ λιμάνια Κατσαμπᾶ καὶ Κομμοῦ κ. ἄ. Βασικὴ μελέτη γὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Κρήτης ἀποτελεῖ τὸ ἔργο του «Τὸ Ἀνάκτορον τοῦ Μίνωα στὴν Κνωσὸν» (Λονδίνον 1921 - 1936). Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀρχαιολογικὴ ὑπηρεσία παραλλήλως πρὸς τίς μέχρι σήμερα ἀνασκαφὰς τῆς, συνέβαλε ἰδιαίτερα στὴν ἀναστήλωσιν ἀνακτόρων, μεγάρων καὶ συνοικισμῶν καὶ τὴν ἐξερεύνησιν πολλῶν ἄλλων χώρων τῆς Κρήτης. Ταυτόχρονα ἐνίσχυσε τοὺς ἐνεργήσαντες ἀνασκαφὰς στὴν Κρήτη ξένους καὶ Ἕλληνας ἀρχαιολόγους.

τὰ εἰδώλια, τὰ ἀντικείμενα τῆς ὑφαντικῆς, τὰ θεμέλια σπιτιῶν βράχου τῆς Κνωσοῦ (χρονολόγησις τοῦ ραδιενεργοῦ ἀνθρακα) κ. ἄ. Μινωικὰ καὶ μετέπειτα περιόδων: Στὰ σπήλαια τῆς Γόρτυνος καὶ ἄλλου εὑρέθη τὸ διάγραμμα τοῦ Λαβυρίνθου καὶ ἄλλα ἔργα. Τὸ βασικὸ ἐξ ἄλλου σχέδιον τοῦ ἀνακτόρου τῆς Κνωσοῦ πού βρῆκε ὁ EVANS ὁμοιάζει μετὰ τὸν Λαβυρίνθον (LABRUS = λάβρυς = πέλεκυς) πού εἶναι ἔργο τοῦ Δαιδάλου καὶ ἦταν κατοικία τοῦ Μινωαύρου στὸν ὅποιον οἱ Ἀθηναῖοι ἐπλήρωναν φόρον αἵματος κατὰ τὴν μυθολογίαν. Ὁ θρύλος τοῦ Μίνωα, ὁ Θησέας, ἡ Ἀριάδνη, ὁ Μινώταυρος, τὰ ταυροκαθάψια καὶ ἄλλα μυθολογικὰ στοιχεῖα ἔχουν σχέση μετὰ τὴν ἱστορικὴ ἀλήθεια, σύμφωνα μετὰ τὰ πορίσματα τῆς Γεωγραφίας καὶ τὰ εὑρήματα τῆς Ἀρχαιολογίας. Ἡ Κρήτη ἀπεδείχθη ὁ πῶς προνομιοῦχος τόπος τῆς μυθολογίας. Ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ τέχνη τῆς ἐπῆραν τὸ ὄνομα τοῦ πανίσχυρου βασιλεῖ Μίνωα πού ἐτοποθετήθη μετὰ τὸ μῦθον καὶ ἱστορίας. Ἦταν σύμβολον τῆς Κρητομινωικῆς κυριαρχίας ἡ ὁποία ἐπεβλήθη στὸν μεσογειακὸν ἄνθρωπον, τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Εὐρώπην. Οἱ Κρητομινωῖοι ὄργανώθησαν ἀριστοκρατικὰ μετὰ πολίτευμα θεοκρατικὸ στὴν Κνωσὸν, τὴν Φαιστοὶ καὶ τὰ Μάλια. Τὸ μινωικὸ πᾶνθεον ἀντιπροσώπευε τὴν μορφὴ τῆς μητέρας φύσεως. Ἡ βλάστησις τῆς φύσεως φαινόταν εἰς τὸν θνήσκοντα νεαρὸ θεὸ πού ξαναζοῦντανε κάθε χρόνον. Ὁ ἀρσενικὸς θεὸς ἐμφανίζοταν σάν ταῦρος καὶ ἡ θεὰ τῆς γονιμότητος σάν μητέρα. Τὰ πολυχρώμα ἄγγεα, τὰ ἀγάλματα, τὰ διαλύματα, τὰ εἰδώλια, τὰ ἐργαλεῖα, οἱ πελέκει, τὰ κεραμικὰ καὶ ταφικὰ σκεύη, τὰ κύπελλα καὶ τὰ λατρευτικὰ σκευῆ (κέρνιο), οἱ σφαιρικὰς ποξίδες, οἰνοχοεῖς, τὰ ἄγγεα ρυθμοῦ βασιλικῆς, οἱ BARBOTINE καὶ Ἁγίου Ὀνούφριου, τὸ σπονδῖκὸ ἄγγειον τῆς μεγάλης μητέρας θεᾶς, τὸ ὁμοίωμα ἱεροῦ πλοίου, ἡ σαρκοφάγος τοῦ τάφου τοῦ Πύργου, τὰ ἐλεφάντινα εἰδώλια τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ τοῦ σπηλαίου τῆς Τραπεζῆς Λασηθίου, οἱ ποικίλοσχρημες σφραγίδες, τὰ περιδέραια καὶ τὰ χρυσοῦ κοσμήματα, τὸ ποτήρι τοῦ Πύργου, τὰ πλαστικὰ ἄγγεα, ὁ Βαβυλωνιακὸς κύνιδρος τοῦ Χαμιουραβῆ (1750 π. Χ.) καὶ ἄλλα θαυμάσια εὑρήματα τῆς Προανακτορικῆς Μινωικῆς Τέχνης κοσμοῦν τὴν Αἶθουσα I τοῦ Μουσείου. Εἰς τὴν Αἶθουσα II ὑπάρχουν προϊόντα τῆς Παλαιοανακτορικῆς Μινωικῆς τέχνης ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα τῆς Κνωσοῦ, τῶν Μαλιῶν καὶ τῆς Ἰεράς Κορυφῆς. Ἁγγεῖα ρυθμοῦ βασιλικῆς, εἰδώλια τῆς Τυλίσου, ὁμοιώματα ζῶων, ἀναθηματικὰ εἰδώλια καὶ σκευῆ ἀπὸ ἱερά. Σπονδικὰ σκευῆ, ἱερά πλοῖα, ψάρια, πέτρινοι βωμοί, κεραμικὰ τῆς Κνωσοῦ, ταφικὸς πίθος καὶ σαρκοφάγος τοῦ Προφήτη Ἡλίας τῆς Κνωσοῦ, τάματα, τρικλόνιον ἱερὸν μετὰ περιστέριον (σύμβολον ἐμφανίσεως τῆς θεότητος), πλακίδια, σφραγίδες τοῦ ἐργαστηρίου σφραγιδογλυφίας τῆς Μαλιῶν, πινακίδες, δισκία καὶ ράβδοι μετὰ γραφὴν ἱερογλυφικὴν ἀπὸ τὰ Μάλια καὶ τὴν Κνωσοὶ κ. ἄ. Ἡ Αἶθουσα III ἔχει πολυχρώμα ἄγγεα ἱεροῦ σπηλαίου τῆς Φαιστοῦ πού ἀποτελοῦν τὰ πρῶτα εὑρήματα τοῦ Καμαραϊκοῦ ρυθμοῦ, σειρά ἄγγεων καὶ κυπέλλων. Ἀντικείμενα καὶ σκευῆ λατρείας, κρατήρ, οἰνοχόη καὶ πίθος μετὰ ψάρια πού εἶναι τὸ πρῶτον δέγμα τῆς μινωικῆς ἀγγειογραφίας μετὰ τὴν ἀπεικόνισιν τῆς φύσεως. Καρποδόχη, ἀποτυπώματα σφραγίδων μετὰ διακόσμηση καὶ

Αἶθουσες καὶ ἐκθέματα τοῦ Μουσείου.

Νεολιθικά: Μυστηριώδες ἔμεινε γιὰ πολὺ καιρὸ τὸ παρελθόν τοῦ νησιοῦ τυλιγμένον στὸν πέλο τῶν θρύλων καὶ τῆς μυθολογίας. Ἀπὸ τοὺς ἀνακαλυφθέντες προϊστορικοὺς συνοικισμούς τῶν ἀνακτόρων τῆς Κνωσοῦ καὶ τῆς Φαιστοῦ καθὼς καὶ τῶν σπιτιῶν τοῦ Κατσαμπᾶ καὶ τοῦ ὄροπέδιου τῆς Σητείας, προέκυψε τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Κρήτη κατοικήθη ἀπὸ τὴν Νεολιθικὴ ἐποχὴ. Ἐνδείξεις γιὰ τὸ ἐμπόριον τῶν κατοικῶν τῆς ἔχομε ἀπὸ κομμάτια τοῦ ὄψιανου λίθου. Ἡ ὑπαρξὴ ἀνεπτυγμένης μικτῆς οἰκονομίας (γεωργίας - κτηνοτροφίας) ἀπεδείχθη ἀπὸ τὰ ζωολογικὰ εὑρήματα καὶ τοὺς σπόρους δημητριακῶν εἰδῶν. Δύο πηλῖνα ἄγγεα δίνουν πληροφορίας γιὰ τὴν καθημερινὴ ζωὴ τους. Ἡ ἀνεύρεσις

τάφων 7 παιδιῶν πού ἐτάφησαν εἰς δάπεδα σπιτιῶν, ἀφοῦ δὲν ὑπῆρχον τότε νεκροταφεία, μαρτυρεῖ τὴν ὑπαρξὴ τῆς Προκεραμικῆς Τέχνης. Πηλῖνα θεμέλια τοίχων σπιτιῶν τῆς Κνωσοῦ, ἴχνη φωτιάς, κυκλικὴ αὐλὴ, στέγες σπιτιῶν ἀπὸ κλαδιὰ μετὰ πηλὸ κ. ἄ. ἀνήκουν στὴν ἀρχαιότερη Νεολιθικὴ φάση I (5700 - 4000 π.Χ.). Εἰς τὰ ἀνευρεθέντα ἀνοιχτόστομα ἄγγεα μετὰ λεῖα ἐπιφάνεια, φαίνεται καθαρά ἡ ἀνεξέλικτη Κεραμικὴ Τέχνη. Τὰ εἰδώλια εἶναι ἀβεβαίης σημασίας καὶ γενικὰ τὰ στοιχεῖα τέχνης αὐτῆς τῆς φάσεως εἶναι πτωχὰ. Ἡ ἀρχαιότερη Νεολιθικὴ II φάση (4000—3000 π.Χ.) τῆς τέχνης προσδιορίσθη ἀπὸ τίς ἐνδείξεις ἐστιῶν, τὰ σκηφοειδῆ ἄγγεα, τὰ μικροαντικείμενα (ρόπαλα, ἐργαλεῖα, πελέκει κ. ἄ.)

ιερές παραστάσεις και πήλινα αντικείμενα από το ανάκτορο της Φαιστού με λείψανα πρωτογραμμικής και ιερογλυφικής γραφής. Άξιος ιδιαίτερης προσοχής είναι ο ένεπιγράφος πήλινος ΔΙΣΚΟΣ ΤΗΣ ΦΑΙΣΤΟΥ που άνάγεται στην άρχη της νεοανακτορικής περιόδου. Έχει ιερογλυφικά σύμβολα άποτυπωμένα με σφραγίδες στις δύο πλευρές του. Η έπιγραφή του είναι σπειροειδής και οι λέξεις της χωρίζονται με γραμμές κάθεται. Κάθε σημείο άποτελεί χωριστή συλλαβή. Άρισμένα όμως σημεία είναι ιδιογράμματα που καθένα δηλώνει διαφορετικές έννοιες. Τα σημεία είναι 45 τύπων και άπεικονίζουν άνδρικές ή γυναικείες μορφές, πουλιά, ψάρια, έντομα, καθίσματα, πλοία, αλέτρια ή άλλα έργαλεία. Σύμφωνα με πρόσφατο δημοσίευμα της έφημερίδος SUNDAY TIMES Βούλγαροι έπιστήμονες ισχυρίστησαν πως άπεκρυπτογράφησαν πινακίδα του κυκλικού αυτού δίσκου που βρέσκεται στο μουσείο αυτό. Ο διαπρεπής Βούλγαρος άρχαιολόγος GEORGIEV ισχυρίζεται ότι έρμήνευσε 241 σύμβολα του δίσκου και ότι η έπιγραφή του είναι γραμμένη σε μία γλώσσα των Χετταίων έποικιστών της Μ. Άσίας οι όποιοι είχαν καταλάβει και περιοχές της Κρήτης (17ος αιώνας π.Χ.). Η άνακάλυψη αυτή έπιβεβαιώνει πληροφορίες της Βίβλου περί μεταναστεύσεων του 2.000 π. Χ. και ρίχνει νέο φώς στην Ίστορία της Κρήτης. Στην Αίθουσα IV υπάρχουν τά άγγεια των κρίνων, σκεύη λατρείας, άγγεια και κύπελλα του ρυθμού χλωρίδος, σκεύη θαλασσίου ρυθμού, και του κεντρικού ιερού των άνακτόρων της Κνωσού, ειδώλιο της θεάς των όφρων (σύμβολο του σημερινού στοιχείου των σπιτιών) και ταυροσχημο σπονδικό άγγείο. Ένεπίγραφα σκεύη, πέτρινοι βωμοί, όμοιώματα λουλουδιών, άναπαράσταση βυθού με άργοναυτες, χελιδινόψαρα, κογχύλια και βράχους που άντιπροσώπευαν την φύση στο ιερό της Μεγάλης θεάς. Έξάιρετη Συλλογή Χαλκούρημάτων και άλλα αντικείμενα. Θαυμάσιο ειδώλιο από έλεφαντοκόκκαλο είναι ο 'Ακροβάτης (ταυροκαθάπτης) που εκτελεί άλλα, μετέωρος, στην ράχη ταύρου. Πέτρινα σκεύη από το θησαυροφυλάκιο του Τρικτιονίου ιερού της Κνωσού για τις σπονδές οι όποιες είχαν για βασικό σκοπό την πρόκληση της βροχής, σύμφωνα με τις άρχές της όμοιοπαθητικής μαγειας. Κεφαλή ταύρου (σπονδικό άγγείο) από την Κνωσό και άλλα κομωτεχνήματα που προδίνουν ύψηλό πολιτισμό στον όποιο έπικρατοσαν τό κυνήγι, οι άκροβασίες και τά ταυροκαθάψια (ταυροπαιδιές). Τά πολυδαίδαλα κρητομινωικά άνάκτορα έσχεδιάστησαν από ρηξικέλευθους άρχιτέκτονες με τέλεια διάταξη χώρων και παρουσίασαν πολύχρωμη διακόσμηση, πολυτελή όψη, τέλεια τοιχοδομία και πρωτότυπο ύδραυλικό σύστημα. Η οικοδόμησή τους έσημείωσε σταθμό στην πολιτιστική Ίστορία της Μινωικής Κρήτης. Η Αίθουσα V έχει άγγεια του ρυθμού χλωρίδος που μαρτυρούν την τότε μεγάλη καταστροφή της Κνωσού από το ήφαιστειο της Θήρας. Τρίστο άμφορέα από τό έργαστήριο του λιθοξόου της Κνωσού, πέτρινα διαλώματα, χάλκινα ειδώλια, σκεύη, κάλυμμα πυξίδος άλαβάστρινο με έπιγραφη ιερογλυφικής γραφής, άνδρικό άγαλμάτιο με έπιγραφη αιγυπτίου άξιωματούχου. Έξάιρετες νεοανακτορικές σφραγίδες, άμφορείς και όστρακα δια-

φόρων ρυθμών. Όρθογώνιες πινακίδες με Μινωική Γραφή (γραμμικό σύστημα A) από την Φαιστό, τό Ζάκρο, την Άγία Τριάδα, την Τύλισο κ.λ.π. Πινακίδες του συστήματος B της Κνωσού με καταγραφή προϊόντων και άλλων ειδών της έποχής της τελικής καταστροφής του άνακτόρου της. Η γραφή αυτή άποδίδει την Μυκηναϊκή διάλεκτο που μετέδωσαν οι Άχαιοί στην Κρήτη περί τό 1450 π. Χ. Έπιτυχής προσπάθεια άποκρυπτογραφικής της έγινε από τον Άγγλο γλωσσολόγο, άρχιτέκτονα και παλιό άποκρυπτογράφο της R.A.F. Μιχαήλ VENTRIS (1922 - 1956), ό όποιος φαίνεται πως ήσάσθη την ιδέα του Βουλγάρου άρχαιολόγου GEORGIEV που υπέθεσε ότι οι Κρητομυκηναϊκές πινακίδες έγράφονταν σε μία ίνδοευρωπαϊκή γλώσσα, παραπλησία της Έλληνικής. Ο συνεργάτης του φιλόλογος CHADWICK έδημοσίευσε την μέθοδο VENTRIS στο έργο του «THE DECIPHERMENT OF LINEAR B». Η Αίθουσα VI έχει τό ειδώλιο της Κουροτρόφου θεάς με τό θείο βρέφος στά χέρια της. Ταφικά σκεύη, άμφορείς, θυμιατήρια, ξίφη, μαχαίρια, βέλη, κράνη, περιδέραια, χρυσά κοσμήματα και άλλα αντικείμενα των Μυκηναϊκών τάφων των Άρχανών κ.λ.π. Άμφορέα άλαβάστρινο με έπιγραφή του αιγυπτίου Φαραώ Τουθμώσιος Γ' και άλλα εύρηματα Νεοανακτορικής και Μετανακτορικής Τέχνης. Άξιόλογα εύρηματα της τέχνης της ίδιας έποχής υπάρχουν στην Αίθουσα VII από μέγαρα, έπαύλεις, σήλαια και άλλα μέρη της Κεντρικής Κρήτης. Πελέκεις του μέγαρα Νίρου, σπονδική πρόχους και άμφορέας με περικεφαλαίες από τάφο του λιμένα της Κνωσού και χρυσά κοσμήματα του Χρυσολάκου Μαλιών. Άγγείο των θεριστών, κύπελλο της άναφοράς, ρυτό κωνικό με παραστάσεις άθλοπαιδιών, χάλκινα τάλαντα και έργαλεία από την έπαυλη της Άγίας Τριάδος της Φαιστού. Η Αίθουσα VIII έχει περίεργα σκεύη λατρείας, άμφορείς, κεραμικά ρυθμού χλωρίδος και άλλα εύρηματα από τό Παλαίκαστρο και τό Ζάκρο (Νεοανακτορική Τέχνη), πρόχους, ρυτά, άμφορείς και κύπελλα της ιερής κοινωίας από τό άνάκτορο του Ζάκρου. Η Αίθουσα IX έχει όμοιώματα 2 μικρών παιδιών, σφραγίσματα με σκηνές λατρείας της θεάς «όρεία μήτηρ» που ήταν σύμβολο του θανάτου της φύσεως κατά τό φθινόπωρο, πελέκεις, λύχνους, άξίνες, όμοιώματα ταύρων και άλλα εύρηματα κυρίως από την Άνατολική Κρήτη. Η Αίθουσα X έχει χαρακτηριστικά άγγεια της Μετανακτορικής περιόδου, θυμιατήρι, πυξίδα, άμφορείς, ειδώλια θεοτήτων, κεραμικά τάφων, ειδώλια του ιερού της Μητροπόλεως της Γόρτυνος,

Η μεγάλη «θεά των όφρων». Ειδώλιο από φαγεντιανή. Στα άπλωμένα χέρια της θεάς έρπει τό φίδι που ζώνει τον κορμό της. Τό στήθος της θεάς είναι γυμνό από όπου προβάλλουν οι μαστοί, σύμβολο της γονιμότητας. Μουσείο Ήρακλείου. Ειδώλιον του 1600 π.Χ. περίπου.

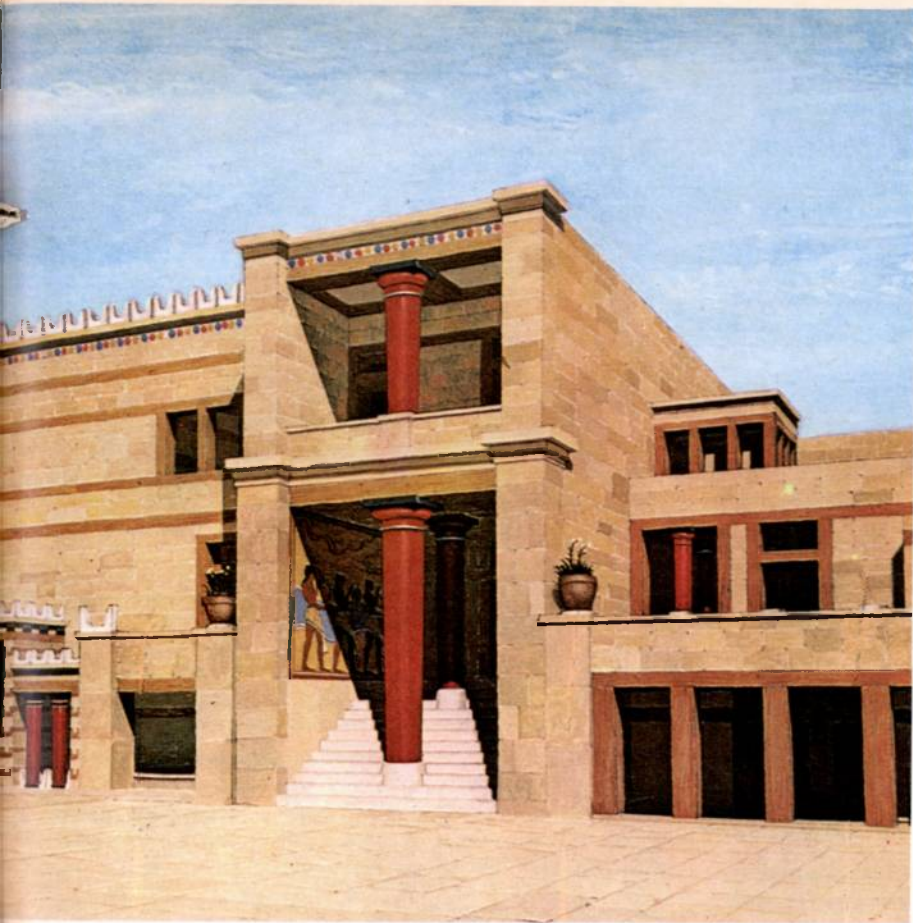

ζώδια και ειδώλα της Φαιστού, παιδικές λάρνακες, ανθρωπόμορφα ειδώλια. Ἡ Αἶθουσα XI ἔχει πρωτογεωμετρικά και γεωμετρικά κεραμεικά συνοικισμοῦ τῆς Ἱεράπετρας, ἀναθήματα τοῦ σπηλαίου τῆς θεᾶς τῆς γονιμότητος. Τὰ πρῶτα σιδερένια ἀντικείμενα ποῦ δείχνουν ὅτι ἡ εἰσαγωγή τοῦ σιδήρου, ἀλλάξε τὸν τρόπο ζωῆς στὴν Κρήτη, καθὼς και ἄλλα ἀξιόλογα εὐρήματα τῆς Ὑπομινωικῆς και πρῶτης Γεωμετρικῆς Τέχνης. Ἡ Αἶθουσα XII ἔχει κεραμεικά, σαρκοφάγο τῶν Γουρνιῶν, τεφροδόχο τῆς Κνωσοῦ, ἀντικείμενα μικροπλαστικῆς τοῦ Ἰδαίου Ἄντρου, χρυσὰ κοσμήματα τάφων και ἄλλα ἀντικείμενα τῆς ὄριμης Γεωμετρικῆς και τῆς Ἀνατολιζούσης περιόδου τῆς Τέχνης. Πολύτιμοι σαρκοφάγοι ἢ λάρνακες πῆλινες γιὰ τὴν ταφή τῶν νεκρῶν ὑπάρχουν εἰς τὴν Αἶθουσα XIII. Οἱ σαρκοφάγοι ἦταν δύο τύπων C λουτροειδεῖς και κιβωτιόσχημες) και εἶχαν μικρὸ μέγεθος. Τοῦτο σημαίνει ὅτι οἱ τοποθετούμενοι εἰς αὐτὲς ἀνθρώποι ἦταν μικρόσωμοι. Τὰ θέματα τῆς διακοσμῆσώς τους ἐξέφραζαν χαρὰ ἢ ἀνεφέροντο σὲ θέματα λατρείας. Διεδόθησαν πολὺ κατὰ τὴν Μετανακτορικὴ περίοδο τῆς τέχνης. Θαυμάσιες Τοιχογραφίες ὑπάρχουν στὶς Αἶθουσες XIV, XV και XVI τῆς Νεοανακτορικῆς Τέχνης. Ἡ Αἶθουσα XIV ἔχει τὶς ἁρμοφες Τοιχογραφίες τῶν κυανῶν κυριῶν, τῶν δελφινιῶν, τῶν κρινῶν, τῶν ὀκτάσχημων δερματίνων ἀσπίδων, τοῦ γρυπός, τῆς ταυρομαχίας, τῆς μεγάλης πομπῆς τοῦ διαδρόμου τοῦ ἀνακτόρου τῆς Κνωσοῦ, τῆς θεᾶς μετὰ τὴν πολύχρωμη ἐσθῆτα, τῆς πομπῆς ἱερέων και μουσικῶν και τῆς πομπῆς

γυναικῶν. Στὸ κέντρο τῆς αἶθουσας ὑπάρχει ἡ μοναδικὴ πέτρινη σαρκοφάγος μετὰ ζωγραφικὴ τῆς λατρείας τῶν νεκρῶν κ. ἄ. Στὴ Αἶθουσα XV ὑπάρχει ἡ ἐξαιρετικὴ Τοιχογραφία τῆς Παριζιάννας (θεὰ μετὰ ἱερὸ κόμβο), τοιχογραφία χοροῦ ἱερείων εἰς τὸ ἱερὸ ἄλσος τῶν ἐλαιῶν τῆς Κνωσοῦ κ. ἄ. Ἡ Αἶθουσα XVI ἔχει τὶς τοιχογραφίες τοῦ Κροκοσυλλέκτη πιθήκου, τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν μαύρων, τῆς χορευτρίας τοῦ μεγάρου τῆς βασιλίσσης, τὸ τρικιόνιο ἱερὸ μετὰ ἀναθήματα κ. ἄ. Ἡ Συλλογὴ Γιαμαλάκη ποῦ στεγάζεται στὴν XVII Αἶθουσα περιέχει νεολιθικὸ εἰδώλιο τῆς μεγάλης θεᾶς τῆς γονιμότητος, προανακτορικά και φαλεόσχημα ἀγγεῖα, πελέκες, χάλκινα εἰδώλια ἀνδρικοῦ (κριοφόρος) ζώδια, κεραμεικά εἰδώλια, βιοτικά, ἀττικά και κορινθιακά ἀγγεῖα. Νομίσματα, μελανόμορφα ἀττικά ἀγγεῖα, εἰδώλια ρωμαϊκά, ἐλεφάντινα προανακτορικά και μαρμάρινα κυκλαδικὰ εἰδώλια. Σφραγιδὲς παλαιοανακτορικῆς μετὰ ἱερογλυφικά σημεῖα και νεοανακτορικῆς μετὰ παραστάσεις, κ. ἄ. Χάλκινη μήτρα (= κομμάτι ὀπλισμοῦ) μετὰ ἐπιγραφὴ τοῦ κρητικῶ ἀρχαίου ἀλφαβήτου, παιδικὴ κούκλα μετὰ κινητὰ μέλη, κοσμήματα κ. ἄ. Ἡ Αἶθουσα XVIII ἔχει εἰδώλια, σκευὴ λατρευτικὰ και ἀρχαῖα ἀγγεῖα τῆς Γόρτυνος χάλκινα ζώδια, μελανόμορφη λήκυθο μετὰ ἀπεικόνιση τοῦ Θησῆα, τοῦ μινωαύρου, λύχνους γιὰ τὰ μυστήρια τῆς λυχνοκαΐας, 2 μεγάλους ἀττικούς μελανόμορφους ἀμφορεῖς, ἐλληνιστικὰ ἀγγεῖα, χάλκινο ἐπιτύμβιο ἀνδριάντα τῆς περιοχῆς Ἱεράπετρας, ἀναθηματικά ὄπλα και ἀσπίδες, μελανό-ερυθρόμορφα κεραμεικά, βιοτικά και κορινθιακά ἀγγεῖα, τὴν Ἀθηνᾶ μετὰ

κράνος και ἀσπίδα, ρωμαϊκοὺς δακτυλιόλιθους, περσικὲς σφραγίδες, νομίσματα ἐλληνικά, κοσμήματα ἐλληνορωμαϊκά, δύο χρυσὰ διαδήματα, ναῖσκο 3 θεοτήτων και ἄλλα ἔργα μικροτεχνίας τῆς Ἀρχαϊκῆς, Κλασσικῆς, Ἑλληνιστικῆς και Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς. Μνημειώδη εὐρήματα τῆς Ἀρχαϊκῆς Τέχνης ἔχει ἡ Αἶθουσα XIX. Σὲ αὐτὰ περιλαμβάνεται ἡ μεγάλη Ζωφόρος τοῦ ναοῦ τῆς ἀκροπόλεως τοῦ Πρινιά Μαλεβιζίου. Κομμάτι ἀγάλματος θεᾶς ἀπὸ ἀρχαῖο ναὸ τῆς Γόρτυνος. Λεοντοκεφαλὴ τῆς Φαιστού, ἀρχαῖο ἀνάγλυφο θεᾶς. Ὁμοίωμα 2 πουλιῶν ἀπὸ τὸ ἱερὸ τοῦ Δία τῆς Ἀμισοῦ, λιοντάρι τῆς Πραισοῦ, ἐπιτύμβιες στήλες τῆς Νεκροπόλεως τοῦ Πρινιά, τριάδα θεοτήτων ἀπὸ τὸ Δελφίνι, ἀναθήματα τοῦ Ἰδαίου Ἄντρου. Φιάλες μετὰ ἰσχυρὴ ἀνατολικὴ ἐπίδραση, ἀλλὰ μετὰ νέο πνεῦμα στὴ σύνθεση τῶν στοιχείων της και σειρὲς πύλων τῆς Γόρτυνος. Σίμη (= ὕδρρορρὸν) τοῦ ναοῦ τοῦ Δικταίου Δία. Κομμάτι ἀνδρικοῦ κούρου τοῦ ναοῦ τοῦ πυθιοῦ Ἀπόλλωνα τῆς Γόρτυνος. Στήλη μετὰ τὸν Κουρητικὸ ὕμνο τοῦ Δικταίου Δία τοῦ Παλαικάστρου κ. ἄ. Τὰ περισσότερα Γλυπτὰ τῆς Αἶθουσας XX εἶναι Ἑλληνορωμαϊκά, ὅπως οἱ κεφαλὲς τῶν αυτοκρατόρων Ἀντωνίων Πίου και Σεπτημίου Σεβήρου, ὁ ἀκέφαλος ἀνδριάντας τοῦ Ἀδριανοῦ ποῦ ἀπεικονίζει τὴν Ρώμη θεοποιημένη. Μεγάλῃ ρωμαϊκῇ σαρκοφάγος ἐλληνικοῦ τύπου, ἀγαλμα κόρης ποῦ ἐκφράζει τὰς τῶν καλλιτεχνῶν τῆς ρωμαϊκῆς ἐποχῆς, ἀγαλμα τῆς κυρίας τῆς Χερσονήσου κ. ἄ. Στὰ κλασσικὰ εὐρήματα ἀνήκουν οἱ ἐπιτύμβιες στήλες τοῦ νέου τοξότη και τοῦ νεκροῦ ποῦ ἀπο-

Ἀναπαράσταση τῆς δυτικῆς πτέρυγας τοῦ ἀνακτόρου ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν κεντρικὴ ἀψίδα (ἀριστερὰ σελίς). Ἡ αἶθουσα τοῦ ἱεροῦ θρόνου ὅπως σώζεται σήμερον (ἐπάνω). Τὸν ἱερὸ θρόνον, ἔδρα τοῦ βασιλέως—ἀρχιερέως παισιῶναν οἱ ζωγραφιστοὶ στὸν τοῖχο ἱεροὶ γρύπτες.

χαιρετᾶ τὴν γυναίκα καὶ τὸ παιδί του, καθὼς καὶ ἡ μετόπη τοῦ ναοῦ τῆς Κνωσοῦ ποὺ ἀπεικονίζει τὸν Ἡρακλῆ μεταφέροντα τὸν Ἐρυμάνθιο κάπρον. Γλυπτὰ τῆς Γόρτυνος, τὸ ζεῦγος Πλούτων—Περσεφόνῃ σὰν αἰγυπτιακῆς θεοτήτες ποὺ προστάτευαν τὴν γεωργικὴ παραγωγή, ἀντίγραφο τοῦ δορυφόρου τοῦ Πολυκλείτου, ἡ παρθένος Ἀθηνᾶ, σαρκοφάγος μετὴν ἐπιγραφῆ ΠΟΛΥΒΟΣ κ. ἄ. Τὸ πιὸ θαυμάσιο μνημεῖο τῆς Κρήτης ἀποτελεῖ ἡ ὄνομαστὴ «ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ» ποὺ ἀνεκαλύφθη τὸ 1884 καὶ ἀντεγράφη ὑπὸ τῶν ἀρχαιολόγων HALBHER (ἰταλὸς) καὶ FABRICIUS (γερμανοῦ). Εἶναι ἡ βασίλισσα τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιγραφῶν, περιέχει 17.000 λέξεις τῆς δωρικῆς διαλέκτου. Τὸ κείμενό της ἀναφέρεται εἰς θέματα Ἀστικοῦ Δικαίου τῆς ἀρχαίας Γόρτυνος (τέλος τοῦ 6ου αἰῶνα π. Χ.). Ὑποδειγματικῆς μελέτης ἔκαναν γι' αὐτὴν οἱ ἐπιφανεῖς Ἑλληνες νομικοί, Ἀντάνιος Μομφερράτος καὶ Ἰωάννης Τυπάλδος. Στὸ Μουσεῖο ὑπάρχουν ἐπίσης ἐξαιρετὰ βοηθητικὰ μέσα (Ὁδηγός, σχέδια, προτύπια, εἰκόνες, ἀναπαραστάσεις κ. ἄ.) μετὴν χρῆσιν τῶν ὁποίων μπορεῖ ὁ ἐπισκέπτης νὰ ἀποκτήσῃ ὠραία εἰκόνα τῆς Μινωικῆς Τέχνης, τῆς Ἑλληνικῆς Γλυπτικῆς, τῆς Πηλοπλαστικῆς, τῆς Μεταλλοτεχνίας καὶ τῆς Ἑλληνορωμαϊκῆς Τέχνης ποὺ ἐκφρά-

ζουν τὴν ἀγάπη πρὸς τὴν ζωὴ καὶ τὴν φύση τοῦ ἡρωϊκοῦ αὐτοῦ νησιοῦ τὸ ὁποῖον πράγματι εἶναι τὸ σταυροδρόμι τῶν πολιτισμῶν Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως.

Βιβλιογραφία

1) Ἑλληνικὰ Μουσεία, Ἐκδοτικῆς Ἀθηνῶν, 2) Νεολιθικὴ Ἑλλάς, ἔκδοσις ΕΤΕ, 3) Ὁδηγὸς Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Ἡρακλείου, Στυλ. Ἀλεξίου, 4) Οἱ Ἑλληνες, Η. ΚΙΤΤΟ, 5) Ἱστορία τῆς Κρήτης, J. TULARD, 6) Ἡ Κρήτη διὰ μέσου τῶν αἰῶνων, R. MATTON 7) Ἱστορία καὶ Εἰσηγήσεις Ρωμαϊκοῦ Δικαίου, Γ. Πετροπούλου, 8) Γενικὴ Ἱστορία τῆς Τέχνης REINACH καὶ PEYRE 9) Ἱστορία Ἀχαιῶν Ἑλληνικῆς Λογοτεχνίας, Ἀφῶν CROISSET, 10) Ἐγκυκλοπαιδικὸν Λεξικὸν Ἡλίου, 11) Σύγχρονος Ἐγκυκλοπαίδεια Ἐλευθερουδάκη, 12) Μνημεῖα Ἀθηνῶν, Ἀλεξ. Φιλαδελφῶς, 13) Ἐσημερίδες ΕΣΤΙΑ καὶ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ἐτῶν 1975-1976, 14) Ἑλληνικὴ μυθολογία, J. RICHEPIN καὶ 15) Παγκόσμιος Ἱστορία, Η. G. WELLS.

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Μικροτοχασμοί.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ

Ὅταν εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ μοιράσωμε, γιὰ λίγο, τὸν χρόνο μὲ ἓνα ἀγνωστο, κάνομε πρῶτα μιὰ ἀναγνώριση. Νὰ δοῦμε σὲ ποιά συχνότητα βρῖσκεται ὁ καθένας.

Νὰ βροῦμε τὸ μῆκος κύματος, γιὰ κάποιον κοινὸ σημεῖο ἢ ἐνδιαφέρον, ὥστε ἡ συζήτησις νὰ μὴ βαρύνῃ καὶ τὸ σκηνικὸ τῆς συντροφιάς νὰ εἶναι εὐχάριστο.

Μ' αὐτὰ τὰ ἀθέλητα δεδομένα, σὰν καλοὶ συνομιληταὶ δίνομε τὸν λόγο σὲ ἓνα συνάνθρωπο, γιὰ νὰ ζήσουμε τὶς πνευματικῆς του διαστάσεις καὶ προεκτάσεις.

Στὴν καλὴ μας προσπάθεια συνήθως ἡ ἐπιτυχία εἶναι ἐξασφαλισμένη.

Ὁ ἄλλος ἀπὸ τὴν πλευρὰ του θεωρεῖ, τὶς περισσότερες φορές, σὰν ἀδυναμία τὸ προβάδισμα ποὺ δίνομε. Ἀναπτύσσει τὸ θέμα μὲ φοβερὴ ἀσχετολογία. Περιστρέφεται ἐπάνω σ' αὐτὸ μὲ δὴν, γύρω ἀπὸ τὸ άτομό του, καὶ δίνει φαντασμαγορικὴ ὕψη, κυρίως σὲ ὅσα δὲν γνωρίζει, ἢ δὲν ἐπέτυχε τὸ ἴδιο προσωπικά.

Περιφέρεται ἄσκοπα σὲ θεωρίες καὶ ἰδέες, ποὺ εἶναι τόσο ἀνοήτες, ὥστε σὲ καταθλίβουν.

Τὸν ἀκούς θλιμμένος καὶ ὀμῶς δὲν μπορεῖς νὰ ἀντιδράσῃς.

Χωρὶς κανένα διαταγμὸ ἀελοπιζεσαι γιὰ τὶς ἐπεξηγήσεις ποὺ σοῦ δίνει, γιὰ τὸ δικό σου νόημα, στὴν ἀπάντησις τῆς ὑπεκφυγῆς ἢ τῆς σιωπῆς.

Ἐὰν ὁ συνομιλητὴς σου ἔχει καὶ τάσεις κολακείας, τότε ἡ συντριβὴ εἶναι ὠλοκληρωμένη.

Οἱ ἐπεξηγήσεις του μοιάζουν σὰν ἀναρθρες κραυγές, κύκνεια ἀσματα τῆς ἀντοχῆς του.

Περιστρέφεται στὸ κάθισμα, περιμένοντας μὲ ἀγωνία νὰ λήξῃ τὸ μαρτύριο, γιὰτὶ ὁ συνομιλητὴς δὲν ἔννοεῖ οὔτε τὸ θέμα νὰ ἀλλάξῃ, οὔτε νὰ ἀκούσῃ ἄλλη διευκρίνησις.

Γνωρίζει καλὰ, ὅτι εἶναι μιὰ ξεχωριστὴ προσωπικότητα, συνήθως ἀδικημένη—καὶ τυχὴ μεγάλη—γιὰ τὶς ἐπεξηγήσεις ποὺ δὲν χρειάζομαστε.

Κάθε προσπάθεια νὰ ἀπαλλαγῆς εἶναι μάταια.

Γι' αὐτὸ, τώρα τὸ καλοκαίρι, ποὺ ἡ θερμοκρασία εἶναι ἀνεβασμένη, πρέπει μὲ καχυποψία νὰ συζητοῦμε.

... Ἀλλῶστε δὲν χρειάζονται οἱ σκέψεις μας ἐπεξηγήσεις!

ΣΕΡΓΙΟΣ

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΧΡΗΣΤΟΥ ΦΟΡΛΙΓΚΑ
 Αντισυνταγματάρχου
 Χωροφυλακής

ΤΟ ΑΘΛΗΜΑ του ποδοσφαίρου εισέβαλε δομητικόν εις την ελληνικήν ζωήν και αποτελεί αναμφισβήτητον πραγματικότητα, προς μεγάλην ικανοποίησιν και τέρψιν των πολυπληθών φανατικῶν φίλων του. Αἱ ἀθλητικαὶ στήλαι τῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων καὶ τῶν περιοδικῶν, αἱ ἀθλητικαὶ ἐφημερίδες, τὸ ραδιόφωνον καὶ ἡ τηλεόρασις, περιγράφουν λεπτομερῶς τοὺς ἀγῶνας τῶν ποδοσφαιρικῶν γηπέδων, προβλέπουν, ἐνημερώνουν, ἐκθειάζουν, ἐπικρίνουν καὶ φαντάζονται... Ἡ παρότις τοῦ ποδοσφαίρου ἀνήκει εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου ἔλαβε τὴν σύγχρονον μορφήν καὶ ἐγνώρισε ἀπαράμιλλες δόξας...

Κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀγῶνων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἑκατομμύρια θεατῶν καὶ ἀκροατῶν πὸν εὐρίσκονται εἰς τὰς κερκίδας τῶν γηπέδων ἢ παρακολουθοῦν ἀπὸ τῶν τηλεοράσεων καὶ ραδιοφῶνων, ζοῦν τὴν ἀγωνίαν τῶν συναντήσεων, συγκινοῦνται, χειροκροτοῦν, θριαμβολογοῦν, πανηγυρίζουν ἀλλὰ καὶ ἀποδοκιμάζουν, δυσφοροῦν, ἀγανακτοῦν, ὑποφέρουν καὶ πάσχουν... Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἄθλημα διαθέτει τόσους πιστοὺς καὶ φανταστικοὺς ὁπαδοὺς καὶ φίλους.

Ἀτομάτως ἀναδύεται τὸ εὐλογον ἐρώτημα:

Ποῖα εἶναι τὰ αἷτια αὐτῆς τῆς ἐκρηκτικῆς ἀνόδου τοῦ ποδοσφαίρου; Πολλοὶ ἀναφέρονται ὡς λόγοι πυκνώσεως τῶν γραμμῶν τῶν πιστῶν τοῦ ἀγωνίσματος αὐτοῦ: Λέγουν μερικοί, ὅτι τὸ ποδόσφαιρον ἀποτελεῖ μίαν τεραστίαν ἐπιχείρησιν μὲ ἀρκετὰ οἰκονομικὰ ἐνδιαφέροντα καὶ συμφέροντα, τὰ ὅποια ἔχουν δημοιορηθῆ περίξ αὐτοῦ. Ἄλλη αἷτια ἀναφέρεται ἡ ψυχικὴ ἐκτόνωσις τῶν σημερινῶν ἀνθρώπων τῆς βιομηχανικῆς κοινωνίας, ἢ ὅποια ἐπιτυγχάνεται μὲ τὸ ξέσπασμα τῶν γηπέδων. Ἐπίσης ὅτι οἱ προ-

βολεῖς τῆς δημοσιότητος φωτίζουν μὲ ἀρκετὴν ὑποβολὴν τὰ «ινδάλματα» τοῦ φούτ—μπῶλ... Τέλος, ἄλλη, ἐξήγησις, ἢ πλέον πειστικὴ κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν ἢ «κοινωνιολογική», ἀποδίδει τὴν ἀνθησιν τοῦ ποδοσφαίρου εἰς τὴν τάσιν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀνήκῃ εἰς μίαν «ὀμάδα», εἰς ἓνα «ἄθροισμα», τοῦ ὁποίου τὰς νίκας καὶ τὰς ἡττας θεωρεῖ ὡς ἰδικὰς του. Τὸ ὁμαδικὸν ἀγώνισμα τοῦ ποδοσφαίρου ἱκανοποιεῖ περισσότερον παντὸς ἄλλου ἀγωνίσματος αὐτὴν τὴν κλίσιν τοῦ ἀτόμου.

ΟΜΩΣ ἐνῶ διὰ τὸ φίλαθλον κοινὸν τὰ μάτς ἀποτελοῦν εὐχάριστον γεγονός μεγάλης σημασίας, ἐνῶ οἱ φίλαθλοι ἀναμένουν μὲ ἀγωνίαν τὴν Κυριακὴν — κάθε Κυριακὴν — διὰ νὰ ἀπολαύσουν ἀπὸ τὰς κερκίδας, ἀπὸ τὴν τηλεόρασιν ἢ ἀπὸ τὸ ραδιόφωνον τοὺς «ἥρωας» καὶ τοὺς «στρατηγούς» τοῦ «τερραίν», διὰ τὴν Ἀστυνομίαν, ἢ ποδοσφαιρικὴ συνάντησις εἶναι ἓνα πρόβλημα, ἐνίοτε κρίσιμον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ μὲ ὀρθολογικὴν μέθοδον καὶ περισκεψιν.

Ἀποτελεῖ, δυστυχῶς, ἐξαιρέσιν ἢ ἐντὸς τῶν ἀθλητικῶν πλαισίων διεξαγωγῆ τῶν ἀγῶνων. Τὸ ἀντίθετον ἀποτελεῖ τὸν κανόνα. Ἐντασις, βίαιαι συγκρούσεις, ἔκτροπα, ἐκρηκτικὴ κατάστασις καὶ φορτισμένη ἀτμόσφαιρα, εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα πού συνθέτουν τὴν εἰκόνα τῶν γηπέδων. Καὶ ἐνῶ ὅλοι οἱ σχέσιν ἔχοντες μὲ τὸ ποδόσφαιρον — ποδοσφαιρισταί, ἀθλητικοὶ παράγοντες, διαιτηταί, φίλαθλοι κοινὸν καὶ περισσότερον ἢ ἀστυνομία—δέχονται καὶ ὁμολογοῦν ὅτι οἱ ἀγῶνες πρέπει νὰ διεξάγονται ἐντὸς φιλάθλου καὶ πολιτισμένου κλίματος, ἐν τούτοις, αἱ ἐκδηλώσεις βίας εἶναι τὰ συνήθη φαινόμενα. Ἀποδίδουν δὲ τὴν βίαν καὶ τὰ ἔκτροπα εἰς τὸν φανατισμὸν, εἰς τὴν προκατάληψιν — διὰ κάθε «ἀτύχημα» τῆς ὀμάδος μας πρέπει νὰ ἐξευρεθῇ ἓνας πταιστής, ἓνα ἐξιλαστήριον θῦμα εἰς τὴν ἀπειρίαν τῶν παραγόντων, εἰς τὴν σκόπιμον «μειωμένην ἀπόδοσιν» τῶν παικτῶν, εἰς τὴν

ΚΑΙ ΘΕΜΑΤΑ ΤΑΞΕΩΣ

ανάπτυκτομένην ομαδικήν ψυχολογίαν, εις τὰ σφάλματα τῆς διαίτησias καὶ εἰς τὰ συμπεφωνημένα ἀποτελέσματα τῶν ἀγώνων (σικέ).

Ἄν καὶ εἰς τὸ ποδόσφαιρον συνήθως διαφωνοῦν μεταξύ των ὄλοι γιὰ ὅλα, συμφωνοῦν εὐτυχῶς γιὰ κάτι: Ὅτι ἡ Ἄστυνομία ὄχι μόνον δὲν μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῆ ὅτι ἔχει κάποια ὑπαιτιότητα διὰ τὰ ἀπαράδεκτα καὶ θλιβερὰ φαινόμενα τῶν γηπέδων, ἀλλὰ ἀντιθέτως ὅτι καταβάλλει κάθε δυνατὴν προσπάθειαν νὰ βοηθῆ ὥστε νὰ ἐκλείψουν αὐτά. Καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ συμβῆ ἄλλως, ἀφοῦ ἡ Ἄστυνομία εἶναι ὁ πλέον ἀντικειμενικὸς «παράγων» κατὰ τὴν τέλεισιν τοῦ ἀγῶνος καὶ ἐνδιαφέρεται περισσότερο ἀπὸ ὄλους διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως. Ἡ ἐν λόγῳ ὁμῶς διαπίστωσις περὶ τῆς συμβολῆς τῆς Ἄστυνομίας δημιουργεῖ δι' αὐτὴν ἠὲξημένας ὑποχρεώσεις.

Ἔτσι, καθ' ὃν χρόνον οἱ φίλαθλοι, οἱ παῖκται καὶ οἱ ἄλλοι παράγοντες προετοιμάζονται διὰ τὴν νίκην τῆς Κυριακῆς, ἕκαστος διὰ τὴν ομάδα του, ἡ Ἄστυνομία προπαρασκευάζεται καὶ καταρτίζει σχέδια διὰ τὴν «μάχην» τῶν γηπέδων. Ἡ ἔχουσα τοπικῶς τὴν εὐθύνην διὰ τὴν λήψιν τῶν μέτρων τάξεως Ἀστυνομικὴ Ὑπηρεσία, πληροφορεῖται περὶ τῆς κρισιμότητος τοῦ ἀγῶνος — θέσις τῶν ἀντιπάλων ομάδων εἰς τὸν βαθμολογικὸν πίνακα, προϊστορία καὶ ὑπαρξίς μεταξύ αὐτῶν διαφορῶν, ποιὸν καὶ ἰκανότητος τοῦ διατητοῦ, ἀριθμὸς θεατῶν κ.λ.π.—ἐνημερῶνει σχετικῶς τὰς προϊσταμένας τῆς Ἀρχῆς, ζητεῖ τὴν ἐνίσχυσιν μὲ ἀξιοματικὸν καὶ ὀπλίτας, ἂν εἶναι ἀναγκαῖον, ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς παράγοντας τῆς τοπικῆς ομάδος διὰ νὰ ἀκούσῃ τὰς ἀπόψεις τῆς καὶ καθορίζει τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰς θέσεις τῆς δυνάμεως, καταρτίζουσα καὶ λεπτομερῆς σχεδιάγραμμα.

Καὶ ἐνῶ οἱ ἀνυπόμονοι φίλαθλοι διὰ νὰ καταλάβουν μίαν καλὴν θέσιν, διὰ νὰ χαροῦν τὸ μάτς, μεταβαίνουν εἰς τὸ γήπεδον μερικὰς ὥρας ἐνωρίτερον, ἡ Ἄστυνομία, χρησιμοποιοῦσα ὅλην τὴν διαθέσιμον δύναμιν, δι' ἄλλους λόγους, ἦτοι διὰ νὰ καταλάβῃ

τὸ ἄθλημα τοῦ ποδοσφαίρου ἔχει ἑκατομμύρια φιλάθλους ποὺ μὲ φανατισμὸ ὑποστηρίζουν τὴν ομάδα τους στοὺς ἀγῶνες τῆς γιὰ τὴν κατάκτησι τῆς νίκης. Γιὰ τὴν Χωροφυλακὴ οἱ ποδοσφαιρικὸι ἀγῶνες εἶναι ἓνα σοβαρὸ ἀντικείμενο δημοσίας τάξεως, τὸ ὁποῖο προσπαθεῖ καὶ σχεδὸν πάντοτε ἐπιτυγχάνει νὰ τὸ ἀντιμετωπίσῃ μὲ ὀρθολογικὴν μέθοδον καὶ περισκεψιν ὥστε νὰ ἀποτραποῦν ἐνδεχόμενα ἐπεισόδια.

τάς θέσεις της πρὸ τῆς ἀφίξεως τῶν θεατῶν, ἐκδηλώνει πολὺ ἐνωρίτερον τὰ μέτρα τάξεως, ὅπως τὰ ἐσχεδίασε. Τοποθετεῖ, λοιπὸν, τοὺς ἀνδρας της εἰς τοὺς χώρους ἐκδόσεως τῶν εἰσιτηρίων, εἰς τὰς εἰσόδους καὶ ἐξόδους τῶν γηπέδων, εἰς τὸν ἀγωνιστικὸν χώρον καὶ εἰς τὰς κερκίδας. Ἰδιαιτέρα μέριμνα λαμβάνεται διὰ τὴν προστασίαν τοῦ διαιτητοῦ καὶ τῶν ἐποπτῶν γραμμῶν, διότι πιθανὸν νὰ ἀποτελέσουν τὸν στόχον τῶν ἐπικρίσεων καὶ ἀποδοκιμασιῶν.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀγῶνος εἰς συγκέντρωσιν τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ὁργάνων τῆς τάξεως, δίδονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς ἀξιωματικοῦ λεπτομερεῖς ὁδηγία περὶ τοῦ τρόπου ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων των. Τονίζεται μὲ ἔμφασιν ἡ ἀνάγκη προλήψεως πάσης ἐξάψεως τῶν παθῶν τῶν θεατῶν, τῆς ταχείας ἐπεμβάσεως, ὅταν ὑφίσταται ἀνάγκη, τῆς μὴ ἐκδηλώσεως τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου σωματείου καὶ τῆς ἐπιδείξεως ἀφύγου συμπεριφορᾶς. Ἔνας εἶναι ὁ στόχος: Ἡ ἡρεμία καὶ ἄνευ ἐπεισοδίων διεξαγωγή τοῦ ἀγῶνος. Τοῦτο συμφέρει εἰς ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους.

ΟΠΩΣ τὰ μέτρα τάξεως, ἔτσι καὶ τὰ μέτρα τροχαίας, εἶναι ἐξ ἴσου ἀναγκαῖα κατὰ τὰς ποδοσφαιρικὰς συναντήσεις, ἄνευ τῶν ὁποίων θὰ ἦτο ἀδιανόητος ἡ ὁμαλὴ διεξαγωγή των. Ἡ τροχαία θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ὁμαλὴν κυκλοφορίαν τῶν χιλιάδων συνήθως αὐτοκινήτων τῶν πιστῶν τοῦ ποδοσφαίρου, οἱ ὅποιοι κατευθύνονται πρὸς τὰ γήπεδα, θὰ ἐνδιαφερῆ διὰ τὴν στάθμευσιν τούτων εἰς τὰς πέριξ ὁδούς καὶ θὰ ἀγωνισθῇ διὰ τὴν ἀκώλυτον ἀποχώρησίν των μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἀγῶνος, ὅταν ὅλοι εἶναι ὑπερβολικὰ βιαστικοὶ καὶ ἀνυπόμονοι.

Πρὶν ἀκόμη ὁ διαιτητὴς σφουρίξῃ τὴν ἔναρξιν, ὑπενημιζόνται ἀπὸ τῆς μικροφωνικῆς ἐγκαταστάσεως αἱ ὑποχρεώσεις τῶν θεατῶν διὰ τὴν ἀπόσκοπτον καὶ πολιτισμένην διενέργειαν τοῦ μάτς — Ἀπαγόρευσις ὕβρεων καὶ βωμολογιῶν, ἐκσφενδονίσεως σκληρῶν ἀντικειμένων ἐντὸς τοῦ ἀγωνιστικοῦ χώρου, προκλήσεως θορύβων διὰ κροτίδων, κωδῶνων κ.λ.τ.

Παρὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας λήψιν ὅλων τῶν ἐνδεικνυμένων μέτρων, δι' ἓνα εὐχάριστον θέαμα τὰ ἐπεισόδια δὲν ἀποκλείονται, ἀσήμαντα ἢ σοβαρά. Καὶ εἶναι τὰ ἐπεισόδια πολὺ δυσάρεστα διὰ τὸ ποδόσφαιρον, διότι εἶναι γεγονός ὅτι ἀποτελοῦν ἀνασχετικὸν παράγοντα εἰς τὴν δημοτικότητα τοῦ ἀθλήματος.

Εἶναι γνωστὴ ἡ πικρία καὶ ἡ ἀπογοήτευσίς τῶν ἀγῶν καὶ γηγσίων φιλάθλων, οἱ ὅποιοι ἀποχωροῦν ἀπὸ τὸ γήπεδον, ἐνῶ διεψεύσθησαν αἱ προσδοκίαι των ὅτι θὰ ἀπελάμβανον ὑψηλῆς στάθμης φούτμπόλ ἐπὶ 90'.

Ἡ πρόκλησις τῶν ἐκτροπῶν, παρὰ τὴν λήψιν ὅλων τῶν ἀναγκαίων καὶ προσφύρων μέσων, εἶναι ἀπότοκος τῆς φύσεως τοῦ ἀθλήματος, διότι τὸ ποδόσφαιρον εἶναι βίαιον. Ἐξ ἄλλου εἶναι ἐνδότητον ὅτι τὸ ἔργον τῆς Ἀστυνομίας γίνεται περισσότερον δυσχερὲς ἀφοῦ, ὅπως εἶναι γνωστόν, πολλοὶ φιλάθλοι ἐνδιαφέρονται κυρίως διὰ τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ὄχι διὰ τὸ θέαμα. Ἡ δικαιολογία ὅτι αὐτὰ συμβαίνουν καὶ εἰς ἄλλας χώρας, ἰδίᾳ μὲ θερμὰ κλίματα, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μειώσῃ τὴν προκαλουμένην εἰς τὸ ἀγώνισμα ζημίαν ὑπὸ τῶν «θερμοαίμων φιλάθλων».

Σπουδαῖος συντελεστής καὶ ἀρχιτέκτων τῆς συγκρατήσεως τοῦ ἀγῶνος εἰς τὰ ἀθλητικὰ πλαίσια εἶναι ὁ διαιτητὴς, ὁ ὁποῖος βοηθούμενος ὑπὸ τῶν ἐποπτῶν

Ἡ ἐξέλιξις τοῦ ποδοσφαιρικοῦ ἀγῶνος δημιουργεῖ συχνὰ ἠλεκτριζμένη ἀτμόσφαιρα. Ὁ ἐνθουσιασμός καὶ πολλὰς φορὲς ὁ φανατισμός τῶν φιλάθλων δημιουργεῖ καταστάσεις καὶ προβλήματα πού ἡ Ἀστυνομία ἀντιμετωπίζει μὲ ψυχραιμία καὶ ἀποφασιστικότητα.

γραμμῶν, θά κρατήσῃ τὸ μάτς εἰς τὸ ὕψος του διὰ τῆς ὀρθῆς, ρωμαλέας καὶ λελογισμένης ἐφαρμογῆς τῶν κανονισμῶν τοῦ ποδοσφαίρου. Βεβαίως τὸ «σφάλλιν ἀνθρώπινον» καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶναι πιθα-

νὸν κάποτε καὶ ὁ διαιτητὴς νὰ μὴν ἀντιληφθῆ ὀρθῶς μίαν κρίσιμον φάσιν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος. Ἀμέσως θ' ἀρχίσουν οἱ διαμαρτυρίαι ἐναντίον του. Ἀλλά, φρονοῦμεν, ὅτι ὅσα συμβαίνουν εἰς βάρους τῶν ἱκανῶν καὶ μὲ αἴσθημα εὐθύνης δευθυνόντων κατὰ κανόνα τοὺς ἀγῶνας διαιτητῶν, ἀποτελοῦν ἀπλῶς τὴν ἀφορμὴν, ἐνῶ ἄλλα εἶναι τὰ αἰτία, ὅπως προαναφέραμε.

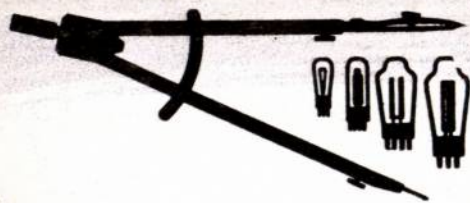
Ἐπικρατεῖ ἡ ἐσφαλμένη ἐντύπωσις ὅτι ἡ Ἀστυνομία δύναται νὰ ἐπεμβαίῃ κάθε φορὰ πού ὁ «ἄρχων τοῦ γηπέδου», διαπράττει σφάλματα. Πρόκειται δι' ἀνακρίβειαν. Τοῦτο ἀπαγορεύεται ρητῶς ὑπὸ τῶν κανονισμῶν καὶ ἀδίκως οἱ φιλάθλοι ἐπικαλοῦνται τὴν ἐπέμβασιν τῆς Ἀστυνομίας, ὅταν, κατὰ τὴν γνώμη των «σφαγιάζονται» ὑπὸ τοῦ διαιτητοῦ τὰ δίκαια τῆς ομάδος των. Ἐν περιπτώσει ἐπεισοδίων, μόνον ὁ διαιτητὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καλέσῃ τὴν συνδρομὴν τῆς Ἀστυνομίας ἐντὸς τοῦ ἀγωνιστικοῦ χώρου.

Μετὰ τὸ σφύριγμα τῆς λήξεως τοῦ ἀγῶνος οἱ θεαταὶ γίνονται βιαστικοὶ καὶ ἐπειγόμενοι, συνωστίζονται καὶ συνωθοῦνται ἐν τῇ προσπάθειά των νὰ ἀποχωρήσουν πρῶτοι ἐκ τοῦ γηπέδου. Τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ἔχουν ἐντολὴ νὰ παραμείνουν διότι αἱ στιγμὰί τῆς ἀποχωρήσεως εἶναι κρίσιμοι. Δὲν ἔλλειψαν αἱ συμπλοκαὶ μεταξὺ φιλάθλων τῶν ἀντιπάλων ομάδων κατὰ τὴν ἄσκησιν κριτικῆς διὰ τὸν προηγηθέντα ἀγῶνα. Ἡ Ἀστυνομία πρέπει νὰ εἶναι παρούσα διὰ νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ νὰ συμπλακοῦν, νὰ τοὺς διαχωρίσῃ διὰ νὰ προληφθοῦν δυσάρεστοι συνέπειαι. Κατὰ τὴν ἀποχώρησιν καὶ ὁ διαιτητὴς ἐπίσης ἔχει ἀνάγκην προστασίας, διότι πιθανὸν νὰ θεωρηθῆ ὁ ὑπαίτιος τῆς ἤττης τῆς ομάδος.

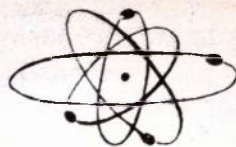
Ὅταν ἡ κατάσταση εἶναι περισσότερο ἐκρυθμὸς καὶ τεταμένη, τὰ λεωφορεῖα καὶ τὰ ἄλλα αὐτοκίνητα τῆς φιλοξενουμένης ομάδος καὶ τοῦ διαιτητοῦ συνοδεύονται ὑπὸ ἀστυνομικῶν ἀστυνομικῶν αὐτοκινήτων εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ γηπέδου, ὥστε νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὴν «ἐπικίνδυνον ζώνην».

ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ εἶναι ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ νοηθῆ ποδοσφαιρικὴ συνάντησις, ἄνευ τῆς παρουσίας ἀστυνομικῆς δυνάμεως. Τὰ δημοσιεύματα τοῦ τύπου, ἀλλὰ καὶ αἱ φωτογραφίαι αὐτοῦ, ἀποδεικνύουν κατὰ τρόπον πειστικὸν τὴν συμβολὴν τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὴν ἀδιασάλευτον καὶ ἀπαρακώλυτον διεξαγωγὴν τῶν ποδοσφαιρικῶν ἀγῶνων. Μὲ αὐταπάρησιν τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα καταβάλλον κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῶν, γινόμενα κάποτε ὁ στόχος ἀδίκων καὶ ἀβασίμων διαμαρτυριῶν, πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν, ὥστε νὰ προλάβουν τὰς συμπλοκάς καὶ τὰ ἐπεισόδια, τὰ ὅποια, ὅταν συμβοῦν, εἶναι ὀδυνηρὰ περισσότερο, διὰ τὴν ομάδα καὶ τοὺς ὀπαδοὺς τῆς, οἱ ὅποιοι τὰ προεκάλεσαν (Ἀποκλεισμός παικτῶν καὶ γηπέδων ἐκ τῶν προσεχῶν ἀγῶνων, μηδενισμός τῆς ομάδος).

Διὰ τὴν προσφορὰν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας πρὸς τὸ ποδόσφαιρον καὶ τὸν ἀθλητισμὸν γενικώτερον, ἰδοὺ κατὰ ποῖον ἐπαινετικὸν τρόπον ἐξεφράσθη προσφάτως ἓνας ἐκ τῶν ὑπευθυνότερων παραγόντων τοῦ ἀθλητισμοῦ κ. Κωνσταντῖνος Παπαναστασίου. «... Ἡ Χωροφυλακὴ ἐξακολουθεῖ νὰ πρωτοστατῇ συστηματικὰ εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῆς ἀθλητικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους. Ἐχῶ προσωπικὴν ἐμπειρίαν τῆς συγκεκριμένης προσφορᾶς τῆς Χωροφυλακῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, γενικῶς, πρὸς τὸν ἀθλητισμόν».

Σύγχρονα τεχνικά θέματα

ΠΥΡΗΝΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ - ΤΕΧΝΗΤΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΟΥ ΠΥΡΗΝΑ

Αν ο πυρήνας γίνη σαν μιὰ μικρή μπαλίτσα με διάμετρο ένα εκατοστό, τότε τὸ ἄτομο πὸν ἀνήκει ὁ πυρήνας καὶ πὸν θὰ μεγαλώσῃ καὶ αὐτὸ ἀνάλογα, θὰ ἔχῃ διάμετρο 300 μέτρα. Ἄν ὑποθέσωμε δὲ ἀκόμη πὸς ὁ πυρήνας βρίσκεται στὸ κέντρο τοῦ ἀτόμου, τότε πυρήνας ἀπὸ πυρήνα θὰ βρίσκεται σὲ μιὰ ἀπόσταση 300 μέτρα τὸ ἐλάχιστο. Εἶναι λοιπὸν φανερό, πὸς ἓνα νετρόνιο, πὸν εἶναι πολὺ πιὸ μικρὸ ἀπὸ τὸν πυρήνα, θὰ συναντήσῃ δυσκολίες νὰ συγκρονηθῇ με κάποιον πυρήνα, ὅταν ἡ ταχύτητά του εἶναι μεγάλη, ἐνῶ ὅταν εἶναι πιὸ μικρή, κάποιος πυρήνας θὰ προλάβῃ νὰ φέρῃ πάνω του τὸ νετρόνιο, ὅταν περνᾷ πολὺ κοντὰ του. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ θὰ βοηθήσῃ κάποια δύναμη πὸν διαθίεται ὁ πυρήνας, καθὼς θὰ διαπιστώσωμε παρακάτω.

Πὼς τώρα ἐξοικονομοῦνται τὰ νετρόνια γιὰ τὸ βομβαρδισμό; Αὐτὸ κατορθώνεται με τεχνητὴ διάσπαση τοῦ ρადίου, πὸν γίνεται μετὰ μιὰ πηγὴ μακροχρόνης παραγωγῆς νετρονίων, γιατί ὅπως ἐξηγήσαμε, ἡ ἡμιζωὴ τοῦ στοιχείου αὐτοῦ εἶναι 1620 χρόνια.

Ἄς δοῦμε τώρα, πὸς συμβαίνει νὰ ὑπάρχουν τόσο ἰσχυρὲς δυνάμεις, ὥστε ἡ μᾶζα τοῦ πυρήνα νὰ κρατᾶται δεμένη σφικτὰ, συμπυκνωμένη σὲ ἀπίθανο βαθμὸ. Μέχρι τώρα εἶπαμε, πὸς σύμφωνα με τὸ Νόμο τοῦ ΚΟΥΛΟΜΠ, τὰ σώματα πὸν φέρουν ὁμοιο ἢ ηλεκτρισμὸ, ἀπωθοῦνται. Γιὰ τὴν ἐξήγησιν τοῦ φαινομένου τούτου, ἡ Ἐπιστήμη δέχεται πὸς δέν ἰσχύει στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ πυρήνα ὁ Νόμος τοῦ Κουλόμπ. Δέχεται ἐπίσης, πὸς ὑπάρχει ἓνα νέο σωματίδιο πὸν ὀνομάζεται ΜΕΣΟΝΙΟ. Τὸ σωματίδιο αὐτὸ ἀνταλλάσσουν μετὰξὺ τους τὰ πρω-

τόνια με τὰ νετρόνια, συνεχῶς καὶ ἀκατάπαυστα. Ἐπειδὴ δὲ θεωρεῖται πὸς τὸ μεσόνιο ἔχει ἀρνητικὸ ἢ θετικὸ φορτίο, ὅσο ἀκριβῶς θετικὸ ἔχει τὸ πρωτόνιο, ὅταν φύγῃ ἀπὸ τὸ νετρόνιο, τὸ τελευταῖο μετατρέπεται σὲ πρωτόνιο, ἐνῶ τὸ πρωτόνιο πὸν παίρνει τὸ μεσόνιο, γίνεται οὐδέτερο, δηλαδὴ νετρόνιο. Ἔτσι, τὸ μεσόνιο με τὸ ρόλο πὸν παίζει, γίνεται ἓνας ἰσχυρὸς σύνδεσμος μετὰξὺ πρωτονίων—νετρονίων, στὸ σύνολό τους δὲ συντελοῦν τὴν ἰσχυρὴ καὶ συμπαγῆ ἐνωση τῶν νουκλεονίων (πρωτονίων καὶ νετρονίων). Οἱ δυνάμεις αὐτὲς πὸν παρουσιάζονται μέσα στοὺς πυρήνες, ὀνομάζονται ΠΥΡΗΝΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ. Ἄς αὐτὲς τίς δυνάμεις ὀφείλεται ἡ ἔλξη τοῦ νετρονίου, στὴ περιπτώσιν βομβαρδισμού τοῦ πυρήνα, ὅταν τοῦτο περνᾷ πολὺ κοντὰ του ἢ τῶν σωματιδίων -α πὸν προέρχονται ἀπὸ ἄλλους ραδιενεργοὺς πυρήνες.

Ἔστερα ἀπὸ τὴν διατίστωσιν πὸν ἔγινε στὰ φυσικὰ ραδιενεργὰ σώματα ὅπου συμβαίνουν μεταστοιχειώσεις, δηλαδὴ διασπάσεις τοῦ πυρήνα, στὸ ρυθμὸ πὸν περιγράψαμε πιὸ πάνω, οἱ ἐπιστήμονες ἀξιοποίησαν τίς παρατηρήσεις καὶ τὰ συμπεράσματα ἀπὸ τὸ φυσικὸ τρόπο τῆς διάσπασης τοῦ πυρήνα. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ, χρησιμοποιήθηκαν σὰν βλήματα σωματίδια -α, καθὼς καὶ φωτόνια -γ, ἀλλὰ καὶ ἄλλα σωματίδια φυσικῆς ραδιενέργειας πὸν ἀναφέρθηκαν στὰ προηγούμενα. Ἐνα τέτοιο σωματίδιο, καθὼς προσκολλᾶται πάνω στὸ πυρήνα, παίρνει μέρος στὶς πυρηνικὲς δυνάμεις καὶ ἔτσι κάνει ἀσταθῆ τὸ πυρήνα, πὸν με τὴ σειρὰ του, μέσα σὲ πολὺ λίγο χρόνον διασπᾶται. Γιὰ νὰ μπορέσῃ ὁμως τὸ σωματίδιο -α, πὸν ὅπως εἶπαμε φέρει ἢ ηλεκτρικὸ φορτίο, νὰ ξεπεράσῃ τὴν ἐπίδρασιν πὸν ἀσκῶν σ' αὐτὸ τὰ ἢλεκτρόνια, καθὼς θὰ

ΣΤΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΕΣ Συνδέχουμε, ἐξηγήσαμε πὸς ὁ πυρήνας ἀποτελεῖται ἀπὸ πρωτόνια καὶ νετρόνια. Τὰ νετρόνια, εἶναι οὐδέτερα σώματα, λίγο πιὸ βαρεῖα ἀπὸ τὰ πρωτόνια. Σὰν οὐδέτερα ἀπὸ ἢλεκτρισμὸ σώματα, οὔτε ἐπηρεάζουν ἄλλα σωματίδια τοῦ ἀτόμου πὸν φέρουν ἢλεκτρισμὸ (ἢλεκτρόνια—πρωτόνια), οὔτε ἀπὸ αὐτὰ ἐπηρεάζονται. Σ' αὐτὸ τὸ γεγονός στηρίχθηκε ὁ Ἴταλὸς Φυσικὸς Ἑρρίκος Φέρμι καὶ τὸ ἔτος 1931, κατώρθωσε νὰ προκαλέσῃ μεταστοιχειώσιν με βομβαρδισμό πυρήνων ἀπὸ νετρόνια. Τὰ νετρόνια πὸν χρησιμοποιήσῃ, δέν ἦταν ἀπαραίτητο νὰ τὸν δώσῃ μεγάλη ταχύτητα κρούσης, γιατί αὐτὸ θὰ ἐμπόδιζε στὴ γρήγορη συνάντησιν, ἀπὸ μέρους τοῦ νετρονίου, κάποιον πυρήνα τοῦ ἔλικου πὸν δέχθηκε τὸν βομβαρδισμό. Γιὰ νὰ τὸ ἀντιληφθοῦμε αὐτὸ, δηλαδὴ πόσο ἀραιὰ βρίσκονται οἱ πυρήνες ἀνάμεσα σὲ συγκεντρωμένα ἄτομα, πρέπει νὰ ὑπενθυμίσωμε πὸς ἡ διάμετρος τοῦ ἀτόμου, εἶναι 30.000 φορές πιὸ μεγάλη ἀπὸ ἐκείνη τοῦ πυρήνα. Τοῦτο σημαίνει, πὸς

περνά από τους διάφορους φλοιούς, χρειάζεται να δοθή σ' αυτό μεγάλη ταχύτητα. Η ταχύτητα αυτή δίδεται με διάφορες διατάξεις, όπως είναι το σύστημα του «Γραμμικού επιταχυντού», που αποτελείται από σωλήνες στη σειρά. Οι σωλήνες αυτοί έχουν διαφορετικό μήκος, τοποθετούνται δε σε κάποια απόσταση ο ένας από τον άλλο, σε τρόπο που οι άξονές τους να βρίσκονται στην ίδια ευθεία. Στους σωλήνες, δίδεται εναλλακτικά στον ένα από τον άλλο θετικός—αρνητικός ηλεκτρισμός. Έτσι, στο μεταξύ των σωλήνων διάστημα, γεννιέται ένα ηλεκτρικό πεδίο, που προκαλεί επιταχυνόμενη διαρκώς κίνηση στα σωματίδια που περνούν από το εσωτερικό των σωλήνων, ενώ στον τελευταίο του χώρο, καμιά δύναμη δεν επηρεάζει την κίνησή τους, γιατί δεν υπάρχει. Άλλα συστήματα που χρησιμοποιούνται για τον ίδιο σκοπό, δηλαδή την αύξηση της ταχύτητας των σωματιδίων που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν σαν βλήματα, για το βομβαρδισμό των πυρήνων, είναι το Κύκλοτρον, το Συγχροκύκλοτρον, το Σύγχροτρον για την επιτάχυνση των πρωτονίων το Βήτατρον για τα ηλεκτρόνια κ.ά.

Μέχρι εδώ, εξετάστηκε η περίπτωση της σχάσης ε νός η περισσοτέρων πυρήνων, ύστερα από τεχνητό βομβαρδισμό με τα σωματίδια που περιγράψαμε.

Η ΣΥΝΕΧΙΣΗ των πειραμάτων στο στοιχείο ουράνιο, έμελε να οδηγήσει τον άνθρωπο στη μεγαλύτερη ανακάλυψη που έκανε ποτέ.

Η ιστορία αυτή, αρχίζει με τις ομάδες των επιστημόνων, του ζεύγους Ζολιό—Κιουρί στο Παρίσι και τους Όθωνα ΧΑΝ και Λίζα Μαίτνερ στο Βερολίνο. Οι ομάδες αυτές, ύστερα από μερικές ταλαιπωρίες, γύρω από τις σωστές ερμηνείες για τα όσα συνέβαιναν κατά τον βομβαρδισμό του ουρανίου με νετρόνια, ώδηγήθηκαν τελικά στο μεγάλο κατορθώμα το 1939 που αποτέλεσε η σωστή εξήγηση των φαινομένων κατά τον βομβαρδισμό του ουρανίου και η υιοθέτηση της άποψης, πως ο πυρήνας του ουρανίου με το βομβαρδισμό, μοιράζεται σε δυο ίσα μέρη. Με βάση δε, τη μέθοδο που χρησιμοποίησε ο Χάν, διάφοροι άλλοι ερευνητές, έκαμαν την διαπίστωση της ύπαρξης και πολλών στοιχείων, όπως το Βρώμιο,

κρυπτό, στρόντιο κ.λ.π. σαν προϊόντα που προέρχονται από τη σχάση της ραδιενεργού μεταστοιχείωσης των αρχικών θρανσμάτων από πυρήνα του ουρανίου, που λογίζονται σαν τα πιο σταθερά στοιχεία στο κόσμο.

Από της εποχής που αναφερόμαστε, οι επιστήμονες ύποπτεύθηκαν τη τρομερή ενέργεια που θα μπορούσε να πάρη ο άνθρωπος, από τη διάσπαση αυτή των πυρήνων.

Διαπιστώνουμε στο σημείο του—το, πως εκείνο το Θαυμαστό κατασκευάσμα της σοφίας του Θεού, που με τόση συνέπεια, κάθε του κομμάτι εκτελεί τον προορισμό του και σαν σύνολο παρουσιάζει μορφή και διαστάσεις, δεν είναι τίποτε άλλο από μια τεράστια σε ποσότητα ενέργεια, σε μορφή ύλης, που σε μια πάρα πολύ μικρή στιγμή, μπορεί να παρουσιάση την τερατώδη αυτή μορφή της, άρκει ο άνθρωπος να βγάλη τη μάσκα της, δηλαδή να την εξαναγκάση σε διάσπαση.

Εκείνο που κριθήκε όμως σαν απαραίτητο, ήταν να κατορθωθή να υπάρξη μια ΑΛΥΣΩΤΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ, ώστε η διάσπαση των πυρήνων να άπλωθη αυτόματα σε όλο το υλικό, που θα έχρησιμοποιήτο για το σκοπό αυτό, χωρίς τη κάθε τόσο επέμβαση του ανθρώπου.

Θα έπρεπε δηλαδή από τη διάσπαση των πρώτων πυρήνων, που θα γινόταν με τεχνητό τρόπο, να δημιουργηθούν ισχυρά βλήματα (σωματίδια), που με το βομβαρδισμό των γειτονικών πυρήνων και αυτοί με τη σειρά τους για τους διπλανούς τους και σε συνέχεια για όλο το υλικό, να είναι σε θέση να διασπάσουν διαδοχικά μόν, αλλά μέσα σε πολύ μικρό χρόνο, τους πυρήνες όλο του υλικού.

Στο σημείο τουτου, οι γνώμες των επιστημόνων διχάστηκαν, γιατί μια μερίδα από αυτούς ύπολόγιζε πως τα σωματίδια από τη πρώτη διάσπαση, δεν θα είχαν τη δύναμη να διασπάσουν τους γειτονικούς πυρήνες.

Αργότερα που έγινε πραγματικότητα, αποδείχθηκε πως και οι δυο άποψεις ήταν σωστές, με τη διαφορά πως οι άπαισιόδοξες περιοριζόνταν στο ουράνιο—238, ενώ εκείνοι που φαντάστηκαν την άλυσωτή αντίδραση, δικαιώθηκαν με το ουράνιο—235.

Ποιό όμως είναι αυτό το περιβόητο ουράνιο που τόσο έχει συγκινήσει τον κόσμο;

Το ουράνιο αρχικά έχρησιμοποιήτο για τη κατασκευή χρωματιστών υάλων και σε παρόμοιες εργασίες και κατασκευές. Το χρώμα του είναι αργυρόασπρο, λογίζεται σαν βαρύ μέταλλο που λώνει σε θερμοκρασία 1132 βαθμούς Κελσίου. Η ανακάλυψη του έγινε από το Φαρμακοποιό ΚΛΑΠΡΟΤ, Βερολινέζο τη καταγωγή, το 1786. Το όνομα ουράνιο, το πήρε από τον πλανήτη Ουράνο που ανακαλύφτηκε την εποχή εκείνη.

Το ουράνιο το βρίσκομε σε τέσσερεις μορφές ίσοτόπων. Τα τρία από αυτά υπάρχουν ελεύθερα στη φύση. Στην ατομική διάσπαση της Γενεύης, ώρίστηκε η τιμή του φυσικού ουρανίου σε 22 δολάρια το κιλό και του καθαρού 12.000 δολάρια το κιλό, σαν την πιο ελάχιστη τιμή.

Πώς τώρα γίνεται η σχάση στον πυρήνα του ουρανίου;

Ο πυρήνας, ύστερα από βομβαρδισμό, δέχεται ένα νετρόνιο, που είναι άρκετο γι' αυτή τη δουλειά. Με τη κρούση αυτή και την ενέργεια που παίρνει παραπάνω το νετρόνιο, σαν θα συνδεθή με το πυρήνα, προκαλεί παραμόρφωση στο σφαιρικό του σχήμα.

Αυτό το μηχανισμό, μπορούμε να τον όμοιάσωμε, με το μηχανισμό που κόβεται μια σταγόνα νερό. Όταν είναι στρογγυλή, τα μόρια του νερού είναι πολύ καλά δεμένα και με αυτό το τρόπο συγκρατείται μηχανικά και εξασφαλίζει το σχήμα της.

Με τον ίδιο τρόπο και ο πυρήνας, από τη δράση αυτή της ενέργειας του νετρόνιου που χρησιμοποιήθηκε στο βομβαρδισμό, παίρνει σε πρώτη φάση το σχήμα αβού, μετά γίνεται πιο μακρουλόσ και ύστερα στενεύει προς το μέσον, μέχρι που κόβεται στα δυό. Σ' αυτό το αποτέλεσμα, βοηθούν και οι παλμικές κινήσεις που κάνει ο πυρήνας ταυτόχρονα. Μόλις κοπή, τα δυό κομμάτια, με τη δράση των δυνάμεων που το καθ' ένα τους πήρε μαζί του, εκσφενδονίζονται με πάρα πολύ μεγάλη σφοδρότητα, ενώ ταυτόχρονα εκπέμπουν δυό ως τρία νετρόνια.

Εκείνο που πρακτικά είναι χρήσιμο στον άνθρωπο, είναι η ενέργεια που δίδεται από κάθε σχάση ατομικού πυρήνα. Άλλά γι' αυτό θα άσχοληθούμε στο κατοπινό τεύχος.

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Πρωτάθλημα Βόλλεϋ - μπάλλ 'Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων 'Ασφαλείας 1976 8-12 Σεπτεμβρίου

Επιμέλεια: ΣΠΥΡΟΣ ΤΖΕΤΖΙΑΣ
Πολιτικός Υπάλληλος Χωροφυλακής

Στο Έθνικό Στάδιο της Μυτιλήνης, υπό την έποπτεία του ΑΣΑΕΔ και με την διοργάνωση της Διοικήσεως Χωροφυλακής Λέσβου, διεξάγεται το έτησιο πρωτάθλημα βόλλεϋ των Ένόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων 'Ασφαλείας, από 8-12 Σεπτεμβρίου 1976. Στους εν λόγω αγώνες θα λάβουν μέρος οι αντιπροσωπευτικές ομάδες των Αρχηγείων, 'Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων 'Ασφαλείας. Ξεχωριστή τιμή άποτελεί η ανάθεση της έφετεινης διοργανώσεως στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ, η όποια και κατά το παρελθόν είχε αναλάβει, με άπόλυτη επιτυχία την εκτέλεση διαφόρων πρωταθλημάτων.

Γι' αυτό στην προσπάθειά της ή «ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ», νά είναι μέσα στά πλαίσια της έπικαιρότητος, παρουσιάζει στους φίλους αναγνώστες της, σέ ένα σύντομο «πλαιύ - μπάκ» την Ιστορία του άθληματος, και τό «Δυναμικό» της αντιπροσωπευτικής ομάδος βόλλεϋ του Σώματος.

Τό βόλλεϋ και ή ιστορία του.

Η Πετοσφαίριση, όπως λέγεται στην έπίσημη όνομασία του τό βόλλεϋ, είναι ένα καθαρά Αμερικάνικο σπόρ. Αρχικά όνομάσθηκε «MINONET» άπό τόν Ούίλιαμ Μόργκαν, ό όποιος και τό έπενόησε τό 1895.

Τό βόλλεϋ μπάλλ στην άρχική του μορφή παιζότανε, σέ δίχτυ του τένις και με μία μπάλα όμοια με αυτή του Μπάσκετ.

Μέ την πάροδο όμως τών έτών ό καθηγητής του Πανεπιστημίου Σπρίγκφιλντ, Λ. Χάλστεν, τροποποίησε όρισμένα βασικά σημεία και τό έδωσε την σημερινή του μορφή. Η Γαλλία είναι ή πρώτη χώρα που διέδωσε τό βόλλεϋ στην Εύρώπη, γύρω στά 1917. Στην συνέχεια πολλές χώρες «υιοθέτησαν», τό συναρπαστικό αυτό σπόρ. Και στην τετραετία 1921 - 1925, ίδρύθηκαν οι πρώτες Όμοσπονδίες. (Πολωνίας - Ιαπωνίας - Τσεχοσλοβακίας και Ρωσίας).

Η Διεθνής Όμοσπονδία βόλλεϋ (Φ.Ι. Β.Α.), όπου είναι μέλλος και ή Έλλάς, ίδρύθηκε τό 1947, με πρωτοβουλία τών κρατών Γαλλίας και Τσεχοσλοβακίας. Στην δύναμή της ή (Φ.Ι.Β.Α.) περιλαμβάνει 136 χώρες.

Τό βόλλεϋ στην Έλλάδα.

Στή χώρα μας τό βόλλεϋ εισήχθη άπό τόν Πανιώνιο Γ.Σ. τό 1922. Ό πρώτος που έδίδαξε τό όρσιο αυτό σπόρ, ήτανε ό καθηγητής της Γυμναστικής του Π.Γ.Σ 'Αθανάσιος Λευκαδίτης.

Τό παράδειγμα του Πανιωνίου, ακολούθησαν ό Π.Γ.Σ. και ό Έθνικός. Τό χρονικό διάστημα 1925 - 1929, τό άθλημα είχε μία ζηλευτή «άνθηση». Ίδρύθηκαν νέα Σωματεία, όπως ή Νήαρ 'Ηστ, ό Πειραιϊκός, οι Νέοι Βύρωνος και άλλα...

Μετά τά πρώτα δειλά βήματα του βόλλεϋ στή χώρα μας, ύπήρξε μία συγκλονιστική «τετραετία» 1936 - 1940, που χαρακτηρίσθηκε σαν «χρυσή έποχή», για τό άθλημα και με πρωταγωνιστή, τόν Πανελλήνιο Γυμναστικό Σύλλογο.

Ό προπονητής της ομάδος Βόλλεϋ της Χωροφυλακής και της Έθνικής ομάδος τών Ένόπλων Δυνάμεων Χωροφύλαξ Παν. Αργυρόπουλος, Διεθνής Διαιτητής του άγώνα.

Η ομάδα Βόλλεϋ της Έλληνικής Χωροφυλακής, ή όποια περιλαμβάνει πολλούς παίκτες του έθνικού μας συγκροτήματος.

Έκτοτε το Βόλλεϋ «έδειξε» ότι είναι μέσα στην ιδιοσυγκρασία του Έλληνα άθλητή, και αγαπήθηκε σαν ένα από τα πρώτα Σπόρ στην Πατρίδα μας.

Προισταμένη άρχη, των Σωματείων Βόλλεϋ είναι η γνωστή μας «Ελληνική Όμοσπονδία Πετοσφαιρήσεως» (Ε.Ο. Π.Ε.). Και στην οποία υπάγονται τα 190 Σωματεία της Χώρας. Ο αριθμός αυτός είναι ένδεικτικό στοιχείο για την αύγλη και την αξία της Πετοσφαιρήσεως στην Χώρα μας.

Το Βόλλεϋ - Μπώλλ στην Χωροφυλακή.

Ένα από τα βασικότερα και νευραλγικά τμήματα που καλλιεργείται σε βάθος και με διεθνή ακτινοβολία, στη (Υ.Φ. Α.Α.) εκτός των άλλων, είναι και το τμήμα Βόλλεϋ, του Σώματος.

Επί σειράν ετών οι Χωροφύλακες — Άθλητές, έχουν χαρίσει στην ομάδα της Έλληνικής Χωροφυλακής, άλλεπάλληλες Νίκες και Διακρίσεις, και έχουν τιμήσει ιδιαίτερα με την παρουσία τους στις Έθνικές ομάδες το Σώμα που υπηρετούν. Έν δψει λοιπόν του Πρωταθλήματος Βόλλεϋ - Μπώλλ των Ε.Α. και Σ.Α. '76, ως δοῦμε ποιοί είναι το έμψυχο «Δυναμικό» της ομάδος της Έλληνικής Χωροφυλακής που θεωρείται ένα από τα βασικά «Φαβορί» για τον τίτλο.

Άργυρόπουλος Π. (Ένωμοτάρχης): Είναι ο Προπονητής της ομάδος και της Έθνικής Ένόπλων. Ένας άριστα κατηγορημένος στα τεχνικά θέματα του άθληματος. Πλούσιες είναι οι «άθλητικές περγαμνές» και η προσφορά του στο Έλληνικό και Εὐρωπαϊκό Βόλλεϋ. (Διεθνής Διαιτητής).

Γιωργαντής Μ. (Χωροφύλαξ): Ένα από τα βασικά στελέχη των Έθνικών μας συγκροτημάτων. Διακρίνεται για την απεριόριστη τεχνική του κατάρτηση. Προσόν το επιθετικό του παιχνιδι. (150 φορές διεθνής).

Γαλάκος Β. (Χωροφύλαξ): Ένα από τα «καρφιά» της ομάδος. Νέος παίκτης ταχύτατος και ευέλικτος. (18 φορές διεθνής).

Δερμάτης Γ. (Χωροφύλαξ): Διακρίνεται για το σταθερό του παιχνίδι και τις «εὔστοχες» πάσες του. (70 φορές διεθνής).

Κουρμπέτης Κ. (Χωροφύλαξ): Φημίζεται για τα υπέροχα «Μπλόκ» του. Θαυμάσιος στην επίθεση και με μεγάλη αγωνιστική πείρα. (105 φορές διεθνής).

Παπαδόπουλος Χ. (Χωροφύλαξ): 'Η «Γρανίτινη» άμυνα της ομάδος. Ένας παίκτης δυνατός και ταχύς. (103 φορές διεθνής).

Πολύζος Στ. (Χωροφύλαξ): Από τα νέα «άστέρια» του Έλληνικού Βόλλεϋ, Σωστός και έντυπωσιακός σε όλες του τις ενέργειες. (115 φορές διεθνής).

Και στο «σχήμα» αυτό υπάρχουν δύο νέοι παίκτες, οι Χωροφύλακες, ο Άλέλης Κ. και ο Σιριβλής Δ. οι οποίοι υπόσχονται πολλά στο μέλλον.

Κλείνοντας λοιπόν σ' αυτό εδώ άκριβώς το σημείο την σύντομη αναδρομή στο «Άθλητικό» παρελθόν του ΒΟΛΛΕΥ ΜΠΩΛΛ και των ΔΙΕΘΝΩΝ παικτών της Έλληνικής Χωροφυλακής πιστεύουμε πώς η ομάδα του Σώματος θα διακριθή και πάλι στην όμορφη ΜΥΤΙΑΙΗΝΗ.

ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΚΟΛΥΜΒΗΣΕΩΣ

Ο θαυμάσιος άθλητής της κολυμβήσεως Βαγγέλης Κοσκινάς, ο οποίος κατέκτησε χρυσό μετάλλιο στους Βαλκανικούς αγώνες κολυμβήσεως στα 400 μέτρα μικτής.

Οι έφηβοι άθλητές μας δεύτεροι στους Βαλκανικούς αγώνες στίβου

Θαυμάσια απόδοση είχαν οι Έλληνες έφηβοι άθλητές και οι νεάνιδες στους Νίους Βαλκανικούς αγώνες στίβου που έγιναν στην πόλη της Καβάλας το διήμερο 21 - 22 Αυγούστου. Συγκεκριμένα οι Έλληνες άθλητές πήραν 4 πρώτες νίκες, 9 δεύτερες, και 7 τρίτες.

Στην κατηγορία νεανίδων ξεπεράσαν κάθε προηγούμενη πρόβλεψη, αφού κερδίσαν 1 άργυρό, μετάλλιο και τέσσερα χάλκινα. Γενικά στους Βαλκανικούς αγώνες σημειώθηκαν δύο ρεκόρ αγώνων έφηβων, ένα ρεκόρ Βαλκανικό και ένα ρεκόρ παιδών.

Άναλυτικότερα στις δύο αυτές «αγωνιστικές» ημέρες οι Έλληνες άθλητές διακρίθηκαν στα εξής αγωνίσματα: ΣΦΥΡΟΒΟΛΙΑ: Παπαδόπουλος (3ος 56.62 μ.). ΜΗΚΟΣ ΕΦΗΒΩΝ: Δεληφώτης (2ος 7.24 μ.).

ΔΙΣΚΟΒΟΛΙΑ ΕΦΗΒΩΝ: Καρατζής (2ος 50.08 μ.). 400μ. ΕΦΗΒΩΝ: Γουσόπουλος (2ος 49.40). 100 μ. ΕΦΗΒΩΝ: Φρίγκης (3ος 10.8). 4X100 μ. ΝΕΑΝΙΔΩΝ: ΕΛΛΑΣ 3η. ΔΕΚΑΘΛΟ ΕΦΗΒΩΝ: Κ. Κωστής: (1ος 3.576 β.).

Στην Ρουμανία έγιναν έφετος οι Νίοι Βαλκανικοί αγώνες ύγρου στίβου, την 19 έως 22 Αυγούστου 1976. Φαίνεται πώς η περίφημη πισίνα «Ντυναμό» δέν στάθηκε τυχερή για τα «Δελφίνια» και τις «Νηρηίδες» μας. Δέν τα κατάφεραν να επαναλάβουν την περισινή έπιτυχία της Θεσσαλονίκης.

Η έφειτηνή παρουσία της ομάδος μας στο Βουκουρέστι δέν ήταν ικανοποιητική και όπωσδήποτε η άναμενομένη, παρά το γεγονός ότι οι Έλληνες κολυμβητές κατέλαβαν την δεύτερη θέση στην βαθμολογία. Η 13χρονη Σοφία Δάρα ήταν και η μεγάλη μορφή της Βαλκανιάδος. Κέρδισε ένα χρυσό μετάλλιο και πραγματοποίησε, νέο Βαλκανικό ρεκόρ γυναικών στα 800 μ. «έλεύθερο» με χρόνο 9.35".32.

Ο Β. Κοσκινάς στα 400 μ. «Μικτής» έκανε νέο Πανελλήνιο ρεκόρ 4.47".48. Έπίσης μετάλλια κέρδισαν, ο Θεοδώροπουλος στα 1.500 μ. «άργυρό», ο Καρπούζης στο ίδιο άγώνισμα «Χάλκινο». Έπίσης Βαλκανιοκίης άνεδείχθη και ο Νίκος Μόρφης του Έθνικού, αφού κέρδισε την «κούρσα» στα 200 μ. «πρόσθιο» και δημιούργησε νέο Βαλκανικό ρεκόρ, με χρόνο 2.31.29.

Η ομάδα της Βουλγαρίας που ήταν και η έκπληξη των Βαλκανικών αγώνων κατέκτησε την πρώτη θέση στην γενική βαθμολογία και πήρε την θέση του «φαβορί» που έθεωρείτο η Ρουμανική ομάδα.

ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ ΑΝΔΡΩΝ: ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ 194 β. ΕΛΛΑΣ 147 β. ΡΟΥΜΑΝΙΑ 135 β. ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ 127 β. ΤΟΥΡΚΙΑ 2 β.

ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ: ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ 145 β. ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ 133 β. ΡΟΥΜΑΝΙΑ 127 β. ΕΛΛΑΣ 101 β. ΤΟΥΡΚΙΑ 1 β.

110 μετ. έμπ. ΕΦΗΒΩΝ: Γαργαλιάνος (3ος 14.97).

200μ. ΕΦΗΒΩΝ: (Γεωργαλίδης 2ος 22.03). 200 μ. ΝΕΑΝΙΔΩΝ: Σμυρνιού (3η 25.61). ΣΦΑΙΡΟΒΟΛΙΑ ΕΦΗΒΩΝ: Χατζηγιάνας (2ος 15.77 μ.).

800 μ. ΕΦΗΒΩΝ: Κοναής (3ος 1.51.54). ΥΨΟΣ ΝΕΑΝΙΔΩΝ: Παναγιώτου (2η 1.70 μ.).

ΑΚΟΝΤΙΣΜΟΣ ΕΦΗΒΩΝ: Περιστερής (1ος 66.98 μ.).

4X400 ΕΛΛΑΣ (2η 3.18.28 β.).

ΑΛΜΑ ΕΙΣ ΥΨΟΣ ΕΦΗΒΩΝ: Χονδροκούκης (1ος 2.06 μ.).

Η άνεπισημη βαθμολογία έφηβων — νεανίδων είναι η κάτωθι:

ΕΦΗΒΩΝ: ΕΛΛΑΣ 147 β. ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ 145 β. ΡΟΥΜΑΝΙΑ 86 β. ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ 81 β.

ΝΕΑΝΙΔΩΝ: ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ 103 β. ΡΟΥΜΑΝΙΑ 99 β. ΕΛΛΑΣ 60β. ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ 50 β.

Τους αγώνες παρακολούθησαν ο Υπουργός Βορείου Έλλάδος κ. Μάρτης ο ειδικός σύμβουλος παρά τώ Πρωθυπουργώ επί θεμάτων άθλητισμού κ. Παπαναστασίου, οι εκπρόσωποι των τοπικών αρχών και χιλιάδες φίλαθλοι. Πρέπει να σημειωθή ότι οι καιρικές συνθήκες δέν βοήθησαν τους άθλητές να αποδώσουν το «μάξιμουμ» των δυνατοτήτων τους, όπωσδήποτε όμως ήταν μία έπιτυχημένη άθλητική διοργάνωση που απέκάλυψε τις δυνατότητες των έφηβων άθλητών μας για το μέλλον.

Νέα του μηνός • Νέα του μηνός

ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΑΙ ΑΞΙΩΚΩΝ

Απεστρατεύθη τῆ αἰτήσῃ του ὁ Ἀντισυνταγματάρχης Χωροφυλακῆς ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Δημοσθένης.

ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΑΙ ΑΝΘ)ΣΤΩΝ

Απεστρατεύθησαν τῆ αἰτήσῃ των οἱ κάτωθι 7 Ἀνθυπασπισταί:

ΒΛΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ Φιλοποίμην, ΚΟΥΣΚΟΥΣΗΣ Αἰμίλιος, ΚΟΥΤΣΕΚΙΔΗΣ Κωνσταντῖνος, ΛΙΑΚΑΣ Ἀνδρέας, ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Μιχαήλ, ΤΑΜΠΑΣΗΣ Ξενοφών καὶ ΧΑΝΤΖΟΣ Ἀνδρέας.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Προήχθησαν πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων οἱ κάτωθι Ἀξιωματικοί :

Ταγματάρχης ΔΑΓΑΛΑΚΗΣ Ἀνδρέας εἰς Ἀντισυνταγματάρχη καὶ Μοιράρχου ΦΩΤΕΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτριος, ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ Κων., ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Νικ. εἰς Ταγματάρχας. Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Μοιράρχου προήχθησαν οἱ Ὑπομοιράρχοι ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗΣ Στέφανος, ΚΟΥΚΟΒΙΝΗΣ Θεοφάνης καὶ ΜΩΚΟΣ Ἰωάννης.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΝΘΥΠ)ΣΤΩΝ

Ὁ Ἀνθυπασπιστὴς ΛΟΥΤΡΙΑΝΑΚΗΣ Νικόλαος ἀποκατασταθεὶς διὰ τοῦ Ν. 81]1975, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν τοῦ Σώματος, ἀπεφοίτησε προσφάτως τοῦ Κέντρου Μετεκπαιδύσεως Ἀνθυπασπιστῶν καὶ προήχθη ἀναδρομικῶς εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ Ἀνθυπομοιράρχου καὶ Ὑπομοιράρχου.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΩΝ

Σύμφωνα μὲ τὰ ἀναφερθέντα ἀναλυτικὰ ἀριθμητικὰ στοιχεῖα τοῦ ἄρμοδιου Γραφείου τῆς Διευθύνσεως Προσωπικοῦ τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς κατὰ τὸ 8μηνον Ἰανουαρίου—Αὐγούστου 1976 ἐγένοντο αἱ κάτωθι, κατὰ βαθμοὺς, προαγωγαὶ Ὑπαξιωματικῶν καὶ Χωροφυλακῶν: Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπασπιστοῦ προήχθησαν 52 Ἐνωμοτάρχαι. Εἰς Ἐνωμοτάρχας προήχθησαν 530 Ὑπενωμοτάρχαι. Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸ διάστημα 461 Χωροφύλακες οἱ ὅποιοι συνεπλήρωσαν 22ετῆ πραγματικὴν εἰς τὸ Σῶμα ὑπηρεσίαν καὶ κέκτηνται ὅλα τὰ ἄλλα ὀριζόμενα προσόντα ὑπὸ τοῦ νόμου, προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπενωμοτάρχου.

ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΑΙ ΑΝΔΡΩΝ Α' ΕΞΑΜΗΝΟΥ 1976

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Α' 6μήνου

Ἰανουαρίου—Ἰουνίου 1976 ἔλαβον χῶραν διὰ διαφόρους λόγους αἱ κάτωθι, κατὰ βαθμοὺς, ἀποστρατεῖαι ἀνδρῶν Χωροφυ-

λακῆς: Ἀξιωματικῶν 50, Ἀνθυπασπιστῶν 42, Ἐνωμοταρχῶν 310. Ὑπενωμοταρχῶν 14 καὶ Χωροφυλακῶν 88.

Τροποποιήσεις καὶ συμπλήρωσις διατάξεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος

Ἐδημοσιεύθη προσφάτως εἰς τὴν Ἐρμερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὁ ὑπ' ἀριθ. 110 Νόμος (Φ.Ε.Κ. τ. Α' φύλλον 208]10-8-1976) διὰ τοῦ ὁποίου ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν ὄρισμένοι Διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας. Εἰδικότερον διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου τούτου ἀντικατεστάθη ἤδη τὸ ἄρθρον 167 τοῦ ἰσχύοντος Ἑλληνικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς ἀκολουθῶς: «Ἄρθρον 167.1. Ὅστις μεταχειρίζεται βίαν ἢ ἀπειλὴν βίας, ἵνα ἐξαναγκάσῃ ἀρχὴν τινα ἢ ὑπάλληλον εἰς τὴν ἐνέργειαν πράξεως ἀναγομένης εἰς τὰ καθήκοντά των ἢ παράλειψιν νομίμου τοιαύτης, ὡς καὶ ὁ βιαιοπραγῶν κατὰ ὑπαλλήλου ἢ προσώπου προσληφθέντος ἢ ἑτέρου ὑπαλλήλου προστρέξαντος πρὸς ὑπο-

στήριξιν τούτου, διαρκούσης τῆς νομίμου ἐνεργείας του, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἐνὸς ἐτους, ἀποκλειομένης εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τῆς μετατροπῆς ἢ ἀναστολῆς αὐτῆς.

2. Ἐὰν αἱ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος πράξεις ἐτελέσθησαν ὑπὸ ὀπλοφοροῦντος ἢ φέροντος μεθ' ἑαυτοῦ ἀντικείμενα, διὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ προκληθῆ σωματικὴ βλάβη, ἢ ὑπὸ προσώπου ἔχοντος κεκαλυμμένα ἢ ἠλωιωμένα τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτοῦ ἢ ὑπὸ πλειόνων, ὡς καὶ ἐὰν ὁ καθ' οὗ ἐστράφη ἡ πράξις διέτρεξε σπουδαῖον προσωπικὸν κίνδυνον, ἐπιβάλλεται φυλάκισις τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν. ἐφ' ὅσον ἡ πράξις δὲν τιμωρεῖται βαρύτερον ὑπὸ ἑτέρας διατάξεως».

Νέα σύγχρονα τεχνικὰ μέσα εἰς τὴν διάδασιν τῶν Ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς

Ἡ σύγχρονος τεχνολογία μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐπιτευγμάτων της εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς, δίδει θετικὰ λύσεις εἰς βασικὰ προβλήματα καὶ παρέχει τὰ ἐχέγγυα τοῦ ὀρθοῦ προσανατολισμοῦ εἰς τὰς ἀνθρωπίνες σκέψεις καὶ ἐνεργείας.

Ἡ Χωροφυλακὴ, ἐφαρμοζούσα πρόγραμμα ἐκσυγχρονισμοῦ τῶν μεθόδων ἐνεργείας καὶ δράσεώς της, μὲ ἀπώτερον σκοπὸν τὴν σημαντικώτερον συμβολὴν της εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, διὰ τῆς ἀνυψώσεως τῆς ἐπαγγελματικῆς στάθμης τῶν ὀργάνων της, ἐνεπλούτισε τὰ τεχνικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ μέσα της, διὰ νέων συστημάτων τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ καλύψουν βασικοὺς τομεῖς τῆς δραστηριότητός της πρὸς ὄφελος τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Οὕτω ὑπερσύγχρονον σύστημα ἐλέγχου χειραποσκευῶν τῶν διακινουμένων ἐπιβατῶν προστεθεῖ εἰς τὸν τεχνικὸν ἐξοπλισμὸν τῆς Ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς τοῦ Διεθνoῦς Ἀερολιμένος Θεσσαλονίκης.

Αἱ ἀποσκευαὶ διερευνῶνται δι' ἀκτίνων—Χ, τὸ περιεχόμενον δὲ τούτων, ἐμφανίζεται εἰς τὴν ὀθόνην δέκτου τηλεοράσεως, πρὸς παρατήρησιν καὶ ἔλεγχον τῶν μεταλλικῶν ἀντικειμένων καὶ ἐκρηκτικῶν ὑλῶν. Εἰς τὴν φωτογραφίαν ὁ Ταγματάρχης κ. Ἡλίας ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΗΣ τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἀρχηγείου καὶ ἄνδρες τῆς Ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς τοῦ Ἀερολιμένος κατὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς συσκευῆς.

ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΚΩΔΙΚΟΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

*Απεφασίσθη άρμοδιώς ή Διοικητική, κατά στάδια, κωδικοποίησης της Ισχυούσης 'Οργανικής Νομοθεσίας και των Κανονισμών του Σώματος, υπό τον τύπον της διαρκούς ενημερώσεως των. Σκοπός της συνεχούς αυτής ενημερώσεως των κειμένων των, είναι ή ανάγκη της εύχεροδς άνευρέσεως των εν ισχύι έκαστοτε διατάξεων αί όποίαί διέπουν τό Σώμα και τό προσωπικόν του. 'Ως βάσις της υπό εφαρμογήν Κωδικοποίησεως αυτής, ελήφθη τό γενικόν διάγραμμα της ύλης του Κώδικος Χωροφυλακής. 'Η έκτελεσθείσα ήδη έργασία με τον τίτλον «Συλλογή υπ' αριθμ. 1» άφορά τό κείμενον του Κώ-

δικος Χωροφυλακής (Ν. Δ. 3365]1955), πλείσται διατάξεις του όποιου έχουν περιπέσει εις άχρησίαν και δέν εφαρμόζονται, λόγω των έπενερχεισών, κατά καιρούς, πολλαπλών τροποποιήσεων και μεταβολών των. Διά τό σοβαρώτατον αυτό έργον της διαρκούς ενημερώσεως κατέστησαν υπεύθυνοι όλοι οι 'Αξιωματικοί του Σώματος και κυρίως οι Διοικούντες βαθμοφόροι. Σχετική πρός τό θέμα αυτό είναι ή ύπ' αριθμ. 221]55]6μ. έ. έ. Διαταγή του 'Αρχηγείου.

ΝΕΑ ΔΕΛΤΙΑ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ ΑΝΔΡΩΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

*Απεφασίσθη ή άντικατάστασις των ύπηρεσιακών δελτίων ταυτότητος όλων των άνδρών Χωροφυλακής και ό έφοδιασμός των με νέα της αυτής άποχρώσεως

δι' όλους τους βαθμούς της ιεραρχικής κλίμακος του Σώματος. Διά τό έργον αυτό άρμόδιοι είναι οι Σταθμοί 'Ενσωμάτωσης Ταυτοτήτων των κατά τόπους Διοικήσεων Χωροφυλακής οι όποιοί μετά την ύπογραφήν των Δελτίων υπό του κ. Α' 'Υπαρχηγού Χωροφυλακής, θά μεριμνήσουν διά την έγκαιρον ένσωμάτωσιν και έν συνεχεία την επίδοσιν τούτων εις τους δικαιούχους άνδρας των. Ειδικώτερον οι άνδρες των 'Υπηρεσιών Χωροφυλακής Πρωτευούσης θά έξυπηρετηθουν από την 'Υποδιεύθυνσιν 'Ασφαλείας Προαστίων Πρωτευούσης όπου λειτουργεί Σταθμός 'Ενσωμάτωσης Ταυτοτήτων. Οι ύπηρετούντες άνδρες εις τας Π.Σ. Ο.Χ. Ρόδου και Κρήτης (Ρέθυμνον) θά έξυπηρετηθουν από τας Διοικήσεις Χωροφυλακής της έδρας των 'Υπηρεσιών των. Σχετική με τό θέμα αυτό είναι ή ύπ' αριθμ. 404]1]10 στ έ. έ. Διαταγή του 'Αρχηγείου.

Ο κ. ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΜΗΧΑΝΟΚΙΝΗΤΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ ΤΗΣ Δ.Α.Π.Π.

Τας πρωινάς ώρας της 14-8-1976 ό 'Υπουργός Δημοσίας Τάξεως κ. Γεώργιος Σταμάτης, συνοδευόμενος από τον Γενικόν Γραμματέα του 'Υπουργείου κ. 'Αναστάσιον Μπάλκον και τον 'Αρχηγόν Χωροφυλακής 'Αντιστράτηγον κ. Νικόλαον Κουτσιανάν, έπραγματοποίησεν ένημερωτικήν έπίσκεψιν εις την 'Υποδιεύθυνσιν Μηχανοκινήτων Μονάδων της Δ.Α.Π.Π. ή όποία έδρεύει εις την περιοχήν Μενιδίου—'Αττικής.

Ο κ. 'Υπουργός ενημερώθη κατ' άρχήν επί των συνηκών διαβιώσεως και εκπαιδεύσεως των άνδρών αυτής και άκολούθως έπεθεώρησε τους χώρους των έγκαταστάσεων καθώς και τά χρησιμοποιούμενα παρ' αυτής μέσα προς έκπληρωσιν της νευραλγικής της άποστολής. 'Εν συνεχείαι παρηκολούθησε θεαματικάς άσκήσεις πεζοπόρων τμημάτων της εις διαφόρους σχηματισμούς.

Μετά ταύτα ό κ. 'Υπουργός όμίλησεν εις τους συγκεντρωθέντας άνδρας και έξέφρασε την ευαρέσκειάν του διά τό τό έπιτελούμενον έργον των. Προσέτι διεβεβαίωσεν αυτούς ότι τόσον ό ίδιος προσωπικώς, όσον και όλόκληρος ή Κυβέρνησις, άναγνωρίζουν την προσφορά των πολυτίμων ύπηρεσιών των και παρέχουν κάθε έφικτήν συνδρομήν και συμπαράστασιν προς αυτούς.

Μετά τό πέρας της όμιλίας, ό 'Αρχηγός Χωροφυλακής 'Αντιστράτηγος κ. Νικόλαος Κουτσιανάνς ηύχαρίστησε τον κ. 'Υπουργόν διά τό ειλικρινές ένδιαφέρον του προς τους άνδρας της Χωροφυλακής και διεβεβαίωσεν αυτόν ότι ούτοι είναι άκόιμητοι φρουροί και ύπερασπισται των Δημοκρατικών της Χώρας θεσμών και των δικαιωμάτων κάθε 'Ελληνοσ πολίτου. Στιγμιότυπα από την έπίσκεψιν του κ. 'Υπουργού Δημ. Τάξεως εις την 'Υποδ]νσιν Μηχανοκινήτων Μονάδων Χωροφυλακής, εικονίζονται εις τας φωτογραφίας.

Νέα του μηνός • Νέα του μηνός

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ ΤΗΝΟΥ

Με ιδιαίτερον επισημότητα και μεγαλοπρέπειαν εωρτάσθη ή μνήμη τής Κοιμήσεως τής Θεοτόκου εις τόν 'Ιερόν Ναόν τής Ευαγγελιστρίας Τήνου ή όποία, όπως είναι γνωστόν, συμπίπτει με τήν επέτειον του τορπιλλισμού του Καταδρομικού ΕΛΛΗ υπό 'Ιταλικού ύποβρυχίου τήν 15-8-1940 εις τόν όρμον τής πόλεως.

Τήν παραμονήν του έορτασμού (14-8-1976) έτελέσθη πανδήμως κατανυκτικός Μέγας Έσπερινός. Τήν έπομένην έγένητο ή καθιερωμένη Λιτάνευσις τής Θωματούργου 'Ιερās Εικόνας τής Θεομήτορος. Πρός τόν σκοπόν αυτών έσχηματίσθη μεγαλοπρεπής πομπή τής εικόνας τής Μεγολόχαρης ή περιστοιχιζομένη υπό εκπροσώπων του κλήρου και λοιπών αρχών ως και χιλιάδων λαού.

Εις τήν τελετήν παρέστησαν ό 'Υπουργός Έσωτερικών κ. Στεφανόπουλος, ό 'Υπαρχηγός Ένόπλων Δυνάμεων Αντιστράτηγος κ. Βαζαίος, 'Ανώτατοι και 'Ανώτεροι 'Αξιωματικοί των Ένόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων 'Ασφαλείας, εκπρόσωποι των τοπικών αρχών, συλλόγων, οργανώσεων και σωματείων καθώς και πλήθος προσκηνυτών και τουριστών.

Ιδιαίτεραν έντύπωσιν έπροκάλεσε και πολλαπλά ευμενή σχόλια αρχών, τύπου και κοινής γνώμης έδημιούργησεν ή θετική και άθόρυβος συμβολή, ή επαγρύπνησις και ή μέριμνα των διατεθέντων εις ύπηρεσίαν άστυνομικών οργάνων των άρμόδιων 'Υπηρεσιών Χωροφυλακής διά τήν εύταξίαν, τήν εύρυθμον κυκλοφορίαν, τήν ασφάλειαν, τήν όμαλήν διακίνησιν και τήν πολιτισμένην έν γένει έξυπνότητα των άφιχθέντων προς τόν σκοπόν του έορτασμού προσκηνυτών και επισκεπτών εις τήν νήσον, από διάφορες περιοχές τής Χώρας και του έξωτερικού.

Οικοδομικός Συνεταιρισμός 'Αξιωματικών και 'Ανδυπασπιστών Χωροφυλακής.

'Εκοινοποιήθη προσφάτως εις τά μέλη του Οικοδομικού Συνεταιρισμού 'Αξιωματικών και 'Ανδυπασπιστών έγγραφον του Διοικητικού Συμβουλίου αυτού περι έξευρεθεισών καταλλήλων έκτάσεων προς ικανοποίησιν των οικιστικών αναγκών των. Κατέστη γνωστόν μάλιστα ότι αι έξευρεθεισαι ήδη οικοπεδικαι έκτάσεις θα διερευνηθούσιν περισσότερο από πλευράς δυνατοτήτων διά τήν καλύτεραν αξιοποίησιν των και έξ έπόψεως σχετικών τίτλων αυτών. 'Επί πλέον διευκρινίσθη ότι αι προσδιορισθεισαι ήδη τιμαί, κατά στρέμμα θα αύξηθούσιν έκ των έξόδων μεταβιβάσεως, τής έκτελέσεως έργων αξιοποιήσεως, του διορισμού συμβούλων (τεχνικών, νομικών) κ.λ.π. Αι έξευρεθεισαι έκτάσεις είναι δύο. 'Η μία εύρίσκεται εις τήν περιοχήν ΛΑΓΟΝΗΣΙΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ και χαρακτηρίζεται, λόγω τής θέσεώς της, ως ήμισιαστική—παραθεριστική. 'Απέχει 38 χιλιομετρα έξ 'Αθηνών και έν περίπου χιλιόμετρον από τής θαλάσσης. 'Εχει έκτασιν 850 στρεμμάτων

περίπου. 'Ως τίμημά της καθωρίσθη τό ποσόν των 120.000 δραχμών κατά στρέμμα. 'Η έξόφλησις των πρώτων 30.000 δραχμών θα γίνη άμα τή ύπογραφή των συμβολαίων, τό δε υπόλοιπον ποσόν θα έξοφληθ ή εις 48 ίσας δόσεις. 'Η δευτέρα έκτασις εύρίσκεται εις τήν περιοχήν ΑΝΘΟΥΣΗΣ—ΠΑΛΛΗΝΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ. 'Εξυπηρετείται με άστικήν συγκοινωνίαν και άπέχει 17 χιλιόμετρα έξ 'Αθηνών. Συνορεύει με τό Πολεοδομικόν σχέδιον τής Πεντέλης. Περιλαμβάνει έκτασιν 900—1.200 περίπου στρεμμάτων. Τό κατά στρέμμα τίμημα ώρίσθη εις 180.000 δραχμάς, έξ ών 100.000 θα καταβληθούσιν άμέσως με τήν ύπογραφήν των συμβολαίων. Τό υπόλοιπον ποσόν θα έξοφληθ ή εις 24 μήνας και εις ίσας μηνιαίας δόσεις, καταβληθησομένας ανά 2μηνον. Οί επιθυμούντες έκ των μελών του παρεκλήθησαν και υπέβαλον άρμοδίως τάς σχετικές δηλώσεις των τόν προηγούμενον μήνα.

'Επέτειος τής μάχης τής Δημητσάνης.

Τήν 22-8-1976 συμφώνως προς τό πρόγραμμα τής Νομαρχίας 'Αρκαδίας, εωρτάσθη ή επέτειος διασώσεως τής κωμοπόλεως Δημητσάνης από τήν επιδρομήν των άναρχοκομμουνιστών τήν 30ην Αύγουστου 1948.

Κατ' άρχήν έψάλη έπιμνημόσυνος δέησις, υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των πεσόντων άνδρών τής Χωροφυλακής και πολιτών κατοίκων Δημητσάνης, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ.

'Επηκολούθησε ή εκφώνησις του πανηγυρικού τής ημέρας από τόν κ. Π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΝ, έγινε προσκλητήριον νεκρών και ή τελετή έκλεισε με κατά-

θεσιν στεφάνων, υπό εκπροσώπων των 'Αρχών.

Εις τόν έορτασμόν παρέστησαν εκπρόσωπος τής Νομαρχίας 'Αρκαδίας, ό 'Επιθεωρητής Α' 'Επιθεωρήσεως Χωροφυλακής 'Υποστράτηγος κ. Παναγιώτης ΨΑΡΡΗΣ, ό Διοικητής τής 94 ΣΔΙ 'Υποστράτηγος κ. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ, ό 'Ανώτερος Διοικητής Χωροφυλακής Ταξίαρχος κ. Α. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ, ό Πρόεδρος τής Κοινότητος μετά του Κοινοτικού Συμβουλίου και πλήθος κόσμου.

Εις τήν φωτογραφίαν ό 'Επιθεωρητής τής Α' 'Επιθεωρήσεως Χωροφυλακής κατά τήν κατάθεσιν στεφάνου εις τό μνημείον των πεσόντων.

ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Ο κ. Αρχηγός έπεθεώρησεν άκριτικάς Υπηρεσίας

Διά του ύπ' αριθμ. 428 τής 12-6-1976 Προεδρικού Διατάγματος συνεπληρώθη τὸ ύπ' αριθμ. 13 [15-6-1957 Β.Δ. περί τής 'Ιδρύσεως του 'Επικουρικού Ταμείου Χωροφυλακῆς, ὡπως συνεπληρώθη, ἐτροποποιήθη ἢ ἀντικατεστάθη τούτου βραδύτερον. Διά του Διατάγματος τούτου εἰδικώτερον ἐπῆλθον αἱ κάτωθι βασικαί μεταβολαί: Τὸ Ε.Τ.Χ. μετονομάσθη εἰς (Ε.Τ.Ε.Χ.) 'Επικουρικὸν Ταμεῖον 'Ελληνικῆς Χωροφυλακῆς καὶ καθωρίσθη τὸ χορηγούμενον παρ' αὐτοῦ βοήθημα εἰς «Μέρισμα». Οἱ μέτοχοι αὐτοῦ, δηλαδὴ οἱ «Μεριδιούχοι» διακρίνονται εἰς Στρατιωτικούς καὶ Πολιτικούς. Προσδιωρίσθη ὁ χρόνος ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς ἀσφαλίσεως τῶν μετόχων του, οἱ πόροι τοῦ Ταμείου, ἡ ἔννοια τοῦ ὄρου «Μισθός» ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ὑπολογίζεται ἡ ὑπὲρ αὐτοῦ 5% κράτησις καθὼς καὶ ἡ ἐφ' ἀπαξ εἰσφορά ἐνὸς βασικοῦ μισθοῦ τοῦ μετόχου. Καθωρίσθησαν ἐπίσης τὰ πρόσωπα εἰς τὰ ὁποῖα μεταβιβάζονται τὰ δικαιώματα τοῦ μεριδιούχου ἢ μετόχου εἰς περίπτωσιν θανάτου του. 'Επιπροσθέτως καθωρίσθη ὅτι ἐκ τῶν ἐξελεθόντων ἢ ἐξερχομένων ἀνδρῶν τοῦ Σώματος, λόγω διορισμοῦ τῶν εἰς ἄλλην δημοσίαν ἢ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ὅσοι αἰτοῦνται τὴν εἰς τὸ Ε.Τ.Ε.Χ. ἀσφάλισίν των, διατηροῦν αὐτήν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀσφαλίζονται εἰς ἄλλον φορέα επικουρικῆς ἀσφαλίσεως καὶ συνεπλήρωσαν ἤδη 10ετὴ εἰς τὸ Ε.Τ.Ε.Χ. πραγματικὴν ἀσφάλισιν, κατόπιν τήρησεως ὄρισμένων συναφῶν προϋποθέσεων. Διά τοῦ ἄρθρου 5 καθωρίσθησαν τὰ σταθερὰ μέρη καὶ κάθε μεριδιούχου, δηλαδὴ τὸ ἄρτιον ἢ πληρὲς προσηχημένον ἢ ἠλαττωμένον μέρος αὐτοῦ δικαιούται ἕκαστος, ἀναλόγως τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεώς του, καθὼς καὶ τὸ ὕψος αὐτῶν, ἀναλόγως τῆς κατηγορίας εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ἕκαστος τούτων. 'Εν συνεχείᾳ καθωρίσθησαν αἱ προϋποθέσεις τῆς ἀναγνωρίσεως μερίσματος εἰς τοὺς ἐξερχομένους τῆς ὑπηρεσίας μετόχους του, τὰ χρονικὰ ὅρια τῆς τοιαύτης ιδιότητός των καθὼς καὶ αἱ προϋποθέσεις ἀναγνωρίσεως ἄρτιου μερίσματος εἰς τοὺς ἐξερχομένους τοῦ Σώματος, λόγω ἀνικανότητος. Εἰς τὸ ἄρθρον 6 καθωρίσθησαν ὁ τρόπος ἐξευρέσεως τοῦ δικαιουμένου μηνιαίου μερίσματος καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μεριδίων κάθε μεριδιούχου, ὁ ἀριθμὸς τῶν μεριδίων, κατὰ βαθμούς, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Διατάγματος, αἱ προϋποθέσεις τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ μερίσματος καὶ αἱ πρὸς τὸ Ταμεῖον ὀφειλαὶ τῶν μεριδιούχων, ἡ τιμὴ κάθε μεριδίου, ὡς καὶ αἱ προϋποθέσεις ἀναπροσαρμογῆς του, ὁ τρόπος καὶ ἡ ἐναρξίς καταβολῆς τοῦ μερίσματος καθὼς καὶ πότε ἀπόλλυται τοῦτο. Εἰς τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ Διατάγματος καθωρίσθησαν, τὸ ποσοστὸν ἀναγνωρίσεως μεριδίων εἰς τοὺς ἐμμέσους μεριδιούχους, ἡ διάθεσις τῶν κεφαλαίων πρὸς ἐπαύξεισιν τῶν ἐσόδων τοῦ Ταμείου.

Εἰς τὰ πλαίσια τῶν ἐνημερωτικῶν ἐπισκέψεων πρὸς ἐπιτόπιον ἐξέτασιν τῶν ἀπασχολούντων τὰς Υπηρεσίας Χωροφυλακῆς καὶ τοὺς ἄνδρας τοῦ Σώματος προβλημάτων, ὁ Αρχηγὸς Χωροφυλακῆς Ἀντιστρατήγος κ. Νικόλαος ΚΟΥΤΣΙΑΝΑΣ, μετέβη τὴν 20ην Αὐγούστου ἐ. ἔ. εἰς τὰς ἀκριτικάς περιοχὰς τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ ἐπεθεώρησε τὰς ἐκεῖ Υπηρεσίας Χωροφυλακῆς. Ο κ. Αρχηγὸς ἐξήτασεν ἐπιτοπίως μετὰ τῶν Διοικητῶν τῶν Υπηρεσιῶν τὰ ἀπασχολούντα αὐτὰς προβλήματα καὶ ἔδωκε τὰς δεούσας ὁδηγίας διὰ τὴν ἐπίλυσιν των.

Παρέστη ἐπίσης εἰς συγκεντρώσεις ἀνδρῶν, εἰς τὰς ὁποίας εὔρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς αὐτοὺς, τονίσας ὄλως ἰδιαίτερως τὴν ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν τὴν ὁποίαν προσφέρουν εἰς τὸν εὐαίσθητον Ἑλλαδικὸν αὐτὸν χώρον κατὰ τὴν παρούσαν διὰ τὸ Ἔθνος κρίσιμον περίοδον.

Ἐξ ἄλλου τὴν 26ην καὶ 27ην Αὐγούστου ἐ. ἔ. ὁ κ. Αρχηγὸς μετέβη εἰς Μυτιλήνην καὶ ἐπεθεώρησε τὰς ἐκεῖ Υπηρεσίας τῆς Α.Δ.Χ. Νήσων Αἰγαίου. Τὸ ὑψηλὸν πατριωτικὸν φρόνημα καὶ ἡ ἀρίστη ὑπηρεσιακὴ ἀπόδοσις τῶν Υπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς τῆς νήσου Λέσβου ἄφησαν τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις εἰς τὸν κ. Αρχηγόν. Εἰς συγκέντρωσιν τῶν ἀνδρῶν τῶν Υπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς Μυτιλήνης, ὁ κ. Αρχηγὸς, διεβεβαίωσε τοὺς παρευρεθέντας ὅτι ἀποτελοῦν τὸν προμαχῶνα τῆς νησιωτικῆς ἀκριτικῆς Ἑλλάδος ὅπου τὸ Ἔθνος δλόκληρον ἔχει στραμμένα τὰ βλέμματα του καὶ δι' αὐτὸ ἡ προσπάθειά των πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογος διὰ νὰ φανοῦν ἀντάξιοι τῶν παραδόσεων τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἑορτασμὸς τῆς ἡμέρας τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων

'Ιδιαίτερως ἐπίσημον χαρακτῆρα ἔλαβεν ὁ γενόμενος τὴν 29ην Αὐγούστου 1976 εἰς ὀλόκληρον τὴν χώραν ἐπίσημος ἑορτασμὸς τῆς ἡμέρας τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων με καθολικὴν συμμετοχὴν ἀρχῶν, τύπου καὶ κοινοῦ. Σύμφωνα μετὰ τὸ καταρτισθὲν Πρόγραμμα τοῦ Αρχηγείου Ἐνόπλων Δυνάμεων, ἐτελέσθησαν Δοξολογίαι καὶ μνημόσυνα ὑπὲρ τῶν πεσόντων εἰς Ἱερὸς Ναοῦς Πόλεων, Κομποπόλεων καὶ Χωρίων. Ταυτῆχρονα ἔλαβε χώραν σηματοστολισμὸς καὶ φωταγωγίαι τῶν Δημοσίων, Δημοτικῶν, Κοινοτικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Αστυνομικῶν Καταστημάτων, κατετέθησαν στέφανοι εἰς τὰ μνημεῖα ἠρώων ὑπὸ ἐκπροσώπων τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν καὶ ἐγένοντο κατὰλληλοι ὁμιλίαι εἰς τοὺς ἄνδρας τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

Εἰς τὰς ἐκδηλώσεις αὐτὰς παρέστησαν ἐκπρόσωποι τοῦ Υπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, τῶν θρησκευτικῶν, πολιτικῶν καὶ ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, τῶν Ἐφεδροπολεμικῶν Ὄργανώσεων, Συλλόγων καὶ Σωματείων καθὼς καὶ πλῆθος κόσμου. Εἰδικώτερον ἀπὸ πλευρᾶς Χωροφυλακῆς παρέστησαν, ὁ Ἐπιθεωρητῆς τῆς Β' Ἐπιθεωρήσεως Χωροφυλακῆς Ὑποστράτηγος κ. Ἰωάννου Γρηγόριος εἰς τὸ Βίτσι καὶ ὁ Ἀνώτερος Διοικητῆς Χωροφυλακῆς Ἡπείρου Ταξίαρχος κ. Σωτηρόπουλος Κων/ντίνος εἰς τὸν Γράμμον, ὡς ἐκπρόσωποι τοῦ Αρχηγῶ Χωροφυλακῆς Ἀντιστρατήγος κ. Κουτσιανᾶ Νικόλαου, ὁστις παρέστη εἰς τὴν Δοξολογίαν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν.

Εἰς τὰς Σχολὰς Χωροφυλακῆς Ἀθηνῶν ἐγένετο τὴν 28-8-1976 εἰδικὴ συγκέντρωσις εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν ὁ Α' Ὑπαρχηγὸς τοῦ Σώματος Ὑποστράτηγος κ. Κωνσταντοῦδάκης Ἀγγελιάκος, ὁ Ἐπιθεωρητῆς τῆς Α' Ἐπιθεωρήσεως Χωροφυλακῆς Ὑποστράτηγος κ. Ψάρρης Παναγιώτης, ὁ Διευθυντῆς τῆς Δ.Α.Π. Πρωτῆς Ταξίαρχος κ. Σέρρας Διονύσιος, ὁ Διευθυντῆς τῆς Ὑποδ[ύσεως] Ἀσφαλείας τῆς Δ.Α.Π.Ι. Ταξίαρχος κ. Παπαναστασίου Ἰωάννης, οἱ Διοικηταὶ τῶν Σχολῶν Χωροφυλακῆς Ταξίαρχος κ. Πίππας Ἀνδρέας καὶ Συν[ι]ρχης κ. Φτερινιάτης Σπυρίδων, πολλοὶ Ἀνώτατοι, Ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι Ἀξιωματικοί, Ὑπαξιωματικοί, Χωροφυλακεὶς καὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς τοῦ λεκανοπεδίου Ἀττικῆς. Εἰς τὸς συγκεντρωθέντας ὁμιλήσεν ὁ Διοικητῆς τῆς Σ.Α.Χ. Ἀθηνῶν Συναγματοάρχης κ. Φτερινιάτης Σπυρίδων ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὴν σημασίαν τοῦ ἑορτασμοῦ καὶ ἐξήρε δόντως τὴν πολεμικὴν ἀρετὴν τοῦ Ἑλλήνος διὰ τὴν προάσπισιν τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὁσίων τῆς Φυλῆς καὶ τοῦ ἔθνους διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἡμέρας τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων εἰς τὰς Σχολὰς Χωροφυλακῆς Ἀθηνῶν, εἰκονίζεται εἰς τὴν φωτογραφίαν.

Η πατροπαράδοτη φιλοξενία των Ελλήνων που έχει τις ρίζες της εις τον Ξένιον Δία των αρχαίων μας προγόνων και οι απάραμιλλες ομορφιές της πατρίδος μας αί όποιοι έχουν καταστήσει την Έλληνικήν γην τουριστικόν μαγνήτην εκατομμυρίων επισκεπτών έμάγευσαν κυριολεκτικώς μεταξύ πολλών άλλων και τόν ζεύγος των Αμερικανών εκπαιδευτικών FRED και NAN RAGSDALE. Διά τās ώραίας έντυπώσεις τās όποίας απέκομισαν από την όμορφηά τής Ελλάδος και την πατροπαράδοτον Έλληνικήν φιλοξενίαν, έπανελθόντες εις την πατρίδα των έδημοσίευσαν εις τόν εκεί τοπικόν τύπον άρθρον τόν όποιον έπιγράφεται «Η ΟΜΟΡΦΗ ΚΑΙ ΦΙΛΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ» και άποτελεί εις την κυριολεξίαν ύμνον διά την χώραν μας. Τό άρθρον τούτο μεταξύ άλλων περιλαμβάνει και τās εξής:

«Όταν ταξιδεύει κανείς είναι άνθρωπινο να έπηρεάζεται από τις διάφορες έμπειρίες που άντιμετωπίζει κατά την διάρκεια τής παραμονής του σ' ένα μέρος.

Τό ίδιο συνέβη και με μās, από την έπίσκεψίν μας στην Ελλάδα.

Ίσως εάν είχαμε άρρωστήσει ή εάν είχαμε χάσει άποσκευές ή είχαμε πάθει άλλες μικροζημιές, θά είχαμε γυρίσει με τόν ένθουσιασμό μας λιγάκι ψαλιδισμένο, αλλά έτσι όπως ήλθαν τά πράγματα, θά ήταν άληθινή καταστροφή να χάσουμε κάτι από τή χαρά μας.

—Ξεκινήσαμε με χαρούμενη προδιάθεση γιατί θά είχαμε την εύκαιρία να άνανεώσουμε την τόσο ξεχωριστή σχέση μας με τή Βούλα, την πρώην AFS κόρη μας και τελικά να άνταμώσουμε με την ύπόλοιπη οικογένεια ή όποια τυχαίνει να άνήκει εις τό Σώμα τής Χωροφυλακής. Νά άνεβούμε στην Άκρόπολη και να περπατήσουμε στην αρχαία Άγορά, όπου οι φιλόσοφοι μεταλαμβάνευσαν τις ιδέες τους στους μαθητές τους, στά πρώτα άμυδρά σχηματισμένα σχολεία ήταν στίς βασικές μας επιδιώξεις.

Έλάχιστα όμας φανταζόμασταν τι όμορφες μέρες μās περίμεναν στην συνέχεια.

Τό Γραφείον Τουρισμού θά μās πληροφορήσει ότι πολλοί άνθρωποι στην Ελλάδα μιλούν περισσότερες από μία γλώσσες. Πράγματι μιλούν.

Συνήθως ακόμη και σε άπομακρυσμένες περιοχές, μπορείτε να βρήτε κάποιον που μιλάει τουλάχιστον λίγα Άγγλικά.

Άπολαύσαμε τās εκατομμύρια των ειχόνων των βουνών και των θαλασσών τής Ελλάδος που πήρε ό νοūs μας, αλλά και πολύ θαυμάσαμε τούς ανθρώπους. Ζώντας τόσο στενά μαζί τους, ήλθαμε πιό κοντά τους, από ό,τι θά θεωρούσαμε δυνατόν, σ' ένα τόσο σύντομο διάστημα.

Έχοντας άκούσει από πριν για την Έλληνικήν περιφημη φιλοξενία νομίσαμε ότι ήμασταν προετοιμασμένοι γι' αυτήν, αλλά ή καλωσύνη που βρήκαμε ξεπέρασε κάθε προσδοκία.

Γεύματα, δείπνα, φιάλες κρασί, όλα δόθηκαν με πραγματική εύχαριστηση. Αυτά τά πράγματα ήσαν ώραία, αλλά θά μās έφεραν σε δύσκολη θέση εάν δέν

είχαν δοθή μ' εκείνο τό τόσο γνήσιο αίσθημα. Φαντασθήτε άν μπορήτε, να κάθεστε σ' ένα γεμάτο έστιατόριο, σ' ένα σαλόνι, ή γύρω σ' ένα τραπέζι όπου ίσως μόνον ένας άλλος μπορεί να καταλάβη τις ιδέες σας ή να καταλάβετε τις δικές τους και παρ' όλα αυτά να αισθάνεσθε περιφημα άνετα. Αυτό ήταν τό αίσθημα από την φιλοξενία τής οικογενείας τής Βούλας των συγγενών και φίλων τους και να γιατί ή 'Ελλάδα ήταν τόσο ώραία».

Εις την φωτογραφίαν τόν ζεύγος των Αμερικανών εκπαιδευτικών με τόν «πα-

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

πού» όπως εις τό άρθρον των άναφέρων, τής οικογενείας ή όποια τους έφιλοξένησε κατ'ά την παραμονήν των εις την Ελλάδα και ό όποιος τούς «εξέπληξε» με την καλήν γνώσιν τής Άγγλικής γλώσσας.

Αί πρόσφατοι άνακαλύψεις άγνωστων κακοποιών υπό όργάνων τής Διοικήσεως Χωροφυλακής Βεροίας έχουν προκαλέσει γενικόν θαυμασμόν και έχουν συγκινήσει τόνσον τούς παθόντας, όσον και τόν τοπικόν τύπον, ώστε τα εύμενή των σχόλια διά τούς άνδρας τής Δ]σεως Χωροφυλακής Βεροίας να υπερβαίνουν κάθε προηγούμενον. Χαρακτηριστική συνέχεια των έπιτυχιών και τής δραστηριότητος τής Δ]σεως Χωροφυλακής Βεροίας εις την καταστολήν του κοινού έγκληματος διά τής συλλήψεως των επικινδύνων αυτών έγκληματικών τύπων είναι άφ' ενός μόν η ληφθείσα έπιστολή του Μητροπολίτου

Βεροίας κ. ΠΑΥΛΟΥ, όστις εξέφρασε την άκραν αυτου και του κοινου τής Μητροπόλεως ικανοποίησιν και εύαρέσκειαν διά τās προαναφερθείσας έπιτυχίας των άνδρων αυτης αι όποιοι τιμούν μεγαλως και έπαξίως τό Σώμα τής Χωροφυλακής και έδραιώνουν τό αίσθημα άσφαλείας εις την περιοχήν. Η έφημερίς ΦΡΟΥΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ, εξ άλλου, εις εκτενή σχόλια τής εξέφρασε τόν έπαινον των πολιτών του Νομου 'Ημαθίας διά την λαμπράν άστυνόμευσιν τής περιοχής και άνέφερε τās προσφάτους αυτας έπιτυχίας τής Δ.Χ.

Βεροίας, ή όποια έστάθη φραγμός εις τās σχέδια των επικινδύνων έγκληματικών τύπων τής παρανομίας.

Ό κ. Κων]νος ΜΠΙΖΑΚΗΣ, Δικηγόρος, δι' έπιστολής του προς τόν κ. Άρχηγόν, συνεχάρη τούς άνδρας των 'Υπηρεσιών Χωροφυλακής Άλεξανδρείας, άφ' ενός μόν διά την ύψηλής στάθμης ύπηρεσιακήν των προσφοράν, άφ' έτέρου δε διά τās εκτός των κυρίως ύπηρεσιακών καθηκόντων των προσφερομένας πολυλαπλάς κοινωνικάς ύπηρεσίας, χάριν του κοινου τής περιοχής.

Διά παρομοίου περιεχομένου έπιστολής ό κ. Λεωνίδας ΦΛΩΡΙΑΣ, εξέφρασε τās εύχαριστίας του προς τόν κ. Άρχηγόν διά τό Σώμα τής Χωροφυλακής του όποιου ήγείται, διότι οι άνδρες αυτης οι όποιοι είναι άγρυπνοι φρουροι τής ζωής και τής περιουσίας των πολιτών, επέτυχον να συλλάβουν, εντός βραχυτάτου διαστήματος, τόν δράστην τής κλοπής του αυτοκινήτου του εις Κατερίνην όπου κατέφυγε εκ Βόλου, προς άποφυγήν τής συλλήψεώς του.

Ό Μητροπολίτης Λευκάδος και 'Ιθάκης κ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ, δι' έγγράφου του, εξέφρασε τās θερμάς του εύχαριστίας προς τούς άνδρας τής Δ.Χ. Λευκάδος, διά την συμπαράστασιν και την δραστηριότητα αυτών προς έπιτυχίαν των γενομένων προσφάτως, εις Λευκάδα, πολυπληθών θρησκευτικών εορτών και πανηγύρων και κυρίως διά την συμβολήν των εις την άνετον διακίνησιν και έξυπνέτησιν του πλήθους των προσκυνητών.

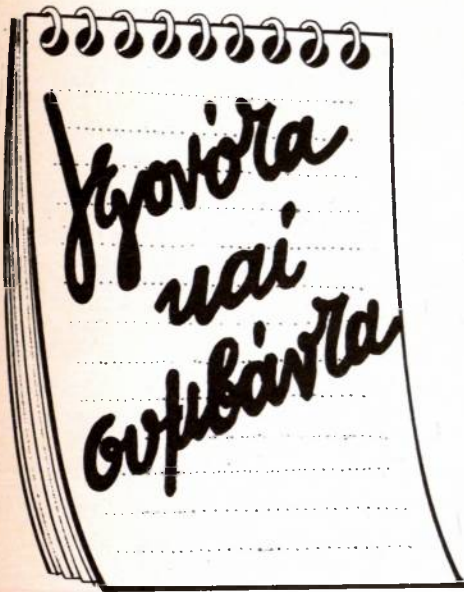
Ό Διευθύνων Σύμβουλος τής εις Εάβηθην Βιομηχανίας 'Υποκαμισων και Ένδυμάτων SOLDATOS, επ' εύκαιρία των προσφάτων έγκαινίων αυτης, εις τās όποια παρέστησαν εκλεκτοί εκπρόσωποι των άρχών τής περιοχής και τής Βορείου Ελλάδος, εξέφρασε δι' έγγράφου του, τόν μέγιστον θαυμασμόν του διά τό έπίμοχθον έργον των άνδρων τής Τροχαίας Εάβηθης και τās ληφθέντα υπ' αυτης έπιτυχή μέτρα τάξεως και τροχαίας κατά την ήμέραν τής τελέσεως των έγκαινίων.

Νέα του μηνός • Νέα του μηνός

Θαυμάσια όμολογουμένως ή πρωτοβουλία του Ίδρύματος Κοινωνικής Προνοίας Θεσσαλονίκης να εκπαιδεύση τους μικρούς τροφίμους του στο καυτό σήμερα πρόβλημα τής κυκλοφοριακής διαπαιδαγωγήσεως. Ο τρόπος τής εκπαιδεύσεως, πραγματικά πρωτότυπος, υπήρξε πολύ άποτελεσματικός αν παρατηρήση κανείς τὰ χαρούμενα προσωπάκια τών παιδιών που έλαβαν μέρος σ' αυτό τὸ εὐχάριστο, ἀλλὰ ὅπωςδήποτε πολύτιμο, παιδαγωγικὸ παιχνίδι. Οἱ μικροὶ τρόφιμοι παίζοντας καὶ τραγουδώντας με στολή τοῦ τροχονόμου τής Χωροφυλακῆς ἔμαθαν ὅτι ἡ κύκλοφορία εἶναι ἓνα σπουδαῖο πρᾶγμα που ἔχει ὁμοίως τοὺς δικούς της κανόνες ὅπως ἄλλωστε καὶ κάθε παιχνίδι. Αὐτοὶ οἱ κανόνες, πρέπει νὰ τηροῦνται με προσοχή γιατί ἡ παραβίασή τους μπορεῖ νὰ στοιχίση καὶ τὴν ἴδια ἀκόμη τὴν ζωὴ τοῦ παραβάτη. Ἄπλᾳ ἀλλὰ σοφὰ διδάγματα καὶ ἀσφαλῶς ὄχι μόνο γιὰ μικροὺς. Ἀξίζουν πράγματι θερμὰ συγχαρητήρια σ' ὄλους ὅσους συνέβαλαν στὴν ἐπιτυχία αὐτῆς τής πρωτοβουλίας, ἡ ὁποία πιστεύουμε ὅτι θὰ συνεχισθῆ καὶ ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους.

Ανάλητοι έμποροι του λευκού θανάτου

Ανηλεής είναι ο καθημερινός αγώνας που διεξάγεται από τις Υπηρεσίες μας, για την καταπολέμηση της φοβερής μάστιγος των ναρκωτικών, που η χρήση τους — από νεαρές προπαντός ηλικίες — έχει λάβει τελευταία άνησυχητικές διαστάσεις. Το φαινόμενο αυτό δεν είναι, βέβαια, αποκλειστικά ελληνικό, αλλά γενικότερο πραγματικό γεγονός, που παρατηρείται σε παγκόσμια κλίμακα με ένθερμους δυστυχώς όπαδούς στο χώρο της έμπορίας, καθώς επίσης και στον χώρο της καταναλώσεως. Είναι, λοιπόν, τρομερά δύσκολο και απαιτείται άνοπο-χώρητη επιμονή, φοβερή διαίσθηση και σθεναρή θωράκιση του αστυνομικού όργάνου, που θα παρακρουθήσει και θα έντοπισή τους ντόπιους και προπαντός τους ξένους έμπορους του λευκού θανάτου, οι όποιοι με την σημερινή εκμηδένιση των αποστάσεων και την φανταστική ταχύτητα των συγκοινωνιακών μέσων, μπορούν με άνεση να μετακινούνται από χώρα σε χώρα, είτε ως τουρίστες, είτε ως άπλοϊ διερχόμενοι ταξιδιώτες. Η έντοπιση και στην συνέχεια ή παρακολούθηση των ανθρώπων αυτών, που διαθέτουν άλλη ψυχосύνθεση και διαφορετική νοοτροπία, δεν είναι πράγμα άπλοϊ, ούτε έπεισοδιακό γεγονός της ρουτίνας, που διεκπεραιώνεται τυπικά και άθόρυβα, με την πολυτέλεια και την άνεση της έπισκέψεως στο γραφείο της αρμοδίας Υπηρεσίας. Αντίθετα τα πράγματα είναι έντελως διαφορετικά και τρομερά επικίνδυνα για τον Αστυνομικό, που θα έπέμβη, δυναμικά και άποφασιστικά, για την έξουδετέρωση του επικίνδунου λαθρεμπόρου ναρκωτικών ή όπως προσφύε-

στατα συνηθίζεται να λέγεται σήμερα, έμπορου του λευκού θανάτου. Διότι θά πρέπει να διαθέτη αντίληψη και φαντασία, αλλά πρό παντός να τον διακρίνη εύψυχια, ή όποια άναμφισβήτητα είναι άναγκαίο να έγγίξει τα όρια της γενναιοέτητος, άν μη της αυτοθυσίας. Ένα πρόσφατο γεγονός, που συνέβη στην περιοχή της Γλυφάδας με πρωταγωνιστή και παρ' όλιγο θύμα τον Υπομóιραρχο κ. Ράπτη είχε σαν αποτέλεσμα την έξάρθρωση επικίνδυνης σπείρας λαθρεμπόρων ναρκωτικών, που όλα τα μέλη της ήταν άλλοδαποι και παρίσταναν τους ψευτοτουρίστες. Οι τρεις ήταν Σουδανοί και ό τέταρτος Αμερικανός, όλοι δέ μαζί είχαν συγκροτήσει την όλεθρια κομπανία των εμπόρων του λευκού θανάτου, της όποιας τό δυναμικό και την στελέχωση αποτελούσαν οι Μωχάμετ Χ. Μουσταφά, 22 χρόνων, ναυτικός, Σαμίρ Μ. Μουσταφά, 23 χρόνων, Μωχάμετ Α. Νείρ 22 χρόνων και Ρεϋμοντ Μαντζερόλα 29 χρόνων. Μαζί τους έφεραν τρία περίπου κιλά χασίς, που έκρυψαν έπιμελώς σε διάφορα ξενοδοχεία των Αθηνών και των Πρωστίων στα όποια κατά καιρούς διέμεναν. Έφρόντιζαν, όμως, πάντοτε να αλλάζουν διαμονή, για να μη δίνουν στόχο στην Αστυνομία κι' έτσι, σε σύντομο χρονικό διάστημα, διέμεναν σε δέκα διαφορετικά ξενοδοχεία. Τό δικτυο, όμως, της Υπηρεσίας Ναρκωτικών της Υποδóνησεως Ασφαλείας Πρωστίων Πρωτεύουσας παρακολούθησε πολύ στενά τις αλλαγές αυτές, γιαυτό και σύντομα των κακοποιών. Τότε άπεφασίσθη να παρουσιασθή σαν άγοραστής ό Υπομóιραρχος της Υπηρεσίας αυτής κ. Ράπτης, ό όποιος θα άγόραζε ένα κιλό χασίς αντί 80.000. Όρίσθη τό ραντεβού και συναντήθηκαν όλα τα μέλη, με τόν ύποψηφιο άγοραστή, στην περιοχή της Γλυφάδας, για να κλείσουν την «δουλειά». Είχαν φέρει, μάλιστα μαζί τους τό εμπόρεμα, για άμεση παράδοση, όταν θα κατέληγαν σε συμφωνία και θα καθώριζαν τό ποσόν της τελικής τιμής. Όταν άρχισαν οι διαπραγματεύσεις της άγοράς, τα «λαγωνικά» της Υπηρεσίας Ναρκωτικών παρακολουθούσαν, με πολλή διακριτικότητα, τις έπαφές και όλες τις διακυμάνσεις για τό κλείσιμο της συμφωνίας. Τήν στιγμή, λοιπόν, που οι λαθρέμποροι, άνύποπτοι και άμέριμνοι, πραγματοποιούσαν την επίδειξη του παρανόμου έμπορευματος στον άξιόλογο πελάτη τους, έκαναν άστραπιαία την εμφάνισή τους και με τόν Υπομóιραρχο έπι κεφαλής συνέλαβαν τους τέσσερις και κατέσχσαν τό χασίς που είχαν μαζί τους. Ό πρώτος εκτός από τό χασίς, είχε μέσα στις κάλτσες του ένα στιλέτο και μικρή ποσότητα ναρκωτικού σε σκόνη τό όποϊον άπεστάλη «αρμόδιας», για να καθορισθή τό είδος και ή προέλευσή του. Τό κρυμμένο στιλέτο έβγαλε, κατά την στιγμή της συλλήψεως, έπέτεθή κατά τόν Υπομóιραρχο και προσπάθησε να τόν κτυπήσει, για να διαφύγη. Δέν τα κατάφερε, όμως, γιατί με τις γνώσεις τους ό Υπομóιραρχος και οι προστρέξαντες άνδρες της Υποδιευθóνησεως Ασφ. Πρ. Πρωτεύουσας

άκίνητοποιήσαν τόν κακοποιό, ό όποϊος παρ' όλιγο να προκαλέσει σωματικές βλάβες ή άλλες σοβαρότερες καταστάσεις, χωρίς να άποκλείεται και αυτό τό μοιραίο, σε αυτούς άκριβώς οι όποιοι έκτελούσαν με συνέπεια, που τις περισσότερες φορές ξεπερνά και αυτή την άυταπάρνηση, τό ύπηρεσιακό και κοινωνικό τους καθήκον, προσφέροντες και την ζωή τους άκόμη χάριν αυτού.

Μια βδελυρή και άνανδρη πράξις και ή τιμωρός Νέμεσις

Και τό δεύτερο γεγονός έχει ληφθή από τό πλοίο «Καρνέ» του 24όρου της Υποδóνησεως Ασφαλείας Πρωστίων Πρωτεύουσας, οι άνδρες της όποιας επί 15 όλόκληρα ήμερονύκτια άναζητούσαν τόν «σεξόκακοποιό» δράστη (όπως..... πολιτογραφήθηκε τελευταία διεθνώς, ό χαρκτηρισμός, στην μοντέρνα όρολογία) του βιασμού της Άγγλίδος τουρίστριας Ζάκελιν Φ. στην περιοχή της Ραφήνας. Η άναδρη και συνάμα βδελυρή αυτή πράξις του βιασμού, δεν έχει άτυχώς έκλείψει όριστικά από τόν τόπο μας, παρά τις τεράστιες προόδους, που έχουμε σημειώσει, σε όλους τους τομείς του έπιστημονικού και τεχνικού πολιτισμού. Ίσως να μώνη, άκόμη, σαν τό τελευταίο κατάλοιπο του μεσογειακού θερμού χαρακτήρος μας ή να παρεξηγήται ή έντελώς διαφορετική νοοτροπία και ή κάπως προκλητική έλευθεριότης των ξένων ή τέλος να είναι έσκεμμένη ή πρόκληση εκ μέρους των για την δημιουργία σκανδάλου, με άπώτερο σκοπό την ήρωοποίηση τους. Όπως και να έχη τό πράγμα, οι Υπηρεσίες μας τό αντιμετώπιζουν, όσάκις παρουσιασθή, με την μεθοδικότητα και την έμπειρία που διαθέτουν, ώστε καμία παρόμοια περίπτωση να έχη παραμείνη μέχρι σήμερα άνεξιχνίαστη σε όλόκληρη οχεδόν την χώρα. Διότι είναι βέβαιοι ότι κάθε τέτοια πράξις και τόν πολιτισμό μας προσβάλλει και στιγματίζει, αλλά και τόν τουρισμό μας ύπονομεύει ουσιαστικά.

Τό χρονικόν λοιπόν, του συμβάντος που προαναφέραμε, σύμφωνα με την καταγγελία της παθούσης στην Υποδóνηση Ασφαλείας Πρωστίων Πρωτεύουσας και τα συγκεντρωθέντα στην συνέχεια από την Υπηρεσία αυτή στοιχεία, έχει περιπου ως έξης. Διερχόμενο φορτηγό αυτοκίνητο «περισυνέλεξε» στο Πικέριμ, σε κακή κατάσταση, την τουρίστρια και την ώδήγησε στην Υποδιεύθυνση, όπου διεκτραγώδησε την περιπέτεια της, με τις οχετικές φυσικά άνακρίβειες και άνακολουθίες, λόγω της ψυχολογικής καταστάσεως και της έπικρατούσης άρχικής συγχύσεως. Έπειτα από την παράθεση των περιγραφικών στοιχείων και τις συντονισμένες άναζητήσεις της Υπηρεσίας μας, έντοπισήθη ό δράστης Φωτ. Γ. Φωτ. 24 χρόνων, που είναι γνωστή ταυτότητα στην Χωροφυλακή, για τις δρα-

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΑΜΕΣΟΥ ΕΠΕΜΒΑΣΕΩΣ

στηριότητες του με άνωμαλους τύπους. Την Άγγλιδα ο δράστης βίασε μαζί με τον οδηγό του ταξί, που την μετέφερε από την Ραφήνα στην Αθήνα, όπου εργαζόταν σε ένα ελληνικό σπίτι. Η τουρίστρια άρχικά είπε, ότι γνώρισε τον δράστη σε μία «ντισκοτέκ» και γύριζε μαζί του στην Ραφήνα όπου στο Πικέριμ την έβιασε πρώτος ο ταξιτζής και μετά ο πρόσκαιρος φίλος της. Αργότερα, όμως, άρνήθηκε πως γνώριζε τον Φατ. και ισχυρίστηκε πως ο οδηγός του ταξί τον πήρε στο δρόμο. Πρόσθεσε, ακόμη ότι καθ' όδον ταχυδρόμησαν ένα γράμμα για το Λονδίνο. Την επαλήθευση έκανε πράγματι η Υπηρεσία Διώξεως κοινού εγκλήματος της Υποδιεύσεως Ασφαλείας Προαστίων, η οποία και επικοινωνήσε με τον παραλήπτη της επιστολής και έτσι εξακριβώθηκε ο τόπος και ο χρόνος που ταχυδρομήθηκε. Μετά την όμολογία του βιασμού της Άγγλιδας ο δράστης που είχε τραυματισμένο το μικρό του δάκτυλο, όμολόγησε επίσης ότι είχε ληστέψει και Γερμανό τουρίστα, από τον όποιον πήρε 4.000 δραχμές και 200 μάρκα. Το παραμορφωμένο, λοιπόν, μικρό δάκτυλο του δράστη και το γράμμα που εστάλη στο Λονδίνο αποτέλεσαν τα μοναδικά στοιχεία, που είχαν στα χέρια τους οι άκαματοι άνδρες μας, οι όποιοι ύστερα από εξαντλητική έρευνα δέκα πέντε όλοκληρών ημερών και ισπρίθμων «ξεβουχιδών» κατώρθωσαν να συλλάβουν και τους δύο δράστες μ.α.ς βδελυρής και κακοηθιστάτης πράξεως, που κάθε άλλο παρά τιμά τόν άνδρικό φύλο.

Κομποπολίτης άπατεών

Είναι κανείς να άπορη και να «οικτείρη» μερικούς άνθρώπους, για την εδπιστία και την άφέλεια που τους διακρίνει και για τόν τρόπο που πέφτουν θύματα άδίστακτων άπατεώνων, στην σημερινή διαστακτική έποχή μας. Τό γεγονός που παραθέτομε είναι άντιπροσωπευτικό του είδους και συνέβη πρόσφατα στην Θεσσαλονίκη, άπληχόλησε δε και συνάμα προβλημάτισε την Υποδιεύθυνση Γενικής Ασφαλείας τής πόλεως, ή όποια με την παράθεση ώρισμένων άμυδρων στοιχείων και με περισσότερη φαντασία, κατώρθωσε να άνοκώρη την έπικίνδυνη δραστηριότητα ενός «ξίπασμένου» άπατεώνος και να άλλαξή η μερικούς άφελεις από τόν κίνδυνο να μεταβληθούν μελλοντικά σε ύποψηφια θύματά του. Αρχίζομε, λοιπόν, με μία σύντομη παρουσίαση του δράστη. Ήταν ψηλός, λεπτός, κομψά ντυμένος, φορούσε σκιερά «φιμέ» γιαλιά και είχε έμφάνιση κομποπολίτη. Τόν συγκινούσε ύπερβολικά ή κοσμική ζωή και είχε άδυναμία στα πλούσια και θερψιλάρυγγα γεύματα. Έπειδή δεν γεννήθηκε γιός έφοπλιστού και παρά τό γεγονός ότι ήταν άγράφματος, άεργος και άστεγος παρίστανε τόν «κομποπολίτη» και τόν άνθρωπο τής «εθρείας οικονομικής έπιφανείας». Πρόκειται για τόν κατωχηρημένο στα κατάστιχα τής Υπηρε-

σίας μας Πολυδούκη Ίορδάνογλου ή Κοσταρίκα ή Μεντή ή Ίωαννίδη κ.λ.π. κ.λ.π. Τό πρώτο λοιπόν θύμα του ήταν ένας «φιλικατζής» μικρέμπορος από τόν όποιον προμηθεύτηκε — τι είνωνεία!! — τόν ημερήσιο τύπο και τσιγάρα πολυτελείας. Τού συστήθηκε ως...γιός του έφοπλιστού Καλαποθάκη και τόν έρώτησε που μπορούσαν να διασκεδάσουν. «Ο άνθρωπος — και ή γυναίκα του που ήταν εκείνη την στιγμή στο μαγαζί — πηδύσαν από την χαρά τους για την έξαιρετική γνωριμία και άμέσως τόν ώδήγησαν σε έστιατόριο πολυτελείας και στην συνέχεια σε άκριβό παραλιακό Κέντρο...μετά μουσικής. «Ο «έφοπλιστής» πλήρωσε τόν λογαριασμό και πρόσφερε στην κυρία λουλούδια άξίας 1.500 δραχμών. Τους παρακάλεσε ακόμη να τόν βοηθήσουν να γνωρίσει την ζωή των άλλων ανθρώπων, γιατί θέλει να γράψη — άκουσον! άκουσον! — ένα βιβλίό για ντουός, έπειδή έχει σπουδάζει Κοινωνιολογία και Ψυχολογία. Οι άνθρωποι συγκινήθηκαν και τόν πήγαν άπ' ευθείας στο σπίτι τους, όπου τόν φιλοξένησαν και του παρεχώρησαν με προθυμία τό συζυγικό τους κρεβάτι. Για να τόν περιποιηθούν μάλιστα καλύτερα την έπομένη του άγόρασαν τά φρεσκότερα και άκριβώτερα ψάρια τής άγοράς. Έκαναν τό μάνιο τους, έφαγαν, αναπαύθηκαν και τό βράδυ ξεκίνησαν για την μεγάλη ζωή τους. Αυτή την φορά ό καιμένος ό έμποράκος πήρε τό θάρρος και μίλησε στον «έφοπλιστή» για κάτι οικονομικές έκκρεμότητες που είχε. Τόν διαβεβαίωσε, όμως, άμέσως ό τύπος ότι δεν πρέπει να άνησυχή και ότι αυτός θα άνελάμβανε την τακτοποίησή τους. Και ή ζωή κυλούσε με τόν ίδιο ρυθμό και με τά έναλλασσόμενα πλουσιοπάροχα γεύματα τόσο στο σπίτι, όσο και στα παραλιακά έξοχικά κέντρα. Μία νύχτα, λοιπόν, που έβγαίνον άπό ένα τέτοιο Κέντρο, άνδρες τής Υποδιεύθυνσεως Ασφαλείας του ζήτησαν την ταυτότητά του, γιατί και ή συμπεριφορά του και οι δαπάνες που έκανε, ήταν ύποπτες. Τό φιλικό ζευγάρι άντέδρασε ζωηρά, λέγοντας στους Άστυνομικούς ότι ό φίλος τους ήταν έφοπλιστού γιός και...άνώτερος πάσης ύποψίας. Όταν όμως, άπεκαλύφθη ποιός πραγματικά ήταν έπεσαν στην κυριολεξία από τά σύννεφα, γιατί ποτέ δεν περιέμεναν ένας τόσο φαινομενικά «Τζέντλεμαν» να είναι ένας κοινός και άδίστακτος άπατεώνας....

Δυστυχώς τέτοιοι ήταν και τέτοιοι θα είναι πάντοτε οι θρασεϊς και άδίστακτοι άπατεώνες, που πλησιάζουν άνόποτους και άπλους καθημερινούς ανθρώπους με άντικειμενικό σκοπό την έκμετάλλευσή τους. Θα πρέπει λοιπόν, πάντοτε να είμαστε έπιφυλακτικοί και «κουμπώνου» σε τέτοιο είδους γνωριμίες, που τίς περισσότερες φορές ύποκρύπτουν όδυνηρές έκπληξεις, συνάμα δε και θλιβερές ψυχολογικές και οικονομικές έπιπτώσεις.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΡΟΥΤΣΟΣ
Άνθυπασιπιστής Χωροφυλακής

Έκ τής μελέτης των περιελθόντων εις τόν Τμήμα Δημοσίων Σχέσεων του Άρχηγείου Χωροφυλακής στοιχείων δραστηριότητας και παροχής προσωπικών υπηρεσιών εκ μέρους των άνδρων τής Υποδιεύσεως Άμέσου Έπεμβάσεως τής Δ.Α.Π. Πρωτεύουσής προς κατοίκους τής περιοχής των, άποδεικνύεται ότι ούτοι παράλληλα προς τά ειδικά υπηρεσιακά των καθήκοντα, κατά τό 7 μνηον Ίανουαρίου—Ίουλίου 1976 έσημείωσαν την άκόλουθον δραστηριότητα: Διευθέτησαν 6.694 οικογενειακάς διαφοράς πολιτών τής περιοχής των. Άπηύθυναν έγκαιρώς τας κατά νόμον έπιβαλλόμενας συστάσεις προς 7.862 παραβάτας νόμων. Διεπίστωσαν κατόπιν νομοτύπων ένεργειών και έβεβαίωσαν 46.395 Ποινικάς παραβάσεις ήτοι, ειδικότερον: 5 κατορηγήματα, 11.526 Πλημμήματα και 34.864 Πταισματα. Έπενέβησαν και διευθέτησαν δι' ένδειξιμένων ένεργειών 5.533 έπεισόδια ή διαφοράς πάσης φύσεως. Συνέλαβον 375 καταδικασόμενα πρόσωπα. Άνευδρον και παρέδωσαν άρμολίως 291 κλαπένια, κατά διάφορα χρονικά διαστήματα, αυτόκινητα και 140 άπωλεσθέντα άντικείμενα πάσης φύσεως. Παρέσχον την έπιβαλλομένην εκ των κρατούσων κατά περιπτώσεων, ειδικών συνθηκών, συνδρομήν προς κατάσβεσιν μετ' άλλων άρμολίων και μη παραγόντων, 189 έκραγεισών πυρκαϊών. Άνευδρον με έμπεριστατωμένα άναζητήσεις ή άναγγελίας και παρέδωσαν εις τούς οικείους των ή εις άρμολύους άρχας 119 έξεφανισθέντα πρόσωπα και 127 ψυχοπαθείς. Έπενέβησαν εις 3.039 λαβούσας χάρων παντοειδείς συγκρούσεις όχημάτων. Ένήργησαν τά νόμιμα εις 2.475 περιπτώσεις παραβάσεως του ισχύοντος Οικοδομικού Κανονισμού. Συνέλαβον κατόπιν νομοτύπων ένεργειών 330 πρόσωπα διαπράξαντα αυτόφωρα άδικήματα. Έπέδωσαν συμφώνως προς τας Ισχυούσας διατάξεις τής Ποινικής Δικονομίας και των ειδικών του Σώματος υπηρεσιακών διαταγών 14.741 δικόγραφα. Προέβησαν εις τόν κατά νόμον έλεγχον τής ταυτότητος 1.999 ύπόπτων προσώπων και ένήργησαν έλεγχον εις 3.953 ύποπα κέντρα τής περιοχής των. Έδέχθησαν 366.726 τηλεφωνικάς κήσεις έναντι 303.556 τοιούτων του άντιστοιχου χρονικού διατμήματος του λήξαντος έτους. Παρέσχον παντοιοτρόπως την έπιβαλλομένην συνδρομήν των εις 1096 πρόσωπα διατρέξαντα κίνδυνον ζωής ή εύρεθέντα καθιστονόητοτε τρόπον εις δυσμενή κατάστασιν, χρήζουσιν παροχήν εκτάκτου βοηθείας ή συμπαραστάσεως.

Μητροπολίτης Ταλαντίου - Αρχιεραματεύς Τῆς Ἱερᾶς Συνόδου - Ὁ Ἱεροκλήρουξ Τῆς Χωροφυλακῆς κ. Ἀμβρόσιος Λευῆς

Η ΟΜΟΦΩΝΟΣ ἐπιδοκιμασία «ΑΕΙΟΣ» τοῦ πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Προφήτη Ἠλία Παγκρατίου ἐπεσφράγισε κατὰ τρόπον πανηγυρικὸν τὴν ἐκλογὴν τοῦ μέχρι τότε Παν. Ἀρχιμανδρίτου Ἀμβροσίου Λεὺ η̅ Ταγματάρχου—Ἱεροκλήρουξ Χωροφυλακῆς, ὡς Τιτουλαρίου Μητροπολίτου τῆς πάλαι ποτὲ λαμφάσης Μητροπόλεως Ταλαντίου, εἰς τὸν ὅποιον ἀνετέθησαν ἡδὴ τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀρχιεραματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν χειροτονίαν τοῦ νέου Μητροπολίτου ἐτέλεσεν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφεῖμ συμπαραστατούμενος ὑπὸ πολλῶν Μητροπολιτῶν

Εἰς τὴν τελετὴν, ἡ ὁποία ἐγένετο τὴν 17-8-1976 με ἀπόλυτον τάξιν καὶ ὑπὸ τὰς θερμὰς ἐπιδοκιμασίας τοῦ ἐκκλησιάσματος τὸ ὅποιον εἶχε κατακλύσει κυριολεκτικῶς τὸν Ἱερὸν Ναὸν, παρέστησαν ἐκ μέρους τοῦ Σώματος ὁ Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς Ἀντιστράτηγος κ. Νικόλαος Κουτσιανᾶς ὁ Ἀ΄ Ὑπαρχηγὸς Ὑποστράτηγος κ. Ἀγγελῆλος Κωνσταντουδάκης, οἱ Διοικηταὶ τῶν Σχολῶν Ὀπλιτῶν καὶ Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς καὶ πολλοὶ Ἀξιωματικοί, Ὑπαξιωματικοὶ καὶ Χωροφύλακες. Ὁμιλῶν κατὰ τὴν τελετὴν ὁ νέος Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης εἶπε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς.

«Μακαριώτατε Δέσποτα, Σεπτῆ τῶν Ἱεραρχῶν Χορεῖα, Ἐντιμώτατε κ. Ἀρχηγέ, Ἐντιμώτατε κ. Ὑπαρχηγέ καὶ λοιποὶ ἐκπρόσωποι τοῦ ἐνδόξου καὶ λίαν μοι ἀγαπητοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς, Ἀγαπητοὶ μου συμπρεσβύτεροι, Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί.

Κατὰ τὴν ἀνεξερευνήτων βούλησιν τοῦ Παντικτίρμονος Θεοῦ καὶ κρίμασιν οἷς ὁ Κύριος μόνον οἶδεν «εἰ καὶ ἀνάξιός εἰμι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ αὐτῆς τῆς προσκαιροῦ ζωῆς», ἵνα κατὰ τὴν ὁρολογίαν τοῦ Μ. Βασιλείου προσφθέγωμαι, ἐλεηθεὶς παρὰ τοῦ Φιλευσπλάχνου καὶ Παναγᾶθου Κυρίου, ψήφοις Κανονικαῖς τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ἐξελέγην ὁ ἐλάχιστος ἐγὼ Μητροπολίτης τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμφάσης Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ταλαντίου, ἀφοῦ προηγουμένως καὶ δι' ὁμοφώνου Συνοδικῆς ἀποφάσεως προήχθη εἰς Ἀρχιεραματέα Αὐτῆς, καὶ καλοῦμαι νῦν ὅπως διὰ τῶν σεπτῶν χειρῶν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφεῖμ καὶ τῶν συλλειτουργούντων αὐτῷ Σεβασμιωτάτων καὶ Θεοφιλεστάτων Ἱεραρχῶν,

ἐν οἷς συγκαταριθμεῖται ἀφ' ἐνὸς μὲν ὁ πνευματικὸς μου Πατήρ, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ρωγῶν κ. Καλλίνικος Καρούσος, Ἡγούμενος τῆς Μοναστικῆς Ἀδελφότητος «Ἡ ΧΡΥΣΟΠΗΓΗ», ἥτις με ἐξέθρεψε, ἀφ' ἐτέρου δὲ ὁ προσφιλεὶς ἀδελφός μου καὶ συμμοναστὴς πλῆσιον τοῦ Γέροντος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Χριστόδουλος, καλοῦμαι λέγω, ἵνα δεχθῶ πλέον τὴν τῆς Ἀρχιερατείας Χάριν διὰ τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος καὶ νὰ ἀνέλθω οὕτως εἰς τὴν ὑπερτάτην τῆς Ἱερᾶς συνῆς βαθμίδα.

Ἀνερχόμενος τὴν τῆς Ἀρχιερωσύνης βαθμίδα καὶ ἀναλαμβάνων παραλλήλως τὰ ἐξόχως τιμητικὰ καθήκοντα τοῦ Ἀρχιεραματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ παραμείνω ὡς ἄκμων τυπτόμενος, ἀντιμετωπίζων καὶ τὸν πρόσθετον μόνον τῶν δυσκόλων διοικητικῶν κ.λ.π. εὐθύνων ἐν τῇ ἐνασκήσει τοῦ ἀνατεθέντος μοι ἔργου τούτου, ἀτενίζων ἀείποτε εἰς τὸν Κύριον καὶ ἀντλῶν ἐξ Αὐτοῦ τὴν δύναμιν.

Ὑπὸ τοιαύτας σκέψεις προσέρχομαι σήμερον ἐνώπιον Ὑμῶν, ἵνα καταστῶ διὰ τῶν τιμίων χειρῶν Ὑμῶν Ἐπίσκοπος τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἐπιτραπήτω μοι ὁμως πρὶν ἢ παραδώσω ἐμαυτὸν Ὑμῖν νὰ στοιχοῦργήσω μικρὰν τινα εὐχαριστήριον ὁδῆν.

Εὐχαριστῶ πρὸ πάντων καὶ ὑπεράνω πάντων τὸν Ἐλεήμονα Κύριόν μου, διότι ἐποίησε ἔλεος μετ' ἐμοῦ καὶ παρατείνει τὸ ἔλεός Του ἐπ' ἐμοί.

Εὐχαριστῶ ἐκ βάθους ψυχῆς καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης Ὑμᾶς μὲν, Μακαριώτατε, διότι με προεβάλατε, τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον δὲ διότι παμψηφεὶ ἐξελέξατό με Μητροπολίτην τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμφάσης Μητροπόλεως Ταλαντίου.

Ἐπιπροσθέτως εὐχαριστῶ ἐκ βαθέων καὶ διὰ τὴν ἐκφρασεῖσάν πρὸς με ἐμπιστοσύνην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὴν ἀνάθεσιν τῶν καθηκόντων τοῦ Ἀρχιεραματέως Αὐτῆς.

Εὐχαριστίας ἀναπέμπω πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας, τοὺς συλλειτουργούντας Ὑμῖν σήμερον καὶ τοὺς ἐν τῷ Ἱερῷ Βήματι συμπροσευχομένους, τὸν εὐσεβῆ Κλήρον καὶ τὸν φιλόχριστον Λαὸν τοῦ Θεοῦ, οἱ ὅποιοι ἔσπευσαν σήμερον ἐνταῦθα, ἵνα διὰ τῆς προσευχῆς καὶ τῆς ἀγάπης των με στηρίξωσιν εἰς τὴν νέαν ὑψηλὴν μου διακονίαν.

Ἐσπῶντος εὐχαριστῶ ὅλους ἰδιαιτέρως τὸν Ἐντιμώτατον κ. Νικόλαον Κου-

τσιανζν, 'Αντιστράτηγον — 'Αρχηγόν Χωροφυλακής, τόν κ. Πρώτον 'Υπαρχηγόν καί τήν λοιπήν 'Υγεσίαν τοῦ Σώματος, τοὺς κ. κ. Διοικητὰς τῶν Σχολῶν 'Οπλιτῶν καὶ 'Αξιωματικῶν Χωροφυλακῆς, τοὺς λοιποὺς 'Αξιωματικούς καὶ 'Οπλίτας τοῦ Σώματος, οἵτινες ἐσπευσαν ἐνταῦθα ἵνα διαδηλώσωσι τὴν χαράν των διὰ τὸν πνευματικόν των πατέρα.

'Εν τῷ προσώπῳ αὐτῶν εὐχαριστῶ καὶ ἀπαντᾶ τὰ ἐν τῇ Χωροφυλακῇ πνευματικὰ μου τέκνα, τὰ ἐγκατεσπαρμένα ἀπανταχοῦ τῆς 'Ελλάδος καὶ μοχθοῦντα εἰς τὰς ἐπάλλξεις τοῦ ὑπηρεσιακοῦ των καθηκόντος, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς ἐν τῷ Ναῷ τῶν Σχολῶν προσφιλεῖς μου συνεργάτας. Εὐχαριστῶ τοὺς πάντας, διότι πάντες μὲ περιέβαλλον πάντοτε διὰ τοῦ βαθυτάτου σεβασμοῦ των καὶ τῆς στοργικῆς των ἀγάπης. Εἰς τὴν καρδίαν μου τὰ Σώματα 'Ασφαλείας, γενικώτερον τὸ ἐνδοξόν Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς θὰ κατέχη πάντοτε κεντρικωτάτην θέσιν.

'Απὸ τῆς θέσεως ταύτης ἀπευθύνω ἰδιαιτέρως θερμὸν ἐν Κυρίῳ ἀσπασμὸν πρὸς ἄλλους ἐκείνους τοὺς ἀγαπητοὺς μοι 'Αξιωματικούς καὶ 'Οπλίτας τῆς 'Ελληνικῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων οἱ ὅποιοι τὴν στιγμὴν ταύτην, συνεπεία οἰοῦδητοτε ἀτυχοῦς συμβάντος ἐν τῇ ἐνασχίσει τοῦ ὑπηρεσιακοῦ των καθηκόντος, ἐστερήθησαν τῶν ἀγαθῶν τῆς υἱείας καὶ τῆς ἐλευθερίας των, δέομαι δὲ καὶ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐπεσαν ἐπὶ τῶν ἐπάλλξεων, τῆς ἀνατεθείσης εἰς αὐτοὺς ὑπηρεσίας καὶ ἐπὶ τῶν ἐπάλλξεων τοῦ καθηκόντος.

Πρὸς τούτοις εὐχαριστῶ θερμῶς καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐκπροσώπους τοῦ ἀδελφοῦ Σώματος τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, οἵτινες ὡς ἐπίσημος ἀντιπροσωπεία παρίσταται σήμερον ἐνταῦθα, ἵνα τιμήσωσι τὴν ἀνεπανάληπτον διὰ τὴν ἐλαχιστότητά μου ἡμέραν ταύτην. . . ».

Τὸ Περιοδικὸν «ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ» τὸ ὅποιον εἶχε τὴν τιμὴν νὰ φιλοξενήσῃ ἐπὶ μακρὸν συνεργασίας τοῦ νέου Σεβασμιωτάτου ἀλλὰ καὶ νὰ γνωρίσῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὴν ἀκεραιότητα τοῦ ολοκληρωμένου χαρακτήρος, τὸ μάθος καὶ τὴν πληρότητα τῆς μορφώσεως καθῶς καὶ τὴν ἀθρόμβον ἀλλὰ μεγάλην κοινωνικὴν δράσιν του εὐχεται εἰς τὸν Σεβασμιωτάτον Ταλαντίου ἐπιτυχίαν εἰς τὸ νέον ἀξίωμα ἐπ' ἀγαθῷ τῆς 'Εκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

'Ο Μητροπολίτης Ταλαντίου κ. 'Αμβρόσιος (κατὰ κόσμον 'Αθανάσιος Λενῆς) ἐγεννήθη ἐν 'Αθῆναις τὸ ἔτος 1938, ἀνετράφη δὲ ἐν Πάτραις, ὅπου καὶ ἐπεράτωσε τὰς ἐγκυκλίους αὐτοῦ σπουδὰς. 'Εν συνεχείᾳ εἰσῆχθη εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ ἔλαβε τὸ πτυχίον αὐτοῦ τὸ ἔτος 1963.

'Απὸ τοῦ ἔτους 1959 καθίσταται ὑποτακτικὸς τῆς Μοναστικῆς 'Αδελφότητος «ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΧΡΥΣΟΠΗΓΗ».

Τὸ ἔτος 1961 κείρεται μοναχὸς καὶ τὴν 31ην Μαΐου τοῦ ἰδίου ἔτους χειροτονεῖται Διάκονος, τὴν δὲ 17-7-1963 πρεσβύτερος. 'Υπηρέτησεν ὡς 'Εφημέριος καὶ 'Ιεροκήρυξ εἰς τὸν ἐν 'Αμαρουσίῳ ἱερὸν Ναὸν τῶν 'Αγίων 'Αναργύρων ἐπὶ τετραετίαν, ἀκολούθως δὲ καὶ εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν 'Αγ. Γεωργίου Ν. Ψυχικοῦ. Τὸ ἔτος 1967 ἀπεσπασθῆ ἐπὶ ἐξάμηνον εἰς τὴν 'Ιερὰν Μητρόπολιν Φλωρίνης καὶ ὑπηρέτησεν εἰς τὴν περιοχὴν Εὐνοῦ Νεροῦ.

'Απὸ τοῦ ἔτους 1968 διωρίσθη 'Ιεροκήρυξ τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς, λαβὼν τὸν βαθμὸν τοῦ Μοιράρχου, καὶ ἀργότερον τοῦ Ταγματάρχου. 'Απὸ τῆς θέσεως ταύτης ἀνέπτυξε ποιμαντικὴν δράσιν κηρύττων ἀνελλιπῶς ἐν τῷ Ναῷ, διδασκῶν ἐν τὰς Σχολὰς 'Οπλιτῶν καὶ 'Αξιωματικῶν Χωροφυλακῆς, περιοδεύων εἰς ἔδρας 'Ανωτέρων Διοικήσεων καὶ ὁμιλῶν εἰς αὐτάς.

'Απὸ τοῦ 'Ιουλίου τοῦ ἔτους 1974, ἐπιστρατευθεὶς ὑπὸ τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου προσέφερε παραλλήλως τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ καὶ ὡς Γραμματεὺς Αὐτῆς. 'Εκ τῆς θέσεως ταύτης τὴν 13-8-1976 προήχθη καμψφει εἰς 'Αρχιγραμματέα τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου καὶ ἐξελέγη παραλλήλως Τιτουλάριος Μητροπολίτης Ταλαντίου.

Διετέλεσεν ἐπίσης μέλος τῆς Συνοδικῆς 'Επιτροπῆς ἐπὶ τῆς 'Αγωγῆς τῆς Νεότητος καὶ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, Κατηχητῆς ἐπὶ σειράν ἐτῶν κ. ἄ. 'Ελαβε μέρος εἰς, πλείστας ἐκκλησιαστικὰς ἀποστολάς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Συνέγραψεν εἴκοσι περίπου μελέτας ἐποικοδομητικῆς, ἱστορικῆς καὶ ἀντιαιρετικῆς κυρίως περιεχομένου. 'Αρθρογραφεῖ εἰς τὸν ἐκκλησιαστικὸν τύπον καὶ εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ».

Γνωρίζει 'Αγγλικά καὶ Γερμανικά.

